

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 lipca 1991 r.

w sprawie skomputeryzowanego systemu łączącego władze weterynaryjne (Animo)

(91/398/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 91/68/EWG², w szczególności jej art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

z uwagi na zbliżające się wprowadzenie rynku wewnętrznego żywych zwierząt i niektórych produktów oraz zaniechanie kontroli weterynaryjnych na granicach wewnętrznych konieczne jest utworzenie, zgodnie z art. 20 ust. 1 dyrektywy 90/425/EWG, skomputeryzowanego systemu łączącego władze weterynaryjne, znanego powszechnie jako „Animo”;

należy najpierw ustanowić podstawowe zasady będące zasadniczymi dla ogólnej struktury skomputeryzowanego systemu; niezbędne przepisy wykonawcze będą następnie przyjmowane w świetle tych zasad zgodnie z art. 20 ust. 3 dyrektywy 90/425/EWG;

uwzględniając art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/425/EWG, art. 4 ust. 5 dyrektywy Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich³ oraz obowiązki, które zostaną nałożone na posterunki kontroli granicznej odpowiedzialne za kontrolę żywych zwierząt przybywających z państw trzecich, skomputeryzowany system powinien łączyć władze centralne Państw Członkowskich, wyznaczone władze lokalne oraz posterunki kontroli granicznej;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej decyzji „jednostka” oznacza:

¹Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29.

²Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 19.

³Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1.

- wszelkie właściwe władze centralne Państwa Członkowskiego,
- wszelkie władze lokalne Państwa Członkowskiego wyznaczone jako takie do celów skomputeryzowanego systemu,
- wszelkie posterunki kontroli granicznej zgodnie z definicją w art. 2 ust. 2 lit g) dyrektywy 90/675/EWG,
- wszelkie posterunki kontroli granicznej uprawnione do przeprowadzania kontroli weterynaryjnych zwierząt z państw trzecich wprowadzanych do Wspólnoty.

Artykuł 2

1. Każda jednostka jest podłączona do skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego.
2. Każda jednostka jest wyposażona w:
  - mikrokomputer z systemem operacyjnym typu MS-DOS lub UNIX,
  - modem umożliwiający modulowanie i demodulowanie informacji przesyłanych łączyami telefonicznymi lub innymi szybkimi łączyami,
  - drukarkę,
  - identyczne oprogramowanie komunikacyjne oraz identyczne oprogramowanie aplikacyjne umożliwiające każdej jednostce podłączenie do skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 1991 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 kwietnia 1993¹

w sprawie tymczasowego utworzenia skomputeryzowanej sieci ANIMO we Włoszech

(93/227/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990² dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 92/118/EWG², a w szczególności zaś jej art. 20 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

dla potrzeb utworzenia skomputeryzowanej sieci ANIMO, Komisja przyjęła, między innymi, następujące decyzje: decyzję 91/398/EWG³ w sprawie skomputeryzowanego systemu łączącego władze weterynaryjne (ANIMO), decyzję 91/585/EWG⁴ ustalającą minimalną konfigurację określonego sprzętu dla skomputeryzowanej sieci łączącej organy weterynaryjne (ANIMO), decyzję 92/175/EWG⁵ ustanawiającą wykaz i tożsamość jednostek w skomputeryzowanej sieci ANIMO, zmienioną decyzją 93/71/EWG⁶, oraz decyzję 92/341/EWG⁷ odnoszącą się do komputerowego wyszukiwania lokalnych jednostek Animo;

wskutek trudności administracyjnych i finansowych, władze włoskie nie będą w stanie w pełni uruchomić skomputeryzowanej sieci ANIMO, w sposób przewidziany w wyżej wspomnianych decyzjach, przed dniem 1 kwietnia 1993¹;

w świetle takiej sytuacji, należy przewidzieć środki przejściowe odnośnie do utworzenia skomputeryzowanej sieci ANIMO we Włoszech, które będą obowiązywać przez okres jednego roku;

przyjęcie takich środków przejściowych nie może naruszać obowiązku władz włoskich dostosowania się do postanowień decyzji Komisji 92/486/EWG z dnia 25 września 1992¹ ustanawiającej formę współpracy między centrum serwerowym Animo a Państwami Członkowskimi⁸, a w szczególności zaś jej art. 2;

---

¹ Dz. U. nr L 224, z 18.8.1990, str. 29.

² Dz. U. nr L 62, z 15.3.1993, str. 49.

³ Dz. U. nr L 221, z 09.8.1991, str. 30.

⁴ Dz. U. nr L 314, z 15.11.1991, str. 54.

⁵ Dz. U. nr L 88, z 25.3.1992, str. 1.

⁶ Dz. U. nr L 25, z 02.2.1993, str. 39.

⁷ Dz. U. nr L 188, z 08.7.1992, str. 37.

⁸ Dz. U. nr L 291, z 07.10.1992, str. 20.

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. **EW** drodze odstępstwa od postanowień decyzji 91/398/EWG, 91/585/EWG, 92/175/EWG i 92/341/EWG, niniejszym zezwala się Republice Włoskiej na utworzenie systemu opisanego w załączniku od dnia 1 kwietnia 1993¹ do 31 marca 1994²

2. Uzgodnienia w zakresie odstępstw przewidzianych w ust. 1 nie naruszają obowiązku Włoch odnośnie do dostosowania się do postanowień decyzji 92/486/EWG.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 kwietnia 1993³

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE

1. Każda jednostka lokalna wymieniona w decyzji 92/175/EWG jest połączona faksem z regionalną jednostką koordynującą. Władze włoskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia aby wiadomości były przesyłane w terminach, które odpowiadają terminom przewidzianym w systemie ANIMO.
2. Jednostka centralna i każda regionalna jednostka koordynująca jest wyposażona w sprzęt komputerowy, który jest zgodny z decyzją 91/585/EWG.
3. Każdy punkt kontroli granicznej znajdujący się na liście zamieszczonej w decyzji 92/175/EWG jest wyposażony w sprzęt komputerowy, który jest zgodny z decyzją 91/585/EWG.
4. W przypadku gdy regionalna jednostka koordynująca znajduje się w punkcie kontroli granicznej, korzysta się z tego samego sprzętu.
5. Lista regionalnych jednostek koordynujących przedstawia się jak następuje:
  - Ancona
  - Bari
  - Campo di Trens
  - Campogaliano
  - Catania
  - Fiumicino
  - Livorno
  - Genova
  - Gorizia
  - Milano
  - Napoli
  - Pollein
  - Porto Torres
  - Torino
  - Verona
  - Reggio Calabria
  - Pescara.

DECYZJA RADY

z dnia 13 lipca 1992 r.

**w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT),
zmieniająca dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG, 91/628/EWG i decyzję 90/424/EWG,
oraz uchylająca decyzję 88/192/EWG**

(92/438/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

od chwili przyjęcia decyzji Rady 88/192/EWG z dnia 28 marca 1988 r. w sprawie systemu kontroli sanitarnej w granicznych posterunkach kontroli przy przywozie z państw trzecich (Projekt SHIFT)², nastąpił znaczny postęp w zakresie harmonizacji w dziedzinie weterynarii;

w szczególności, Rada przyjęła dyrektywę 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. określającą zasady organizacji kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich³, dyrektywę 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁴ oraz dyrektywę 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu⁵;

w świetle tendencji sprzyjających harmonizacji w sektorze weterynaryjnym, stosowne jest ustanowienie nowych przepisów w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych i uchylene, w związku z powyższym, decyzji 88/192/EWG;

te nowe przepisy mają służyć ochronie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt umożliwiając utworzenie rynku wewnętrznego zwierząt i produktów zwierzęcych;

te nowe przepisy są obecnie tym bardziej niezbędne, że zniesiona zostaje kontrola na granicach wewnętrznych;

---

¹Dpinia wydana dnia 10 lipca 1992 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

²Dz.U. nr L 89 z 6.04.1988, str. 32.

³Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

⁴Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/628/EWG (Dz.U. nr L 340 z 12.12.1991, str. 17).

⁵Dz.U. nr L 340 z 11.12.1991, str. 17.

komputeryzacja weterynaryjnych procedur przywózowych a także opracowanie baz danych wyszczególniających wymagania przywózowe oraz informacje dotyczące przywozu zwierząt i produktów zwierzęcych muszą zapewnić urzędowemu lekarzowi weterynarii odmawiającemu przyjęcia przesyłki w granicznym posterunku kontroli skuteczny sposób przekazywania istotnych informacji;

dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG oraz 91/628/EWG powinny być odpowiednio zmienione;

w decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁶ należy przewidzieć wsparcie finansowe Wspólnoty dla wprowadzenia w życie nowych środków odnoszących się do komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywózowych;

Komisji należy powierzyć zadanie przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Komputeryzacja weterynaryjnych procedur przywózowych obejmuje:
  - procedurę przekazywania istotnych informacji w przypadku odesłania przesyłki w granicznym posterunku kontroli przez urzędowego lekarza weterynarii;
  - organizację i obsługę baz danych zawierających wspólnotowe wymagania przywózowe dotyczące zwierząt i produktów;
  - organizację i obsługę baz danych obejmujących przywóz zwierząt i produktów do Wspólnoty.
2. Komputeryzacja określona w ust. 1 jest dostosowana do obowiązujących standardów międzynarodowych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji definicje podane w dyrektywach 90/675/EWG, 91/496/EWG oraz 91/628/EWG stosuje się zgodnie z potrzebą.

Artykuł 3

1. Procedura informacyjna określona w art. 1 ust. 1 tiret pierwsze obejmuje graniczne posterunki kontroli, organy centralne Państw Członkowskich i Komisję.
2. Procedura informacyjna określona w art. 1 ust. 1 tiret pierwsze jest stosowana zgodnie z opisem zawartym w załączniku I.

---

⁶Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3763/91 (Dz.U. nr L 356 z 24.12.1991, str. 1).

Artykuł 4

1. Bazy danych określone w art. 1 tiret drugie zawierają szczegółowy wykaz wymagań dotyczących przywozu zwierząt i produktów do Wspólnoty, w szczególności informacje na temat wykazów upoważnionych państw trzecich, zatwierdzonych przedsiębiorstw, przyjętych środków ochronnych i zatwierdzonych wzorów świadectw.
2. Organizacja i obsługa baz danych określonych w art. 1 ust. 1 tiret drugie ustalona jest w załączniku II.

Artykuł 5

1. Bazy danych określone w art. 1 ust. 1 tiret trzecie zawierają wyczerpujące informacje dotyczące każdej przesyłki zwierząt lub produktów wprowadzonych na terytorium Wspólnoty, obejmujące w szczególności warunki przewozu zwierząt zgodnie z przepisami rozdziału III dyrektywy 91/628/EWG i wyniki badań przeprowadzonych zgodnie z dyrektywą 90/675/EWG i 91/496/EWG.
2. Organizacja i obsługa baz danych określonych w art. 1 ust. 1 tiret drugie ustalona jest w załączniku III.

Artykuł 6

Sprzęt stosowany w granicznych posterunkach kontroli do celów niniejszej dyrektywy może być taki, jak sprzęt określony w art. 2 ust. 2 decyzji Komisji 91/398/EWG z dnia 19 lipca 1991 r. w sprawie skomputeryzowanego systemu wymiany informacji między władzami weterynaryjnymi (Animo)⁷.

Artykuł 7

Decyzja 88/192/EWG traci moc.

Artykuł 8

W dyrektywie 90/675/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 4 ust. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:
„- czy informacja dotycząca odmowy przesyłki nie jest podana w procedurze określonej w art. 1 tiret pierwsze decyzji Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992[□] w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT)[□].”

[□] Dz.U. nr L 243 z 25.08.1992, str. 27.”

2. w art. 8 ust. 2 dodaje się co następuje:

⁷ Dz.U. nr L 221 z 9.08.1991, str. 30.

- „d) sprawdzać bazy danych określone w art. 1 tiret drugie decyzji 92/438/EWG.”
3. w art. 9 ust. 2 (iii) dodaje się zdanie w brzmieniu:
- „Zapewnia on przeprowadzanie wszystkich aktualizacji baz danych wskazanych w art. 1 tiret trzecie decyzji 92/438/EWG.”
4. w art. 11 ust. 4 lit. b) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „- powiadomić, przy użyciu skomputeryzowanego systemu wymiany informacji między władzami weterynaryjnymi (Animo), urzędowego lekarza weterynarii w posterunku kontroli miejsca przeznaczenia, o przejściu produktów i ich prawdopodobnej dacie przybycia.”
5. w art. 11 ust. 4 lit. b) dodaje się zdanie w brzmieniu:
- „W takich przypadkach właściwe władze są informowane za pośrednictwem skomputeryzowanego systemu wymiany informacji między władzami weterynaryjnymi (Animo).”
6. w art. 16 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „- zastosować procedurę informacyjną określoną w art. 1 tiret pierwsze decyzji 92/438/EWG.”
7. w art. 16 ust. 1 lit. a) skreśla się tiret trzecie.
8. art. 16 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Stosuje się przepisy decyzji 92/438/EWG.”

Artykuł 9

W dyrektywie 91/496/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 4 ust. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- że procedura opisana w art. 1 tiret pierwsze decyzji Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT) nie zawiera informacji odmówienia przesyłki^{*}
- ^{*} Dz.U. nr L 243 z 25.8.1992, str. 27.”
2. w art. 4 ust. 2 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:
- „Badanie musi być przeprowadzone po sprawdzeniu baz danych określonych w art. 1 tiret drugie decyzji 92/438/EWG.”
3. w art. 6 ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Urzędowy lekarz weterynarii zapewnia, że przeprowadzane są wszystkie aktualizacje baz danych wskazanych w art. 1 ust. 1 tiret trzecie decyzji 92/438/EWG.”

4. w art. 9 ust. 1 lit. d) wyrazy „określonego w art. 12 ust. 4 akapit drugi” zastępuje się wyrazami „określonego w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG”.
5. w art. 12 ust. 1 lit. c) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- zastosować procedurę informacyjną przewidzianą w art. 1 tiret pierwsze decyzji 92/438/EWG.”.
6. w art. 12 ust. 1, lit c) skreśla się tiret trzecie.
7. w art. 12 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Stosuje się przepisy decyzji 92/438/EWG.”
8. w art. 30 ust. 2 akapit pierwszy skreśla się wyrazy „w akapicie drugim”.

Artykuł 10

W art. 11 dyrektywy 91/628/EWG dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Stosuje się przepisy decyzji Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT)*.

[□] Dz.U. nr L 243 z 25.08.1992, str. 27.”

Artykuł 11

W decyzji 90/424/EWG dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 37a*

1. Możliwe jest przyznanie pomocy finansowej Wspólnoty na komputeryzację weterynaryjnych procedur przywozowych określonych w decyzji 92/438/EWG*
2. Ustalenia organizacyjne dotyczące finansowania na mocy ust. 1 oraz poziom wkładu Wspólnoty określa się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 41.

[□] Dz.U. nr L 243 z 25.08.1992, str. 27.”

Artykuł 12

Zasady niezbędne do stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się, w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

Artykuł 13

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet Weterynaryjny powołany na mocy

decyzji 68/361/EWG⁸, zwany dalej „Komitetem”.

2. W przypadku, gdy należy postępować zgodnie z procedurą ustanowioną w niniejszym artykule, przewodniczący przekazuje sprawę Komitetowi z własnej inicjatywy albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego, w zależności od stopnia pilności sprawy. Opinie przyjmowane są większością 54 głosów; liczba głosów Państw Członkowskich jest ważona zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

4. a) Komisja przyjmuje środki i niezwłocznie wprowadza je w życie, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) W przypadku, gdy nie są one zgodne z opinią Komitetu lub taka opinia nie została wydana, Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie środki, które należy przyjąć. Rada przyjmuje środki stanowiąc większością kwalifikowaną.

Jeżeli Rada nie przyjęła żadnych środków w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym sprawa została jej przedstawiona, Komisja przyjmuje proponowane środki i stosuje je niezwłocznie.

Artykuł 14

Przepisy niniejszej decyzji zostają poddane rewizji w terminie do dnia 1 lipca 1995¹⁴, w celu uwzględnienia postępu technologicznego i dokonania niezbędnych udoskonaleń, w szczególności w świetle postępu technologicznego, jaki może nastąpić w najbardziej zaawansowanych Państwach Członkowskich.

Artykuł 15

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lipca 1992 r.

W imieniu Rady

J. GUMMER

Przewodniczący

---

⁸ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

ZAŁĄCZNIK I

1. Podstawową zasadę systemu stanowi wolny dostęp każdego właściwego organu (granicznego posterunku kontroli, centralnego organu Państwa Członkowskiego, Komisji) do skomputeryzowanych katalogów dotyczących przesyłek zwierząt i produktów odsyłanych z posterunku kontroli na mocy art. 12 ust. 1 lit. c) dyrektywy 91/496/EWG lub art. 16 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/675/EWG.
2. Powyższe katalogi będą aktualizowane przez właściwe władze Państw Członkowskich. Informacja musi być przekazywana niezwłocznie przez publiczną sieć z komutacją pakietów.
3. Za sieć odpowiada Komisja. Wybrany zostanie operator sieci a całość specyfikacji technicznych sieci będzie określona zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 niniejszej decyzji.
4. Do katalogu wprowadzane są informacje dotyczące powodów odesłania przesyłek. Przepisy dotyczące stosowania niniejszego punktu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 13.

ZAŁĄCZNIK II

1. Komisja tworzy bazę danych dotyczącą wymagań Wspólnoty w odniesieniu do przewozu zwierząt i produktów oraz udostępnia ją każdemu Państwu Członkowskiemu i każdemu granicznemu posterunkowi kontroli.
2. Każde Państwo Członkowskie tworzy bazę danych dotyczącą wymagań krajowych (nieuwzględnioną w ust. 1) w odniesieniu do przywozu żywych zwierząt i produktów na jego terytorium. Każde z nich udostępnia swoją bazę pozostałym Państwom Członkowskim, Komisji i wszystkim granicznym posterunkom kontroli.
3. Każde Państwo Członkowskie określa sposób dostępu każdego granicznego posterunku kontroli do baz danych określonych w ust. 1 i 2.
4. Komisja jest odpowiedzialna za aktualizowanie bazy danych określonej w ust. 1. Każde Państwo Członkowskie jest indywidualnie odpowiedzialne za aktualizację baz danych określonych w ust. 2.
5. Wymagania techniczne w odniesieniu do harmonizacji baz danych oraz ich aktualizacji określa się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

ZAŁĄCZNIK III

1. Każde Państwo Członkowskie tworzy bazę danych obejmującą zwierzęta i produkty dostarczone na jego terytorium.
2. Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji, w odstępach czasu wyznaczonych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13, informacje pobrane z baz danych określonych w ust. 1.
3. Wymagania techniczne w odniesieniu do harmonizacji baz danych oraz przekazywania informacji do Komisji określa się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

**AKT DOTYCZĄCY WARUNKÓW PRZYSTĄPIENIA REPUBLIKI AUSTRII,
KRÓLESTWA SZWECJI, REPUBLIKI FINLANDII I KRÓLESTWA NORWEGII I ZMIAN
W TRAKTATACH USTANAWIAJĄCYCH UNIĘ EUROPEJSKĄ**

ZAŁĄCZNIK I

Lista, o której mowa w artykule 29 Aktu Przystąpienia

V. ROLNICTWO

F. POSTANOWIENIA RÓŻNE

Procedura komitetu

A. W następujących dokumentach i wyszczególnionych artykułach wymieniony/e ustępy/otrzymuje/ją następujące brzmienie:

„2. Przedstawiciel Komisji prześle do Komitetu projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyda swoją opinię w sprawie projektu w czasie, ustalonym przez przewodniczącego, w zależności od pilności sprawy. Opinia zostanie wydana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, która na wniosek Komisji ma zostać podjęta przez Radę. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w Komitecie będą wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.”.

1. 365 R 0079: rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 roku ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i prowadzonej działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej (Dz.U. nr L 109, z 23.6.1965, str. 1859/65), zmienione:

- 390 R 3577: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3577/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 23).

Art. 19 ust. 2

2. 366 R 0136: rozporządzenie Rady (EWG) nr 136/66 z dnia 22 września 1966 roku w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów (Dz.U. nr L 172, z 30.9.1966, str. 3025/66), zmienione:

- 393 R 3179: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3179/93 z dnia 16 listopada 1993 roku (Dz.U. nr L 285, z 20.11.1993, str. 9).

Art. 38 ust. 2.

3. 368 R 0234: rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/68 z dnia 27 lutego 1968 roku w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku żywych drzew i innych roślin, cebulek i tym podobnych, ciętych kwiatów i liści ozdobnych (Dz.U. nr L 55, z 2.3.1968, str. 1), zmienione:

- 392 R 3336: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3336/92 z dnia 16 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 336, z 20.11.1992, str. 1).

Art. 14 ust. 2.

4. *368 R 0804*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. nr L 148, z 28.6.1968, str. 13), zmienione:

- *394 R 0230*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 230/94 z dnia 24 stycznia 1994 roku (Dz.U. nr L 30, z 3.2.1994, str. 1).

Art. 30 ust. 2.

5. *368 R 0805*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa wołowego i cielęcego (Dz.U. nr L 148, z 28.6.1968, str. 24), zmienione:

- *393 R 3611*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3611/93 z dnia 22 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 328, z 29.12.1993, str. 7).

Art. 27 ust. 2.

6. *370 R 0729*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 roku (Dz.U. nr L 94, z 28.04.1970, str. 13) w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zmienione:

- *388 R 2048*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2048/88 z dnia 24 czerwca 1988 roku (Dz.U. nr L 185, z 15.7.1988, str. 1).

Art. 13 ust. 2.

7. *370 R 1308*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1308/70 z dnia 29 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 146, z 4.07.1970, str. 1) w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi, zmienione:

- *393 R 1577*: rozporządzeniem (EWG) nr 1577/93 z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 154, z 25.6.1993, str. 26).

Art. 12 ust. 2.

8. *371 R 1696*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 146, z 4.7.1970, str. 1) w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu, zmienione:

- *392 R 3124*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3124/92 z dnia 26 października 1992 roku (Dz.U. nr L 313, z 30.10.1992, str. 1).

Art. 20 ust. 2.

9. *371 R 2358*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2358/71 z dnia 26 października 1971 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku nasion (Dz.U. nr L 246, z 5.11.1971, str. 1), zmienione:

- *393 R 3375*: rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3375/93 z dnia 9 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 303, z 10.12.1993, str. 9).

Art. 11 ust. 2.

10. *372 R 1035*: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. nr L 118, z 20.5.1972, str. 1), zmienione:

- *393 R 3669*: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3669/93 z dnia 22 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 338, z 31.12.1993, str. 26).

Art. 33 ust. 2.

11. 375 R 2759: rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa wieprzowego (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975, str. 1), zmienione:
- 389 R 1249: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1249/89 z dnia 3 maja 1989 roku (Dz.U. nr L 129, z 11.5.1989, str. 12).

Art. 24 ust. 2.

12. 375 R 2771: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975, str. 1), zmienione:
- 393 R 1574: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1574/93 z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 152, z 24.6.1993, str. 1).

Art. 17 ust. 2.

13. 375 R 2777: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego (Dz.U. nr L 282, z 1.11.1975, str. 77), zmienione:
- 393 R 1574: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1574/93 z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 152, z 24.6.1993, str. 1).

Art. 17 ust. 2.

14. 376 R 1418: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1418/76 z dnia 21 czerwca 1976 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu (Dz.U. nr L 166, z 25.6.1976, str. 1), zmienione:
- 393 R 1544: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1544/93 z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 154, z 24.6.1993, str. 5).

Art. 27 ust. 2.

15. 378 R 1117: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1117/78 z dnia 22 maja 1978 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz.U. nr L 142, z 30.5.1978, str. 1), zmienione:
- 393 R 3496: rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3496/93 z dnia 20 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 319, z 21.12.1993, str. 17).

Art. 12 ust. 2.

16. 378 R 1360: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1360/78 z dnia 19 czerwca 1978 roku w sprawie grup producentów i ich stowarzyszeń (Dz.U. nr L 166, z 23.6.1978, str. 1), zmienione:
- 393 R 3669: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3669/93 z dnia 22 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 338, z 31.12.1993, str. 26).

Art. 16 ust. 2.

17. 379 R 0270: rozporządzenie Rady (EWG) nr 270/79 z dnia 6 lutego 1979 roku w sprawie rozwoju usług doradztwa rolniczego we Włoszech (Dz.U. nr L 38, z 14.2.1979, str. 26), zmienione:

- 387 R 1760: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1760/87 z dnia 15 czerwca 1987 roku (Dz.U. nr L 167, z 26.6.1987, str. 1).

Art. 14 ust. 2.

18. 379 R 0357: rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 z dnia 5 lutego 1979 roku w sprawie badań statystycznych dotyczących obszarów uprawy winorośli (Dz.U. nr L 54, z 5.3.1979, str. 124), zmienione:
  - 393 R 3205: rozporządzeniem Rady (WE) nr 3205/93 z dnia 16 listopada 1993 roku (Dz.U. nr L 289, z 24.11.1993, str. 4).

Art. 8 ust. 2.

19. 380 R 0458: rozporządzenie Rady (EWG) nr 458/80 z dnia 18 lutego 1980 roku w sprawie wspólnych projektów restrukturyzacji winnic (Dz.U. nr L 57, z 29.2.1980, str. 27), zmienione:
  - 391 R 0596: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 596/91 z dnia 4 marca 1991 roku (Dz.U. nr L 67, z 14.3.1991, str. 16).

Art.12 ust. 2.

20. 381 R 1785: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 roku w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. nr L 177, z 1.7.1981, str. 4), zmienione:
  - 394 R 0133: rozporządzeniem Rady (WE) nr 133/94 z dnia 24 stycznia 1994 roku (Dz.U. nr L 229, z 27.1.1994, str. 7).

Art. 41 ust. 2.

21. 386 R 0426: rozporządzenie Rady (EWG) nr 426/86 z dnia 24 lutego 1986 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz.U. nr L 49, z 27.2.1986, str. 1), zmienione:
  - 392 R 1569: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1569/92 z dnia 16 czerwca 1992 roku (Dz.U. nr L 166, z 20.6.1992, str. 5).

Art. 22 ust. 2.

22. 388 R 0571: rozporządzenie Rady (EWG) nr 0571/88 z dnia 29 czerwca 1988 roku w sprawie organizacji wspólnotowych przeglądów struktury przedsiębiorstw rolniczych w okresie pomiędzy 1987 a 1997 rokiem (Dz.U. nr L 56, z 2.3.1988, str. 4), zmienione:
  - 393 D 0156: decyzją Komisji 93/156/EWG z dnia 9 listopada 1993 roku (Dz.U. nr L 65, z 17.3.1993, str. 12).

Art. 15 ust. 2.

23. 389 R 1576: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 roku ustanawiające ogólne zasady dotyczące definicji, opisu i prezentacji napojów alkoholowych (Dz.U. nr L 160, z 12.6.1989, str. 1), zmienione:
  - 392 R 3280: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3280/92 z dnia 9 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 327, z 13.11.1992, str. 3).

Art. 14 ust. 2.

24. 389 R 3013: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3013/89 z dnia 25 września 1989 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego (Dz.U. nr L 289, z 7.10.1989, str. 1), zmienione:
- 394 R 0233: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 233/94 z dnia 24 stycznia 1994 roku (Dz.U. nr L 30, z 3.2.1994, str. 9).

Art. 30 ust. 2.

25. 390 R 0837: rozporządzenie Rady (EWG) nr 837/90 z dnia 26 marca 1990 roku dotyczące informacji statystycznych, jakich mają dostarczać Państwa Członkowskie na temat produkcji zbóż (Dz.U. nr L 88, z 3.4.1990, str. 1), zmienione:
- 390 R 3570: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3570/90 z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 8)

Art. 11 ust. 2.

26. 391 R 1601: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/90 z dnia 10 czerwca 1991 roku ustanawiające ogólne zasady dotyczące definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, napojów aromatyzowanych na bazie win i aromatyzowanych napojów alkoholowych winno pochodnych (Dz.U. nr L 149, z 14.6.1991, str. 1), zmienione:
- 329 R 3279: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3279/92 z dnia 9 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 327, z 13.11.1992, str. 1).

Art. 13 ust. 2.

27. 392 R 1766: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż (Dz.U. nr L 181, z 1.7.1992, str. 21), zmienione:
- 393 R 2193: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2193/93 z dnia 28 lipca 1993 roku (Dz.U. nr L 196, z 5.8.1993, str. 22).

Art. 23 ust. 2.

28. 393 R 0959: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 959/93 z dnia 5 kwietnia 1993 roku dotyczące informacji statystycznej dostarczanej przez Państwa Członkowskie na temat zbiorów produktów innych niż zboże (Dz.U. nr L 98, z 24.04.1993, str. 1).

Art.12 ustęp 2.

29. 370 L 0373: dyrektywa Rady 70/373/EWG z dnia 20 lipca 1970 roku w sprawie wprowadzenia wspólnotowych metod oznaczania i analizy do celów oficjalnej kontroli produktów żywnościowych (Dz.U. nr L 170, z 3.8.1970, str. 2), zmieniona:
- 385 R 3768: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 362, z 31.12.1985, str. 8).

Art. 3 ust. 2.

30. 372 L 0280: dyrektywa Rady 72/280/EWG z dnia 31 lipca 1972 roku w sprawie analiz statystycznych przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie w dziedzinie mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. nr L 179, z 7.8.1972, str. 2), zmieniona:

- 391 R 1057: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1057/91 z dnia 26 kwietnia 1991 roku (Dz.U. nr L 107, z 27.4.1991, str. 11).

Art. 7 ust. 2.

31. 376 L 0625: dyrektywa Rady 76/625/EWG z dnia 20 lipca 1976 roku dotycząca analiz statystycznych przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie w celu określenia potencjalnej produkcji plantacji pewnych gatunków drzew owocowych (Dz.U. nr L 218, z 11.8.1976, str. 10), zmieniona:

- 391 R 1057: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1057/91 z dnia 26 kwietnia 1991 roku (Dz.U. nr L 107, z 27.4.1991, str. 11).

Art. 9 ust. 2.

32. 377 L 0099: dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1977 roku w sprawie problemów sanitarnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych oraz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. nr L 26, z 31.1.1977, str. 85), zmieniona:

- 392 L 0118: dyrektywą Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 62, z 15.3.1992, str. 49).

Art. 20 ust. 2.

33. 382 L 0471: dyrektywa Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 roku dotycząca pewnych produktów stosowanych w odżywianiu zwierząt (Dz.U. nr L 213, z 21.7.1982, str. 8), zmieniona:

- 393 L 0074: dyrektywą Rady 93/471/EWG z dnia 13 września 1993 roku (Dz.U. nr L 237, z 22.9.1993, str. 23).

Art. 13 ust. 2.

34. 385 L 0358: dyrektywa Rady 85/358/EWG z dnia 16 lipca 1985 roku uzupełniająca dyrektywę 81/602/EWG dotyczącą zakazu pewnych substancji mających działanie hormonalne lub jakichkolwiek substancji mających działanie tyrostatyczne (Dz.U. nr L 191, z 23.7.1985, str. 46), zmieniona:

- 388 L 0146: dyrektywą Rady 88/146/EWG z dnia 7 marca 1988 roku (Dz.U. nr L 70, z 16.3.1988, str. 16).

Art. 10 ust. 2.

35. 388 L 0146: dyrektywa Rady 88/146/EWG z dnia 7 marca 1988 roku zakazująca stosowania w hodowli żywego inwentarza pewnych substancji mających działanie hormonalne (Dz.U. nr L 70, z 16.3.1988, str. 16).

Art. 8 ust. 2.

36. 393 L 0023: dyrektywa Rady 93/23/EWG z dnia 1 czerwca 1993 roku w sprawie badań statystycznych dotyczących hodowli trzody chlewnej (Dz.U. nr L 49, z 21.6.1993, str. 1).
- Art. 17 ust. 2.
37. 393 L 0024: dyrektywa Rady 93/24/EWG z dnia 1 czerwca 1993 roku w sprawie badań statystycznych dotyczących hodowli bydła. (Dz.U. nr L 49, z 21.6.1993, str. 10).
- Art. 17 ust. 2.
38. 393 L 0025: dyrektywa Rady 93/25/EWG z dnia 1 czerwca 1993 roku w sprawie badań statystycznych dotyczących hodowli owiec i kóz. (Dz.U. nr L 49, z 21. 6.1993 r., str. 1).
- Art. 20 ust. 2.
39. 374 R 1728: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1728/74 z dnia 27 czerwca 1974 roku w sprawie koordynacji badań rolnych. (Dz.U. nr L 182, z 5.7.1974, str. 1), zmienione:
- 385 R 3768: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 362, z 31.12.1985, str. 8).
- Art. 8 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
40. 364 L 0432: dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na wewnątrzwspólnotowy handel bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. nr L 121, z 29.7.1964, str. 1977), zmieniona:
- 392 L 0102: dyrektywą Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 roku (Dz.U. nr L 355, z 5.12.1992, str. 32).
- Art.12 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
41. 366 L 0400: dyrektywa Rady 66/400/EWG z dnia 14 lipca 1966 roku w sprawie sprzedaży nasion buraków (Dz.U. nr L 125, z 11.7.1966, str. 2290/66), zmieniona:
- 390 L 0654: dyrektywą Rady 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1992, str. 48).
- Art.21 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
42. 366 L 0401: dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 lipca 1966 roku w sprawie sprzedaży nasion roślin paszowych (Dz.U. nr L 125, z 11.7.1966, str. 2298/66), zmieniona:
- 392 L 0019: dyrektywą Komisji 92/19/EWG z dnia 23 marca 1992 roku (Dz.U. nr L 104, z 22.4.1992, str. 61).
- Art.21 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
43. 366 L 0402: dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 lipca 1966 roku w sprawie sprzedaży nasion zboża (Dz.U. nr L 125, z 11.7.1966, str. 2309), zmieniona:
- 393 L 0002: dyrektywą Komisji 93/2/EWG z dnia 28 stycznia 1993 roku (Dz.U. nr L 54, z 5.3.1993, str. 20).
- Art. 21 ust. 2 i 3; ust.4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

44. 366 L 0403: dyrektywa Rady 66/403/EWG z dnia 14 lipca 1966 roku w sprawie sprzedaży nasion ziemniaków (Dz.U. nr L 125, 11.7.1966, str. 2320/66), zmieniona:

- 393 L 0108: dyrektywą Komisji 93/108/EWG z dnia 3 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 319, z 21.12.1993 r., str. 39).

Art. 19 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

45. 366 L 0404: dyrektywa Rady 66/404/EWG z dnia 14 lipca 1966 roku w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym (Dz.U. nr L 125, z 11.7.1966, str. 2326), zmieniona:

- 391 L 0044: dyrektywą Komisji 93/44/EWG z dnia 16 stycznia 1991 roku (Dz.U. nr L 23, z 29.1.1991, str. 32).

Art.17 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

46. 368 L 0193: dyrektywa Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 roku w sprawie sprzedaży materiału do rozmnażania wegetatywnego winorośli (Dz.U. nr L 93, z 17.4.1968, str. 15), zmieniona:

- 390 L 0654: dyrektywą Komisji 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 48).

Art. 17 ust 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

47. 369 L 0208: dyrektywa Rady 69/208/EWG z dnia 30 czerwca 1969 roku w sprawie sprzedaży nasion oleistych i roślin włóknistych (Dz.U. nr L 169, z 10.7.1969, str. 15), zmieniona:

- 392 L 0107: dyrektywą Komisji 92/107/EWG z dnia 11 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 16, z 25.1.1993, str. 1).

Art.20 ust. 2 i 3, ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

48. 370 L 0457: dyrektywa Rady 70/457/EWG z dnia 29 września 1970 roku w sprawie wspólnego katalogu odmian nasion roślin rolniczych (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970, str. 1), zmieniona:

- 390 L 0654: dyrektywą Rady 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 48).

Art.23 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

49. 370 L 0458: dyrektywa Rady 70/458/EWG z dnia 29 września 1970 roku w sprawie sprzedaży nasion warzyw (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970, str. 7), zmieniona:

- 390 L 0654: dyrektywą Rady 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 48).

Art. 40 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

50. 370 L 0524: dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 roku dotycząca dodatków w produktach żywnościowych (Dz.U. nr L 270, z 14.12.1970, str. 1), zmieniona:

- 393 L 0114: dyrektywą Rady 93/114/WE z dnia 14 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 334, z 31.12.1993, str. 24).

Art. 23 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

51. 371 L 0161: dyrektywa Rady 71/161/EWG z dnia 30 marca 1971 roku w sprawie zewnętrznych norm jakości leśnego materiału rozmnożeniowego będącego na rynku Wspólnoty (Dz.U. nr L 87, z 17.4.1971, str.14), zmieniona:

- 390 L 0654: dyrektywą Rady 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 48).

Art. 18 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

52. 372 L 0461: dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 roku w sprawie problemów sanitarnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem (Dz.U. nr L 302, z 31.12.1972, str. 24), zmieniona:

- 392 L 0118: dyrektywą Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 62, z 15.3.1992, str. 49).

Art. 9 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

53. 372 L 0462: dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie zdrowia i problemów badania weterynaryjnego w przywozie bydła domowego oraz trzody chlewnej, świeżego mięsa lub przetworów mięsnych z państw trzecich (Dz.U. nr L 302, z 31.12.1972, str. 28), zmieniona:

- 392 R 1601: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1601/91 z dnia 15 czerwca 1992 roku (Dz.U. nr L 173, z 27.6.1992, str. 13).

Art. 29 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

54. 374 L 0063: dyrektywa Rady 74/63/EWG z dnia 17 grudnia 1973 roku w sprawie substancji i produktów niepożądanych w odżywianiu zwierząt (Dz.U. nr L 38, z 11.2.1974, str. 31), zmieniona:

- 393 L 0074: dyrektywą Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 roku (Dz.U. nr L 237, z 22.9.1993, str. 23).

Art. 9 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

55. 376 L 0895: dyrektywa Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku dotycząca określenia maksymalnych poziomów pozostałości pestycydu w i na owocach i warzywach (Dz.U. nr L 340, z 9.12.1976, str. 26), zmieniona:

- 393 L 0058: dyrektywą Rady 93/58/EWG z dnia 29 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 211, z 23.8.1993, str. 6).

Art. 7 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

56. 377 L 0093: dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1976 roku w sprawie działań ochronnych przeciwko wprowadzaniu do Państw Członkowskich organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych oraz przeciwko ich rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie (Dz.U. nr L 26, z 31.1.1977, str. 20), zmieniona:

- 393 L 0110: dyrektywą Komisji 93/110/EWG z dnia 9 grudnia 1993 roku (Dz.U. nr L 303, z 10.12.1993, str. 19).
  - a) Art.16 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3;
  - b) Art. 16a ust. 2 i 3 ; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
57. 377 L 0096: dyrektywa Rady 77/96/EWG z dnia 21 grudnia 1976 roku w sprawie badań dotyczących trychiny (*trichinella spiralis*) przed przywozem z państw trzecich świeżego mięsa wieprzowego (Dz.U. nr L 26, z 31.1.1977, str. 67), zmieniona:
- 389 L 0321: dyrektywą Komisji 89/321/EWG z dnia 27 kwietnia 1989 roku (Dz.U. nr L 133, z 17.5.1989, str. 33).
- Art. 9 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
58. 377 L 0101: dyrektywa Rady 77/101/EWG z dnia 23 listopada 1976 roku w sprawie sprzedaży prostych produktów żywnościowych (Dz.U. nr L 32, z 3.2.1977, str. 1), zmieniona:
- 390 L 0654: dyrektywą Rady 90/654/EWG z dnia 4 grudnia 1990 roku (Dz.U. nr L 353, z 17.12.1990, str. 48).
- Art.13 ust.2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
59. 377 L 0391: dyrektywa Rady 77/391/EWG z dnia 17 maja 1977 roku wprowadzająca wspólnotowe środki w celu wykorzenia brucelozy, gruźlicy i leukozy u bydła (Dz.U. nr L 145, z 13.6.1977, str. 44), zmieniona:
- 385 R 3768: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 362, z 31.12.1985, str. 8)
- Art. 11 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
60. 377 L 0504: dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 roku w sprawie bydła czystej krwi (Dz.U. nr L 206, z 12.8.1977, str. 8), zmieniona:
- 391 L 0174: dyrektywą Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 roku (Dz.U. nr L 85, z 5.4.1991, str. 37).
- Art. 8 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
61. 379 L 0117: dyrektywa Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 roku zakazująca umieszczania na rynku i stosowania środków ochrony roślin zawierających pewne substancje aktywne (Dz.U. nr L 33, z 8.2.1979, str. 36), zmieniona:
- 391 L 0188: dyrektywą Komisji 91/188/EWG z dnia 19 marca 1991 roku (Dz.U. nr L 92, z 13.4.1991, str. 42).
- Art. 8 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.
62. 379 L 0373: dyrektywa Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie sprzedaży złożonych produktów żywnościowych (Dz.U. nr L 86, z 6.4.1979, str. 30), zmieniona;

- 393 L 0074: dyrektywą Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 roku (Dz.U. nr L 237, z 22.9.1993, str. 23).

Art.13 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

63. 380 L 0215: dyrektywa Rady 80/215/EWG z dnia 22 stycznia 1980 roku w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. nr L 47, z 21.2.1980, str. 4), zmieniona:

- 391 L 0687: dyrektywą Rady 91/687/EWG z dnia 11 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 16).

Art. 8 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

64. 380 L 0217: Dyrektywa Rady 80/217/EWG z dnia 22 stycznia 1980 roku w sprawie wprowadzenia wspólnotowych środków kontroli klasycznej gorączki świńskiej (Dz.U. nr L 47, z 21.2.1980, str. 11), zmieniona:

- 393 L 0384: decyzją Rady 93/384/EWG z dnia 14 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 166, z 8.7.1993, str.34).

Art.16 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

65. 380 L 1095: dyrektywa Rady 80/1095/EWG z dnia 11 listopada 1980 roku ustanawiająca warunki mające na celu uczynienie i utrzymanie terytorium Wspólnoty wolnego od klasycznej gorączki świńskiej (Dz.U. nr L 325, z 1.12.1980, str. 1), zmieniona:

- 391 D 0686: decyzją Rady 91/686/EWG z dnia 11 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 15).

Art. 9 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

66. 382 L 0894: dyrektywa Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 roku w sprawie zawiadomienia o chorobach w granicach Wspólnoty (Dz.U. nr L 378, z 31.12.1982, str. 58), zmieniona:

- 392 D 0450: decyzją Komisji 92/450/EWG z dnia 30 lipca 1992 roku (Dz.U. nr L 248, z 28.8.1992, str. 77).

Art.6 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

67. 385 L 0511: dyrektywa Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 roku wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy (Dz.U. nr L 315, z 26.11.1985, str. 11), zmieniona:

- 392 L 0380: dyrektywą Komisji 92/380/EWG z dnia 2 lipca 1992 roku (Dz.U. nr L 198, z 17.7.1992, str. 54).

Art.17 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

68. 386 L 0362: dyrektywa Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 roku w sprawie ustalenia maksymalnych poziomów pozostałości pestycydów w i na zbożach (Dz.U. nr L 221, z 7.8.1986, str. 37), zmieniona:

- 393 L 0057: dyrektywą Rady 93/57/EWG z dnia 29 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 211, z 23.8.1993, str. 1).

Art.12 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

69. 386 L 0363: dyrektywa Rady 86/363/EWG z dnia 24 lipca 1986 roku w sprawie ustalenia maksymalnych poziomów pozostałości pestycydów w i na artykułach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. nr L 221, z 7.8.1986, str. 43), zmieniona:

- 393 L 0057: dyrektywą Rady 93/57/EWG z dnia 29 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 211, z 23.8.1993, str. 1).

Art.12 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

70. 386 L 0469: dyrektywa Rady 86/469/EWG z dnia 16 września 1986 roku dotycząca badania zwierząt i świeżego mięsa na obecność pozostałości (Dz.U. nr L 275, z 26.9.1986, str. 36), zmieniona:

- 389 D 0187: decyzją Rady 89/187/EWG z dnia 6 marca 1989 roku (Dz.U. nr L 66, z 10.3.1989, str. 37).

Art. 15 ust.. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

71. 388 L 0407: dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 roku ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnętrznym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego w państwach Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. nr L 194, z 22.7.1988, str. 10), zmieniona:

- 393 L 0060: dyrektywą Rady 93/60/EWG z dnia 30 czerwca 1993 roku (Dz.U. nr L 186, z 28.7.1993, str. 28).

Art.19 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

72. 388 L 0661: dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 roku w sprawie zootechnicznych standardów stosowanych w hodowli trzody chlewnej (Dz.U. nr L 382, z 1.12.1988, str. 36):

Art.11 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

73. 390 L 0429: dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 roku ustanawiająca wymagania sanitarne zwierząt stosowane w wewnątrzspółnotowym handlu i w przywozie mrożonego nasienia świń domowych (Dz.U. nr L 224, z 18.8.1990, str.62).

Art. 18 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

74. 390 L 0667: dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 roku ustanawiająca weterynaryjne zasady dla rozmieszczenia i przetwarzania odpadów zwierzęcych, w celu umieszczania na rynku oraz dla zapobiegania patogenezie w produktach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego lub rybnego i zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG (Dz.U. nr L 363, z 27.12.1990, str. 51), zmieniona:

- 392 L 0118: dyrektywą Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku (Dz.U. nr L 62, z 15.3.1993, str. 49).

Art. 19 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

75. *392 L 0117*: dyrektywa Rady 92/117/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku dotycząca środków ochronnych przeciwko wyszczególnionym chorobom przenoszonym przez zwierzęta i wyszczególnionym zaraźliwym elementom chorobowym w zwierzętach i produktach pochodzenia zwierzęcego w celu zapobiegania wybuchom infekcji i zatruc spowodowanych przez artykuły żywnościowe pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. nr L 62, z 15.3.1993, str. 38):

Art. 16 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

76. *392 L 0119*: dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 roku wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki w odniesieniu do choroby pęcherzykowej świń (Dz.U. nr L 62, z 15.3.1993, str. 69):

Art. 26 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

77. *380 D 1096*: decyzja Rady 80/1096/EWG z dnia 11 listopada 1980 roku wprowadzająca wspólnotowe środki finansowe dla wykorzenia klasycznej gorączki świńskiej (Dz.U. nr L 325, z 1.12.1980, str. 5), zmieniona:

- *391 D 0686*: decyzją Rady 91/686/EWG z dnia 11 grudnia 1991 roku (Dz.U. nr L 377, z 31.12.1991, str. 15).

Art. 6 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

78. *380 D 1097*: decyzja Rady 80/1097/EWG z dnia 11 listopada 1980 roku w sprawie pomocy finansowej ze strony Wspólnoty dla wykorzenia afrykańskiej gorączki świńskiej na Sardynii (Dz.U. nr L 325, z 1.12.1980, str. 8), zmieniona:

- *385 R 3768*: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20 grudnia 1985 roku (Dz.U. nr L 362, z 31.12.1985, str.8).

Art. 8 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

79. *392 D 0438*: decyzja Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 roku w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywózowych (projekt Shift), zmieniająca dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG i 91/628/EWG oraz uchylająca decyzję 88/192/EWG (Dz.U. nr L 234, z 25.08.1992, str. 27):

Art. 13 ust. 2 i 3; ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 3.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 806/2003

z dnia 14 kwietnia 2003 r.

**dostosowujące do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów
wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych
ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji
(większość kwalifikowana)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36, 37 i 133,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁴ zastąpiła decyzję 87/373/EWG⁵.
- (2) Zgodnie z deklaracją Rady i Komisji⁶ w sprawie decyzji 1999/468/WE, przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych, przewidziane w decyzji 87/373/EWG, należy dostosować w celu doprowadzenia do ich zgodności z przepisami art. 3, 4 i 5 decyzji 1999/468/WE.
- (3) Wymieniona deklaracja wskazuje metody dostosowywania procedur komitetów, co następuje automatycznie, pod warunkiem że nie wpływa to na charakter komitetu przewidzianego w akcie podstawowym.
- (4) Terminy ustalone w przepisach podlegających dostosowaniu muszą pozostać w mocy. W każdym przypadku, w którym brak jest terminu ustanowionego do przyjęcia środków, należy ustalić termin trzymiesięczny.
- (5) Przepisy dotyczące instrumentów przewidujących odwołanie się do procedury komitetu typu I, ustanowionej na mocy decyzji 87/373/EWG, muszą zostać zastąpione przepisami dotyczącymi procedury doradczej przewidzianej w art. 3 decyzji 1999/468/WE.

---

¹ Dz.U. C 75 E z 26.3.2002, str. 425.

² Opinia z dnia 11 marca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 241 z 7.10.2002, str. 128.

⁴ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁵ Dz.U. L 197 z 18.7.1987, str. 33.

⁶ Dz.U. C 203 z 17.7.1999, str. 1.

- (6) Przepisy dotyczące instrumentów przewidujących odwołanie się do procedur komitetu typu IIa i IIb, ustanowionych na mocy decyzji 87/373/EWG, muszą zostać zastąpione przepisami dotyczącymi procedury zarządzania przewidzianej w art. 4 decyzji 1999/468/WE.
- (7) Przepisy dotyczące instrumentów przewidujących odwołanie się do procedur komitetu typu IIIa i IIIb, ustanowionych na mocy decyzji 87/373/EWG, muszą zostać zastąpione przepisami dotyczącymi procedury regulacyjnej przewidzianej w art. 5 decyzji 1999/468/WE.
- (8) Niniejsze rozporządzenie ma na celu wyłącznie ujednoczenie procedur komitetów. Nazwa komitetów odnosząca się do wymienionych procedur została zmieniona, gdzie stosowne,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do procedury doradczej, instrumenty wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia zostają dostosowane zgodnie z tym załącznikiem, w celu przestrzegania odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 2

W odniesieniu do procedury zarządzania, instrumenty wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia zostają dostosowane zgodnie z tym załącznikiem, w celu przestrzegania odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 3

W odniesieniu do procedury regulacyjnej, instrumenty wymienione w załączniku III do niniejszego rozporządzenia zostają dostosowane zgodnie z tym załącznikiem, w celu przestrzegania odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 4

Odniesienia do przepisów dotyczących instrumentów wymienionych w załącznikach I, II i III należy rozumieć jako odwołania do tych przepisów w brzmieniu dostosowanym przez niniejsze rozporządzenie.

Odniesienia w niniejszym rozporządzeniu do poprzednich nazw należy rozumieć jako odniesienia do nowych nazw.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich

Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 14 kwietnia 2003 r.

W imieniu Rady

A. GIANNITSIS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I
PROCEDURA DORADCZA

Wykaz instrumentów zaliczanych do procedury doradczej, dostosowanych do odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE zgodnie z poniższymi zmianami.

1. Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁷.

Art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.
  2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.”
2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3911/92 z dnia 9 grudnia 1992 r. w sprawie wywozu dóbr kultury⁸.

Art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Komisję wspomaga komitet.
2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE*.
3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

3. Decyzja Rady 98/552/WE z dnia 24 września 1998 r. w sprawie realizowania przez Komisję działań odnoszących się do wspólnotowej strategii dostępu do rynku⁹.

Art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Komisję wspomaga komitet.
2. W kontekście realizowania działań określonych w art. 1, 3 i 7 zastosowanie ma decyzja 1999/468/WE*.

---

⁷ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2002/64/WE (Dz.U. L 189 z 18.7.2002, str. 27).

⁸ Dz.U. L 395 z 31.12.1992, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 974/2001 (Dz.U. L 137 z 19.5.2001, str. 10).

⁹ Dz.U. L 265 z 30.9.1998, str. 31.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

ZAŁĄCZNIK II
PROCEDURA ZARZĄDZANIA

Wykaz instrumentów zaliczanych do procedury zarządzania, dostosowanych do odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE zgodnie z poniższymi zmianami:

1. Rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i prowadzonej działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej¹⁰.

Art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 18

Komitet Wspólnoty składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich, a przewodniczy mu przedstawiciel Komisji.

Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Komitet Wspólnoty ds. sieci danych księgowych gospodarstw rolnych.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

2. Rozporządzenie (EWG) nr 234/68 z dnia 27 lutego 1968 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku żywych drzew i innych roślin, bulw, korzeni i podobnych, ciętych kwiatów i liści ozdobnych¹¹.

W art. 13 skreśla się ust. 2.

Art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. żywych roślin.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

---

¹⁰ Dz.U. 109 z 23.6.1965, str. 1859/65; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1256/97 (Dz.U. L 174 z 2.7.1997, str. 7).

¹¹ Dz.U. L 55 z 2.3.1968, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3290/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105).

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{_____}
* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1728/74 z dnia 27 czerwca 1974 r. w sprawie koordynacji badań naukowych w dziedzinie rolnictwa¹².

W art. 7 skreśla się ust. 3.

Art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. badań w dziedzinie rolnictwa.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{_____}
* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj¹³.

W art. 16 skreśla się ust. 2.

Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. mięsa drobiowego i jaj.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{_____}
* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie

¹² Dz.U. L 182 z 5.7.1974, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.

¹³ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 493/2002 (Dz.U. L 77 z 20.3.2002, str. 7).

wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego¹⁴.

W art. 16 skreśla się ust. 2.

Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. mięsa drobiowego i jaj.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

6. Dyrektywa Rady 92/33/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz siewnym warzyw, innymi niż nasiona¹⁵.

Art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

1. Komisję wspomaga Komitet określany jako „Stały Komitet ds. nasion roślin rolniczych, ogrodniczych i leśnych”.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

7. Dyrektywa Rady 92/34/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców¹⁶.

Art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

---

¹⁴ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 493/2002 (Dz.U. L 77 z 20.3.2002, str. 7).

¹⁵ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2002/111/WE (Dz.U. L 41 z 13.2.2002, str. 43).

¹⁶ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 10; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 1999/30/WE (Dz.U. L 8 z 14.1.1999, str. 30).

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. materiału rozmnożeniowego różnych odmian i gatunków roślin owocowych.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego¹⁷.

Art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. tytoniu.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

9. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 339/93 z dnia 8 lutego 1993 r. w sprawie kontroli zgodności z przepisami w sprawie bezpieczeństwa produktów przywożonych z państw trzecich¹⁸.

Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

¹⁷ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 546/2002 (Dz.U. L 84 z 28.3.2002, str. 4).

¹⁸ Dz.U. L 40 z 17.2.1993, str. 1; rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.

^{*} Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

10. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa¹⁹.

Art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 36

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. rybołówstwa i akwakultury, ustanowiony na mocy art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*} Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

11. Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/94 z dnia 7 marca 1994 r. ustanawiające wspólnotową procedurę zarządzania kontyngentami ilościowymi²⁰.

Art. 22 i 23 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 22

1. Komisję wspomaga komitet.

2. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 23

W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się jeden miesiąc.

^{*} Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

12. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/94 z dnia 20 czerwca 1994 r. w sprawie ochrony, opisu, zbierania i wykorzystania zasobów genetycznych w rolnictwie²¹.

W art. 13 skreśla się ust. 2 i 3.

¹⁹ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2846/98 (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 5).

²⁰ Dz.U. L 66 z 10.3.1994, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 138/96 (Dz.U. L 21 z 27.1.1996, str. 6).

²¹ Dz.U. L 159 z 28.6.1994, str. 1.

Art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Komisję wspomaga Komitet ds. ochrony, opisu, zbierania i wykorzystania zasobów genetycznych w rolnictwie.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

13. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1798/94 z dnia 18 lipca 1994 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre produkty rolne pochodzące z Bułgarii, Republiki Czeskiej, Węgier, Polski, Rumunii i Słowacji i ustanawiające szczegółowe przepisy dostosowujące wymienione kontyngenty (1994-1997)²².

Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego, ustanowiony na mocy art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

14. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3295/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające środki uniemożliwiające dopuszczenie do wolnego obrotu, wywozu, powrotnego wywozu lub poddawania procedurze zawieszającej towarów podrabianych i towarów pirackich²³.

W art. 12 skreśla się wyrażenie „ust. 3 i 4”.

²² Dz.U. L 189 z 23.7.1994, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 921/96 (Dz.U. L 126 z 24.5.1996, str. 1).

²³ Dz. U. L 341 z 30.12.1994, str. 8; rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 241/1999 (Dz.U. L 27 z 2.2.1999, str. 1).

Art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony na mocy art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

15. Rozporządzenie Rady (WE) nr 603/95 z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego²⁴.

Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

16. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1526/97 z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie zarządzania systemem podwójnej kontroli bez limitów ilościowych w wywozie niektórych wyrobów stalowych objętych Traktatem WE i Traktatem EWWiS, z Ukrainy do Wspólnoty Europejskiej²⁵.

Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet.

---

²⁴ Dz.U. L 63 z 21.3.1995, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1347/95 (Dz.U. L 131 z 15.6.1995, str. 1).

²⁵ Dz.U. L 210 z 4.8.1997, str. 1; rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 501/2000 (Dz.U. L 62 z 9.3.2000, str. 1).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

17. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2135/97 z dnia 24 lipca 1997 r. w sprawie zarządzania systemem podwójnej kontroli bez limitów ilościowych w wywozie niektórych wyrobów stalowych objętych Traktatem WE oraz Traktatem EWWiS, z Federacji Rosyjskiej do Wspólnoty Europejskiej²⁶.

Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

18. Dyrektywa Rady 98/29/WE z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie harmonizacji głównych przepisów dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych dla transakcji objętych ubezpieczeniem średnio- i długoterminowym²⁷.

Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

---

²⁶ Dz.U. L 300 z 4.11.1997, str. 1; rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 793/2000 (Dz.U. L 96 z 18.4.2000, str. 1).

²⁷ Dz.U. L 148 z 19.5.1998, str. 22.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny

²⁸ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

19. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1706/98 z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie uzgodnień dotyczących produktów rolnych oraz towarów uzyskanych dzięki przetworzeniu produktów rolnych pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (państw AKP) i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 715/90²⁸.

W art. 30 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

²⁹ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

Dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.”

20. Dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych²⁹.

Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Komitet nazywany Stałym Komitetem ds. materiału rozmnożeniowego roślin ozdobnych.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

³⁰ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

21. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny³⁰.

²⁸ Dz.U. L 215 z 1.8.1998, str. 12.

²⁹ Dz.U. L 226 z 13.8.1998, str. 16.

³⁰ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2345/2001 (Dz.U. L 315 z 1.12.2001, str. 29).

Art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 43

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. wołowiny i cielęciny.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

22. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych³¹.

Art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 42

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. mleka i przetworów mlecznych.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

23. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina³².

Art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 75

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. wina.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

---

³¹ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 509/2002 (Dz.U. L 79 z 22.3.2002, str. 15).

³² Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2585/2001 (Dz.U. L 345 z 29.12.2001, str. 10).

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

ZAŁĄCZNIK III
PROCEDURA REGULACYJNA

Wykaz instrumentów zaliczanych do procedury regulacyjnej dostosowanych do odpowiednich przepisów decyzji 1999/468/WE zgodnie z poniższymi zmianami:

1. Decyzja Rady 80/1096/EWG z dnia 11 listopada 1980 r. wprowadzająca wspólnotowe środki finansowe dla zwalczania klasycznego pomoru świń³³.

Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na podstawie art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

2. Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego³⁴.

Art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na podstawie art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

---

³³ Dz.U. L 325 z 1.12.1980, str. 5; decyzja ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

³⁴ Dz.U. L 194 z 22.7.1988, str. 10; dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

3. Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świn³⁵.

Art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. zootechniki ustanowiony na mocy decyzji 77/505/EWG.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

4. Dyrektywa Rady 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów jajecznych³⁶.

Art. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni..

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 14

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

---

³⁵ Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 36; dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

³⁶ Dz.U. L 212 z 22.7.1989, str. 87; dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 36decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

5. Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego³⁷.

Art. 17 i 18 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

6. Dyrektywa Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego³⁸.

Art. 17 i 18 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 17

---

³⁷ Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 94/113/WE (Dz.U. L 53 z 24.2.1994, str. 23).

³⁸ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49).

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego artykułu, mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu³⁹.

Art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę określania maksymalnych limitów pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁴⁰.

---

³⁹ Dz.U. L 82 z 29.3.1990, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 616/2000 (Dz.U. L 75 z 24.3.2000, str. 1).

⁴⁰ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1752/2002 (Dz.U. L 264 z 2.10.2002, str. 18).

Art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. weterynaryjnych produktów leczniczych.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Stały Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. weterynaryjnych produktów leczniczych.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

9. Decyzja Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁴¹.

Art. 41 i 42 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 41

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 42

1. Komitet wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7

---

⁴¹ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19; decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2001/572/WE (Dz.U. L 203 z 28.7.2001, str. 16).

decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

10. Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich⁴².

Art. 24 i 25 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 24

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 25

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

11. Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej⁴³.

Art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

---

⁴² Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2002/160/WE (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 37).

⁴³ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2000/39/WE (Dz.U. L 13 z 19.1.2000, str. 21).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

12. Decyzja Rady 90/495/EWG z dnia 24 września 1990 r. wprowadzająca wspólnotowe środki finansowe w celu zwalczania zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych we Wspólnocie⁴⁴.

Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

13. Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁴⁵.

Art. 32 i 33 otrzymują brzmienie:

---

⁴⁴ Dz.U. L 276 z 6.10.1990, str. 37.

⁴⁵ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/90/WE (Dz.U. L 300 z 23.11.1999, str. 19).

„Artykuł 32

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 33

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

14. Dyrektywa Rady 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni⁴⁶.

Art. 10a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10a

1. Komisję wspomaga komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

15. Dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiająca przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich do obrotu oraz zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych

---

⁴⁶ Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/76/WE (Dz.U. L 240 z 7.9.2002, str. 45).

w paszach wytwarzanych ze zwierząt lub ryb i zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG⁴⁷.

Art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

16. Dyrektywa Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. dotycząca zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu mięsa króliczego oraz dziczyzny hodowlanej⁴⁸.

Art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

---

⁴⁷ Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51; dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁴⁸ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1994/65/WE (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10).

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23."

17. Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzeniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury⁴⁹.

Art. 26 i 27 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 26

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 27

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23."

18. Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami⁵⁰.

Art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

---

⁴⁹ Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/45/WE (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, str. 12).

⁵⁰ Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 19; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2002/261/WE (Dz.U. L 91 z 6.4.2002, str. 31).

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

19. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych⁵¹.

Art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

20. Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁵².

Art. 19 i 20 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 20

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

---

⁵¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 473/2002 (Dz.U. L 75 z 16.3.2002, str. 21).

⁵² Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2002/81/WE (Dz.U. L 276 z 12.10.2002, str. 28).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

21. Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych⁵³.

Art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{**}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

22. Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa⁵⁴.

Art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{**}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

---

⁵³ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

⁵⁴ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

23. Dyrektywa Rady 91/497/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. zmieniająca i ujednolicająca dyrektywę 64/433/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem w celu rozszerzenia jej stosowania na produkcję i wprowadzanie do obrotu świeżego mięsa⁵⁵.

Art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

24. Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 91/425/EWG i 91/496/EWG⁵⁶.

Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

25. Dyrektywa Rady 91/629/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt⁵⁷.

---

⁵⁵ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 69; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/5/EWG (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str. 1).

⁵⁶ Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 17; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/29/WE (Dz.U. L 148 z 30.6.1995, str. 52).

⁵⁷ Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 28; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/2/WE (Dz.U. L 25 z 28.1.1997, str. 24).

Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

26. Dyrektywa Rady 91/630/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń⁵⁸.

Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

27. Dyrektywa Rady 92/33/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz siewnym warzyw, innym niż nasiona⁵⁹.

Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. nasion i materiału rozmnożeniowego dla rolnictwa, ogrodnictwa i leśnictwa.

---

⁵⁸ Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 33; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/93/WE (Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 36).

⁵⁹ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 2002/111/WE (Dz.U. L 41 z 13.2.2002, str. 43).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu, art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE stosuje się zgodnie z przepisami zawartymi w jej art. 7 i 8*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

28. Dyrektywa Rady 92/34/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców⁶⁰.

Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 22*

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. materiału rozmnożeniowego i roślin owocowych oraz ich gatunków.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

29. Dyrektywa Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiająca zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni⁶¹.

Art. 19 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 19*

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

30. Dyrektywa Rady 92/40/EWG z dnia 19 maja 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe

⁶⁰ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 10; dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 1999/30/WE (Dz.U. L 8 z 14.1.1999, str. 30).

⁶¹ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 19; dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

środki zwalczania grypy drobiu⁶².

Art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

31. Dyrektywa Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny⁶³.

Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu, art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE stosuje się zgodnie z przepisami zawartymi w jej art. 7**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

32. Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania do obrotu surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka⁶⁴.

Art. 31 otrzymuje brzmienie:

---

⁶² Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 1; dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁶³ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

⁶⁴ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. L 6 z 9.1.1996, str. 10).

„Artykuł 31

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, dalej zwany „Stałym Komitetem”, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

W przypadku zagadnień chemicznych lub technicznych, przedstawiciele Komisji, po konsultacji z Komitetem Zarządzającym ds. mleka i przetworów mlecznych, ustanowionym rozporządzeniem (EWG) nr 804/68, przedkładają Stałemu Komitetowi projekt środków, które należy przyjąć.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

33. Decyzja Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT), zmieniająca dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG, 91/628/EWG i decyzję 90/424/EWG, oraz uchylająca decyzję 88/192/EWG⁶⁵.

Art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

34. Dyrektywa Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu⁶⁶.

Art. 25 otrzymuje brzmienie:

---

⁶⁵ Dz.U. L 243 z 25.8.1992, str. 27; decyzja zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁶⁶ Dz.U. L 260 z 5.9.1992, str. 1; dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

„Artykuł 25

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz. U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

35. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych⁶⁷.

Art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Komisję wspiera komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

36. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2082/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych⁶⁸.

Art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

1. Komisję wspiera komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*

---

⁶⁷ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2796/2000 (Dz. U. L 324 z 21.12.2000, str. 26).

⁶⁸ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 9; rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 1994 r.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*} Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

37. Dyrektywa Rady 92/117/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. dotycząca środków ochrony przed określonymi chorobami odzwierzęcymi i odzwierzęcymi czynnikami chorobotwórczymi u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego, w celu zapobieżenia zakażeniom i zatruciom przenoszonym przez żywność⁶⁹.

Art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*} Dz. U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

^{**} Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

38. Dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń⁷⁰.

Art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

^{*} Dz. U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

⁶⁹ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 38; dyrektywa zmieniona dyrektywą 1999/72/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 210 z 10.8.1999, str. 12).

⁷⁰ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 69; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/60/WE (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, str. 27).

** Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23."

39. Dyrektywa Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 r. w sprawie pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych⁷¹.

Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23."

40. Dyrektywa Rady 93/119/WE z dnia 22 grudnia 1993 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas uboju lub zabijania⁷².

Art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23."

41. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3036/94 z dnia 8 grudnia 1994 r. ustanawiające zasady gospodarczego uszlachetniania biernego stosowane do niektórych wyrobów włókienniczych i odzieżowych przywożonych powtórnie do Wspólnoty po obróbce lub uszlachetnieniu w niektórych państwach trzecich⁷³.

---

⁷¹ Dz.U. L 237 z 22.9.1993, str. 23; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/29/WE (Dz.U. L 115 z 4.5.1999, str. 32).

⁷² Dz.U. L 340 z 31.12.1993, str. 21.

⁷³ Dz.U. L 322 z 15.12.1994, str. 1.

Art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

1. Komisję wspomaga Komitet, zwany „Komitetem ds. zasad gospodarczego uszlachetniania biernego wyrobów włókienniczych”.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

42. Dyrektywa Rady 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiająca wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek mielonego mięsa oraz przetworów mięsnych⁷⁴.

Art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

43. Decyzja Rady 95/408/WE z dnia 22 czerwca 1995 r. w sprawie warunków ustalania, na okres przejściowy, tymczasowych wykazów zakładów z państw trzecich, z których Państwom Członkowskim zezwala się na przywóz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów rybołówstwa lub żywych małży dwuskorupowych⁷⁵.

Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

⁷⁴ Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10.

⁷⁵ Dz. U. L 243 z 11.10.1995, str. 17; decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2001/4/WE (Dz.U. L 2 z 5.1.2001, str. 21).

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

44. Dyrektywa Rady 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiająca warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych i zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 79/373/EWG i 82/471/EWG⁷⁶.

Art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

45. Dyrektywa Rady 95/70/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzająca minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małży dwuskorupowych⁷⁷.

Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

---

⁷⁶ Dz.U. L 332 z 30.12.1995, str. 15; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/20/WE (Dz.U. L 80 z 25.3.1999, str. 20).

⁷⁷ Dz. U. L 332 z 30.12.1995, str. 33; dyrektywa zmieniona decyzją Komisji 2003/83/WE (Dz.U. L 32 z 7.2.2003, str. 13).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{**}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

46. Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG i decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG⁷⁸.

Art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{**}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

47. Dyrektywa Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylająca dyrektywę 77/101/EWG⁷⁹.

Art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE^{**}.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

⁷⁸ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 10.

⁷⁹ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 35; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 55).

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

48. Dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych⁸⁰.

Art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. materiału rozmnożeniowego i roślin ozdobnych.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE*.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

---

* Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

49. Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych⁸¹.

Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

50. Dyrektywa Rady 1999/29/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. w sprawie substancji i produktów niepożądanych w środkach żywienia zwierząt⁸².

Art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

---

⁸⁰ Dz.U. L 226 z 13.8.1998, str. 16.

⁸¹ Dz.U. L 221 z 8.8.1998, str. 23.

⁸² Dz.U. L 115 z 4.5.1999, str. 32; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/102/WE (Dz.U. L 6 z 10.1.2002, str. 45).

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

51. Dyrektywa 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiająca minimalne normy dotyczące ochrony kur niosek⁸³.

Art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

52. Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie⁸⁴.

Art. 17 i 18 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002*.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE**.

---

⁸³ Dz.U. L 203 z 3.8.1999, str. 53.

⁸⁴ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2002/36/WE (Dz.U. L 116 z 3.5.2002, str. 16).

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

---

* Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

** Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 999/2001

z dnia 22 maja 2001 r.

ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 152 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

działając zgodnie z procedurą ustaloną w Artykule 251 Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Od wielu lat wiadomo, że pewna liczba odrębnych postaci przenośnych gąbczastych encefalopatii (TSE) występuje osobno u ludzi i u zwierząt. Gąbczastą encefalopatię bydła (BSE) po raz pierwszy stwierdzono u bydła w 1986 r., a w latach następnych stwierdzono, że występuje u innych gatunków zwierząt. W 1996 r. opisano nową odmianę choroby Creutzfeldta - Jakoba (CJD). Pojawia się coraz więcej dowodów na istnienie podobieństwa między zarazkiem wywołującym BSE a zarazkiem wywołującym wspomnianą nową odmianę choroby Creutzfeldta - Jakoba.
- 2) Od 1990 r. Wspólnota przyjęła wiele przepisów w celu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt przed zagrożeniem BSE. Przepisy te oparte są na postanowieniach zabezpieczających dyrektyw w sprawie środków dotyczących zdrowia zwierząt. Wobec skali zagrożenia, jakie stwarzają pewne odmiany TSE dla zdrowia ludzi i zwierząt, właściwe jest przyjęcie określonych przepisów zapobiegania, kontroli oraz zwalczania tych chorób.
- 3) Niniejsze rozporządzenie dotyczy bezpośrednio zdrowia publicznego oraz ma znaczenie dla działania rynku wewnętrznego. Obejmuje swym zakresem produkty wymienione w załączniku do Traktatu, jak również produkty, które nie są tam uwzględnione. W konsekwencji właściwym rozwiązaniem jest wybór art. 152 ust. 4 lit. b) Traktatu jako podstawy prawnej.

---

¹ Dz.U. C 45 z 19.02.1999, str. 2 oraz Dz.U. C 120 E z 24.04.2001, str. 89.

² Dz.U. C 258 z 10.09.1999, str. 19.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 maja 2000 r. (Dz.U. C 59 z 23.02.2001, str. 93), Wspólne Stanowisko Rady z dnia 12 lutego 2001 r. (Dz.U. C 88 z 19.03.2001, str. 1) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 maja 2001 r.

- 4) Komisja uzyskała opinie naukowe, zwłaszcza od Naukowego Komitetu Kierującego oraz Naukowego Komitetu ds. przepisów weterynaryjnych związanych ze zdrowiem publicznym, na temat kilku aspektów TSE. Opinie te obejmują rady na temat środków mających na celu zmniejszenie możliwego ryzyka dla ludzi i zwierząt wynikającego z kontaktu z produktami pochodzącymi z zarażonych zwierząt.
- 5) Przepisy niniejsze powinny mieć zastosowanie do produkcji oraz wprowadzania na rynek żywych zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego. Jednakże nie ma potrzeby, aby miały zastosowanie do produktów kosmetycznych oraz leczniczych, urządzeń medycznych lub materiałów wyjściowych, bądź też produktów pośrednich, do których zastosowanie mają inne określone przepisy, zwłaszcza dotyczące niestosowania określonych materiałów niebezpiecznych. Nie powinny również mieć zastosowania do produktów pochodzenia zwierzęcego, które nie stanowią niebezpieczeństwa dla zdrowia zwierząt i ludzi, gdyż są przeznaczone do celów innych niż wyrób żywności, karmy czy nawozów. Jest właściwym zapewnienie stanu, w którym produkty pochodzenia zwierzęcego wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia przechowuje się oddzielnie od produktów objętych jej zakresem, chyba że spełniają one co najmniej takie same normy zdrowotne, co te drugie.
- 6) Należy spowodować podjęcie przez Komisję środków zabezpieczających w przypadkach, w których ryzyko płynące z TSE nie zostało potraktowane w sposób odpowiedni przez właściwe organy Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego.
- 7) Należy ustalić procedurę określania stanu epidemiologicznego danego Państwa Członkowskiego, państwa trzeciego i jednego z ich regionów, w dalszej części dokumentu zwanych „państwami lub regionami” w odniesieniu do BSE, w oparciu o rozprzestrzenianie się nowych zachorowań oraz ryzyko narażenia ludzi, z zastosowaniem dostępnych informacji. Państwa Członkowskie oraz państwa trzecie, które zdecydują się nie ubiegać się o określenie ich stanu, powinny być zaklasyfikowane przez Komisję do danej kategorii na podstawie wszystkich dostępnych jej informacji.
- 8) Państwa Członkowskie powinny ustanowić programy edukacyjne dla osób i instytucji zaangażowanych w zapobieganie i kontrolę TSE, jak również dla weterynarzy, rolników oraz pracowników związanych z transportem, sprzedażą i ubojem zwierząt hodowlanych.
- 9) Państwa Członkowskie powinny przeprowadzać coroczny program monitorowania BSE i *scrapie* jak również powinny informować Komisję i inne Państwa Członkowskie o jego wynikach oraz pojawieniu się nowej postaci TSE.
- 10) Pewne tkanki zwierząt przeżuujących należy uznać za określony materiał niebezpieczny w oparciu o patogenезę TSE oraz stan epidemiologiczny państwa bądź regionu pochodzenia lub przebywania danych zwierząt. Wspomniany określony materiał niebezpieczny należy usuwać i niszczyć w sposób pozwalający na uniknięcie ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt. W szczególności nie powinno się wprowadzać go na rynek w celu zastosowania go do produkcji żywności, paszy czy nawozów. Jednakże należy zapewnić podobny poziom ochrony zdrowia za pomocą badania przesiewowego w kierunku TSE, przeprowadzanego u poszczególnych zwierząt, gdy tylko zostanie w

pełni zatwierdzone do użytku. Nie należy dopuszczać stosowania technik uboju stwarzających ryzyko spowodowania skażenia innych tkanek materiałem z mózgu w krajach lub regionach innych niż kraje czy regiony o małym ryzyku wystąpienia BSE.

- 11) Należy podjąć środki mające na celu zapobieganie przeniesieniu TSE na ludzi lub zwierzęta poprzez zabronienie karmienia pewnymi kategoriami białka zwierzęcego pewnych kategorii zwierząt oraz poprzez zabronienie stosowania w żywności pewnych materiałów pochodzących od przeżuwaczy. Zakazy takie powinny być proporcjonalne do istniejącego ryzyka.
- 12) Podejrzenie obecności danego rodzaju TSE u zwierzęcia należy zgłosić odpowiednim organom, które powinny niezwłocznie podjąć wszelkie stosowne środki, w tym ograniczenie przemieszczania się podejrzanego zwierzęcia w okresie oczekiwania na wyniki badania bądź zabicie go pod nadzorem urzędowym. Jeśli odpowiednie organy nie są w stanie wykluczyć możliwości wystąpienia TSE, powinny zlecić wykonanie odpowiednich badań oraz przechować zwłoki zwierzęcia w warunkach nadzoru urzędowego do czasu postawienia diagnozy.
- 13) W przypadku oficjalnego potwierdzenia obecności TSE odpowiednie organy powinny podjąć wszelkie konieczne środki, obejmujące zniszczenie zwłok, przeprowadzenie badań w celu identyfikacji wszystkich zagrożonych zwierząt oraz poddanie ograniczeniom przemieszczania się zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego, uznanych za zagrożone. Właścicielom zwierząt należy w możliwie najkrótszym czasie zrekompensować stratę zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego, zniszczonych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.
- 14) Państwa Członkowskie powinny sporządzić plany pozwalające na realizację przepisów krajowych na wypadek wybuchu epidemii BSE. Plany takie powinny być zatwierdzone przez Komisję. Należy doprowadzić do rozszerzenia tego postanowienia na przypadki TSE inne niż BSE.
- 15) Należy ustalić przepisy dotyczące wprowadzanie na rynek pewnych zwierząt żywych oraz produktów pochodzenia zwierzęcego; istniejące przepisy Wspólnoty w sprawie identyfikacji i rejestracji bydła ustalają wprowadzenie systemu pozwalającego na ustalenie pochodzenia zwierząt od danej matki i stada, zgodnie z normami międzynarodowymi. Podobne gwarancje należy stworzyć w odniesieniu do bydła przywożonego z państw trzecich. Zwierzętom oraz produktom pochodzenia zwierzęcego, objętym zakresem przepisów Wspólnoty, przemieszczającym się w ramach handlu wewnątrz Wspólnoty lub przywożonym z państw trzecich, powinny towarzyszyć świadectwa wymagane we wspomnianych przepisach, uzupełnione tam gdzie to konieczne, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- 16) Należy zabronić wprowadzenia na rynek pewnych produktów pochodzenia zwierzęcego, uzyskanych z bydła pochodzącego z regionów o wysokim ryzyku. Jednakże zakaz ten nie powinien mieć zastosowania do pewnych produktów pochodzenia zwierzęcego wytworzonych w warunkach kontrolowanych ze zwierząt, w odniesieniu do których wykazano, że nie stanowią dużego ryzyka zakażenia TSE.
- 17) W celu zapewnienia przestrzegania przepisów dotyczących zapobiegania, kontroli i zwalczania TSE konieczne jest pobieranie próbek do badań laboratoryjnych według

ustalonych procedur, które dałyby pełny obraz epidemiologiczny sytuacji dotyczącej TSE. W celu zapewnienia jednolitych procedur diagnostycznych oraz uzyskiwanych wyników powinno się ustalić krajowe oraz wspólnotowe laboratoria referencyjne oraz wiarygodne metody naukowe obejmujące szybkie testy ze swoistością w odniesieniu do TSE. Szybkie testy należy stosować w jak najszerszym zakresie.

- 18) W Państwach Członkowskich należy przeprowadzać kontrole na szczeblu Wspólnoty w celu zapewnienia jednolitego stosowania wymogów dotyczących zapobiegania, kontroli oraz zwalczania TSE oraz należy ustanowić przepisy dotyczące realizacji procedur kontrolnych. W celu zapewnienia wprowadzenia przez państwa trzecie gwarancji podobnych do gwarancji stosowanych przez Wspólnotę i dotyczących przywozu do Wspólnoty żywych zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego, należy przeprowadzać wspólnotowe inspekcje przeprowadzane na miejscu oraz kontrole mające na celu sprawdzenie, czy eksportujące państwa trzecie spełniają warunki przywozu.
- 19) Przepisy handlowe dotyczące TSE powinny być oparte na międzynarodowych normach, wytycznych lub zaleceniach we wszystkich przypadkach, w których takowe istnieją. Jednakże można przyjąć mające naukowe uzasadnienie przepisy pozwalające na osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia, jeśli przepisy oparte na odpowiednich międzynarodowych normach, wytycznych lub zaleceniach nie pozwalałyby na osiągnięcie odpowiedniego poziomu ochrony zdrowia.
- 20) Niniejsze rozporządzenia należy poddać ponownej analizie w miarę pojawiania się nowych danych naukowych.
- 21) Należy przyjąć, w ramach niniejszego rozporządzenia, niezbędne przepisy przejściowe dotyczące w szczególności regulacji stosowania określonych materiałów niebezpiecznych.
- 22) Przepisy konieczne do realizacji niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady⁴ 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999, ustalającą procedurę realizacji uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁴.
- 23) W celu realizacji niniejszego rozporządzenia należy ustalić procedury ustanawiające ścisłą i skuteczną współpracę między Komisją a Państwami Członkowskimi w obrębie Stałego Komitetu Weterynaryjnego, Stałego Komitetu ds. paszy oraz Stałego Komitetu ds. artykułów żywnościowych.
- 24) Biorąc pod uwagę, że przepisy dotyczące realizacji niniejszego rozporządzenia są ustaleniami ogólnymi w rozumieniu art. 17 decyzji 1999/468/WE, należy je przyjąć zgodnie z procedurą regulacyjną ustaloną w art. 17 wspomnianej decyzji,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

---

⁴ Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie określa przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania przenośnych gąbczastych encefalopatii u zwierząt. Ma zastosowanie do produkcji oraz wprowadzania na rynek żywych zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego jak również, w pewnych określonych przypadkach, ich wywozu.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
  - a) produktów kosmetycznych i leczniczych lub urządzeń medycznych, bądź ich materiałów wyjściowych lub produktów pośrednich;
  - b) produktów, które nie są przeznaczone do stosowania w żywności dla ludzi, pożywienia dla zwierząt lub nawozów, bądź ich materiałów wyjściowych lub produktów pośrednich;
  - c) produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do stosowania jako eksponaty, materiały dydaktyczne, do badań naukowych, do badań specjalnych lub do analizy, pod warunkiem, że produkty te nie zostaną ostatecznie spożyte lub zużyte przez ludzi bądź zwierzęta inne niż zwierzęta trzymane dla potrzeb odpowiednich programów badawczych;
  - d) zwierząt żywych stosowanych w badaniach naukowych lub przeznaczonych do takich badań.

Artykuł 2

Rozdzielanie żywych zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego

W celu uniknięcia przypadków przeniesienia zakażenia lub zamiany mogących mieć miejsce wśród zwierząt żywych lub produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. a), b) i c), lub żywych zwierząt, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. d), należy je trzymać osobno przez cały czas, chyba że takie żywe zwierzęta lub produkty pochodzenia zwierzęcego są wytwarzane przynajmniej w takich samych warunkach ochrony zdrowia w odniesieniu do TSE.

Należy przyjąć przepisy dotyczące realizacji przepisów niniejszego artykułu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2.

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają wymienione poniżej definicje:

- a) TSE: wszelkie przenośne gąbczaste encefalopatie z wyjątkiem postaci występujących u ludzi;
- b) wprowadzenie na rynek: wszelkie działania mające na celu sprzedaż żywych zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego, objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, stronie trzeciej na obszarze Wspólnoty, lub wszelkie inne formy dostawy za zapłatą lub nieodpłatnie do takiej strony trzeciej, bądź przechowywanie ich z zamiarem dostawy do takiej strony trzeciej;
- c) produkty pochodzenia zwierzęcego: wszelkie produkty uzyskane lub zawierające produkt uzyskany ze zwierzęcia, objęte przepisami dyrektywy⁵ 89/662/EWG lub dyrektywy⁶ 90/425/EWG;
- d) materiały wyjściowe: surowce lub wszelkie inne produkty pochodzenia zwierzęcego, z których, lub za pomocą których wytwarza się produkty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) i b);
- e) właściwy organ: centralny organ Państwa Członkowskiego uprawniony do zapewnienia stosowania wymogów niniejszego rozporządzenia lub wszelki organ, któremu wspomniany organ centralny przekazał takie uprawnienia, w szczególności dotyczące kontroli paszy; tam, gdzie to właściwe, definicja obejmuje również odpowiedni organ państwa trzeciego;
- f) kategoria: jedna z kategorii klasyfikacji, o których mowa w rozdziale 1 załącznika 1;
- g) określony materiał niebezpieczny: tkanki określone w załączniku V; o ile nie wskazano inaczej, definicja nie obejmuje produktów zawierających lub uzyskanych z tych tkanek;
- h) zwierzę podejrzane o zakażenie TSE: żywe, zabite lub martwe zwierzę, które wykazuje lub wykazywało zaburzenia neurologiczne lub zaburzenia zachowania bądź postępujące pogorszenie się stanu ogólnego związane z zaburzeniami ośrodkowego układu nerwowego, lub w stosunku do którego dane zgromadzone na podstawie badań klinicznych, odpowiedzi na leczenie, badania sekcyjnego czy też pośmiertnej analizy laboratoryjnej nie pozwalają na ustalenie innego rozpoznania. Gąbczaste encefalopatie bydła należy podejrzewać u bydła, które wykazało dodatni wynik szybkiego testu swoistego dla BSE;
- i) gospodarstwo: miejsce, w którym zwierzęta objęte zakresem niniejszego rozporządzenia są przechowywane, trzymane, hodowane, wykorzystywane w określonych celach lub pokazywane publiczności;
- j) pobieranie próbek: pobieranie próbek, zapewniające statystycznie prawidłową reprezentację, od zwierząt lub ich otoczenia, lub z produktów pochodzenia zwierzęcego,

---

⁵ Dyrektywa Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu w obrębie Wspólnoty w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13).

Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 92/118/EWG (Dz.U. L 62 z 15.03.1993, str. 49).

⁶ Dyrektywa Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych, mających zastosowanie w handlu w obrębie Wspólnoty pewnymi żywymi zwierzętami i produktami w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 224 z 18.08.1990, str. 29). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 92/118/EWG.

do celów ustalenia rozpoznania choroby, związków rodzinnych, nadzoru zdrowotnego lub kontroli braku czynników mikrobiologicznych lub pewnych materiałów w produktach pochodzenia zwierzęcego;

- k) nawozy: substancje zawierające produkty pochodzenia zwierzęcego zastosowane w glebie w celu zwiększenia wzrostu upraw; mogą obejmować pozostałości trawienia z produkcji biogazów lub kompostowania;
- l) szybkie testy: metody analityczne, o których mowa w rozdziale C pkt 4 załącznika X i których wyniki znane są w przeciągu 24 godzin;
- m) test alternatywny: badania, o których mowa w art. 8 ust. 2, które są stosowane jako alternatywa w stosunku do uzyskania określonego materiału niebezpiecznego.

2. Zastosowanie mają również definicje szczególne podane w załączniku I.

3. W przypadkach, w których pojęcia zastosowane w niniejszym rozporządzeniu nie są określone w ust. 2 lub załączniku I, zastosowanie mają odpowiednie definicje podane w rozporządzeniu (WE) nr 760/2000⁷ oraz definicje podane lub zgodne z dyrektywą 64/432/EWG⁸, 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 91/68/EWG⁹, o ile jest w niniejszym tekście odniesienie do nich.

Artykuł 4

Środki zabezpieczające

1. W odniesieniu do realizacji przepisów zabezpieczających zastosowanie mają zasady i przepisy ustalone w art. 9 dyrektywy 89/662/EWG, art. 10 dyrektywy 90/425/EWG, art. 8 dyrektywy 91/496/EWG¹⁰ oraz art. 22 dyrektywy 97/78/WE¹¹.

Przepisy zabezpieczające należy stosować zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2 oraz jednocześnie powiadamiać o nich Parlament Europejski, podając przyczyny.

---

⁷ Rozporządzenie (WE) nr 760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła oraz dotyczące znakowania wołowiny i produktów z wołowiny, a także uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 20/97 (Dz.U. L 204 z 11.08.2000, str. 1).

⁸ Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt dotyczących handlu wewnątrz Wspólnoty bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. L 121 z 29.07.1964, str. 1977/64). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/20/WE (Dz.U. L 163 z 4.07.2000, str. 35).

⁹ Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie wymogów zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrz Wspólnoty owcami i kozami (Dz.U. L 46 z 19.02.1991, str. 19). Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 94/953/WE (Dz.U. L 371 z 31.12.1994, str. 14).

¹⁰ Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustalająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wwożonych na obszar Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywę 89/662/EWG, 90/425/EWG i 90/675/EWG (Dz.U. L 268 z 24.09.1991, str. 56). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. L 162 z 1.07.1996, str. 1).

¹¹ Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustalająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wwożonych na obszar Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24 z 30.01.1998, str. 9).

ROZDZIAŁ II

OKREŚLENIE STATUSU BSE

Artykuł 5

Klasyfikacja

1. Status dotyczący BSE Państwa Członkowskiego, państwa trzeciego lub jednego z ich regionów (zwanych w dalszej części dokumentu „państwami” lub „regionami”) można określić jedynie na podstawie kryteriów ustalonych w rozdziale A załącznika II, a wynik analizy ryzyka na podstawie wszystkich możliwych czynników występowania gąbczastej encefalopatii bydła, określonych w rozdziale B załącznika II oraz ich rozwoju w czasie.

Państwa Członkowskie i państwa trzecie, które chcą pozostać na liście krajów dopuszczonych do wywozu żywych zwierząt lub innych produktów, o których traktuje niniejsze rozporządzenie, do Wspólnoty dostarczą Komisji wniosek o określenie statusu BSE w na ich terytorium, wraz ze stosowną informacją nt. kryteriów wyszczególnionych w rozdziale A załącznika II oraz nt. potencjalnych czynników ryzyka wyszczególnionych w rozdziale B załącznika II, jak również o ich rozwoju w czasie.

2. Decyzję w sprawie poszczególnych wniosków umieszczającą państwo Członkowskie lub państwo trzecie bądź region państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, które złożyły taki wniosek, w jednej z kategorii określonych w rozdziale C załącznika II, podejmowane są z uwzględnieniem kryteriów i potencjalnych czynników ryzyka ustalonych w ust. 1, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2.

Decyzję taką podejmuje się w terminie do sześciu miesięcy od złożenia wniosku oraz odpowiednich informacji, o których mowa w drugim akapicie ust. 1. Jeśli Komisja uzna, że przedstawione dowody nie obejmują informacji ustalonych w rozdziale A i B załącznika II, poprosi o dostarczenie dodatkowych informacji w określonym terminie. Ostateczną decyzję podejmuje się zatem w terminie do sześciu miesięcy od złożenia wszystkich informacji.

Po ustaleniu przez Międzynarodowy Urząd ds. chorób odzwierzęcych (OIE) procedury klasyfikacji państw według kategorii oraz jeśli urząd ten umieścił państwo składające wniosek w jednej z takich kategorii, może zapaść decyzja o dokonaniu ponownej oceny kategoryzacji wspólnotowej dotyczącej danego państwa zgodnie z pierwszym akapitem niniejszego ustępu, jeśli to stosowne, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2.

3. Jeśli Komisja uzna, że informacja przedłożona przez państwo Członkowskie lub państwo trzecie zgodnie z rozdziałem A i B załącznika II jest niewystarczająca lub niejasna, może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2, określić status BSE tego państwa Członkowskiego lub Państwa trzeciego w oparciu o pełną analizę ryzyka.

Taka analiza ryzyka może obejmować miarodajny przegląd statystyczny sytuacji epidemiologicznej dotyczącej TSE w składającym wniosek Państwie Członkowskim czy państwie trzecim, w oparciu o zastosowanie szybkich testów w ramach procedury badania przesiewowego. Komisja weźmie pod uwagę kryteria klasyfikacyjne stosowane przez OIE.

W tym celu należy zatwierdzić szybkie testy zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 1 i umieszczoną w wykazie ustalonym w rozdziale 1 pkt 4 załącznika X

Taką procedurę przesiewową mogą również zastosować Państwa Członkowskie oraz państwa trzecie, które chcą stosować klasyfikację, jaką przeprowadziły na tej podstawie, zatwierdzoną przez Komisję zgodnie z procedurą ustaloną w art. 4 ust. 1.

Koszty takiej procedury przesiewowej ponosi dane Państwo Członkowskie lub państwo trzecie.

4. Państwa Członkowskie lub państwa trzecie, które nie złożyły wniosku zgodnie z ust. 1 w terminie do sześciu miesięcy od dnia 1 lipca 2001 r., uznane zostaną, w odniesieniu do wysyłki z ich terytorium żywych zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego, za państwa należące do kategorii 3, o której mowa w rozdziale 1 załącznika II, do czasu złożenia przez nie takiego wniosku.

5. Państwa Członkowskie jak najszybciej powiadomią Komisję o wszelkich danych epidemiologicznych lub innych danych, które mogłyby doprowadzić do zmiany statusu BSE, zwłaszcza wyników programów monitorujących ustalonych w art. 6.

6. Decyzja o utrzymaniu państwa trzeciego na jednej z list ustalonych w przepisach Wspólnoty w celu zezwolenia na wywóz do Wspólnoty żywych zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego, w stosunku do których niniejsze rozporządzenie ustanawia określone przepisy, zostanie podjęta zgodnie z procedurą ustaloną w art. 4 ust. 1 i będzie to decyzja warunkowa w świetle dostępnych informacji lub tam gdzie uzna się, że występuje TSE – dostarczonych informacji ustalonych w ust. 1. W przypadku odmowy dostarczenia wspomnianych informacji w terminie do sześciu miesięcy od daty prośby Komisji, zastosowanie mają przepisy ust. 4 niniejszego artykułu do czasu złożenia i oceny takich informacji zgodnie z ust. 1 i 3.

Prawo państw trzecich do wywozu do Wspólnoty żywych zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego, w stosunku do których niniejsze rozporządzenie ustala określone przepisy, zgodnie z warunkami opartymi na ich kategorii ustalonej przez Komisję, jest prawem warunkowym związanym ze zobowiązaniem się do jak najszybszego powiadomienia Komisji na piśmie o wszelkich danych epidemiologicznych lub innych, które mogłyby prowadzić do zmiany statusu BSE.

7. Można podjąć decyzję, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 4 ust. 1, o zmianie klasyfikacji BSE dotyczącej Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, lub jednego z jego regionów, zgodnie z wynikami badań kontrolnych ustalonych w art. 1.

8. Decyzja, o której mowa w ust. 1, 3, 4, 6 i 7, opiera się na ocenie ryzyka, z uwzględnieniem zalecanych kryteriów ustalonych w rozdziałach A i B załącznika II.

ROZDZIAŁ III

ZAPOBIEGANIE TSE

Artykuł 6

System monitorujący

1. Każde z Państw Członkowskich przeprowadzi doroczny program monitorujący BSE oraz *scrapie* zgodnie z rozdziałem A załącznika III. Program taki będzie obejmować procedury przesiewowe z zastosowaniem szybkich testów.

Szybkie testy stosowane w tym celu winny być przedmiotem zatwierdzenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2 oraz wykazaną w rozdziale C pkt. 2 załącznika X.

2. Każde z Państw Członkowskich poinformuje Komisję oraz pozostałe Państwa Członkowskie, w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, o pojawieniu się TSE innego niż BSE.

Należy prowadzić rejestr wszelkich urzędowych badań i badań laboratoryjnych zgodnie z rozdziałem B załącznika III.

4. Państwa Członkowskie winny przedłożyć Komisji coroczny raport obejmujący przynajmniej informacje, o których mowa w rozdziale B części I załącznika III. Raport dotyczący każdego roku kalendarzowego należy przedkładać najpóźniej do 31 marca roku następnego. Komisja przedstawi streszczenie raportów krajowych obejmujących przynajmniej informacje, o których mowa w rozdziale B części I załącznika III, Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu w terminie do trzech miesięcy od przyjęcia wspomnianych raportów.

Artykuł 7

Zakazy dotyczące karmienia zwierząt

1. Zabronione jest karmienie zwierząt przeżuujących białkiem pochodzącym ze ssaków.
2. Ponadto zakaz, o którym mowa w ust. 1, należy rozszerzyć na zwierzęta oraz produkty pochodzenia zwierzęcego zgodnie z pkt. 1 załącznika IV.
3. Ust. 1 i 2 obowiązują bez wpływu na przepisy ustalone w pkt. 2 załącznika IV.
4. Państwa Członkowskie lub ich regiony należące do kategorii 1 nie mogą wywozić lub przechowywać pokarmu przeznaczonego dla zwierząt hodowlanych, który zawiera białko uzyskane ze ssaków, ani pokarmu przeznaczonego dla ssaków, oprócz psów i kotów, który zawiera przetworzone białko pochodzące od ssaków.

Państwa trzecie lub ich regiony należące do kategorii 1 nie mogą wywozić do Wspólnoty pokarmu przeznaczonego dla inwentarza zwierzęcego, który zawiera białko uzyskane ze ssaków, ani pokarmu przeznaczonego dla ssaków, oprócz psów i kotów, który zawiera przetworzone białko pochodzące ze ssaków.

Przepisy dotyczące wykonania przepisów niniejszego artykułu, zwłaszcza przepisy dotyczące zapobiegania przenoszeniu się zakażenia oraz metod pobierania próbek oraz analiz wymaganych do kontroli zgodności z przepisami niniejszego artykułu, przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2.

Artykuł 8

Określony materiał niebezpieczny

1. Określony materiał niebezpieczny należy usuwać i niszczyć zgodnie z pkt. 3, 4 oraz 8 załącznika V.

Określony materiał niebezpieczny lub materiał przetworzony z niego można wprowadzać na rynek lub, w razie potrzeby, wywozić jedynie w celu jego ostatecznego zniszczenia zgodnie z pkt. 3 i 4 lub, jeśli to właściwe, pkt. 7 lit. d) lub 8 załącznika V. Nie można go przywozić do Wspólnoty. Transport określonego materiału niebezpiecznego przez terytorium musi się odbywać zgodnie z wymogami art. 17 dyrektywy 91/496/EWG.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do tkanek pochodzących ze zwierząt, które przeszły badanie alternatywne zatwierdzone dla tego konkretnego celu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 1 oraz wymienione w rozdziale 11 pkt. 3 załącznika X, i stosowanej zgodnie z warunkami podanymi w pkt. 3 załącznika V oraz w przypadkach, w których wyniki testu są ujemne.

Państwa Członkowskie, które zatwierdzą wspomniany test alternatywny, muszą poinformować pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję.

3. W Państwach Członkowskich lub ich regionach, które są umieszczone w kategorii 3, 4 i 5, o których mowa w rozdziale 11 załącznika II, uszkodzenia, po uprzednim ogłuszeniu, ośrodkowego układu nerwowego za pomocą wydłużonego narzędzia w kształcie pręta wprowadzonego do jamy czaszki nie należy stosować u bydła, owiec ani kóz, których mięso przeznaczone jest do spożycia przez ludzi lub zwierzęta.

4. Dane odnoszące się do wieku, podane w załączniku V, należy regularnie modyfikować. Modyfikacje takie muszą być oparte na najnowszych dowodach naukowych dotyczących statystycznego prawdopodobieństwa wystąpienia TSE w odpowiednich grupach wiekowych populacji bydła, owiec i kóz na terenie Wspólnoty.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1-4 można przyjąć decyzję, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 14 ust. 1, w odniesieniu do daty skutecznego stosowania art. 17 ust. 1 lub tam, gdzie to stosowne, w państwach trzecich, daty zakazu stosowania białka ssaków w pokarmie dla zwierząt przeżuujących w każdym z państw lub regionów umieszczonych w kategorii 3 lub 4, w celu ograniczenia stosowania niniejszego artykułu do zwierząt urodzonych przed tą datą w tych państwach lub regionach.

Podobnie, w drodze odstępstwa od ust. 1-4, po konsultacji z odpowiednim komitetem naukowym oraz na podstawie oceny zapadalności, rozprzestrzeniania się i narażenia zdrowia ludzkiego można przyjąć decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 1, celem zezwolenia na stosowanie do pożywienia, karmy i nawozów kręgosłupa i zwojów korzonków grzbietowych bydła znajdującego się lub przybywającego z każdego z państw lub ich regionów umieszczonych w kategorii 3.

6. Przepisy dotyczące wykonania przepisów niniejszego artykułu przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 1.

Artykuł 9

Produkty pochodzenia zwierzęcego uzyskane lub zawierające materiał ze zwierząt przeżuwających

1. Nie można wytwarzać produktów pochodzenia zwierzęcego wymienionych w załączniku VI z materiału ze zwierząt przeżuwających pochodzących z państw lub ich regionów umieszczonych w kategorii 3, chyba że są wytwarzane zgodnie z procesami produkcyjnymi zatwierdzonymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2.
2. Kości czaszki oraz kręgosłupa bydła, owiec i kóz pochodzących z państw lub ich regionów, które umieszczone są w kategoriach 2, 3, 4 lub 5, nie można stosować do produkcji mięsa odzyskiwanego w sposób mechaniczny.
3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania, w świetle kryteriów ustalonych w pkt. 3 załącznika V, do przeżuwaczy, które przeszły badanie alternatywne uznane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2, w przypadku, gdy wyniki badania są ujemne.
4. Przepisy dotyczące wykonania przepisów niniejszego artykułu przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2.

Artykuł 10

Programy edukacyjne

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby personel właściwego organu, laboratoriów diagnostycznych i uczelni rolniczych oraz weterynaryjnych, urzędowi weterynarze, praktykujący lekarze weterynarii, personel rzeźni oraz hodowcy zwierząt, dozorczy i treserzy zwierząt otrzymali przeszkolenie dotyczące objawów klinicznych, epidemiologii oraz w przypadku personelu odpowiedzialnego za przeprowadzenie badań kontrolnych - interpretacji wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE.
2. W celu zapewnienia skutecznej realizacji programów edukacyjnych określonych w ust. 1 może zostać przyznana pomoc finansowa ze strony Wspólnoty. Wielkość takiej pomocy określa się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2.

ROZDZIAŁ IV

KONTROLA I ELIMINACJA TSE

Artykuł 11

Powiadamianie

Bez uszczerbku dla dyrektywy 82/894/EWG¹² Państwa Członkowskie zapewniają, aby zwierzę podejrzane o zakażenie TSE było natychmiast zgłaszane odpowiednim władzom.

---

¹² Dyrektywa Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie powiadamiania o chorobach zwierząt na obszarze Wspólnoty (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 58). Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2000/556/WE (Dz.U. L 235 z 19.09.2000, str. 27).

Państwa Członkowskie regularnie informują się nawzajem oraz Komisję o zgłoszonych przypadkach TSE.

Odpowiednie organy niezwłocznie podejmą środki ustalone w art. 2 niniejszego rozporządzenia wraz z innymi koniecznymi środkami.

Artykuł 12

Przepisy odnoszące się do podejrzanych zwierząt

1. Zwierzę podejrzane o zakażenie TSE poddaje się urzędowemu ograniczeniu przemieszczania się do czasu poznania wyników badań klinicznych i epidemiologicznych przeprowadzonych przez właściwy organ lub zabić w celu przeznaczenia do badania laboratoryjnego pod kontrolą urzędową.

Jeśli podejrzewa się BSE u bydła w gospodarstwie na terenie Państwa Członkowskiego, wszystkie inne zwierzęta tego rodzaju z tego gospodarstwa poddaje się urzędowemu ograniczeniu przemieszczania się do czasu poznania wyników badań.

Jeśli podejrzewa się BSE u owiec lub kóz w gospodarstwie na terenie Państwa Członkowskiego na podstawie obiektywnych danych takich jak wyniki testów pozwalających na praktyczne rozróżnienie między różnymi postaciami TSE, wszystkie pozostałe owce i kozy z tego gospodarstwa poddaje się urzędowemu ograniczeniu przemieszczania się do czasu poznania wyników badania.

Jeśli istnieją dowody na to, że nie jest prawdopodobne, że gospodarstwo, w którym przebywało zwierzę w czasie istnienia podejrzenia, jest gospodarstwem, w którym mogło dojść do narażenia zwierzęcia na kontakt z BSE, właściwy organ może zdecydować o tym, że jedynie zwierzę podejrzane o zakażenie poddane będzie urzędowemu ograniczeniu przemieszczania się. W razie konieczności właściwy organ może również zdecydować, że inne gospodarstwa lub jedynie gospodarstwo, w którym doszło do narażenia na kontakt z czynnikiem zakaźnym, poddane będzie urzędowej kontroli w zależności od dostępnych danych epidemiologicznych.

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 1 oraz w drodze odstępstwa od przepisów drugiego, trzeciego i czwartego akapitu niniejszego ustępu, Państwo Członkowskie może być zwolnione ze stosowania urzędowego ograniczenia przemieszczania się zwierząt, jeśli stosuje ono środki stwarzające podobne zabezpieczenia.

2. Gdy właściwy organ zdecyduje, że nie można wykluczyć możliwości wystąpienia zakażenia TSE, zwierzę takie zabija się, jeśli jest jeszcze żywe; jego mózg oraz wszystkie inne tkanki określone przez właściwy organ, usuwa i przesyła do urzędowo zatwierdzonego laboratorium, krajowego laboratorium referencyjnego wskazanego w art. 9 ust. 1 lub do wspólnotowego laboratorium referencyjnego wskazanego w art. 9 ust. 2, do badania zgodnie z metodami badawczymi określonymi w art. 10.

3. Wszystkie części ciała podejrzanego zwierzęcia, łącznie ze skórą, powinny pozostawać pod oficjalną kontrolą aż do postawienia rozpoznania negatywnego lub zniszczenia go zgodnie z pkt. 3 lub 4 załącznika 4.

4. Przepisy dotyczące wykonania przepisów niniejszego artykułu przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 4.

Artykuł 13

Środki stosowane po stwierdzeniu obecności TSE

1. W przypadku oficjalnego stwierdzenia obecności TSE jak najszybciej stosuje się wymienione poniżej środki:

wszystkie części ciała zwierzęcia zostają całkowicie zniszczone zgodnie z załącznikiem V, z wyjątkiem materiału zachowanego do celów dokumentacji zgodnie z rozdziałem B częścią III pkt. 2 załącznikiem III;

przeprowadza się dochodzenie celem identyfikacji wszystkich zagrożonych zwierząt zgodnie z pkt. 4 załącznika VII;

wszystkie zwierzęta oraz produkty pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w pkt. 4 załącznika VII, które na podstawie dochodzenia, o którym mowa w lit. B), zidentyfikowano jako zagrożone, zostają zabite i całkowicie zniszczone zgodnie z pkt. 3 i 4 załącznika V.

W drodze odstępstwa od niniejszego ustępu Państwa Członkowskie mogą zastosować inne środki zapewniające podobny poziom zabezpieczenia, jeśli środki takie zostały zatwierdzone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 4.

2. W oczekiwaniu na wykonanie przepisów, o których mowa w ust. 1 lit. B) i c), gospodarstwo, na którym przebywało zwierzę w chwili potwierdzenia obecności TSE, obejmuje się kontrolą urzędową, a przemieszczanie się zwierząt narażonych na TSE oraz produktów pochodzenia zwierzęcego, uzyskanych z tych zwierząt z tego gospodarstwa oraz do niego, zostaje poddane nadzorowi właściwego organu w celu natychmiastowego wykrycia i identyfikacji takich zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego.

Jeśli istnieją dane świadczące o małym prawdopodobieństwie, że gospodarstwo, na którym przebywało zakażone zwierzę w chwili potwierdzenia obecności TSE, jest gospodarstwem, w którym zwierzę zostało narażone na TSE, właściwy organ może zdecydować, że kontrolą urzędową należy objąć obydwa gospodarstwa lub tylko gospodarstwo, w którym doszło do narażenia zwierzęcia na kontakt z TSE.

3. Państwa Członkowskie, które wprowadziły program zastępczy zapewniający podobne środki zabezpieczające ustalone w art. 2 ust. 1 akapicie piątym, mogą w drodze odstępstwa od wymogów ust. 1 lit. B) i c) być zwolnione zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 4, z wymogów stosowania urzędowych ograniczeń przemieszczania się zwierząt oraz z wymogu zabijania i niszczenia zwierząt.

4. Właścicielom niezwłocznie rekompensuje się stratę zwierząt, które zostały zabite lub produktów pochodzenia zwierzęcego zniszczonych zgodnie z art. 2 ust. 4 oraz ust. 1 lit. A) i c) niniejszego artykułu.

5. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 82/894/EWG potwierdzenie obecności TSE innych niż BSE należy zgłaszać Komisji corocznie.

6. Przepisy dotyczące wykonania przepisów niniejszego artykułu przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 2.

Artykuł 14

Plan kryzysowy

1. Państwa Członkowskie opracują, zgodnie z ogólnymi kryteriami przepisów wspólnotowych w sprawie kontroli chorób zwierząt, wytyczne określające środki krajowe, jakie należy podjąć oraz wskazujące zakres kompetencji oraz odpowiedzialności w przypadku potwierdzenia wystąpienia TSE.

2. Tam, gdzie to konieczne dla zapewnienia jednolitego stosowania przepisów Wspólnoty można dokonać harmonizacji wytycznych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 2.

ROZDZIAŁ V

WPROWADZANIE NA RYNEK ORAZ WYWÓZ

Artykuł 15

Żywe zwierzęta, ich nasienie, zarodki oraz komórki jajowe

1. Wprowadzanie na rynek bądź, w razie konieczności, wywóz bydła, owiec lub kóz oraz ich nasienia, zarodków i komórek jajowych podlega wymogom ustalonym w załączniku VIII lub, w przypadku przywozu, wymogom ustalonym w załączniku IX. Żywym zwierzętom oraz ich zarodkom i komórkom jajowym winny towarzyszyć odpowiednie świadectwa zdrowia zwierząt, wymagane przez przepisy Wspólnoty, zgodnie z art. 7 lub, w przypadku przywozu, art. 8.

2. Wprowadzanie na rynek potomstwa pierwszego pokolenia, nasienia, zarodków oraz komórek jajowych zwierząt podejrzanych lub chorych na TSE podlega wymogom ustalonym w rozdziale B załącznika VIII.

3. Przepisy dotyczące wykonania przepisów niniejszego artykułu przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 2.

Artykuł 16

Wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego

Wymienione poniżej produkty pochodzenia zwierzęcego uzyskane ze zdrowych zwierząt przeżywających nie są przedmiotem ograniczeń dotyczących wprowadzania ich na rynek ani, w razie konieczności, wywozu, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, rozdziału C i D załącznika VIII oraz rozdziału A, C, F i G załącznika IX:

- a) produkty pochodzenia zwierzęcego objęte zakresem przepisów art. 5, zwłaszcza nasienie, zarodki oraz komórki jajowe;
- b)
  - (i) surowe mleko w rozumieniu dyrektywy 92/46/EWG¹³;
  - (ii) mleko do produkcji wyrobów na bazie mleka w rozumieniu dyrektywy 92/46/EWG;
  - (iii) mleko spożywcze poddane obróbce termicznej w rozumieniu dyrektywy 92/46/EWG;
  - (iv) fosforan dwuwapniowy (bez śladu białka czy tłuszczu);
  - (v) skóra w rozumieniu dyrektywy 92/118/EWG¹⁴;
  - (vi) żelatyna w rozumieniu dyrektywy 92/118/EWG, uzyskana ze skór, o których mowa w (v);
  - (vii) kolagen pochodzący ze skór, o których mowa w (v).

2. Produkty pochodzenia zwierzęcego przywożone z państwa trzeciego, umieszczone w kategorii 2, 3, 4 i 5 muszą pochodzić od zdrowego bydła, owiec i kóz, które nie zostały poddane uszkodzeniu ośrodkowego układu nerwowego, o którym mowa w art. 8 ust. 3, ani zabite poprzez wstrzyknięcie gazu do jamy czaszki.

3. Produktów pochodzenia zwierzęcego zawierających materiały uzyskane z bydła pochodzącego z Państwa Członkowskiego, regionu Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego zaklasyfikowanego do kategorii 2 nie wprowadza się na rynek, chyba że pochodzą od:

- a) zwierząt urodzonych po dacie wejścia w życie zakazu karmienia zwierząt przeżuujących białkiem zwierzęcym uzyskanym ze ssaków; lub
- b) zwierząt, które urodziły się, były hodowane oraz pozostają w stadach z udokumentowanym brakiem występowania BSE przez co najmniej 7 lat.

Ponadto nie wysyła się produktów pochodzenia zwierzęcego z Państwa Członkowskiego lub regionu Państwa Członkowskiego umieszczonego w kategorii 2 do innego Państwa Członkowskiego ani przywozi z państwa trzeciego umieszczonego w kategorii 2. Zakaz ten nie obowiązuje w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, wymienionych w

---

¹³ Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustalająca przepisy zdrowotne dotyczące produkcji oraz wprowadzania na rynek surowego mleka, mleka poddanego obróbce termicznej oraz wyrobów na bazie mleka (Dz.U. L 268 z 14.09.1992, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10).

¹⁴ Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustalająca wymogi dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel oraz przywóz do Wspólnoty produktów niepodlegających wspomnianym wymogom ustalonym w określonych przepisach Wspólnoty, o których mowa w części I zał. 1 do dyrektywy 89/662/EWG i, w odniesieniu do patogenów, w dyrektywie 90/425/EWG (Dz.U. L 62 z 15.03.1993, str. 49). Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 1999/724/WE (Dz.U. L 290 z 12.11.1999, str. 32).

rozdziale 11 załącznika VIII, i spełniających wymogi rozdziału 11 załącznika VIII. Musi im towarzyszyć świadectwo zdrowia zwierzęcia wydane przez weterynarza urzędowego zaświadczone, że zostały one wyprodukowane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

4. Kiedy zwierzę transportuje się z kraju lub regionu do kraju lub regionu umieszczonego w innej kategorii, klasyfikuje się je do najwyższej kategorii państw lub regionów, w których przebywały przez dwadzieścia cztery godziny, chyba że można dostarczyć odpowiednie gwarancje świadczące, że zwierzę nie otrzymywało karmy z kraju lub regionu zaklasyfikowanego do najwyższej kategorii.

5. Produktom pochodzenia zwierzęcego, dla których niniejszy artykuł ustanawia określone przepisy, towarzyszy odpowiednie świadectwo zdrowia zwierzęcia lub dokumenty handlowe wymagane przez przepisy Wspólnoty zgodnie z art. 7 i 18 lub, jeśli takie świadectwa bądź dokumenty nie zostały ustalone w przepisach Wspólnoty, świadectwo zdrowia lub dokument handlowy, którego wzór należy ustanowić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2.

6. Do celów przywozu do Wspólnoty produkty pochodzenia zwierzęcego muszą spełniać warunki ustalone w rozdziałach A, C, F i G załącznika IX.

7. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2, przepisami ust. 1-6 można rozszerzyć na inne produkty pochodzenia zwierzęcego. Przepisy dotyczące wykonania przepisów niniejszego artykułu przyjmuje się z zastosowaniem takiej samej procedury.

Artykuł 17

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2, świadectwa zdrowia, o których mowa w załączniku F do dyrektywy 64/342/EWG, wzorach III i III w załączniku E do dyrektywy 91/68/EWG oraz w odpowiednie świadectwa zdrowia ustalone w przepisach Wspólnoty odnoszących się do handlu nasieniem, zarodkami oraz komórkami jajowymi bydła, owiec lub kóz uzupełnia się, tam gdzie to konieczne, o odniesienia do kategorii określających klasyfikację Państwa Członkowskiego lub regionu pochodzenia podanego zgodnie z art. 3.

Odpowiednie dokumenty handlowe odnoszące się do handlu produktami pochodzenia zwierzęcego uzupełnia się, tam gdzie to konieczne, o odniesienia do kategorii Państwa Członkowskiego lub regionu pochodzenia podanego przez Komisję zgodnie z art. 3.

Artykuł 18

Odpowiednie świadectwa zdrowia odnoszące się do przywozu ustalonego przepisami Wspólnoty uzupełnia się, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2, w odniesieniu do państw trzecich zaklasyfikowanych do danej kategorii zgodnie z art. 3, o określone wymogi ustalone w załączniku IX w jak najszybszym terminie od podjęcia decyzji klasyfikacyjnej.

ROZDZIAŁ VI

LABORATORIA REFERENCYJNE, POBIERANIE PRÓBEK, BADANIE ORAZ KONTROLE

Artykuł 19

Laboratoria referencyjne

1. Krajowe laboratoria referencyjne w każdym z Państw Członkowskich, ich funkcje oraz obowiązki wymienione są w rozdziale **A** załącznika **X**.
2. Laboratorium referencyjne Wspólnoty, jego funkcje oraz obowiązki wymienione są w rozdziale **B** załącznika **X**.

Artykuł 20

Pobieranie próbek oraz metody laboratoryjne

1. Pobieranie próbek oraz badanie laboratoryjne na obecność TSE wykonuje się z zastosowaniem metod i procedur ustalonych w rozdziale C załącznika **X**.
2. Tam, gdzie to konieczne dla zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszego artykułu, przyjmuje się przepisy wykonawcze, w tym dotyczące metod potwierdzenia BSE u owiec i kóz, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. **4** ust. **2**.

Artykuł 21

Kontrole wspólnotowe

1. Eksperti z Komisji mogą przeprowadzić doraźnie badania kontrolne we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich, w stopniu koniecznym do jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia. Państwo Członkowskie, na którego terytorium przeprowadza się badania kontrolne, zapewnia ekspertom wszelką możliwą pomoc konieczną do wykonania ich obowiązków. Komisja informuje właściwy organ o wynikach wykonanych badań kontrolnych.

Przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu, zwłaszcza przepisy regulujące procedurę współpracy z organami krajowymi, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. **4** ust. **2**.

2. Wspólnotowe badania kontrolne dotyczące państw trzecich przeprowadza się zgodnie z art. **20** i **21** dyrektywy 97/78/WE.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 22

Przepisy przejściowe dotyczące określonych materiałów niebezpiecznych

1. Przepisy części **A** załącznika **XI** obowiązują przez okres co najmniej sześciu miesięcy od dnia 1 **lipca** 2001 **r.** i przestaną obowiązywać natychmiast po dacie przyjęcia decyzji zgodnie z art. **13** ust. **2** lub 4, kiedy to wejdzie w życie art. **18**.
2. Wyniki miarodajnego przeglądu statystycznego przeprowadzonego zgodnie z art. **13** ust. **1** podczas okresu przejściowego stosuje się w celu potwierdzenia bądź odrzucenia wyników analizy ryzyka, o których mowa w art. **13** ust. **1**, z uwzględnieniem kryteriów klasyfikacyjnych określonych przez OIE.
3. Po zasięgnięciu rady odpowiedniego komitetu naukowego przyjmuje się szczegółowe przepisy dotyczące takiego przeglądu statystycznego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. **14** ust. **2**.
4. Kryteria ustalone w części **B** załącznika **XI** są minimalnymi kryteriami, które należy spełnić stosując taki przegląd statystyczny.

Artykuł 23

Zmiany załączników oraz przepisy przejściowe

Po zasięgnięciu rady odpowiedniego komitetu naukowego w sprawie dowolnego problemu, który mógłby mieć wpływ na zdrowie publiczne, wprowadza się zmiany bądź uzupełnienia do załączników oraz przyjmuje odpowiednie przepisy przejściowe zgodnie z procedurą, o której mowa w art. **14** ust. **2**.

Zgodnie ze tą procedurą przyjmuje się przepisy przejściowe na maksymalny okres dwóch lat, celem zmiany bieżących przepisów na przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 24

Komitety

1. Komisji udzieli pomocy Stały Komitet Weterynaryjny. Jednakże w sprawach dotyczących wyłącznie karmy zwierzęcej Komisja uzyska pomoc ze strony Stałego Komitetu ds. paszy, a w sprawach dotyczących wyłącznie artykułów żywnościowych - ze strony Stałego Komitetu ds. artykułów żywnościowych.
  2. Gdy dokonywane jest odniesienie do niniejszego ustępu, zastosowanie ma art. **13** i 7 decyzji **1999/468/WE**, zgodnie z jej art. **18**.
- Okres, o którym mowa w art. **13** ust. **1** tej decyzji, wynosi trzy miesiące, a w przypadku środków zabezpieczających, o których mowa w art. **14** ust. **2** niniejszego rozporządzenia, 15 dni.
3. Każdy z komitetów przyjmuje swoje przepisy proceduralne.

Artykuł 25

Konsultacja komitetów naukowych

Należy zasięgać rady odpowiednich komitetów naukowych we wszelkich sprawach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, które mogłyby mieć wpływ na zdrowie publiczne.

Artykuł 26

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie jest stosowane od dnia 1 lipca 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 maja 2001 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. WINBERG

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJE SZCZEGÓLNE

W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- a) „rodzimy przypadek BSE” oznacza przypadek gąbczastej encefalopatii bydła, w odniesieniu do którego nie wykazano jednoznacznie, że jest spowodowane zakażeniem, które wystąpiło przed sprowadzeniem żywego zwierzęcia, zarodka lub komórki jajowej;
- b) „oddzielona tkanka tłuszczowa” oznacza wewnętrzny lub zewnętrzny tłuszcz ciała usunięty podczas uboju lub procesu cięcia, zwłaszcza świeży tłuszcz pochodzący z serca, sieci, nerek lub krezki bydła, oraz tłuszcz z hal cięcia;
- c) „kohorta” oznacza grupę krów, które albo urodziły się w tym samym stadzie co dotknięte schorzeniem krowy, w okresie do 12 miesięcy poprzedzających lub następujących po urodzeniu się takich krów, albo hodowane były razem z takim zwierzęciem dotkniętym tym schorzeniem w dowolnym czasie w ciągu pierwszego roku ich życia, i które mogły spożywać tę samą karmę, co zwierzę dotknięte tym schorzeniem w ciągu pierwszego roku swojego życia;
- d) „wysypisko odpadków” oznacza miejsce usuwania odpadków, zgodnie z dyrektywą 1999/31/WE¹⁵.

---

¹⁵ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie wysypiska odpadków (Dz.U. L 182 z 16.07.1999, str. 1).

ZAŁĄCZNIK II

OKREŚLENIE STATUSU BSE

ROZDZIAŁ A

Status BSE Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego bądź jednego z ich regionów, w dalszej części dokumentu zwanych „państwami lub regionami”, należy określić na podstawie następujących kryteriów:

- a) wyniku analizy ryzyka identyfikującej wszelkie możliwe czynniki dotyczące wystąpienia BSE, o których mowa w rozdziale **B** oraz ich rozwoju w czasie;
- b) programu edukacyjnego dla weterynarzy, hodowców i podmiotów, które transportują, handlują oraz dokonują uboju bydła, czego celem jest zachęcenie ich do zgłaszania wszystkich przypadków wystąpienia objawów neurologicznych u dorosłego bydła;
- c) obowiązkowego zgłaszania i badania wszystkich krów wykazujących objawy kliniczne BSE;
- d) systemu ciągłego nadzoru i kontroli BSE ze szczególnym uwzględnieniem czynników ryzyka opisanych w rozdziale **B**, z uwzględnieniem wytycznych podanych w tabeli umieszczonej w rozdziale **A** załącznika **III** lub zgodnie z odpowiednimi normami międzynarodowymi; raporty na temat liczby przeprowadzonych badań oraz ich wyników należy przechowywać przez okres co najmniej siedmiu lat;
- e) badania przeprowadzonego w zatwierdzonym laboratorium, próbek mózgowia lub innych tkanek pobranych w ramach systemu nadzoru wymienionego w lit. **D**).

ROZDZIAŁ B

Analizę ryzyka, o której mowa w rozdziale **A** lit. **D**), należy przeprowadzić w oparciu o następujące czynniki:

- spożycie przez bydło mączki mięsno - kostnej lub skwarków uzyskanych ze zwierząt przeżuujących;
- przywóz mączki mięsno - kostnej lub skwarków potencjalnie skażonych przez TSE lub karmy zwierzęcej zawierającej mączkę mięsno - kostną lub skwarki;
- przywóz zwierząt lub komórek jajowych / zarodków potencjalnie skażonych przez TSE;
- statusu epidemiologicznego państwa lub regionu w odniesieniu do zwierzęcych postaci TSE;
- zakresu wiedzy o strukturze populacji bydła, owiec i kóz w tym państwie lub regionie;
- źródła odpadów zwierzęcych, parametrów procesu uzdatniania takich odpadów oraz metod produkcji karmy zwierzęcej.

ROZDZIAŁ C

Definicja kategorii

Status BSE Państw Członkowskich lub państw trzecich bądź jednego z ich regionów należy określić poprzez zaklasyfikowanie ich do następujących kategorii:

A. KATEGORIA 1: Państwo lub region wolny od BSE

Państwo lub region, w którym przeprowadzono analizę ryzyka opartą na danych ustalonych w rozdziale B, która wykazała, że podjęto odpowiednie środki przez odpowiednio długi okres w celu kontroli ustalonego ryzyka oraz

1. ALBO nie zanotowano żadnych przypadków BSE i
  - (i) stosowano kryteria podane w rozdziale A lit. B)-e) przez co najmniej siedem lat, lub
  - (ii) stosowano kryteria podane w rozdziale A lit. B) przez co najmniej siedem lat oraz wykazano, że przez co najmniej osiem lat nie karmiono zwierząt przeżuujących mączką mięsno - kostną lub skwarkami uzyskanymi ze zwierząt przeżuujących lub ssaków;
2. ALBO w którym jednoznacznie wykazano, że wszystkie przypadki BSE pochodzą bezpośrednio z przywozu żywych krów lub zarodków/komórek jajowych bydła, a całe zakażone bydło jak również, jeśli były to samice, ich ostatnie potomstwo urodzone w okresie do dwóch lat przed lub po pojawieniu się pierwszych klinicznych objawów choroby, jeśli były żywe w tym państwie lub regionie, zostały zabite oraz całkowicie zniszczone, oraz albo
  - (i) stosowano kryteria podane w rozdziale A lit. B)-e) przez co najmniej siedem lat, albo
  - (ii) stosowano kryteria podane w rozdziale A lit. B) przez co najmniej siedem lat oraz wykazano, że przez co najmniej osiem lat nie karmiono zwierząt przeżuujących mączką mięsno - kostną lub skwarkami uzyskanymi ze zwierząt przeżuujących lub ssaków;
3. ALBO w którym ostatni rodzimy przypadek BSE zanotowano ponad siedem lat wcześniej, stosowano kryteria podane w rozdziale A lit. B)-e) przez co najmniej siedem lat oraz obowiązywał zakaz karmienia przeżuwaczy mączką mięsno - kostną i skwarkami uzyskanymi ze zwierząt przeżuujących i zakaz ten był skutecznie przestrzegany przez co najmniej osiem lat.

B. KATEGORIA 2: państwo lub region tymczasowo wolne od BSE, w którym nie zanotowano żadnego przypadku rodzimego zakażenia.

Państwo lub region, w którym przeprowadzono analizę ryzyka opartą na danych ustalonych w rozdziale B, która wykazała, że podjęto odpowiednie środki przez odpowiednio długi okres w celu kontroli ustalonego ryzyka oraz

1. ALBO nie zanotowano żadnych przypadków BSE i
  - (i) stosuje się kryteria podane w rozdziale **A** lit. **B**)-e), lecz nie stosowano ich przez siedem lat, lub
  - (ii) wykazano, że przez co najmniej osiem lat nie karmiono zwierząt przeżuujących mączką mięsno - kostną lub skwarkami, ale kryteriów podanych w rozdziale **A** lit. **B**) nie stosowano przez siedem lat;
2. ALBO w którym jednoznacznie wykazano, że wszystkie przypadki BSE pochodzą bezpośrednio z przywozu żywych krów lub zarodków/komórek jajowych bydła, a całe zakażone bydło jak również, jeśli były to samice, ich ostatnie potomstwo urodzone w ciągu dwóch lat przed lub po pojawieniu się pierwszych klinicznych objawów rozwoju choroby, jeśli były żywe w tym państwie lub regionie, zostały zabite oraz całkowicie zniszczone, oraz albo
  - (i) stosowano kryteria podane w rozdziale **A** lit. **B**)-e), ale nie stosowano ich przez siedem lat, albo
  - (ii) wykazano, że przez co najmniej osiem lat nie karmiono zwierząt przeżuujących mączką mięsno - kostną lub skwarkami, ale kryteriów podanych w rozdziale **A** lit. **B**) nie stosowano przez siedem lat.

C. KATEGORIA 3: państwo lub region tymczasowo wolne od BSE, w którym zanotowano przynajmniej jeden przypadek rodzimego zakażenia

Państwo lub region, w którym przeprowadzono analizę ryzyka opartą na danych ustalonych w rozdziale **B**, która wykazała, że podjęto odpowiednie środki przez odpowiednio długi okres w celu kontroli ustalonego ryzyka oraz:

1. ALBO jeżeli ostatni przypadek rodzimego BSE zanotowano ponad siedem lat wcześniej, stosuje się kryteria podane w rozdziale **A** lit. **B**)-e) oraz skutecznie przestrzega się zakazu karmienia przeżuwaczy mączką mięsno - kostną i skwarkami uzyskanymi ze zwierząt przeżuujących, ale
  - (i) nie były stosowane kryteria podane w rozdziale **A** lit. **B**)-e) przez siedem lat, lub
  - (ii) nie przestrzegano skutecznie zakazu karmienia zwierząt przeżuujących mączką mięsno - kostną i skwarkami uzyskanymi ze zwierząt przeżuujących przez osiem lat;
2. ALBO w którym ostatni rodzimy przypadek zakażenia zanotowano mniej niż siedem lat wcześniej, wskaźnik zapadalności na BSE, obliczony na podstawie liczby przypadków rodzimych, wynosił mniej niż jeden przypadek na milion w ciągu ostatnich kolejnych czterech dwunastomiesięcznych okresów w populacji bydła w wieku powyżej 24 miesięcy w państwie lub regionie bądź – jeśli w państwie lub regionie populacji bydła w wieku powyżej 24 miesięcy wynosi

mniej niż 1 milion zwierząt – jeden przypadek na rzeczywistą liczbę zwierząt w tej populacji (obliczony na podstawie statystyki Eurostatu), oraz gdzie:

- (i) skutecznie stosowano zakaz karmienia zwierząt przeżuwających mączką mięsno - kostną i skwarkami uzyskanymi ze zwierząt przeżuwających przez co najmniej osiem lat;
- (ii) stosuje się kryteria podane w rozdziale A lit. B)-e) od co najmniej siedmiu lat;
- (iii) zakażone bydło, jak również:
  - jeśli są to samice, ich ostatnie potomstwo urodzone w ciągu dwóch lat przed lub po wystąpieniu klinicznych objawów choroby;
  - wszystkie krowy z kohorty,są zabijane i całkowicie niszczone, jeśli wciąż żyją w danym państwie lub regionie.

W niniejszej klasyfikacji należy wziąć pod uwagę, w drodze odstępstwa od (iii), istnienie innych środków zapewniających podobny poziom zabezpieczenia w związku z zabijaniem zwierząt zagrożonych.

D. KATEGORIA 4: Państwo lub region o niskim wskaźniku zapadalności na BSE

Państwo lub region, w którym:

- 1) stosuje się kryteria wymienione w rozdziale A, a wskaźnik zapadalności na BSE, obliczony za ostatnie 12 miesięcy, jest większy lub równy jednemu przypadkowi rodzimego zakażenia na milion oraz mniejszy lub równy stu przypadkom na milion w populacji krów w wieku powyżej 24 miesięcy w tym państwie lub regionie; lub
- 2) stosuje się kryteria wymienione w rozdziale A, a wskaźnik zapadalności na BSE, obliczony zgodnie z pkt. B, był mniejszy niż jeden przypadek rodzimego zakażenia na milion przez mniej niż cztery kolejne okresy dwunastomiesięczne, a zakażone bydło, jak również:
  - jeśli są to samice, ich ostatnie potomstwo urodzone w ciągu dwóch lat przed lub po wystąpieniu pierwszych objawów klinicznych rozwoju choroby,
  - wszystkie krowy z kohorty,

jeśli jeszcze żyją w tym państwie lub regionie, są zabijane lub całkowicie niszczone.

W niniejszej klasyfikacji należy wziąć pod uwagę, w drodze odstępstwa od niniejszego punktu, istnienie innych środków zapewniających podobny poziom zabezpieczenia w związku z zabijaniem zwierząt zagrożonych.

Państwa lub regiony, w których wskaźnik zapadalności na BSE, obliczony za poprzednie 12 miesięcy, jest mniejszy niż jeden przypadek rodzimego zakażenia na milion w populacji bydła w wieku powyżej 24 miesięcy w kraju lub regionie, ale w którym przeprowadzono analizę ryzyka, opisaną w rozdziale 1, która wykazała, że nie jest spełnione przynajmniej jedno z kryteriów pozwalających na zaklasyfikowanie państwa lub regionu do kategorii 2 lub 3, należy uznać za państwa lub regiony należące do kategorii 4.

E. KATEGORIA 5: Państwo lub region o wysokim wskaźniku zapadalności na BSE

Państwo lub region, w którym:

- 1) stosuje się kryteria wymienione w rozdziale 1, a wskaźnik zapadalności na BSE, obliczony za ostatnie 12 miesięcy, jest większy niż sto przypadków na milion w populacji krów w wieku powyżej 24 miesięcy w tym państwie lub regionie; lub
- 2) wskaźnik zapadalności na BSE, obliczony za ostatnie 12 miesięcy, jest większy lub równy jednemu przypadkowi na milion i mniejszy lub równy stu przypadkom na milion w populacji krów w wieku powyżej 24 miesięcy w kraju lub regionie, i nie jest spełnione co najmniej jedno z kryteriów wymienionych w rozdziale 1.

ZAŁĄCZNIK III

SYSTEM MONITORINGU

ROZDZIAŁ A

1. MINIMALNE WYMOGI DOTYCZĄCE PROGRAMU MONITORINGU BSE U BYDŁA

1. Wybór subpopulacji

Bydło w wieku powyżej 30 miesięcy:

- 1.1. Zwierzęta podlegające „specjalnemu ubojowi interwencyjnemu”, określone w art. 4 lit. a) dyrektywy 64/433/EWG¹⁶ oraz zwierzęta zabijane zgodnie z rozdziałem VI pkt. 8 lit. a) załącznika do dyrektywy 64/433/EWG (łącznie ze zwierzętami, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 16/96¹⁷, oraz podlegającymi „specjalnemu ubojowi interwencyjnemu”, o którym mowa powyżej, i zabijanymi zgodnie z rozdziałem VI pkt. 8 lit. a) załącznika do dyrektywy 64/433/EWG).
- 1.2. Martwe zwierzęta nie zabite do celów spożywczych, które padły w gospodarstwie lub podczas transportu (z wyjątkiem zwierząt, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 16/96).
- 1.3. Zwierzęta normalnie zabijane w celach spożywczych.
- 1.4. Zwierzęta wykazujące zaburzenia neurologiczne.

2. Wielkość próbki

- 2.1. Liczba próbek badanych corocznie w każdym z Państw Członkowskich, pochodzących z subpopulacji, o której mowa w pkt. 1, musi obejmować wszystkie zwierzęta tej subpopulacji.
- 2.2. Liczba próbek badanych corocznie w każdym z Państw Członkowskich, pochodzących z subpopulacji, o której mowa w pkt. 2, nie może być mniejsza niż wielkość próbek wykazanych w tabeli. Wybór próbek powinien być losowy. Wybór próbek musi być reprezentatywny dla każdego z regionów oraz odbywać się w sposób ciągły.
- 2.3. Liczba próbek badanych corocznie w każdym z Państw Członkowskich pochodzących z subpopulacji, o której mowa w pkt. 3, musi obejmować wszystkie zwierzęta tej subpopulacji.

---

¹⁶ Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych dotyczących wewnątrzwspólnotowego handlu świeżym mięsem (Dz.U. L 21 z 29.07.1964, str. 2012/64). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/23/WE (Dz.U. L 243 z 11.10.1993, str. 7).

¹⁷ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 716/96 z 19 kwietnia 1996 r. przyjmująca nadzwyczajne środki pomocowe dla rynku mięsa wołowego w Wielkiej Brytanii (Dz.U. L 99 z 20.04.1996, str. 14). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1176/2000 (Dz.U. L 131 z 1.06.2000, str. 37).

Całkowita wielkość populacji w wieku powyżej 30 miesięcy ¹	Wielkość próbki ²
100 000	950
200 000	1 550
300 000	1 890
400 000	2 110
500 000	2 250
600 000	2 360
700 000	2 440
800 000	2 500
900 000	2 550
1 000 000	2 590
1 500 000	3 000
2 000 000	3 500
2 500 000	4 000
3 000 000	4 500
3 500 000	5 000
4 000 000	5 500
4 500 000	6 000
5 000 000	6 500
5 500 000	7 000
6 000 000	7 500
6 500 000	8 000
7 000 000	8 500
7 500 000	9 000
8 000 000	9 500
8 500 000	10 000
9 000 000	10 500
9 500 000	11 000
10 000 000	11 500
10 500 000	12 000
11 000 000	12 500
11 500 000	13 000
12 000 000	13 500

¹ W przypadku, gdy całkowita wielkość populacji w wieku powyżej 30 miesięcy jest nieznana, jako podstawę należy przyjąć wielkość populacji w wieku powyżej 24 miesięcy.

² Wielkość próbki została obliczona w taki sposób, aby móc wykryć wskaźnik chorobowości wynoszący 0,1% z 95% wiarygodnością w populacji, o których mowa w pkt. 1, w oparciu o założenie, że proporcja tych subpopulacji w całkowitej populacji bydła w wieku powyżej 30 miesięcy wynosi 1%. W przypadkach, gdy wielkość całkowitej populacji bydła w wieku powyżej 30 miesięcy wynosi 1 500 000 zwierząt lub więcej, wielkość próbki należy powiększyć o 500 próbek na 500 000 zwierząt jako korektę proporcjonalności, w celu uwzględnienia większego prawdopodobieństwa zmienności ryzyka BSE w populacji.

II. WYMOGI MINIMALNE DOTYCZĄCE PROGRAMU MONITOROWANIA SCRAPIE U OWIEC I KÓZ

1. Wybór subpopulacji

Wybór musi się dokonać poprzez ocenę ryzyka subpopulacji zwierząt urodzonych na miejscu, a nie sprowadzonych, wykazujących objawy kliniczne charakterystyczne dla *scrapie*. W obrębie każdej z subpopulacji oraz grupy wiekowej wybór musi być losowy.

Kryteria wyboru są następujące:

- zwierzęta wykazujące objawy neurologiczne lub zaburzenia zachowania trwające co najmniej 15 dni i oporne na leczenie;
- zwierzęta bliskie śmierci bez objawów choroby zakaźnej czy urazu;
- zwierzęta wykazujące inne postępujące stany chorobowe.

Owce i kozy należy badać w kierunku *scrapie* oraz, jeśli dostępne są badania będące w stanie rozróżnić w praktyce poszczególne postacie TSE, w kierunku BSE.

2. Wiek zwierząt wybieranych

Próbka musi być ukierunkowana na najstarsze zwierzęta w subpopulacji. Jednakże wszystkie zwierzęta wybierane muszą być w wieku powyżej 12 miesięcy.

3. Wielkość próbki

Minimalna liczba zwierząt, które należy zbadać corocznie, musi być zgodna z wielkością próbek wykazanych w tabeli. Zwierzęta badane zgodnie z art. 2 mogą być częścią minimalnej wielkości próbki.

Tabela

Minimalna liczba corocznych badań neurohistologicznych zwierząt wykazujących objawy charakterystyczne dla TSE

Całkowita populacja w wieku powyżej 12 miesięcy*	Wielkość próbki
100 000	10
300 000	30
500 000	50
700 000	69
1 000 000	99
2 500 000	195
5 000 000	300
7 000 000	336
10 000 000	367
20 000 000	409
30 000 000	425
40 000 000	433

* przypadkach, gdy całkowita wielkość populacji w wieku powyżej 12 miesięcy nie jest znana, wielkość próbki należy przyjąć na podstawie całkowitej populacji w wieku powyżej sześciu miesięcy.

III. MONITOROWANIE ZWIERZĄT O ZWIĘKSZONYM RYZYKU

Monitorowanie zwierząt o zwiększonym ryzyku

Oprócz programów monitorujących ustalonych w części III i II, Państwa Członkowskie mogą z własnej inicjatywy przeprowadzić ukierunkowany nadzór w kierunku występowania TSE u zwierząt o zwiększonym ryzyku, takich jak:

- zwierzęta pochodzące z państw o rodzimym występowaniu TSE,
- zwierzęta, które jadły potencjalnie skażone karmy,
- zwierzęta urodzone lub pochodzące od matek zakażonych TSE.

IV. WSPÓLNE PRZEPISY

Państwa Członkowskie powinny zapewnić sytuację, w której żadne części ciała badanego zwierzęcia zgodnie z niniejszym załącznikiem nie będą stosowane w artykułach żywnościowych, karmie zwierzęcej i nawozach, do czasu zakończenia badań laboratoryjnych z wynikiem ujemnym.

ROZDZIAŁ B

I. INFORMACJE, KTÓRE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE POWINNY PRZEDSTAWIĆ W SWOICH RAPORTACH

- 1) liczba podejrzanych przypadków z danego gatunku zwierzęcia objętych ograniczeniami przemieszczania się zgodnie z art. 2 ust. 2;
- 2) liczba podejrzanych przypadków z danego gatunku zwierzęcia podlegających badaniu laboratoryjnemu zgodnie z art. 2 ust. 2 oraz wyniki takiego badania;
- 3) szacowana wielkość każdej z subpopulacji, o której mowa w rozdziale 2 części 1 pkt. 1;
- 4) liczba krów badanych w każdej z subpopulacji, o której mowa w rozdziale 2 części 1 pkt. 1, oraz w rozdziale 2 części 1, metoda doboru próbki oraz wyniki badań;
- 5) liczba owiec i kóz badanych w każdej z subpopulacji, o której mowa w rozdziale 2 części 1 pkt. 1, oraz w rozdziale 2 części 1, a także wyniki badania;
- 6) liczba, rozkład wieku oraz rozkład geograficzny pozytywnych przypadków BSE i *scrapie*. Należy podać rok i, jeśli to możliwe, miesiąc urodzenia zwierzęcia w przypadku zwierząt chorych na BSE urodzonych po wprowadzeniu zakazu stosowania białka przeżuwaczy w karmach zwierzęcych;
- 7) pozytywne przypadki TSE potwierdzone u zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.

II. INFORMACJE, JAKIE POWINNA PRZEDSTAWIĆ KOMISJA W SWOIM PODSUMOWANIU

Podsumowanie należy przedstawić w formie tabeli obejmującej przynajmniej następujące dane w odniesieniu do każdego z Państw Członkowskich:

- 1) całkowitą populację bydła w wieku powyżej 24 miesięcy oraz szacowaną wielkość każdej z subpopulacji, o której mowa w rozdziale 2 części 1 pkt. 1;
- 2) liczbę podejrzanych przypadków z danego gatunku zwierzęcia, o którym mowa w art. 2;
- 3) liczbę badanego bydła, o którym mowa w rozdziale 2 części 1 pkt. 1;
- 4) liczbę badanych owiec i kóz, o których mowa w rozdziale 2 części 1 pkt. 1;
- 5) liczbę i rozkład wieku pozytywnych przypadków BSE;
- 6) zwierzęta chore na BSE urodzone po wprowadzeniu wspomnianego wcześniej zakazu stosowania karmy oraz rok i miesiąc urodzenia;
- 7) pozytywne przypadki *scrapie*;
- 8) pozytywne przypadki TSE dotyczące zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.

III. DOKUMENTACJA

1. Właściwy organ winien przechowywać, przez co najmniej siedem lat, dokumentację dotyczącą:
  - liczby i rodzaju zwierząt objętych ograniczeniem przemieszczania się, o których mowa w art. 2 ust. 1;
  - liczby i wyników badań klinicznych i epidemiologicznych, o których mowa w art. 2 ust. 1;
  - liczbę i wyniki badań laboratoryjnych, o których mowa w art. 2 ust. 1;
  - liczbę, tożsamość i pochodzenie badanych zwierząt w ramach programów monitoringowych, o których mowa w części 1 oraz, jeśli to możliwe, wiek, rasę oraz dane z wywiadu.

2. Laboratorium przeprowadzające badania winno przechowywać, przez siedem lat, wszystkie dane dotyczące badań, zwłaszcza księgi laboratoryjne, bloczki parafinowe oraz, jeśli to wskazane, fotografie badania *Western blot*.

ZAŁĄCZNIK IV

KARMIENIE ZWIERZĄT

1. W Państwach Członkowskich lub ich regionach umieszczonych w kategorii I zakaz, o którym mowa w art. 4 ust. 1 należy rozszerzyć na:
  - a) karmienie zwierząt hodowlanych białkiem uzyskanym ze ssaków;
  - b) karmienie ssaków przetworzonym białkiem zwierzęcym uzyskanym ze ssaków; zakaz ten nie obowiązuje w przypadku karmienia psów i kotów ani w przypadku produkcji karmy dla psów i kotów;
  - c) karmienie przeżuwaczy wytopionym tłuszczem przeżuwaczy.
2. Zakaz ustalony w art. 4 ust. 1 i 2 nie ma zastosowania do następujących produktów ze zdrowych zwierząt:
  - a) mleka i produktów mlecznych;
  - b) żelatyny uzyskanej ze skór;
  - c) hydrolizowanych białek o masie cząsteczkowej poniżej 10 000 daltonów, które:
    - (i) pochodzą ze skór uzyskanych ze zwierząt, które zostały zabite w rzeźni i przeszły przedśmiertne badanie przeprowadzone przez urzędowego weterynarza zgodnie z rozdziałem VI załącznika I do dyrektywy 84/433/EWG oraz w rezultacie takiego badania zostały uznane za zdatne do uboju w rozumieniu wspomnianej dyrektywy, oraz
    - (ii) zostały wytworzone po zastosowaniu procesu produkcyjnego obejmującego odpowiednie środki w celu zminimalizowania skażenia skór, preparacji skór poprzez solankowanie, wapnowanie oraz intensywne płukanie, a następnie wystawienie materiału na działanie pH wyższego niż 11 przez ponad trzy godziny w temperaturze powyżej 80°C, a dalej poddanie działaniu termicznemu w temperaturze powyżej 140°C przez 30 minut pod ciśnieniem ponad 3,6 barów, bądź po zastosowaniu podobnego procesu produkcyjnego zatwierdzonego przez Komisję po konsultacji z odpowiednim komitetem naukowym zgodnie z procedurą ustaloną w art. 4 ust. 1.
oraz
    - (iii) pochodzą z przedsiębiorstw, które przeprowadzają własny program kontroli (HACCP);
  - d) fosforan dwuwapniowy (bez śladu białka czy tłuszczu);
  - e) wysuszone osocze i inne preparaty krwi, z wyjątkiem produktów z krwi bydłowej do karmienia przeżuwaczy.

ZAŁĄCZNIK V

OKREŚLONY MATERIAŁ NIEBEZPIECZNY

1. Wymienione poniżej tkanki należy uznać za określony materiał niebezpieczny w zależności od kategorii Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego pochodzenia lub przebywania zwierzęcia, określonej zgodnie z art.13:

KATEGORIE 1 I 2

Brak.

KATEGORIE 3 I 4

- a) czaszka zawierająca mózg oraz oczy, migdałki oraz rdzeń kręgowy bydła w wieku powyżej 12 miesięcy, oraz jelita od dwunastnicy do odbytnicy bydła w każdym wieku;
- b) czaszka zawierająca mózg oraz oczy, migdałki oraz rdzeń kręgowy owiec i kóz w wieku powyżej 12 miesięcy lub które mają siekacz stały wyrżnięty z dziąsła, oraz śledziona owiec i kóz w każdym wieku.

KATEGORIA 5

- a) cała głowa (bez języka), łącznie z mózgiem, oczami, zwojami nerwu trójdzielnego oraz migdałkami; grasicą; śledziona oraz rdzeń kręgowy bydła w wieku powyżej sześciu miesięcy, oraz jelita od dwunastnicy do odbytnicy zwierząt w każdym wieku;
  - b) kręgosłup, łącznie ze zwojami korzonków tylnych, bydła w wieku powyżej 30 miesięcy;
  - c) czaszka zawierająca mózg i oczy, migdałki, rdzeń kręgowy owiec i kóz w wieku powyżej 12 miesięcy lub które mają stały siekacz wyrżnięty z dziąsła, oraz śledziona owiec i kóz w każdym wieku.
2. Określony materiał niebezpieczny należy usuwać w:
    - a) rzeźniach;
    - b) zakładach tnących, przetwórnich wysokiego ryzyka oraz miejscach, o których mowa w art.13 i 7 dyrektywy 90/667/EWG¹⁸. pod nadzorem osoby wyznaczonej przez właściwy organ. Przedsiębiorstwa te zostaną zatwierdzone w tym celu przez właściwy organ.

---

¹⁸ Dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustalająca przepisy weterynaryjne dotyczące usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich na rynek oraz zapobiegania występowaniu patogenów w karmie pochodzenia zwierzęcego lub rybnego i zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG (Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51). Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia 1994.

Kręgosłup można jednak usuwać w miejscach sprzedaży dla konsumentów, znajdujących się na terytorium danego Państwa Członkowskiego.

W przypadkach, gdy określony materiał niebezpieczny nie jest usuwany z martwych zwierząt, które nie zostały zabite w celach spożywczych, części ciała zawierające określony materiał niebezpieczny lub całe ciało należy traktować jako określony materiał niebezpieczny.

3. Cały określony materiał niebezpieczny należy oznakować farbą oraz, tam gdzie to właściwe, zaznaczyć markerem natychmiast po jego usunięciu, oraz całkowicie zniszczyć:
  - a) spalając bez obróbki wstępnej, lub
  - b) o ile farba lub znacznik pozostaje zauważalny, po obróbce wstępnej:
    - (i) zgodnie z systemami opisanymi w rozdziałach I do IV, VI i VII Załącznika do decyzji 92/562/EWG¹⁹:
      - spalając;
      - spalając z innymi materiałami:
    - (ii) zgodnie przynajmniej z normami, o których mowa w załączniku 1 do decyzji 999/534/WE²⁰, grzebiąc w zatwierdzonym wysypisku odpadów.
4. Państwa Członkowskie mogą zastosować odstępstwo od przepisów pkt. 2 i 3 w celu zezwolenia na palenie lub grzebanie określonego materiału niebezpiecznego lub całych ciał, bez uprzedniego ich znaczenia, lub tam gdzie to właściwe, usuwanie określonych materiałów niebezpiecznych, w okolicznościach ustalonych w art. 3 ust. 2 dyrektywy 90/667/EWG oraz na stosowanie metody, która wyklucza wszelkie niebezpieczeństwo przeniesienia TSE, oraz która jest zatwierdzona i nadzorowana przez właściwy organ, zwłaszcza w przypadkach, gdy zwierzęta umarły lub zostały zabite w ramach stosowania środków kontroli choroby, oraz bez wpływu na art. 2 i 13.
5. Zastosowanie alternatywnego testu do usuwania określonego materiału niebezpiecznego może być zatwierdzone pod następującymi warunkami:
  - a) badania należy przeprowadzić w rzeźniach u wszystkich zwierząt kwalifikujących się do usunięcia określonego materiału niebezpiecznego;
  - b) rzeźni nie może opuścić żaden produkt pochodzący od bydła, owiec lub kóz, przeznaczony do użycia w żywności dla ludzi lub w karmie dla zwierząt, zanim właściwy organ nie otrzyma i nie zaakceptuje wyników badań wszystkich

---

¹⁹ Decyzja Komisji 92/562/EWG z dnia 17 listopada 1992 r. w sprawie zatwierdzania alternatywnych systemów obróbki termicznej do obróbki materiału dużego ryzyka (Dz.U. L 359 z 9.12.1992, str. 23). Decyzja ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia 1994.

²⁰ Decyzja Rady 1999/534/WE z dnia 19 lipca 1999 r. w sprawie środków mających zastosowanie do obróbki pewnych odpadów zwierzęcych w celu ochrony przed przenośnymi gąbczastymi encefalopatiami oraz zmieniająca decyzję Komisji 97/735/WE (Dz.U. L 204 z 4.08.1999, str. 37).

zabitych zwierząt potencjalnie skażonych w przypadku, gdy u jednego z nich potwierdzono BSE;

- c) jeśli badanie alternatywne da wynik dodatni, cały materiał pochodzący od bydła, owiec i kóz, który został potencjalnie skażony w rzeźni należy zniszczyć zgodnie z pkt. 3, chyba że da się zidentyfikować i przechowywać oddzielnie wszystkie części ciała, łącznie ze skórą zakażonych zwierząt.
6. Państwa Członkowskie mają przeprowadzić częste kontrole urzędowe w celu sprawdzenia prawidłowego stosowania niniejszego Załącznika oraz podjęcia środków w celu uniknięcia skażenia, zwłaszcza w rzeźniach, zakładach tnących, zakładach obróbki odpadów zwierzęcych, zakładach obróbki dużego ryzyka lub miejscach uprawnionych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 4 dyrektywy 90/667/EWG, punktach sprzedaży detalicznej, wysypiskach odpadów i innych miejscach składowania czy spalania.
7. Państwa Członkowskie winny w szczególności ustanowić odpowiedni system pozwalający na sprawdzenie, czy:
- a) określony materiał niebezpieczny stosowany do wyrobu produktów, o których mowa w art. 4 ust. 2, stosowany jest wyłącznie do wyznaczonych celów;
  - b) w przypadku, gdy bydło, owce lub kozy są wwożone do Państwa Członkowskiego umieszczonego w numerycznie niższej kategorii, wskazującej na lepszy status BSE niż kategoria wwożonych zwierząt, zwierzęta takie pozostają pod nadzorem urzędowym do czasu ich uboju lub odesłania z terytorium tego państwa;
  - c) określony materiał niebezpieczny, zwłaszcza w przypadkach, gdy usuwanie go ma miejsce w zakładach lub miejscach innych niż rzeźnie, jest całkowicie oddzielony od innych odpadów nie przeznaczonych do spalania, jest zebrany osobno oraz jest usuwany zgodnie z pkt. 3 i 4. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wysłanie głów i tusz zawierających określony materiał niebezpieczny do innego Państwa Członkowskiego po porozumieniu się z tym drugim Państwem Członkowskim zarówno o przyjęciu tego materiału, jak o stosowaniu określonych wymogów mających zastosowanie do takiego działania.
8. Państwa Członkowskie mogą wysłać określony materiał niebezpieczny lub materiał uzyskany po jego przetworzeniu do innych Państw Członkowskich do spalania jedynie w warunkach ustalonych w art. 4 ust. 2 decyzji 97/735/WE²¹, tam gdzie ma to zastosowanie.

---

²¹ Decyzja Komisji 97/735/WE z dnia 21 października 1997 r. dotycząca środków ochronnych w odniesieniu do handlu niektórymi rodzajami odpadów pochodzących od ssaków (Dz.U. L 294 z 28.10.1997, str. 7). Decyzja zmieniona decyzją Rady 1999/534/WE (Dz.U. L 204 z 4.08.1999, str. 37).

Punkty niniejsze można zmienić na wniosek Państwa Członkowskiego w celu zezwolenia na wysłanie określonego materiału niebezpiecznego lub materiału uzyskanego po jego przetworzeniu, do państw trzecich do spalania. W tym samym czasie oraz zgodnie z taką samą procedurą należy przyjąć przepisy regulujące wywóz.

ZAŁĄCZNIK VI

NORMY DLA NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO UZYSKANYCH Z MATERIAŁU POCHODZĄCEGO OD PRZEŻUWACZY LUB ZAWIERAJĄCYCH TAKI MATERIAŁ

Zabronione jest, zgodnie z przepisami art. 9 ust. 1, stosowanie materiału pochodzącego od przeżuwaczy do produkcji wymienionych poniżej produktów pochodzenia zwierzęcego:

- a) mięsa odzyskanego w sposób mechaniczny;
- b) fosforanu dwuwapniowego przeznaczonego jako karma dla inwentarza żywego;
- c) żelatyny, chyba że jest wytwarzana ze skóry przeżuwaczy;
- d) pochodnych wytworzonych z wytopionego tłuszczu przeżuwaczy;
- e) wytopionego tłuszczu przeżuwaczy, chyba że pochodzi z:
  - (i) oddzielonej tkanki tłuszczowej, zadeklarowanej jako nadająca się do spożycia przez ludzi;
  - (ii) surowców, które przetworzono zgodnie z normami, o którym mowa w dyrektywie 90/667/EWG.

ZAŁĄCZNIK VII

ELIMINACJA ZAKAŻNEGO GĄBCZASTEGO ZWYRODNIENIA MÓZGU

1. Dochodzenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) musi zidentyfikować:

a) w przypadku bydła:

- wszystkie inne zwierzęta przeżuujące obecne w gospodarstwie, w którym przebywa zwierzę, u którego potwierdzono chorobę;
- wszystkie zarodki, komórki jajowe oraz ostatnie potomstwo samicy, u której potwierdzono chorobę, oraz której zarodki pobrano lub której potomstwo urodziło się w ciągu dwóch lat przed lub po wystąpieniu u niej klinicznych objawów choroby;
- wszystkie zwierzęta kohorty, do której należy zwierzę, u którego stwierdzono chorobę;
- prawdopodobne pochodzenie choroby oraz inne gospodarstwa, w których znajdują się zwierzęta, zarodki lub komórki jajowe, które mogły zostać zakażone zarazkiem TSE lub które miały kontakt z tą samą karmą lub źródłem skażenia;
- przemieszczanie potencjalnie skażonych karm, innych materiałów, lub wszelkie inne sposoby przeniesienia zakażenia, poprzez które mogło dojść do przeniesienia zarazka TSE do omawianego gospodarstwa lub z niego;

b) w przypadku owiec i kóz:

- wszystkie zwierzęta przeżuujące inne niż owce i kozy w gospodarstwie, w którym przebywało zwierzę, u którego potwierdzono chorobę;
- o ile da się je zidentyfikować, rodziców, wszystkie zarodki, komórki jajowe oraz ostatnie potomstwo zwierzęcia, u którego potwierdzono chorobę;
- wszystkie zwierzęta kohorty, które należy określić zgodnie z procedurą ustaloną w art. 4 ust. 1, do której należy zwierzę, u którego potwierdzono chorobę;
- wszystkie inne owce i kozy w gospodarstwie, w którym przebywało zwierzę, u którego potwierdzono chorobę, oprócz zwierząt wymienionych w tiret drugie i trzecie;
- prawdopodobne pochodzenie choroby oraz identyfikację innych gospodarstw, w których znajdują się zwierzęta, zarodki lub komórki jajowe, które mogły zostać zakażone zarazkiem TSE lub które miały kontakt z tą samą karmą bądź źródłem skażenia;

- przemieszczanie potencjalnie skażonej karmy, innych materiałów lub innych sposobów przeniesienia zakażenia, poprzez które mogło dojść do przeniesienia zarazka zarazka TSE do omawianego gospodarstwa lub z niego.

2. Środki ustalone w art. 3 ust. 1 winny obejmować przynajmniej:

- a) w przypadku potwierdzenia BSE u bydła, zabicie i całkowite zniszczenie bydła oraz zniszczenie zarodków i komórek jajowych, zidentyfikowanych w dochodzeniu, o którym mowa w pkt. 1 lit. a) tiret pierwsze, drugie i trzecie;
- b) w przypadku potwierdzenia BSE u owiec i kóz, zabicie i całkowite zniszczenie wszystkich zwierząt, zarodków i komórek jajowych, zidentyfikowanych w dochodzeniu, o którym mowa w pkt. 1 lit. b) tirety 2-6.

ZAŁĄCZNIK VIII

WPROWADZANIE NA RYNEK ORAZ EKSPORT

ROZDZIAŁ A

Wymogi wewnątrzspółnotowego handlu żywymi zwierzętami, zarodkami oraz komórkami jajowymi

I. WYMOGI, KTÓRE OBOWIĄZUJĄ NIEZALEŻNIE OD KATEGORII PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO LUB PAŃSTWA TRZECIEGO POCHODZENIA LUB PRZEBYWANIA ZWIERZĘCIA

1. Wysyłka do innych Państw Członkowskich musi być zgodna z przepisami art. 15 ust. 1.

2. Do przemieszczania komórek jajowych i zarodków zastosowanie mają następujące wymogi:

Zarodki oraz komórki jajowe bydła muszą pochodzić od samic, które w momencie ich pobrania:

- nie były podejrzane o zakażenie BSE;
- same spełniały wymogi ustalone w części III.

3. Do handlu owcami i kozami zastosowanie mają następujące wymogi:

a) Owce i kozy przeznaczone do hodowli muszą:

(i) pochodzić z gospodarstwa spełniającego następujące wymogi:

- jest ono poddawane regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym;
- zwierzęta są oznaczane;
- przez co najmniej trzy lata nie stwierdzono żadnego przypadku *scrapie*;
- kontrole z pobraniem próbek przeprowadza się w gospodarstwie u starych samic przeznaczonych do selektywnego uboju;
- samice wprowadza się do takiego gospodarstwa jedynie wtedy, gdy pochodzą z gospodarstwa spełniającego te same wymogi;

(ii) być bez przerwy trzymane w gospodarstwie lub gospodarstwach spełniających wymogi ustalone w (i) od urodzenia lub przez ostatnie trzy lata;

- (iii) jeśli przeznaczone są do Państwa Członkowskiego, które korzysta, na całości lub części swojego terytorium, z przepisów ustalonych w lit. b), spełniać wymogi ustalone w programach, o których mowa we wspomnianym punkcie.
- b) Państwo Członkowskie, które realizuje obowiązkowy lub dobrowolny krajowy program kontroli *scrapie* na całości lub części swojego terytorium:
- (i) musi przedstawić Komisji taki program, zawierający w szczególności:
    - rozkład choroby w Państwie Członkowskim;
    - powody przyjęcia takiego programu, z uwzględnieniem znaczenia choroby oraz wskaźnika koszt/korzyść;
    - obszar geograficzny, na którym program ten jest realizowany;
    - kategorie statusu, które należy stosować w odniesieniu do gospodarstwa, normy jakie należy spełnić w każdej kategorii oraz stosowane procedury badań;
    - procedury programu monitorującego;
    - czynności, jakie należy podjąć w przypadku, gdy z jakiegoś powodu gospodarstwo utraci dotychczasowy status;
    - środki, jakie należy przyjąć, jeśli wyniki badań przeprowadzonych zgodnie z przepisami programu są dodatnie;
  - (ii) program, o którym mowa w (i), można zatwierdzić zgodnie z kryteriami ustalonymi we wspomnianym punkcie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 1. Zgodnie z tą samą procedurą należy określić dodatkowe gwarancje, ogólne lub szczegółowe, które mogą być wymagane w handlu wewnątrz Wspólnoty, w tym samym czasie lub najpóźniej trzy miesiące po zatwierdzeniu tych programów. Gwarancje takie nie mogą przekraczać zakresu gwarancji, które Państwo Członkowskie stosuje na szczeblu krajowym;
  - (iii) programy przedstawione przez Państwa Członkowskie można zmienić lub uzupełnić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 1. Zgodnie z tą samą procedurą można zatwierdzić zmianę lub dodatek do programu, który już został zatwierdzony lub do gwarancji, które zostały określone zgodnie z (ii).
- c) W przypadku, gdy Państwo Członkowskie uzna, że jego terytorium lub część jego terytorium jest wolna od *scrapie* owiec:
- (i) winno przedłożyć Komisji odpowiednie dokumenty towarzyszące, określające w szczególności:

- historię występowania choroby na jej terytorium;
  - wyniki badań w ramach nadzoru, opartych na badaniach serologicznych, mikrobiologicznych, patologicznych lub epidemiologicznych;
  - okres, w którym przeprowadzono czynności nadzorujące;
  - postępowanie dotyczące weryfikacji braku choroby;
- (i) dodatkowe gwarancje, ogólne lub szczegółowe, które mogą być wymagane w handlu wewnątrz Wspólnoty, należy określić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 4. Gwarancje takie nie mogą przekraczać zakresu gwarancji, które Państwo Członkowskie stosuje na szczeblu krajowym;
- (iii) dane Państwo Członkowskie winno powiadomić Komisję o każdej zmianie danych podanych w (i), odnoszących się do choroby. Gwarancje określone zgodnie z (ii) można, w świetle takiego powiadomienia, zmieniać lub wycofać zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 4.

II. WYMOGI, KTÓRE OBOWIĄZUJĄ W ZALEŻNOŚCI OD KATEGORII PAŃSTWA OKREŚLONE ZGODNIE Z ROZDZIAŁEM C ZAŁĄCZNIKA II

1. Wysyłka do innych Państw Członkowskich musi być zgodna z przepisami art. 15 ust. 1.
2. Kategorię BSE Państwa Członkowskiego pochodzenia bydła, owiec i kóz należy przekazać Państwu Członkowskiemu przeznaczenia.
3. Podane poniżej wymogi należy stosować do przemieszczania się bydła, o którym mowa w pkt. 1, pochodzącego lub przebywającego w Państwach Członkowskich lub jednego z ich regionów, umieszczonych w:

KATEGORII 3 I 4

Zwierzęta muszą:

- a) urodzić się, być hodowane oraz pozostawać w stadach, w których nie stwierdzono żadnego przypadku BSE przez co najmniej siedem lat; lub
- b) urodzić się po dacie, od której skutecznie obowiązywał i był skutecznie przestrzegany zakaz karmienia przeżuwaczy białkami uzyskanymi ze ssaków.

KATEGORII 5

Zwierzęta muszą:

- a) urodzić się po dacie, od której obowiązywał i był skutecznie przestrzegany zakaz karmienia zwierząt gospodarskich białkami uzyskanymi ze ssaków; oraz
- b) urodzić się, być hodowane oraz pozostawać w stadach, w których nie stwierdzono żadnego przypadku BSE przez co najmniej siedem lat, oraz które obejmują jedynie bydło urodzone w tym gospodarstwie lub pochodzące ze stada o podobnym statusie.

ROZDZIAŁ B

Wymogi odnoszące się do potomstwa zwierząt podejrzanych lub chorych na TSE, o których mowa w art. 5 ust. 2.

Należy zabronić wprowadzania na rynek ostatniego potomstwa urodzonego przez samice bydła zakażonego TSE lub przez owce czy kozy chore na BSE w ciągu poprzedzającego okresu dwuletniego lub w ciągu okresu, który nastąpił po wystąpieniu pierwszego objawu klinicznego choroby.

ROZDZIAŁ C

Wymogi odnoszące się do wewnątrzspółnotowego handlu niektórymi produktami pochodzenia zwierzęcego

- I. Niżej wymienione produkty pochodzenia zwierzęcego zwolnione są z zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 3, pod warunkiem, że pochodzą one od bydła spełniającego wymogi podane poniżej w części II lub III:
  - mięso świeże;
  - mięso mielone;
  - preparaty mięsa;
  - produkty mięsne;
  - karma przeznaczona dla domowych zwierząt mięsożernych.

Program oparty na danych (Date-based Scheme)

- II. Pozbawione kości świeże mięso, z którego usunięto wszystkie przylegające tkanki, w tym widoczną tkankę nerwową i limfatyczną oraz produkty pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w części II, uzyskane z tego mięsa pochodzącego z odpowiednich zwierząt z państw lub regionów umieszczonych w kategorii 3, można sprzedawać zgodnie z art. 6 ust. 3 akapitem drugim, jeśli pochodzą one od zwierząt urodzonych po dacie, od której skutecznie stosowano normy żywienia zwierząt ustalone w art. 4 ust. 2 oraz zatwierdzono jako spełniające wymogi ustalone w pkt. 1, oraz, jeśli są wytwarzane w zakładach, które spełniają wymóg ustalony w pkt. 9. Właściwy organ zapewni przestrzeganie wymogów w odniesieniu do kontroli ustalonych w pkt. 2-8 oraz 10.

1. Krowa kwalifikuje się do programu opartego na danych, jeśli urodziła się i była hodowana w danym Państwie Członkowskim oraz jeśli w czasie uboju można wykazać, że spełnione są następujące warunki:
  - a) przez całe życie zwierzęcia można je było jednoznacznie zidentyfikować, przez co można ustalić jego pochodzenie od danej matki oraz stada; jego nie powtarzające się oznakowanie w uchu, data urodzenia oraz stado, w którym się urodziło, a także wszystkie zmiany miejsca po urodzeniu są zapisane albo urzędowym paszporcie zwierzęcia, albo w urzędowym skomputeryzowanym systemie identyfikacji i ustalania pochodzenia; tożsamość jego matki jest znana;
  - b) zwierzę ma więcej niż sześć miesięcy, ale mniej niż 30 miesięcy, co jest stwierdzone w urzędowym zapisie komputerowym daty urodzenia lub w urzędowym paszporcie zwierzęcia;
  - c) właściwy organ otrzymał i potwierdził informację, że matka zwierzęcia żyła przez co najmniej sześć miesięcy po urodzeniu kwalifikującego się do uboju zwierzęcia;
  - d) u matki zwierzęcia nie rozwinęło się BSE oraz nie jest ona podejrzana o zakażenie BSE.

Kontrole

2. Jeśli zwierzę przedstawione do uboju lub okoliczności związane z jego ubojem nie spełniają wszystkich wymogów niniejszego rozporządzenia, zwierzę należy automatycznie odrzucić, a jego paszport skonfiskować. Jeśli informacja ta wyjdzie na jaw po uboju, właściwy organ musi natychmiast zaprzestać wydawania świadectw oraz unieważnić wszystkie wydane świadectwa. Jeśli miała już miejsce wysyłka, właściwy organ musi powiadomić o tym fakcie odpowiedni organ miejsca przeznaczenia. Odpowiedni organ miejsca przeznaczenia musi podjąć odpowiednie kroki.
3. Ubój kwalifikujących się zwierząt musi mieć miejsce w rzeźniach, które nie są stosowane do uboju bydła innego niż bydło zabijane zgodnie z programem *Date-based Scheme* lub z programem *Certified herd Scheme*.
4. Właściwy organ musi upewnić się, że procedury stosowane w zakładach tnących zapewniają usuwanie następujących węzłów chłonnych:

podkolanowych, kulszowych, pachwinowych powierzchownych, pachwinowych głębokich, biodrowych środkowych i bocznych, nerkowych, przedudowych, lędźwiowych, żebrowo-szyjnych, mostkowych, przedłopatkowycych, pachowych, ogonowych oraz szyjnych głębokich.
5. Musi istnieć możliwość stwierdzenia pochodzenia mięsa od kwalifikującego się zwierzęcia, lub po pocięciu, od zwierząt ciętych w tej samej partii, z zastosowaniem urzędowego systemu ustalania pochodzenia, aż do czasu uboju.

Po uboju musi być możliwość, za pomocą stempli, ustalenia pochodzenia świeżego mięsa i produktów, o których mowa w części II, od kwalifikującego się zwierzęcia, w celu umożliwienia zwrotu wysłanej partii. W przypadku karmy dla zwierząt domowych, ustalenie pochodzenia muszą umożliwić towarzyszące dokumenty oraz zapisy.

6. Wszystkie zatwierdzone kwalifikujące się tusze muszą mieć indywidualne numery zgadzające się z numerem na oznaczeniu na uchu.
7. Państwo Członkowskie musi mieć szczegółowe protokoły, obejmujące:
  - a) ustalenie źródła oraz kontrole przeprowadzone przed ubojem;
  - b) kontrole podczas uboju;
  - c) kontrole podczas wytwarzania karmy dla zwierząt domowych;
  - d) wszelkie wymogi znakowania i zatwierdzania po uboju aż do punktu sprzedaży.
8. Właściwy organ musi ustanowić system zapisu kontroli zgodności z wymogami tak, aby można było wykazać kontrolę.

Zakład

9. Aby uzyskać zatwierdzenie, zakład musi opracować i wdrożyć system, za pomocą którego można będzie identyfikować kwalifikujące się mięso i/lub kwalifikujący się produkt oraz można ustalić pochodzenie mięsa od kwalifikującego się zwierzęcia, lub po pocięciu, od zwierząt pociętych w tej samej partii. System musi pozwolić na pełne ustalenie pochodzenia mięsa lub produktów pochodzenia zwierzęcego na każdym etapie, a zapisy należy przechowywać przez co najmniej dwa lata. Kierownictwo zakładu musi podać odpowiednim organom na piśmie szczegóły zastosowanego systemu.
10. Właściwy organ musi ocenić, zatwierdzić i monitorować system ustalony przez zakład w celu zapewnienia pełnej segregacji i możliwości ustalenia pochodzenia zarówno wstecz, jak i wprzód.

Program poświadczonego stada Certified herd Scheme

- III. Pozbawione kości świeże mięso, z którego usunięto wszystkie przylegające tkanki, w tym widoczną tkankę nerwową i limfatyczną, oraz produkty pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w części II, uzyskane z tego mięsa, pochodzące z kwalifikujących się zwierząt z państw lub regionów umieszczonych w kategorii II, można sprzedawać zgodnie z art. 6 ust. 2 akapitem drugim, jeśli uzyskano je ze zwierząt, które zatwierdzono jako spełniające warunki określone w pkt. 1 i pochodzące ze stad, w których nie wystąpił żaden przypadek BSE w ciągu ostatnich siedmiu lat i które zatwierdzono jako spełniające warunki ustalone w pkt. 1, oraz wytworzone w zakładach, które spełniają warunek ustalony w pkt. 1. Właściwy organ zapewni

przestrzeganie wymogów ustalonych w pkt. 10 i 12 w odniesieniu do skomputeryzowanego systemu ustalania pochodzenia oraz kontroli.

Warunki odnoszące się do stad

- a) Stado jest grupą zwierząt tworzących odrębną jednostkę, to znaczy grupą zwierząt, w odniesieniu do których zarządzanie, schronienie i hodowla są odrębne od innych grup zwierząt i którą identyfikuje się poprzez nie powtarzający się numer identyfikacyjny stada i zwierzęcia.
- b) Stado kwalifikuje się do uboju, jeśli przez co najmniej siedem lat nie było żadnego potwierdzonego przypadku BSE ani przypadku podejrzanego, w stosunku do którego nie wykluczono rozpoznania BSE u zwierzęcia, które wciąż było w stadzie lub przemieściło się w obrębie stada lub opuściło stado.
- c) W drodze wyjątku od przepisów podanych w lit. b), stado, które istnieje od mniej niż siedmiu lat, można uznać za kwalifikujące się, po dokładnym dochodzeniu przeprowadzonym przez właściwy organ weterynaryjny pod warunkiem, że:
  - (i) wszystkie zwierzęta urodzone lub wprowadzone do nowo utworzonego stada spełniają warunki ustalone w pkt. 10 lit. a), d) i e); oraz
  - (ii) stado spełnia warunki ustalone w lit. b) w ciągu całego swego istnienia.
- d) Jeśli stado zostało nowo utworzone w gospodarstwie, w którym stwierdzono przypadek BSE u zwierzęcia, które wciąż było w stadzie w tym gospodarstwie lub zmieniło w nim miejsce bądź opuściło je, to nowo powstałe stado można uznać za kwalifikujące się do uboju po gruntownym dochodzeniu przeprowadzonym przez właściwe organy weterynaryjne, potwierdzające przestrzeganie każdego z wymienionych poniżej warunków spełniających wymogi tego organu:
  - (i) wszystkie zwierzęta ze stada, w którym wystąpiło zakażenie, uprzednio trzymane w tym samym gospodarstwie usunięto lub zabito;
  - (ii) cała pasza została usunięta lub zniszczona oraz wszystkie pojemniki na paszę dokładnie umyte;
  - (iii) wszystkie budynki zostały opróżnione oraz dokładnie umyte przed przyjęciem nowych zwierząt;
  - (iv) wypełniono wszystkie warunki ustalone w lit. a).

Warunki odnoszące się do zwierzęcia

2.
  - a) wszystkie zapisy urodzenia się zwierzęcia, jego tożsamości oraz przemieszczania się znajdują się w urzędowym skomputeryzowanym systemie ustalania pochodzenia;
  - b) zwierzę ma więcej niż sześć miesięcy, a mniej niż 30 miesięcy, co jest ustalone w urzędowym skomputeryzowanym zapisie daty jego urodzenia;
  - c) jego matka żyła przez co najmniej sześć miesięcy po jego urodzeniu;

- d) u jego matki nie rozwinęło się BSE oraz nie ma podejrzeń, że uległa ona zakażeniu BSE;
- e) stado, w którym zwierzę się urodziło oraz wszystkie stada, przez które przeszło, kwalifikują się do uboju.

Skomputeryzowany system ustalania pochodzenia

- 3. Urzędowy skomputeryzowany system ustalania pochodzenia, o którym mowa w pkt. 2 lit. a), można zatwierdzić jedynie wówczas, gdy działa przez czas wystarczająco długi dla zgromadzenia wszystkich informacji odnoszących się do okresu życia i przemieszczania się zwierząt, koniecznych do sprawdzenia zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia, i dotyczy jedynie zwierząt urodzonych po rozpoczęciu działania systemu. Dane z przeszłości wprowadzone do komputera przed okresem działania systemu nie będą przyjmowane do tego celu.

Kontrole

- 4. Jeśli zwierzę przeznaczone do uboju lub okoliczności związane z jego ubojem nie spełniają wszystkich wymogów niniejszego rozporządzenia, zwierzę należy automatycznie odrzucić, a jego paszport skonfiskować. Jeśli informacja ta wyjdzie na jaw po uboju, właściwy organ musi natychmiast zaprzestać wydawania świadectw oraz unieważnić wszystkie wydane świadectwa. Jeśli miała już miejsce wysyłka, właściwy organ musi powiadomić o tym fakcie odpowiedni organ miejsca przeznaczenia. Odpowiedni organ miejsca przeznaczenia musi podjąć odpowiednie kroki.
- 5. Ubój kwalifikujących się zwierząt musi mieć miejsce w rzeźniach, które są stosowane wyłącznie do uboju zwierząt w ramach programu *Date-based Scheme* lub programu *Certified herd Scheme*.
- 6. Właściwy organ musi upewnić się, że procedury stosowane w zakładach tnących zapewniają usuwanie następujących węzłów chłonnych:

podkolanowych, kulszowych, pachwinowych powierzchownych, pachwinowych głębokich, biodrowych środkowych i bocznych, nerkowych, przedudowych, łędźwiowych, żebrowo-szyjnych, mostkowych, przedłopatkowych, pachowych, ogonowych oraz szyjnych głębokich.
- 7. Musi istnieć możliwość ustalenia pochodzenia mięsa od stada kwalifikującego się zwierzęcia, lub po pocięciu, od zwierząt ciętych w tej samej partii, z zastosowaniem urzędowego systemu ustalania pochodzenia, aż do czasu uboju. Po uboju musi być możliwość, za pomocą oznaczeń, ustalenia pochodzenia świeżego mięsa i produktów, o których mowa w części 2, od danego stada w celu umożliwienia zwrotu wysłanej partii. W przypadku karmy dla zwierząt domowych, ustalenie pochodzenia muszą umożliwić towarzyszące dokumenty oraz zapisy.

8. Wszystkie zatwierdzone kwalifikujące się tusze muszą mieć indywidualne numery zgadzające się z numerem na oznaczeniu na uchu.
9. Państwo Członkowskie musi mieć szczegółowe protokoły obejmujące:
  - a) ustalenie źródła oraz kontrole przeprowadzone przed ubojem;
  - b) kontrole podczas uboju;
  - c) kontrole podczas wytwarzania karmy dla zwierząt domowych;
  - d) wszelkie wymogi znakowania i zatwierdzania po uboju aż do punktu sprzedaży.
10. Właściwy organ musi ustanowić system zapisu kontroli zgodności z wymogami tak, aby można było wykazać kontrolę.

Przedsiębiorstwo

11. Aby uzyskać zatwierdzenie, przedsiębiorstwo musi opracować i wdrożyć system, za pomocą którego można będzie identyfikować kwalifikujące się mięso i/lub kwalifikujący się produkt oraz będzie można ustalić pochodzenie mięsa od kwalifikującego się zwierzęcia, lub po pocięciu, od zwierząt pociętych w tej samej partii. System musi pozwolić na pełne ustalenie pochodzenia mięsa lub produktów pochodzenia zwierzęcego na każdym etapie, a zapisy należy przechowywać przez co najmniej dwa lata. Kierownictwo przedsiębiorstwa musi podać odpowiednim organom, na piśmie, szczegóły zastosowanego systemu.
12. Właściwy organ musi ocenić, zatwierdzić i monitorować system ustalony przez przedsiębiorstwo w celu zapewnienia pełnej segregacji i możliwości ustalenia pochodzenia zarówno wstecz, jak i wprzód.

ROZDZIAŁ D

Wymogi mające zastosowanie do wywozu

Żywe bydło oraz produkty pochodzenia zwierzęcego uzyskane od niego powinny podlegać w odniesieniu do wywozu do państw trzecich przepisom ustalonym w niniejszym rozporządzeniu i dotyczącym handlu wewnątrz Wspólnoty.

ZAŁĄCZNIK IX

WWÓZ NA TEREN WSPÓLNOTY ŻYWYCH ZWIERZĄT, ZARODKÓW, KOMÓREK JAJOWYCH ORAZ PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

ROZDZIAŁ A

W przypadku przywozu z państw lub regionów umieszczonych w kategorii I właściwy organ winien, w odniesieniu do bydła oraz wszystkich produktów pochodzących od bydła, w stosunku do których niniejsze rozporządzenie ustala określone przepisy, uwzględniając konieczność przedkładania międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia potwierdzającego, że państwo lub region spełnia wymogi rozdziału III załącznika III, pozwalające umieścić je w tej kategorii.

ROZDZIAŁ B

Przywóz bydła

- A. Przywóz bydła z państwa lub regionu umieszczonego w kategorii I winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia, potwierdzającego, że:
- a) karmienie przeżuwaczy białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz że zakaz ten był skutecznie przestrzegany;
  - b) bydło przeznaczone na wywóz do Wspólnoty można zidentyfikować za pomocą stałego systemu identyfikacyjnego, pozwalającego ustalić pochodzenie tych zwierząt od danej matki czy stada oraz że zwierzęta te nie są potomstwem samic podejrzanych o zakażenie BSE.
- B. Przywóz bydła z państw lub regionów umieszczonych w kategorii II winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia potwierdzającego, że:
- 1) karmienie przeżuwaczy białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz że zakaz ten był skutecznie przestrzegany;
  - 2) bydło przeznaczone na wywóz do Wspólnoty:
    - można zidentyfikować za pomocą stałego systemu identyfikacyjnego pozwalającego ustalić pochodzenie tych zwierząt od danej matki czy stada oraz umożliwiającego ustalenie, że zwierzęta te nie są potomstwem samic podejrzanych o zakażenie BSE lub zakażonych;
    - urodziły się, były hodowane oraz pozostawały w stadach, w których nie stwierdzono żadnego przypadku BSE przez co najmniej siedem lat; lub
    - urodziły się po dacie, od której obowiązywał i był skutecznie przestrzegany zakaz karmienia przeżuwaczy białkiem uzyskanym ze ssaków.

C. Przywóz bydła z państw lub regionów umieszczonych w kategorii **4** winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia potwierdzającego, że:

- 1) karmienie przeżuwaczy białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz że zakaz ten był skutecznie przestrzegany;
- 2) bydło przeznaczone na wywóz do Wspólnoty:
  - a) można zidentyfikować za pomocą stałego systemu identyfikacyjnego pozwalającego ustalić pochodzenie tych zwierząt od danej matki czy stada oraz umożliwiającego ustalenie, że zwierzęta te nie są potomstwem samic podejrzanych o zakażenie BSE lub zakażonych; oraz
  - b) urodziły się, były hodowane oraz pozostawały w stadach, w których nie stwierdzono żadnego przypadku BSE przez co najmniej siedem lat; lub
  - c) urodziły się po dacie, od której obowiązywał i był skutecznie przestrzegany zakaz karmienia przeżuwaczy białkiem uzyskanym ze ssaków.

D. Przywóz bydła z państw lub regionów umieszczonych w kategorii **5** winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia potwierdzającego, że:

- 1) karmienie zwierząt hodowlanych białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz że zakaz ten był skutecznie przestrzegany;
- 2) zakażone bydło zostaje zabijane oraz całkowicie niszczone, jak również:
  - a) jeśli są to samice, ich ostatnie potomstwo urodzone w ciągu dwóch lat przed lub po wystąpieniu pierwszych objawów klinicznych choroby;
  - b) całe bydło pochodzące z tej samej kohortyjeśli zwierzęta takie wciąż żyją w tym państwie lub regionie;
- 3) zwierzęta przeznaczone na wywóz do Wspólnoty:
  - a) urodziły się po dacie, od której obowiązywał i był skutecznie przestrzegany zakaz karmienia zwierząt hodowlanych białkiem uzyskanym ze ssaków;
  - b) można zidentyfikować za pomocą stałego systemu identyfikacyjnego, pozwalającego ustalić ich pochodzenie od danej matki czy stada oraz nie są one potomstwem samic podejrzanych o zakażenie BSE lub zakażonych;

ORAZ

  - c) albo urodziły się, były hodowane oraz pozostawały w stadach, w których nie stwierdzono żadnego przypadku BSE, oraz które zawierają jedynie

bydło urodzone w gospodarstwie lub pochodzące ze stada o takim samym statusie zdrowotnym; albo

- d) urodziły się, były hodowane oraz pozostawały w stadach, w których nie stwierdzono żadnego przypadku BSE przez co najmniej siedem lat, oraz które zawierają jedynie bydło urodzone w gospodarstwie lub pochodzące ze stada o takim samym statusie zdrowotnym.

ROZDZIAŁ C

Przywóz świeżego mięsa oraz produktów pochodzenia bydłowego

- A. Wwóz świeżego mięsa (z kością lub bez kości) oraz produktów pochodzenia bydłowego z państw lub regionów umieszczonych w kategorii I winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia, potwierdzającego, że karmienie przeżuwaczy białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz że zakaz ten był skutecznie przestrzegany.
- B. Przywóz świeżego mięsa (z kością lub bez kości) oraz produktów pochodzenia bydłowego z państw lub regionów umieszczonych w kategorii II winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia, potwierdzającego, że:
- a) karmienie przeżuwaczy białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz że zakaz ten był skutecznie przestrzegany;
  - b) świeże mięso oraz produkty pochodzenia bydłowego przeznaczone na wywóz do Wspólnoty nie zawierają lub nie pochodzą z określonych materiałów niebezpiecznych, o których mowa w załączniku IV, ani z odzyskanego w sposób mechaniczny mięsa uzyskanego z głowy lub kręgosłupa.
- C. Przywóz świeżego mięsa (z kością lub bez kości) oraz produktów pochodzenia bydłowego z państw lub regionów umieszczonych w kategorii III winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia, potwierdzającego, że:
- a) karmienie przeżuwaczy białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz że zakaz ten był skutecznie przestrzegany;
  - b) świeże mięso oraz produkty pochodzenia bydłowego przeznaczone na wywóz do Wspólnoty nie zawierają lub nie pochodzą z określonych materiałów niebezpiecznych, o których mowa w załączniku IV, ani z odzyskanego w sposób mechaniczny mięsa uzyskanego z głowy lub kręgosłupa.
- D. Wwóz świeżego mięsa i produktów pochodzenia bydłowego z państw lub regionów umieszczonych w kategorii IV powinien być zabroniony z wyjątkiem produktów pochodzenia zwierzęcego, wymienionych w sekcji II rozdziału III załącznika VIII. Wwóz taki winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia potwierdzającego, że:
- 1) spełnia on wymogi art. 6 ust. 2 oraz wymogi ustalone w rozdziale III sekcji III oraz III załącznika VIII;

- 2) wyroby mięsne przeznaczone na wywóz do Wspólnoty nie zawierają ani nie pochodzą z żadnego z produktów, o których mowa w rozdziale III, ani z określonych materiałów niebezpiecznych, określonych w załączniku IV;
- 3) działa system pozwalający na ustalenie przedsiębiorstwa, z którego pochodzi świeże mięso oraz produkty pochodzenia bydłowego przeznaczone na wywóz do Wspólnoty;
- 4) bydło, z którego pochodzi mięso oraz wyroby mięsne przeznaczone na wywóz do Wspólnoty:
  - a) zostało zidentyfikowane przez stały system identyfikacji, pozwalający na ustalenie ich pochodzenia od danej matki lub stada;
  - b) nie są potomstwem samic podejrzanych o zakażenie BSE lub zakażonych; oraz albo:
    - urodziły się po dacie, od której obowiązywał i był skutecznie stosowany zakaz karmienia zwierząt hodowlanych białkiem uzyskanym ze ssaków; albo
    - urodziły się, były hodowane i przebywały w stadach, w których nie stwierdzono żadnego przypadku BSE przez co najmniej siedem lat;
- 5) karmienie zwierząt hodowlanych białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz zakaz ten był skutecznie przestrzegany;
- 6) zakażone zwierzęta są zabijane oraz całkowicie niszczone, jak również:
  - a) jeśli są to samice, ich ostatnie potomstwo urodzone w ciągu dwóch lat przed lub po wystąpieniu pierwszych objawów klinicznych choroby;
  - b) całe bydło pochodzące z tej samej kohortyjeśli zwierzęta takie wciąż żyją w tym państwie lub regionie

ROZDZIAŁ D

Przywóz zarodków i komórek jajowych bydła

- A. Wwóz zarodków/komórek jajowych bydła z państw lub regionów umieszczonych w kategorii I winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia, potwierdzającego, że:
  - 1) karmienie przeżuwaczy białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz że zakaz ten był skutecznie przestrzegany;

- 2) zarodki / komórki jajowe były pobierane, przetwarzane i przechowywane zgodnie z przepisami załącznika A i B do dyrektywy 89/556/WE²².
- B. Wwóz zarodków/komórek jajowych bydła z państw lub regionów umieszczonych w kategorii II winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia, potwierdzającego, że:
- 1) karmienie przeżuwaczy białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz że zakaz ten był skutecznie przestrzegany;
  - 2) komórki jajowe/zarodki przeznaczone na wywóz do Wspólnoty pochodzą od samic, które:
    - a) zostały zidentyfikowane przez stały system identyfikacji pozwalający na ustalenie ich pochodzenia od danej matki lub stada oraz nie są potomstwem samic zakażonych BSE;
    - b) nie są potomstwem samic podejrzanych o zakażenie BSE lub chorych na BSE;
    - c) nie były podejrzane o zakażenie BSE w czasie pobierania zarodka;
  - 3) komórki jajowe/zarodki były pobierane, przetwarzane i przechowywane zgodnie z przepisami załącznika A i B do dyrektywy 89/556/EWG.
- C. Wwóz zarodków/komórek jajowych z państw lub regionów umieszczonych w kategorii III winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia potwierdzającego, że:
- 1) karmienie przeżuwaczy białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz że zakaz ten był skutecznie przestrzegany;
  - 2) komórki jajowe/zarodki przeznaczone na wywóz do Wspólnoty pochodzą od samic, które:
    - a) zostały zidentyfikowane przez stały system identyfikacji pozwalający na ustalenie ich pochodzenia od danej matki lub stada oraz nie są potomstwem samic podejrzanych o zakażenie BSE lub zakażonych;
    - b) nie są zakażone BSE;
    - c) nie były podejrzane o zakażenie BSE w czasie pobierania zarodka; oraz
      - (i) albo urodziły się po dacie, od której obowiązywał i był skutecznie stosowany zakaz karmienia zwierząt hodowlanych białkiem uzyskanym ze ssaków; albo

---

²² Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie przepisów zdrowotnych zwierząt, regulujących przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 94/113/WE (Dz.U. L 53 z 24.02.1994, str. 23).

- (ii) urodziły się, były hodowane i przebywały w stadach, w których nie stwierdzono żadnego przypadku BSE przez co najmniej siedem lat;
  - 3) komórki jajowe/zarodki były pobierane, przetwarzane i przechowywane zgodnie z przepisami załącznika A i B do dyrektywy 89/556/EWG.
- D. Wwóz zarodków/komórek jajowych bydła z państw lub regionów umieszczonych w kategorii II winien odbywać się na podstawie międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia potwierdzającego, że:
- 1) karmienie zwierząt hodowlanych białkiem uzyskanym ze ssaków było zabronione oraz że zakaz ten był skutecznie przestrzegany;
  - 2) zakażone bydło oraz, jeśli są to samice, ich ostatnie potomstwo urodzone w ciągu dwóch lat przed lub po wystąpieniu klinicznych objawów choroby, jeśli wciąż żyją w tym państwie lub regionie, są zabijane i całkowicie niszczone;
  - 3) komórki jajowe / zarodki przeznaczone na wywóz do Wspólnoty pochodzą od samic, które:
    - a) zostały zidentyfikowane przez stały system identyfikacji pozwalający na ustalenie ich pochodzenia od danej matki lub stada oraz nie są potomstwem samic podejrzanych o zakażenie BSE lub zakażonych;
    - b) nie są zakażone BSE;
    - c) nie były podejrzane o zakażenie BSE w czasie pobierania zarodka; oraz
      - (i) albo urodziły się po dacie, od której obowiązywał i był skutecznie stosowany zakaz karmienia zwierząt hodowlanych białkiem uzyskanym ze ssaków;
      - (ii) albo nigdy nie były karmione białkiem uzyskanym ze ssaków i urodziły się, były hodowane i przebywały w stadach, w których nie stwierdzono żadnego przypadku BSE przez co najmniej siedem lat oraz które zawierają jedynie bydło urodzone w gospodarstwie lub pochodzące ze stada o takim samym statusie zdrowotnym;
  - 4) komórki jajowe / zarodki były pobierane, przetwarzane i przechowywane zgodnie z przepisami załącznika A i B do dyrektywy 89/556/EWG.

ROZDZIAŁ E

Przywóz owiec i kóz

Owce i kozy przywożone do Wspólnoty mają spełniać wymogi dające gwarancje zdrowotne podobne do gwarancji wymaganych w niniejszym rozporządzeniu lub zgodnych z niniejszym rozporządzeniem.

ROZDZIAŁ F

Wwóz na teren Wspólnoty z państw trzecich i ich regionów, umieszczonych w kategorii I, produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozdziale I załącznika VIII, zgodnie z art. 6 ust. 3 winien być zabroniony, jeśli zawierają one lub uzyskane zostały z wymienionych poniżej produktów lub materiałów pochodzących od zwierząt przeżuwających:

- odzyskanego w sposób mechaniczny mięsa;
- fosforanu dwuwapniowego przeznaczonego do karmienia żywego inwentarza;
- żelatyny, chyba że wytworzono ją ze skóry zwierzęcej;
- wytopionego tłuszczu przeżuwaczy oraz jego pochodnych, chyba że wytworzono je z oddzielonej tkanki tłuszczowej, która sama została uznana za nadającą się do spożycia przez ludzi, lub z surowców przetworzonych zgodnie z normami, o których mowa w decyzji 999/534/WE.

ROZDZIAŁ G

W przypadku produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub ich regionów, które nie są umieszczone w kategorii I, odpowiednie świadectwa, wymagane przepisami Wspólnoty, należy uzupełnić o podpisaną przez właściwy organ państwa pochodzenia produktu deklarację o następującej treści:

„Niniejszy produkt pochodzenia zwierzęcego nie zawiera ani nie pochodzi z określonych materiałów niebezpiecznych, określonych w załączniku V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego oraz Rady Europy (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii oraz odzyskanego w sposób mechaniczny mięsa uzyskanego z kości głowy i kręgosłupa bydła. Zwierzęta te nie zostały zabite, po oszołomieniu, poprzez wstrzyknięcie gazu do jamy czaszki ani natychmiast z zastosowaniem tej samej metody ani, po oszołomieniu, poprzez uszkodzenie tkanki ośrodkowego układu nerwowego za pomocą wydłużonego narzędzia w kształcie pręta, wprowadzonego do jamy czaszki. ”

ZAŁĄCZNIK X

LABORATORIA REFERENCYJNE, POBIERANIE PRÓBEK ORAZ LABORATORYJNE METODY ANALITYCZNE

ROZDZIAŁ A

Krajowe laboratoria referencyjne

1. Wyznaczone krajowe laboratorium referencyjne winno:
  - a) mieć do swojej dyspozycji sprzęt oraz wykwalifikowany personel pozwalający mu na wykazanie za każdym razem, a zwłaszcza w przypadku pojawienia się danej choroby po raz pierwszy, rodzaju oraz szczepu zarazka TSE, oraz potwierdzenie wyników otrzymanych przez regionalne laboratoria diagnostyczne. W przypadkach, gdy nie będzie w stanie zidentyfikować szczepu/rodzaju zarazka, ustanowi procedurę zapewniającą przejęcie zadania identyfikacji szczepu zarazka przez laboratorium referencyjne Wspólnoty;
  - b) weryfikować metody diagnostyczne stosowane w regionalnych laboratoriach diagnostycznych;
  - c) być odpowiedzialne za koordynację stosowania norm diagnostycznych i metod w Państwie Członkowskim. W tym celu laboratorium:
    - może dostarczyć odczynniki diagnostyczne do laboratoriów zatwierdzonych przez to Państwo Członkowskie;
    - winno kontrolować jakość wszystkich odczynników diagnostycznych stosowanych w Państwie Członkowskim;
    - winno przeprowadzać okresowo badania porównawcze;
    - winno mieć w posiadaniu izolaty zarazków omawianej choroby lub odpowiednie tkanki zawierające takie zarazki, pochodzące z przypadków stwierdzonych w Państwie Członkowskim;
    - powinno zapewnić możliwość potwierdzania wyników otrzymanych w laboratoriach diagnostycznych wyznaczonych przez Państwo Członkowskie;
  - d) współpracować z laboratorium referencyjnym Wspólnoty.
2. Jednakże, w drodze odstępstwa od pkt.□, Państwa Członkowskie, które nie mają krajowego laboratorium referencyjnego, winny korzystać z usług laboratorium referencyjnego Wspólnoty lub krajowych laboratoriów referencyjnych innych Państw Członkowskich.
3. Krajowymi laboratoriami referencyjnymi są:

Austria: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling
Robert Koch Gasse 17
A-2340 Mödling

Belgia: CERVA-CODA-VAR
Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et
Agrochimiques
Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie
Veterinary and Agrochemical Research Centre
Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles

Dania: Danish Veterinary Laboratory
Bülowsvej 27
DK-1790 Copenhagen V

Finlandia: Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos
Hämeentie 57
FIN-00550 Helsinki

Francja: Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments
Laboratoire de pathologie bovine
31, avenue Tony Garnier
BP 7033
F-69342 Lyon Cedex

Niemcy: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere
Anstaltsteil Tübingen
Postfach 1149
D-72001 Tübingen

Grecja: 1. Department of Pathology, Faculty of Veterinary Medicine
University of Thessaloniki
Giannitson & Voutyra St.
GR-54627 Thessaloniki

2. Athens Centre of Veterinary Institutes
Laboratory of Pathology
25 Neapoleos St.
GR-14310 Athens

Irlandia: The Central Veterinary Research Laboratory
Abbotstown
Castleknock
Dublin 15
Ireland

Włochy: Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte
Liguria e Valle d'Aosta

CEA
Via Bologna
I-148-10150 Torino

Luksemburg: Laboratoire „CERVA”
CODA-VAR
Centre d'Etude et de Recherches Vétérinaires et
Agrochimiques
Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles

Holandia: Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid
Edelhertweg 15
Postbus 65
8200 AB Lelystad
Netherlands

Portugalia: Laboratório Nacional de Investiga__o Veterinária
Estrada de Benfica, 701
P-1500 Lisboa

Hiszpania: 1. Laboratorio de la Facultad de Veterinaria
Departamento de Patología Animal (Anatomía Patológica)
Zaragoza
Hiszpania

2. Laboratorio Central de Veterinaria de Algete
Madrid
Hiszpania

(Jedynie badania BSE, o których mowa w załączniku IV A do
decyzji 90/272/WE)

Szwecja: The National Veterinary Institute
S-75189 Uppsala

Wielka Brytania: The Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Wielka Brytania

ROZDZIAŁ B

Laboratorium referencyjne Wspólnoty

1. Laboratorium referencyjnym Wspólnoty w odniesieniu do TSE jest:

The Veterinary Laboratories Agency

Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Wielka Brytania

2. Do funkcji i zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty należy:
- a) koordynacja, w porozumieniu z Komisją, metod stosowanych w Państwach Członkowskich do diagnostyki BSE, zwłaszcza poprzez:
    - przechowywanie i dostarczanie odpowiednich tkanek zawierających zarazek, w celu opracowania lub produkcji odpowiedniego badania diagnostycznego lub w celu oznaczenia szczepu zarazka;
    - dostarczanie standardowej surowicy i innych odczynników referencyjnych do krajowych laboratoriów referencyjnych w celu standaryzacji badań i odczynników stosowanych w Państwach Członkowskich;
    - gromadzenie i przechowywanie zbioru odpowiednich tkanek zawierających zarazki i szczepy zarazków TSE;
    - organizowanie okresowych badań porównawczych procedur diagnostycznych na szczeblu Wspólnoty;
    - zbieranie i porównywanie danych i informacji na temat stosowanych metod diagnostycznych oraz wyników badań przeprowadzonych we Wspólnocie.
    - opis izolatów zarazka TSE z zastosowaniem najnowszych metod pozwalających na lepsze zrozumienie czynników epidemiologicznych choroby;
    - bycie na bieżąco odnośnie do nadzoru, epidemiologii i zapobiegania TSE na całym świecie;
    - trzymywanie stanu wiedzy fachowej na temat chorób wywołanych przez priony w celu przeprowadzenia szybkiej diagnostyki różnicowej;
    - abywanie gruntowej wiedzy na temat przygotowania i stosowania metod diagnostycznych używanych do kontroli i zwalczania TSE;
  - b) aktywna pomoc w diagnostyce wybuchu epidemii TSE w Państwach Członkowskich poprzez analizowanie próbek pochodzących od zwierząt zakażonych TSE, przysłanych w celu potwierdzenia rozpoznania, opisu oraz przeprowadzenia badań epidemiologicznych;

- c) ułatwianie szkoleń oraz ponownych szkoleń ekspertów w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej w celu harmonizacji technik diagnostycznych na terenie całej Wspólnoty.

ROZDZIAŁ C

Pobieranie próbek oraz badanie laboratoryjne

1. *Pobieranie próbek i badania laboratoryjne na obecność BSE u bydła*

1.1. Zbieranie próbek

Właściwy organ zapewni pobieranie próbek przy użyciu metod i procedur ustalonych w ostatnim wydaniu *Podręcznika Norm Badań Diagnostycznych i Szczepionek Międzynarodowego Urzędu Chorób Odzwierzęcych* (OIE), (w dalszej części dokumentu zwanego „Podręcznikiem”). W razie braku takich metod i procedur właściwy organ zapewni pobieranie próbek w odpowiedni sposób w celu prawidłowego stosowania badań.

1.2. Badania laboratoryjne

1.2.1. Przypadki podejrzane

Tkanki bydła przesłane do badań laboratoryjnych zgodnie z art. 2 ust. 2 należy poddać badaniu histopatologicznemu, ustalonemu w ostatnim wydaniu Podręcznika, z wyjątkiem przypadków, w których materiał uległ autolizie. W przypadku, gdy wynik badania histopatologicznego jest niejednoznaczny lub ujemny lub gdy materiał uległ autolizie, tkanki należy poddać badaniu z zastosowaniem jednej z pozostałych metod ustalonych we wspomnianym Podręczniku (immunocytochemicznych, znakowania immunologicznego lub wykazania charakterystycznych włókien w mikroskopie elektronowym).

1.2.2. Zwierzęta badane w ramach corocznego programu monitorującego

Bydło badane w ramach corocznego programu monitorującego, ustalonego w rozdziale 2 pkt. 2 załącznika III oraz ukierunkowanego programu nadzoru, ustalonego w rozdziale 2 części III załącznika III, należy badać przy użyciu jednego z badań wymienionych w pkt. 2.

W przypadku, gdy wynik szybkiego testu jest niejednoznaczny lub dodatni, należy poddać badaniu histopatologicznemu pień mózgu, ustalonemu w ostatnim wydaniu Podręcznika, z wyjątkiem przypadków, gdy materiał uległ autolizie lub z innych powodów nie nadaje się do badania histopatologicznego. W przypadku, gdy wynik badania histopatologicznego jest niejednoznaczny lub ujemny lub gdy materiał uległ autolizie, tkanki należy zbadać przy użyciu jednej z pozostałych metod diagnostycznych wymienionych w 1.2.1; jednakże zastosowana metoda nie może być tą samą metodą, co metoda zastosowana w badaniu przesiewowym.

1.3. Interpretacja wyników

Zwierzę badane zgodnie z pkt. 2.1 należy uznać za pozytywny przypadek BSE, jeśli wynik jednego z badań jest dodatni.

Zwierzę badane zgodnie z pkt. 2.2 należy uznać za pozytywny przypadek BSE, jeśli wynik badania przesiewowego jest dodatni lub niejednoznaczny, oraz

- wynik kolejnego badania histopatologicznego jest dodatni, lub
- wynik innej metody analitycznej wymienionej w pkt. 2.1 jest dodatni.

2. **Pobieranie próbek i badania laboratoryjne na obecność TSE u owiec i kóz**

Pobieranie próbek i badania laboratoryjne na obecność *scrapie* u owiec i kóz należy przeprowadzić zgodnie z metodami i procedurami ustalonymi w ostatnim wydaniu Podręcznika.

Przepisy dotyczące pobierania próbek i badań laboratoryjnych na obecność BSE u owiec i kóz należy opracować zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 4.

3. **Potwierdzenie obecności innych postaci TSE**

Badania przeprowadzone w celu potwierdzenia podejrzenia obecności postaci TSE innej niż postacie wymienione w pkt. 1 i 2 powinny obejmować przynajmniej badanie histopatologiczne tkanki mózgowej. Właściwy organ może również wymagać wykonania badań laboratoryjnych takich jak badania immunocytochemiczne i immunodiagnostyczne wykrywające włókienka związane ze *scrapie*, jeśli uzna to za konieczne. W każdym przypadku należy wykonać przynajmniej jedno z innych badań laboratoryjnych wymienionych w poprzednim zdaniu, jeśli początkowe badanie histopatologiczne okaże się ujemne. Wspomniane trzy badania należy przeprowadzić w przypadku pierwszego pojawienia się choroby.

4. **Szybkie testy**

W celu przeprowadzenia badania zgodnie z art. 3 ust. 3 oraz art. 6 ust. 1 należy zastosować wymienione poniżej metody jako szybkie testy w rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- test *Western blot* na wykrycie odpornego na działanie proteazy fragmentu PrP^{Res} (Prionics Check test);
- badanie chemiluminescencyjne ELISA obejmujące metodę ekstrakcyjną oraz technikę ELISA, z zastosowaniem odczynnika chemiluminescencyjnego (Enfer test);
- test immunologiczny Sandwich na wykrycie PrP^{Res} przeprowadzony po etapie denaturacji i koncentracji (BIORADE test).

5. **Badania alternatywne**

(Zostają określone)

ZAŁĄCZNIK XI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE OKREŚLONE W ART. 12

A. Dotyczące usuwania określonego materiału niebezpiecznego

1. Państwa Członkowskie winny zapewnić usuwanie i niszczenie określonego materiału niebezpiecznego, podanego poniżej, zgodnie z pkt. 11.
  - a) Następujące tkanki zostają wskazane jako określony materiał niebezpieczny:
    - (i) czaszka zawierająca mózg i oczy, migdałki oraz rdzeń kręgowy bydła w wieku powyżej 12 miesięcy, oraz jelita od dwunastnicy do odbytnicy bydła w każdym wieku;
    - (ii) czaszka zawierająca mózg i oczy, migdałki oraz rdzeń kręgowy owiec i kóz w wieku powyżej 12 miesięcy lub które mają wyrżnięty z dziaśła stały siekacz, oraz śledziona owiec i kóz w każdym wieku.
  - b) Oprócz określonego materiału niebezpiecznego wymienionego w lit. a) następujące tkanki określa się jako określony materiał niebezpieczny w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Portugalii, z wyjątkiem Autonomicznego Regionu Azorów:
    - (i) cała głowa bez języka, zawierająca mózg, oczy, zwoje nerwu trójdzielnego oraz migdałki, grasicę, śledziona oraz rdzeń kręgowy bydła w wieku powyżej sześciu miesięcy, jelita od dwunastnicy do odbytnicy bydła w każdym wieku;
    - (ii) kręgosłup zawierający zwoje korzonków tylnych bydła w wieku powyżej 30 miesięcy.
2. Określony materiał niebezpieczny oraz przetworzony materiał pochodzący z niego można wysyłać jedynie w celu późniejszego spalania go zgodnie z pkt. 11 lub tam, gdzie to właściwe, pkt. 11 lit. b).
3. Państwa Członkowskie winny zapewnić niestosowanie kości z głowy i kręgosłupa bydła, owiec i kóz w produkcji mięsa odzyskiwanego w sposób mechaniczny.
4. Państwa Członkowskie winny zapewnić niestosowanie na swoim terytorium uszkodzenia, po uprzednim oszołomieniu, ośrodkowego układu nerwowego za pomocą wydłużonego narzędzia w kształcie pręta, wprowadzonego do jamy czaszki w odniesieniu do bydła, owiec lub kóz, których mięso przeznaczone jest do spożycia przez ludzi lub zwierzęta.
5. Określony materiał niebezpieczny, o którym mowa w pkt. 11 lit. a) nie może być przywożony do Wspólnoty po dniu 31 marca 2001

Produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione poniżej są przedmiotem ograniczeń na przywóz do Wspólnoty:

- *świeże mięso*: mięso określone przez dyrektywę 64/433/EWG,
- *mielone mięso oraz preparaty mięsa*: mielone mięso oraz preparaty mięsa określone przez dyrektywę 94/65/WE²³;
- *produkty mięsne*: produkty mięsne określone przez dyrektywę 77/99/EWG²⁴;
- *przetworzone białko zwierzęce*, o którym mowa w dyrektywie 92/118/EWG;
- *jelita bydłace*, o których mowa w art. 1 lit. b) (v) dyrektywy 77/99/EWG.

- a) W przypadku, gdy wymienione powyżej produkty pochodzenia zwierzęcego zawierające materiał uzyskany od bydła, owiec i kóz są przywożone do Wspólnoty po dniu 31 marca 2001 r. z państw trzecich lub ich regionów, świadectwom zdrowia powinna towarzyszyć deklaracja podpisana przez właściwy organ państwa pochodzenia produktu, o następującej treści:

„Niniejszy produkt pochodzenia zwierzęcego nie zawiera ani nie pochodzi z żadnego z produktów, o którym mowa w rozdziale 11 załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli oraz zwalczania pewnych odmian przenośnych gąbczastych encofalopatii, ani z określonego materiału niebezpiecznego określonego w załączniku V do wspomnianego rozporządzenia, wyprodukowanego po dniu 31 marca 2001 r., ani odzyskanego w sposób mechaniczny mięsa uzyskanego z kości głowy i kręgosłupa bydła, owiec i kóz, wyprodukowanego po dniu 31 marca 2001 r. Po dniu 31 marca 2001 r. zwierzęta te nie zostały zabite, po oszołomieniu, poprzez wstrzyknięcie gazu do jamy czaszki ani z zastosowaniem tej samej metody ani, po oszołomieniu, poprzez uszkodzenie tkanki ośrodkowego układu nerwowego za pomocą wydłużonego narzędzia w kształcie pręta, wprowadzonego do jamy czaszki.”

- b) Wszelkie odniesienie do „produktów pochodzenia zwierzęcego” oznacza produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione w tym punkcie oraz nie dotyczy innych produktów pochodzenia zwierzęcego zawierających lub uzyskanych ze wspomnianych produktów pochodzenia zwierzęcego.

6. Punkt 5 ma zastosowanie jedynie do przywozu z państw trzecich:

---

²³ Dyrektywa Rady 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustalająca wymogi dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek mielonego mięsa i preparatów mięsa (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10).

²⁴ Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych dotyczących handlu wewnątrz Wspólnoty produktami mięsnymi (Dz.U. L 26 z 31.01.1977, str. 85). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 97/76/WE (Dz.U. L 10 z 16.01.1998, str. 25).

- a) które nie przedłożyły Komisji dokumentacji na poparcie swojego wniosku o wyłączenie z niniejszych przepisów;
  - b) które przedłożyły taką dokumentację, w której wyniki oceny ryzyka określające wszystkie potencjalne czynniki ryzyka są pomimo to niezadowalające.
7. Państwa Członkowskie winny przeprowadzić częste urzędowe kontrole w celu sprawdzenia poprawnego stosowania niniejszego załącznika oraz winny zapewnić podjęcie środków mających na celu uniknięcie skażenia, zwłaszcza w rzeźniach, zakładach tnących, zakładach przetwórstwa odpadów zwierzęcych, zakładach przetwórstwa o wysokim ryzyku oraz miejscach zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 11 dyrektywy 90/667/EWG, punktów sprzedaży detalicznej, wysypisk odpadów oraz innych miejsc składowania lub spalania. Państwa Członkowskie winny w szczególności ustanowić system pozwalający sprawdzić, czy:
- a) określony materiał niebezpieczny stosowany w produkcji wyrobów, o których mowa w art. 11 ust. 1 używany jest wyłącznie w celach dozwolonych;
  - b) określony materiał niebezpieczny, zwłaszcza w przypadkach, gdy jego usuwanie ma miejsce w przedsiębiorstwach i miejscach innych niż rzeźnie, jest całkowicie oddzielony od innych odpadów nie przeznaczonych do spalania, zbierany jest oddzielnie i niszczony zgodnie z pkt. 11 oraz pkt. 12-11. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o zezwoleniu na wysyłkę głów i tusz zawierających określony materiał niebezpieczny do innego Państwa Członkowskiego po tym, jak to drugie Państwo Członkowskie zgodzi się przyjąć ten materiał oraz zatwierdzi określone wymogi mające zastosowanie do takiego transportu.
8. Państwa Członkowskie winny zapewnić usuwanie określonego materiału niebezpiecznego w:
- a) rzeźniach;
  - b) zakładach tnących, zakładach przetwarzających wysokiego ryzyka lub miejscach, o których mowa w art. 11 i 7 dyrektywy 90/667/EWG, pod nadzorem osoby wyznaczonej przez właściwy organ. Przedsiębiorstwa te powinny być zatwierdzone w tym celu przez właściwy organ.

Można jednak usuwać kręgosłup w miejscach sprzedaży detalicznej znajdujących się na ich terytorium.

W przypadkach, gdy określony materiał niebezpieczny nie jest usuwany z martwych zwierząt, które nie zostały zabite do celów spożywczych, części ciała zawierające określony materiał niebezpieczny lub całe ciało należy traktować jako określony materiał niebezpieczny.

9. Państwa Członkowskie powinny zapewnić oznaczenie wszelkiego określonego materiału niebezpiecznego farbą i tam, gdzie to stosowne, znakowanie go natychmiast po jego usunięciu oraz całkowite zniszczenie:
- a) przez spalanie bez przetworzenia wstępnego; lub

- b) o ile farba lub znacznik są widoczne, po przetworzeniu wstępnym:
- (i) zgodnie przynajmniej z systemami opisanymi w rozdziale IV, VI oraz VII załącznika do decyzji 92/562/EWG:
    - przez spalenie;
    - przez spalenie z innymi materiałami;
  - (ii) zgodnie przynajmniej z normami ustalonymi w załączniku do decyzji Rady 999/534/WE, poprzez zasypianie w zatwierdzonym wysypisku odpadków.
10. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów pkt. 8 i 9 w celu zezwolenia na spalenie lub zasypianie określonego materiału niebezpiecznego lub całych ciał, bez ich uprzedniego znaczenia lub tam, gdzie to stosowne, bez usuwania określonego materiału niebezpiecznego, w okolicznościach ustalonych w art. 3 ust. 2 dyrektywy 90/667/EWG oraz z zastosowaniem metody, która wyklucza wszelkie ryzyko przeniesienia TSE i która jest zaaprobowana i zweryfikowana przez właściwy organ, zwłaszcza w przypadkach, gdy zwierzęta zmarły lub zostały zabite w ramach stosowania środków kontroli choroby.
11. Państwa Członkowskie mogą wysyłać określony materiał niebezpieczny lub materiał z niego przetworzony do innych Państw Członkowskich do spalenia zgodnie z wymogami ustalonymi w art. 4 ust. 2 decyzji Komisji 97/735/WE tam, gdzie to stosowne.

Niniejszy punkt można zmienić na wniosek Państwa Członkowskiego w celu umożliwienia wysyłania określonego materiału niebezpiecznego lub materiału przetworzonego z niego do państw trzecich do spalenia, po przyjęciu wymogów regulujących taki wywóz.

B. Dotyczące przeglądów statystycznych

Przeгляд statystyczny, o którym mowa w art. 2, musi obejmować wszystkie zwierzęta wymienione w rozdziale A sekcji pkt. 1. i 1.2 załącznika I.

Przepis to, mające zastosowanie przez jeden rok, może być przedmiotem zmian w świetle doświadczenia zdobytego w pierwszych sześciu miesiącach.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1248/2001

z dnia 22 czerwca 2001 r.

zmieniające załączniki III, X i XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do nadzoru epidemiologicznego i badań przenośnych encefalopatii gąbczastych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych¹, w szczególności jego art. 20 ust. 2 i art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szczegółowe zasady monitorowania przenośnych gąbczastych encefalopatii (TSE) u bydła, owiec i kóz zostały ustanowione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001. Zasady te obejmują systematyczne przeprowadzanie badań bydła w wieku powyżej 30 miesięcy wchodzących w skład łańcucha pokarmowego oraz przeprowadzanie badań na próbkach losowych bydła w wieku powyżej 30 miesięcy nie wchodzących w skład łańcucha pokarmowego. Dodatkowo, badane będzie całe bydło podlegające natychmiastowemu ubojowi oraz zwierzęta chore w momencie uboju przeprowadzanego w celu zniszczenia na mocy programu uboju zwierząt powyżej 30 miesięcy (OTMS). Kozy i owce z objawami klinicznymi odpowiadającymi TSE będą poddane intensywnemu nadzorowi.
- (2) Z powodu wykrycia zakaźnej encefalopatii gąbczastej (BSE) u dwóch sztuk bydła w wieku 28 miesięcy podczas rutynowego badania zwierząt poddawanych natychmiastowemu ubojowi oraz w celu zapewnienia systemu wczesnego ostrzegania o wystąpieniu jakichkolwiek niekorzystnych tendencji występowania BSE u młodych zwierząt, dla niektórych populacji objętych ryzykiem limit wiekowy powinien zostać obniżony do 24 miesięcy.
- (3) Podczas monitorowania przeprowadzonego w pierwszym kwartale 2001 r., pozytywne przypadki występowania BSE zostały wykryte we wszystkich Państwach Członkowskich z wyjątkiem Grecji, Luksemburgu, Austrii, Finlandii i Szwecji. Liczba sztuk bydła należącego do niektórych grup ryzyka badanych w powyższych Państwach Członkowskich wynosiła: 248 w Grecji, 763 w Luksemburgu, 3 295 w Austrii, 4 527 w Finlandii i 8 254 w Szwecji.
- (4) W swojej opinii z dnia 6 lipca 2000 r. na temat geograficznego ryzyka BSE (GBR) Naukowy Komitet Sterujący (SSC) stwierdził, że poziom (GBR) wynosi III w Luksemburgu (BSE stwierdzone na niskim poziomie) a w Austrii, Finlandii i Szwecji

---

¹Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1.

wynosi II (BSE mało prawdopodobne, lecz nie wykluczone). Grecja nie przedstawiła dokumentacji umożliwiającej ocenę, powołując się na zakłócenia techniczne i prawne.

- (5) W świetle monitorowania przeprowadzonego w Austrii, Finlandii i Szwecji oraz oceny dokonanej przez SSC, obecność BSE w tych Państwach Członkowskich jest mało prawdopodobna, ale nie wykluczona. Jeśli BSE występuje, może zostać najprawdopodobniej wykryta w drodze przeprowadzenia badań zwierząt padłych w gospodarstwach, podlegających natychmiastowemu ubojowi lub zidentyfikowanych jako chore podczas uboju. Tym Państwom Członkowskim powinno się zatem zezwolić na zredukowanie przeprowadzania badań u zdrowego bydła poddawanego ubojowi.
- (6) Z uwagi na dodatkowe informacje o wystąpieniu BSE w Zjednoczonym Królestwie, badanie w ramach programu uboju zwierząt powyżej 30 miesięcy powinno zostać rozszerzone na zwierzęta urodzone w rok po skutecznym wprowadzeniu zakazu odnoszącego się do pasz dla zwierząt. Inne sztuki bydła poddawane ubojowi w ramach programu uboju zwierząt powyżej 30 miesięcy powinny być poddawane losowym badaniom.
- (7) Państwom Członkowskim należy zezwolić na dobrowolne przeprowadzanie badań innych sztuk bydła, w szczególności w przypadku, gdy zwierzęta te są uznawane za stanowiące podwyższone ryzyko, pod warunkiem, że badania przeprowadza się w sposób nie zakłócający handlu.
- (8) Konieczne jest zapewnienie większej przejrzystości środków podejmowanych po przeprowadzeniu badania bydła oraz wprowadzenie środków zapobiegających wprowadzeniu do łańcucha pokarmowego tusz potencjalnie zarażonych przez tusze poddane badaniu z wynikiem dodatnim.
- (9) W celu poprawy wykrywania trzęsawki owiec i kóz należy wprowadzić przeprowadzanie wyrywkowych szybkich testów poubojowych. W celu otrzymania bardziej pełnego obrazu sytuacji, konieczne jest przeprowadzenie badania na losowo wybranych próbkach dwóch różnych pogłowiach docelowych: zwierząt padłych w gospodarstwach oraz zwierząt poddawanych ubojowi.
- (10) W Państwach Członkowskich o małych krajowych stadach owiec i kóz trudne jest przeprowadzenie pobierania próbek, mających znaczenie statystyczne w obydwu pogłowiach docelowych. W tych Państwach Członkowskich powinno się zatem zezwolić na przeprowadzanie badań na próbkach mniejszej wielkości, ale ukierunkowanych na zwierzęta w odniesieniu do których prawdopodobieństwo wykrycia przypadków pozytywnych jest najwyższe.
- (11) Z uwagi na rolę odporności genetycznej w rozwoju klinicznej postaci trzęsawki owiec oraz możliwości zastosowania programów hodowli w zapobieganiu, zwalczaniu i eliminacji trzęsawki, należy określić genotyp wszystkich przypadków trzęsawki oraz genotyp szczepu u przypadków, u których wykryto odporność genetyczną na trzęsawkę.
- (12) Należy uaktualnić wykaz narodowych laboratoriów referencyjnych.
- (13) W następstwie wprowadzenia szybkich testów do programów monitorowania owiec i kóz konieczne jest ustanowienie odpowiednich metod diagnostycznych oraz

Protokołów. Ponadto, metody diagnostyczne oraz Protokoły ustanowione w odniesieniu do bydła powinny zostać uaktualnione.

- (14) Zgodnie z art. 22 rozporządzenia (WE) nr 999/2001, ostateczna analiza statystyczna będzie wykorzystywana w celu potwierdzenia lub unieważnienia wyniku analizy ryzyka, przeprowadzonej w pierwszym etapie określania statusu BSE w danym państwie lub regionie. Minimalne kryteria dla analizy statystycznej są ustanowione w części B załącznika XI. Ze względu na niższe ryzyko BSE w Austrii, Finlandii i Szwecji, zgodnie z oceną SSC oraz nieproporcjonalny udział zasobów, w stosunku do tych Państw Członkowskich powinno zostać przewidziane odstępstwo w celu wyłączenia z badań zwierząt padłych w gospodarstwach w odległych obszarach o niskiej gęstości pogłowa zwierząt.
- (15) W celu zapewnienia przejrzystości, decyzje Komisji 98/272/WE² w sprawie pomiarów epidemiologicznych przenośnych gąbczastych encefalopatii (TSE), ostatnio zmienione decyzją 2001/8/WE³, oraz 2000/764/WE⁴ w sprawie badania bydła na obecność przenośnej gąbczastej encefalopatii bydła, zmienione decyzją 2001/8/WE, powinny zostać uchylone.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. Tekst w załączniku III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
2. Tekst w rozdziale A pkt 3 załącznika X zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.
3. Tekst w rozdziale C załącznika X zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.
4. Tekst w rozdziale B załącznika XI zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. Decyzje 98/272/WE i 2000/764/WE tracą moc.
2. Odniesienia do uchylonych decyzji uważa się za odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 999/2001. W szczególności, odniesienia do załącznika IVA do decyzji 98/272/WE uważa się za odniesienia do rozdziału C pkt 4 załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

---

²Dz.U. L 122 z 24.4.1998, str. 59.

³Dz.U. L 2 z 5.1.2001, str. 28.

⁴Dz.U. L 305 z 6.12.2000, str. 28.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2001 r. Jednakże, przepisy rozdziału A sekcja II załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia, stosuje się od dnia 1 stycznia 2001 r.

Przepisy załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, jak określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, podlegają weryfikacji w świetle wyników uzyskanych podczas pierwszych sześciu miesięcy monitorowania.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 czerwca 2001 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK III

SYSTEM MONITORINGU

ROZDZIAŁ A

I. MONITORING BYDŁA

1. Przepisy ogólne

Monitoring bydła przeprowadza się zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w rozdziale C pkt 3.1 lit. b) załącznika X.

2. Monitoring zwierząt ubijanych do celów spożycia przez ludzi

2.1. Wszystkie sztuki bydła powyżej 24 miesiąca życia:

- podlegające „specjalnemu ubojowi interwencyjnemu” określone w art. 2 lit. n) dyrektywy Rady 64/433/EWG⁵, lub
- podlegające ubojowi zgodnie z rozdziałem VI pkt 28 lit. c) załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG

poddaje się badaniu na obecność BSE.

2.2. Wszystkie sztuki bydła powyżej 30 miesięcy poddawane normalnemu ubojowi do celów spożycia przez ludzi poddaje się badaniom na obecność BSE.

2.3. Na zasadzie odstępstwa od pkt. 2.2., w odniesieniu do sztuk bydła urodzonego, wyhodowanego i ubitego na ich terytorium, Austria, Finlandia i Szwecja mogą podjąć decyzje o przeprowadzaniu wyłącznie badań na losowo wybranych próbkach. Próbką obejmuje co najmniej 10 000 zwierząt corocznie.

3. Monitoring zwierząt ubijanych do celów innych niż spożycie przez ludzi

Sztuki bydła powyżej 24 miesięcy, które padły lub zostały zabite, ale które:

- nie zostały zabite w celu zniszczenia na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 116/962⁶,
- nie zostały zabite w ramach epidemii, np. pryszczycy,
- nie zostały ubite do celów spożycia przez ludzi,

poddaje się badaniom na obecność BSE przeprowadzanym na losowo wybranych

---

⁵Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.

⁶Dz.U. L 99 z 20.4.1996, str. 14.

próbkach. Liczba próbek nie jest mniejsza niż wielkość próbki wskazanej w tabeli. Pobieranie próbek musi być reprezentatywne dla każdego regionu i ciągle.

Całkowite pogłowie w wieku powyżej 24 miesięcy	Wielkość próbki*	Całkowite pogłowie w wieku powyżej 24 miesięcy	Wielkość próbki*
100 000	950	4 500 000	6 000
200 000	1 550	5 000 000	6 500
300 000	1 890	5 500 000	7 000
400 000	2 110	6 000 000	7 500
500 000	2 250	6 500 000	8 000
600 000	2 360	7 000 000	8 500
700 000	2 440	7 500 000	9 000
800 000	2 500	8 000 000	9 500
900 000	2 550	8 500 000	10 000
1 000 000	2 590	9 000 000	10 500
1 500 000	3 000	9 500 000	11 000
2 000 000	3 500	10 000 000	11 500
2 500 000	4 000	10 500 000	12 000
3 000 000	4 500	11 000 000	12 500
3 500 000	5 000	11 500 000	13 000
4 000 000	5 500	12 000 000	13 500

*Wielkość próbki została obliczona w celu wykrycia występowania 0,1% w subpopulacji, określonej w pkt. 3 z 95% pewnością, w oparciu o założenie, że udział tej subpopulacji w stosunku do całkowitego pogłowa bydła w wieku powyżej 24 miesięcy wynosi 1%. W przypadku, gdy wielkość całkowitego pogłowa bydła w wieku powyżej 24 miesięcy wynosi 1500 zwierząt lub więcej, wielkość próbki została zwiększona proporcjonalnie o 500 próbek na 500000 zwierząt w celu uwzględnienia zwiększonego prawdopodobieństwa ryzyka BSE w obrębie pogłowa.

4. **Monitoring zwierząt zakupionych w celu zniszczenia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 716/96**

- 4.1. Wszystkie zwierzęta podlegające natychmiastowemu ubojowi lub zidentyfikowane jako chore w wyniku badania poubojowego poddaje się badaniom na obecność BSE.
- 4.2. Wszystkie zwierzęta urodzone między dniem 1 sierpnia 1996 r. a dniem 1 sierpnia 1997 r. poddaje się badaniom na obecność BSE.
- 4.3. Próbką losowa, obejmująca co najmniej 50 000 zwierząt rocznie nie objętych pkt. 4.1 lub 4.2, jest poddawana badaniom na obecność BSE.

5. **Monitoring innych zwierząt**

Ponadto, oprócz badania określonego w pkt. 2-4, Państwa Członkowskie mogą dobrowolnie zdecydować o przeprowadzeniu badań innych sztuk bydła na swoim terytorium, w szczególności tych zwierząt, które pochodzą z państw, gdzie BSE występowała, pierwotnie lub zwierząt, które zjadły potencjalnie zarażona paszę lub zostały urodzone przez samice zarażone BSE lub od nich pochodzą.

6. **Środki podejmowane w następstwie przeprowadzenia badań**

- 6.1. W przypadku, gdy zwierzę przeznaczone do spożycia przez ludzi, poddawane jest badaniu na obecność BSE, znaku jakości zdrowotnej przewidzianego w rozdziale XI załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG nie umieszcza się na tuszy do czasu uzyskania ujemnego wyniku badania.
- 6.2. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów pkt. 6.1., w przypadku, gdy w ubojni funkcjonuje urzędowy system zapewniający, że żadna z części zwierząt badanych, na których umieszczono znak jakości zdrowotnej, nie opuści ubojni przed uzyskaniem ujemnego wyniku szybkiego testu diagnostycznego.
- 6.3. Wszystkie części tuszy zwierzęcia poddanego badaniu na obecność BSE, w tym skóra, są zatrzymywane na mocy urzędowej kontroli do czasu uzyskania ujemnego wyniku szybkiego testu, o ile nie zostaną poddane zniszczeniu zgodnie z pkt. 3 lub 4 załącznika V.
- 6.4. Wszystkie części tuszy zwierzęcia wykazującego dodatni wynik szybkiego testu, włącznie ze skórą, zostają zniszczone zgodnie z pkt. 3 lub 4 załącznika V, oprócz materiału przechowywanego w związku z dokumentacją przewidzianą w rozdziale B sekcja III.
- 6.5. W przypadku, gdy zwierzę ubite w celu spożycia przez ludzi uzyska dodatni wynik szybkiego testu, oprócz tuszy z wynikiem dodatnim, co najmniej jedna tusza znajdująca się bezpośrednio przed tuszą z wynikiem dodatnim oraz dwie tusze znajdujące się bezpośrednio po tuszy z wynikiem dodatnim na tej samej linii ubojowej podlegają zniszczeniu zgodnie z pkt. 6.4.
- 6.6. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów pkt. 6.5. w przypadku, gdy w ubojni funkcjonuje system zapobiegający wzajemnemu zarażaniu tusz.

II. MONITORING OWIEC I KÓZ

1. Przepisy ogólne

Monitoring owiec i kóz przeprowadza się zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w rozdziale C pkt 3.2 lit. b) załącznika X.

2. Monitoring zwierząt ubijanych do celów spożycia przez ludzi

Zwierzęta w wieku powyżej 18 miesięcy ubijane do celów spożycia przez ludzi poddaje się badaniom zgodnie z wielkością próbki wskazaną w tabeli. Próbka jest reprezentatywna dla każdego regionu i okresu. Wyboru próbki dokonuje się w sposób umożliwiający uniknięcie nadreprezentatywność jakiegokolwiek grupy w odniesieniu do pochodzenia, gatunku, wieku, rasy, rodzaju produkcji lub jakiegokolwiek innej cechy. Wiek oceniany jest na podstawie uzębienia, widocznych oznak dojrzałości lub jakiegokolwiek innej wiarygodnej informacji. W miarę możliwości, należy unikać wielokrotnego pobierania próbek z tego samego stada.

Całkowita liczba zwierząt ubitych w wieku powyżej 18 miesięcy	Maksymalna wielkość próbki, liczba zwierząt ubitych*	Całkowita liczba zwierząt ubitych w wieku powyżej 18 miesięcy	Maksymalna wielkość próbki, liczba zwierząt ubitych*
spongiform encephalopathies			

*Wielkość próbki została obliczona w celu wykrycia występowania 0,02% wśród zwierząt ubitych, z 95% pewnością

3. Monitoring zwierząt ubijanych do celów innych niż spożycie przez ludzi

Zwierzęta w wieku powyżej 18 miesięcy, które padły lub zostały zabite, lecz:

- nie zostały zabite w ramach epidemii, np. pryszczycy,
- nie zostały ubite do celów spożycia przez ludzi,

są poddawane badaniu zgodnie z wielkością próbki wskazaną w tabeli. Próbka jest reprezentatywna dla każdego regionu i okresu. Wybór próbki dokonywany jest w sposób umożliwiający uniknięcie nadreprezentatywności jakiegokolwiek grupy w odniesieniu do pochodzenia, gatunku, wieku, rasy, rodzaju produkcji i jakiegokolwiek innej cechy. Wiek zwierząt oceniany jest na podstawie uzębienia, widocznych oznak dojrzałości lub jakiegokolwiek innej wiarygodnej informacji. W miarę możliwości, należy unikać wielokrotnego pobierania próbek z tego samego stada.

Całkowita liczba zwierząt w wieku powyżej 18 miesięcy*	Minimalna wielkość próbki, zwierzęta padłe**

Całkowita liczba zwierząt w wieku powyżej 18 miesięcy*	Minimalna wielkość próbki, zwierzęta padłe**
100 000	950
200 000	1 550
300 000	1 890
400 000	2 110
500 000	2 250
600 000	2 360
700 000	2 440
800 000	2 500
900 000	2 550
1 000 000	2 590
150 000 lub więcej	3 000

*W przypadku, gdy całkowita liczba owiec i kóz w wieku powyżej 18 miesięcy jest nieznana, stosuje się całkowitą liczbę „owiec maciorek i jarek do krycia” i „kóz, które już rodziły i kóz pokrytych”.

**Wielkość próbki została obliczona w celu wykrycia występowania 0,1% wśród zwierząt padłych z 95% pewnością, w oparciu o założenie, że udział zwierząt padłych w całkowitym pogłowie kóz i owiec powyżej 18 miesiąca życia wynosi 1%.

4. Monitoring małego pogłowia owiec i kóz w Państwach Członkowskich

Państwa Członkowskie, w których całkowita liczba owiec i kóz w wieku powyżej 18 miesięcy wynosi 500 000 lub mniej, mogą, na zasadzie odstępstwa od pobierania próbek, przewidzianego w pkt. 2 i 3, podjąć decyzję o monitorowaniu następującej łączonej subpopulacji:

- a) zwierzęta w wieku powyżej 18 miesięcy, które padły lub zostały zabite, ale:
  - nie zostały zabite w ramach epidemii, np. pryszczycy,
  - nie zostały ubite do celów spożycia przez ludzi („zwierzęta padłe”); i
- b) zwierzęta w wieku powyżej 18 miesięcy, których wygląd wskazuje na występowanie chronicznego stanu chorobowego („zwierzęta w chronicznym stanie chorobowym”).

Liczba próbek badanych rocznie w każdym Państwie Członkowskim z powyżej połączonych subpopulacji nie jest mniejsza niż próbka wskazana w tabeli.

Próbka jest reprezentatywna dla każdego regionu i okresu. Wyboru próbki dokonuje się w sposób umożliwiający uniknięcie nadreprezentatywności jakiegokolwiek grupy w odniesieniu do pochodzenia, gatunku, wieku, rasy, rodzaju produkcji i jakiegokolwiek innej cechy. W przypadku poddawania badaniom zwierząt padłych, wiek zwierząt ocenia się na podstawie uzębienia, widocznych oznak dojrzałości lub jakiegokolwiek innej wiarygodnej informacji. W przypadku poddawania badaniom zwierząt w chronicznym stanie chorobowym, wyłącznie zwierzęta zbadane przez urzędowego lekarza weterynarii i których wiek oraz objawy kliniczne są należycie udokumentowane, wybierane są do badania w ramach próbek. W miarę możliwości, unika się wielokrotnego pobierania próbek od tego samego stada.

Całkowita liczba owiec lub kóz w wieku powyżej 18 miesięcy*	Minimalna wielkość próbki, zwierzęta padłe lub chronicznie chore
10 000	100
20 000	200
30 000	300
40 000	400
50 000	500
60 000	600
70 000	700
80 000	800
90 000	900
100 000	950
200 000	1 550
300 000	1 890
400 000	2 110
500 000	2 250

*W przypadku, gdy całkowita liczba owiec i kóz w wieku powyżej 18 miesięcy jest nieznana, stosuje się całkowitą liczbę „owiec macierek i jarek do krycia” i „kóz, które już rodziły i kóz pokrytych”.

5. Monitoring innych zwierząt

Ponadto, oprócz programów monitorowania określonych w pkt. 2-4, Państwo Członkowskie może dobrowolnie przeprowadzić monitoring innych zwierząt, w szczególności:

- zwierząt wykorzystywanych do produkcji przetworów mlecznych,
- zwierząt pochodzących z państw, gdzie TSE występowało TSE,
- zwierząt, które spożyły potencjalnie zarażoną paszę,
- zwierząt urodzonych z samic zakażonych TSE lub pochodzących od nich,
- zwierząt ze stad zakażonych TSE.

6. Środki podejmowane w następstwie przeprowadzenia badań owiec i kóz

Wszystkie części tuszy zwierzęcia badanego na obecność BSE, włącznie ze skórą, zatrzymuje się na mocy urzędowej kontroli do czasu uzyskania ujemnego wyniku szybkiego testu diagnostycznego, o ile nie podlegają zniszczeniu zgodnie z pkt. 3 lub 4 załącznika V.

Wszystkie części tuszy zwierzęcia z dodatnim wynikiem szybkiego testu diagnostycznego, w tym skóra, podlegają zniszczeniu zgodnie z pkt. 3 lub 4 załącznika V, oprócz materiału przechowywanego w związku z dokumentacją przewidzianą w rozdziale B sekcja III.

7. Określanie genotypu

Dla każdego pozytywnego przypadku TSE u owcy określa się genotyp białka prionowego. O przypadkach TSE zidentyfikowanych w genotypach odpornych (genotypy owiec kodujących alaninę w obu allelach w kodonie 136, argininę w obu allelach w kodonie 154 oraz argininę w obu allelach w kodonie 171) należy niezwłocznie powiadomić Komisję. W razie możliwości, każdy przypadek poddaje się określeniu typu szczepu. W przypadku, gdy określenie typu szczepu jest niemożliwe, stado, z którego pochodzi zwierzę lub stada, w których przebywało zwierzę, podlegają wzmożonemu monitorowaniu, w celu zidentyfikowania innych przypadków TSE do określenia szczepu.

ROZDZIAŁ B

I. INFORMACJE, KTÓRE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE POWINNY PRZEDSTAWIĆ W SWOICH RAPORTACH

1. Liczba podejrzanych przypadków dla danego gatunku, objętych ograniczeniami przemieszczania zgodnie z art. 2 ust. 2.
2. Liczba podejrzanych przypadków dla danego gatunku, podlegających badaniu laboratoryjnemu zgodnie z art. 2 ust. 2 oraz wyniki takiego badania.

3. Liczba stad, w których odnotowano oraz zbadano podejrzone przypadki owiec i kóz zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2.
4. Szacowana wielkość każdej subpopulacji określonej w rozdziale A sekcja I pkt 3 i 4.
5. Liczba sztuk bydła badanych w obrębie każdej subpopulacji określonej w rozdziale A sekcja I pkt 2-5, metoda doboru próbek oraz wynik badania.
6. Szacowana wielkość subpopulacji określonych w rozdziale A sekcja II pkt 2-4, z których pobrano próbki.
7. Liczba zbadanych owiec i kóz oraz stad zbadanych w każdej subpopulacji określonej w rozdziale A sekcja II pkt 2-5, metoda doboru próbek oraz wynik badania.
8. Liczba, rozkład wieku oraz rozkład geograficzny pozytywnych przypadków BSE i trzęsawki owiec. Państwo pochodzenia, jeśli jest inne, niż państwo składające raport dotyczący wykrytych pozytywnych przypadków BSE i trzęsawki. Liczba i rozkład geograficzny stad z wynikiem dodatnim na obecność trzęsawki. W odniesieniu do każdego przypadku BSE podaje się rok i, w miarę możliwości, miesiąc urodzenia zwierzęcia.
9. Pozytywne przypadki TSE potwierdzone u zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.

II. INFORMACJE, JAKIE POWINNA PRZEDSTAWIĆ KOMISJA W SWOIM PODSUMOWANIU

Podsumowanie przedstawione jest w formie tabeli obejmującej co najmniej informacje, określone w części I w stosunku do poszczególnych Państw Członkowskich.

III. DOKUMENTACJA

1. Właściwy organ przechowuje, przez okres siedmiu lat, dokumentację dotyczącą:
  - liczby i rodzaju zwierząt objętych ograniczeniem przemieszczania określonym w art. 12 ust. 1,
  - liczbę i wynik badań klinicznych oraz epidemiologicznych określonych w art. 12 ust. 1,
  - liczbę i wynik badań laboratoryjnych określonych w art. 12 ust. 2,
  - liczbę, pochodzenie i tożsamość zwierząt objętych próbką w ramach programów monitorowania określonych w rozdziale A, oraz w razie potrzeby, wiek, rasę oraz dane anamnestyczne,
  - genotyp białka prionowego pozytywnych przypadków TSE u owiec,

- w przypadku pobrania próbek od chronicznie chorych owiec i kóz, metodę określenia wieku oraz objawów klinicznych zaobserwowanych u każdego zwierzęcia objętego próbką.
2. Laboratorium badawcze przechowuje przez okres siedmiu lat całą dokumentację badawczą, w szczególności dzienniki laboratoryjne, oraz w razie potrzeby, bloczki parafinowe i fotografie testów Western~~blot~~lot.”

ZAŁĄCZNIK II

„3. Krajowe laboratoria referencyjne:

- Austria: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling
Robert Koch Gasse 17
A-2340 Mödling
- Belgia: CERVA-CODA-VAR
Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques
Centrum voor Onderzoek in Diegeneeskunde en Agrochemie
Veterinary and Agrochemical Research Centre
Groeselenberg 99
B-Bruxelles
- Denmark: Danish Veterinary Laboratory
Bülowsvej 27
DK-1790 Copenhagen V
- Finlandia: Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos
Hämeentie 57
FIN-00550 Helsinki
- Francja: Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments
Laboratoire de pathologie bovine
31, avenue Tony Garnier
BP 7033
F-69342 Lyon Cedex
- Niemcy: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere
Anstaltsteil Insel Riems
Boddenblick 5A
D-17498 Insel Riems
- Grecja: Laboratory of Microbiology and Infectious Diseases
Faculty of Veterinary Medicine
Aristotelian University of Thessaloniki
University Campus
GR-54006 Thessaloniki
(testy szybkie i immunologiczne)
- Laboratory of Gross Pathology (Morgue)
Faculty of Veterinary Medicine
Aristotelian University of Thessaloniki
Giannitson & Voutyra St
GR-54627 Thessaloniki
(histopatologia)
- Irlandia: Central Veterinary Research Laboratory
Abbotstown

- Castleknock
Dublin 15
Ireland
- Włochy: Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte
Liguria e Valle d'Aosta
CEA
Via Bologna
I-148-10150 Torino
- Luksemburg: CERVA-CODA-VAR
Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques
Centrum voor Onderzoek in Diegeneeskunde en Agrochemie
Veterinary and Agrochemical Research Centre
Groeselenberg 99
B-Bruxelles
- Niderlandy: Instituut voor Dierhouderij en Diegezonheid, ID-DLO Lelystad
Edelhertweg 15
Postbus 65
8200 AB Lelystad
Niderlandy
- Portugalia: Laboratório Nacional de Investiga__o Veterinária
Estrada de Benifica 701
P-1500 Lisboa
- Hiszpania Laboratorio de la Facultad de Veterinaria
Departamento de Patología Animal (Anatomía Patológica)
Zaragoza
Hiszpania
(BSE i trzęsawka owiec, metody inne niż szybkie testy)
- Laboratorio Central de Veterinaria de Algete
Madrid
Hiszpania
(szybkie testy)
- Centro de Investigacion en Sanidad Animal (CISA)
Crta, De Algete al Casar de Talamanca
28139 Valdeolmos (Madrid)
Spain
(TSE inne niż BSE lub trzęsawka owiec)
- Szwecja: National Veterinary Institute
S-751 89 Uppsala
- Zjednoczone Królestwo: Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane

New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
United Kingdom”

ZAŁĄCZNIK III

„ROZDZIAŁ C

Pobieranie próbek oraz badania laboratoryjne

1. **Pobieranie próbek**

Wszystkie próbki badane na obecność TSE pobiera się przy użyciu metod i Protokołów ustanowionych w ostatnim wydaniu *Podręcznika Norm Badań Diagnostycznych i Szczepionek Międzynarodowego Biura Epizootycznego (IOE/OIE)* (zwanego dalej „Podręcznikiem”). W przypadku braku tego rodzaju metod lub Protokołów, próbki pobiera się w sposób odpowiedni dla właściwego przeprowadzenia badań. Próbki prawidłowo oznacza się w celu zidentyfikowania zwierzęcia, od którego pobrano próbkę.

2. **Laboratoria**

Wszelkie badania laboratoryjne na obecność TSE przeprowadza się w laboratoriach zatwierdzonych do tego celu.

3. **Metody i Protokoły**

3.1. *Badania laboratoryjne na obecność BSE u bydła*

a) Podejrzane przypadki

Tkanki bydła przesłane do badań laboratoryjnych zgodnie z art. 12 ust. 2 należy poddać badaniu histopatologicznemu ustanowionemu w ostatnim wydaniu Podręcznika, z wyjątkiem przypadków, w których materiał uległ autolizie. W przypadku, gdy wynik badania histopatologicznego jest niejednoznaczny lub ujemny lub w przypadku, gdy materiał uległ autolizie, tkanki należy poddać badaniu z zastosowaniem jednej z pozostałych metod diagnostycznych ustanowionych w Podręczniku (immunocytochemicznych, znakowania immunologicznego lub wykazania charakterystycznych włókien w mikroskopie elektronowym). Jednakże, do tego celu nie mogą być użyte szybkie testy diagnostyczne.

Jeśli wynik jednego z powyższych badań jest dodatni, zwierzęta uznaje się za pozytywne przypadki BSE.

b) Monitoring BSE

Tkanki bydła przesłane do badań laboratoryjnych zgodnie z przepisami rozdziału I sekcja I załącznika III (monitoring bydła) poddaje się szybkiemu testowi.

W przypadku, gdy wynik szybkiego testu jest niejednoznaczny lub dodatni, tkanki są niezwłocznie poddawane badaniu potwierdzającemu w laboratorium urzędowym. Badanie potwierdzające rozpoczyna się od badania

histopatologicznego pnia mózgu, ustanowionemu w ostatnim wydaniu Podręcznika, z wyjątkiem przypadku, gdy materiał uległ autolizie lub z innych powodów nie nadaje się do badania histopatologicznego. W przypadku, gdy wynik badania histopatologicznego jest niejednoznaczny lub ujemny lub materiał uległ autolizie, tkanki należy zbadać przy użyciu jednej z pozostałych metod diagnostycznych wymienionych w lit. a).

Zwierzę uznaje się za pozytywny przypadek BSE, jeśli wynik szybkiego testu jest dodatni lub niejednoznaczny, i

- wynik kolejnego badania histopatologicznego jest dodatni, lub
- wynik innego badania diagnostycznego wymienionego w lit. a) jest dodatni.

3.2. *Badania laboratoryjne na obecność trzęsawki u owiec i kóz*

a) *Podejrzane przypadki*

Tkanki pobrane z owiec i kóz, przesyłane do badań laboratoryjnych zgodnie z przepisami art. 12 ust. 2, poddaje się badaniu histopatologicznemu ustanowionemu w ostatnim wydaniu Podręcznika, z wyjątkiem przypadków, gdy materiał uległ autolizie. W przypadku, gdy wynik badania histopatologicznego jest niejednoznaczny lub ujemny, lub materiał uległ autolizie, tkanki podlegają analizie za pomocą immunocytochemii lub znakowania immunologicznego, ustanowionych w Podręczniku. Jednakże, do tego celu nie mogą być użyte szybkie testy.

Jeżeli wynik jednego z powyższych badań jest dodatni, zwierzę uznaje się za przypadek pozytywny trzęsawki.

b) *Monitoring trzęsawki*

Tkanki pobrane od owiec i kóz, przesyłane do laboratorium badawczego na mocy przepisów rozdziału A sekcja II załącznika III (Monitoring owiec i kóz), bada się przy użyciu szybkiego testu.

Jeśli wynik szybkiego testu jest niejednoznaczny lub dodatni, tkankę niezwłocznie przesyła się do urzędowego laboratorium w celu przeprowadzenia badań potwierdzających za pomocą immunocytochemii lub znakowania immunologicznego określonych w lit. a).

Zwierzę uznaje się za przypadek pozytywny trzęsawki, jeżeli wynik badania potwierdzającego jest dodatni.

3.3. *Badania laboratoryjne na obecność TSE inne niż określone w pkt. 3.1 i 3.2*

Badania przeprowadzane w celu potwierdzenia podejrzenia obecności innych postaci TSE niż określone w pkt. 3.1 i 3.2 obejmują co najmniej badanie histopatologiczne tkanki mózgowej. Właściwy organ może również wymagać przeprowadzenia badań laboratoryjnych za pomocą immunocytochemii, znakowania immunologicznego,

wykazania charakterystycznych włókien w mikroskopie elektronowym lub innych metod przewidzianych w celu wykrycia form chorobowych białka prionowego. W każdym przypadku przeprowadza się co najmniej jedno inne badanie laboratoryjne, jeżeli pierwsze badanie histopatologiczne jest ujemne lub niejednoznaczne. Przeprowadza się co najmniej trzy różne badania w przypadku wystąpienia oznak choroby.

W szczególności, w przypadku podejrzenia BSE u gatunku innego niż bydło, w miarę możliwości, próbki poddaje się określeniu typu szczepu.

4. **Szybkie testy**

W celu przeprowadzenia testów zgodnie z art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 1, stosuje się następujące metody jako szybkie testy w rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- znakowanie immunologiczne oparte na procedurze testu western-blot w celu wykrycia odpornego na działanie proteazy fragmentu PrP^{res} (Prionics Check test),
- badanie chemiluminescencyjne ELISA obejmujące metodę ekstrakcyjną oraz technikę ELISA, z zastosowaniem wzmocnionego odczynnika chemiluminescencyjnego (Enfer test)
- test immunologiczny Sandwich na wykrycie PrP^{Res} przeprowadzony po etapie denaturacji i koncentracji (Bio-Rad Platelia test).

5. **Testy alternatywne**

(do ustalenia)”

ZAŁĄCZNIK IV

„B. Dotyczące badań statystycznych

1. Badanie statystyczne określone w art. 22 musi obejmować:
  - zwierzęta, od których pobrano próbki zgodnie z przepisami rozdziału A sekcja I pkt 2.1 i 4.1 załącznika III,
  - wszystkie zwierzęta w subpopulacji określone w rozdziale A sekcja I pkt 3 załącznika III, zamiast losowego pobierania próbek.

Niniejszy przepis, stosowany przez okres jednego roku, należy zweryfikować w świetle doświadczenia zdobytego w okresie pierwszych sześciu miesięcy.

2. Austria, Finlandia i Szwecja mogą zdecydować o odstąpieniu od przepisów pkt. 3 tiret drugie, w stosunku do odległych obszarów o niskiej gęstości pogłowia zwierząt.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1326/2001

z dnia 29 czerwca 2001 r.

ustanawiające środki przejściowe, umożliwiające przejście do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 ustanawiającego zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych oraz zmieniające załączniki VII i XI do tego rozporządzenia

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1248/2001², w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) art. 7, 9 oraz 15-18 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanawiają zasady dotyczące żywienia zwierząt i nakładają dalsze restrykcje w odniesieniu do produktów pochodzących od przeżuwaczy oraz w zakresie sprzedaży żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. Różnice w wymogach określonych tymi przepisami zależą od sklasyfikowania pod względem statusu w zakresie BSE Państwa Członkowskiego lub określonych państw trzecich. Klasyfikacji pod względem określenia statusu BSE dokonuje się na podstawie kryteriów ustanowionych w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 999/2001. Do dzisiejszego dnia nie podjęto decyzji o sklasyfikowaniu któregośkolwiek z Państw Członkowskich lub państwa trzeciego według kategorii opartych na nowych przepisach na mocy art. 5. Przepisy tego rozporządzenia powinny wejść w życie w całości od dnia 1 lipca 2001 r., jeżeli na podstawie art. 23 nie zostaną przyjęte środki przejściowe. W przypadku braku decyzji w zakresie klasyfikacji, nie można stosować art. 7, 9 oraz 15-18; w związku z tym niezbędne jest wprowadzenie środków przejściowych.
- 2) środki przejściowe odnośnie niektórych przepisów opartych na klasyfikacji, w szczególności zasad dotyczących materiałów określonego ryzyka, zostały już przewidziane w art. 22, który przewiduje, że stosuje się je, co najmniej do dnia 1 stycznia 2002 r. i przestają obowiązywać niezwłocznie po dniu przyjęcia decyzji w sprawie klasyfikacji zgodnie z art. 5, z którym to dniem stosuje się art. 8 dotyczący materiałów określonego ryzyka. Do celów jasności do innych artykułów opartych na klasyfikacji powinno się stosować takie same przepisy przejściowe dotyczące przejścia z przepisów przejściowych na przepisy rozporządzenia.
- 3) reguły wspólnotowe dotyczące pasażowalnych encefalopatii gąbczastych w sprawie zakazów dotyczących żywienia zwierząt, obowiązujące bezpośrednio przed

¹Dz.U. L 147 z 31.05.2001, str. 1.

²Dz.U. L 173 z 27.06.2001, str. 12.

wprowadzeniem w życie rozporządzenia (WE) nr 999/2001, zostały ustanowione w decyzji Rady 2000/766/WE³ dotyczącej niektórych środków ochronnych w odniesieniu do pasażowalnych encefalopatii gąbczastych oraz do stosowania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt oraz w decyzji Komisji 2001/9/WE⁴, ostatnio zmienionych decyzją 2001/165/WE⁵ dotyczącej środków kontroli niezbędnych do wykonania decyzji 2000/766/WE. Decyzja 2000/766/WE zawiesza do dnia 30 czerwca 2001 r. możliwość żywienia, z niektórymi wyjątkami, przetworzonym białkiem zwierzęcym wszelkich zwierząt gospodarskich. W dniu 24 kwietnia 2001 r. Rada postanowiła, że okres stosowania tej decyzji należy przedłużyć. Ze względu na to, jako środek przejściowy niezbędne jest wprowadzenie stosownych zmian w tej ostatniej z decyzji. Wszelkie dalsze zmiany będą uzależnione od decyzji w sprawie klasyfikacji Państw Członkowskich, jak również od skuteczności środków kontroli wprowadzonych przez poszczególne Państwa Członkowskie.

- 4) wspólnotowe reguły dotyczące pasażowalnych encefalopatii gąbczastych w zakresie wprowadzania do obrotu i wywozu żywego bydła oraz niektórych produktów pochodzenia bydłowego, obowiązujące bezpośrednio przed wprowadzeniem w życie rozporządzenia (WE) nr 999/2001, zostały ustanowione w, albo zostały przyjęte zgodnie z, decyzją Komisji 92/290/EWG z dnia 14 maja 1992 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych odnoszących się do zarodków bydłowych w związku z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE) w Zjednoczonym Królestwie⁶, decyzją Rady 98/256/WE z dnia 16 marca 1998 r. dotyczącą wyjątkowych środków w celu ochrony przed gąbczastą encefalopatią bydła, zmieniającą decyzję 94/474/WE i uchylającą decyzję 96/239/WE⁷, decyzją Komisji 98/351/WE z dnia 29 maja 1998 r. ustalającą datę rozpoczęcia wysyłania produktów bydłowych z Irlandii Północnej w ramach Systemu Stad Certyfikowanych na Wywóz na mocy z art. 6 ust. 5 decyzji Rady 98/256/WE⁸, decyzją Komisji 1999/514/WE z dnia 23 lipca 1999 r. ustalającą datę rozpoczęcia wysyłania produktów bydłowych ze Zjednoczonego Królestwa w ramach systemu wywozu opartego na dacie na mocy art. 6 ust. 5 decyzji Rady 98/256/WE⁹, decyzją Komisji 2000/345/WE z dnia 22 maja 2000 r. ustalającą datę rozpoczęcia wysyłania niektórych produktów z Portugalii do Niemiec w celu spalania na mocy art. 3 ust. 6 decyzji 98/653/WE¹⁰, decyzją Komisji 2000/371/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. ustalającą datę rozpoczęcia wysyłania byków do walk z Portugalii do Francji na mocy art. 3 ust. 7 decyzji 98/653/WE¹¹, decyzją Komisji 2000/372/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. ustalającą datę rozpoczęcia wysyłania byków do walk z Portugalii do Hiszpanii na mocy art. 3 ust. 7 decyzji 98/653/WE¹², oraz decyzją Komisji 2000/376/WE z dnia 18 kwietnia 2001 r. w sprawie środków wymaganych w związku z wystąpieniem gąbczastej encefalopatii bydła w Portugalii oraz w sprawie wprowadzenia w życie systemu wywozu opartego na dacie¹³. Z tego względu, podczas okresu przejściowego decyzje te pozostają w mocy.

³ Dz.U. L 306 z 7.12.2000, str. 32.

⁴ Dz.U. L 2 z 5.01.2001, str. 32.

⁵ Dz.U. L 58 z 28.02.2001, str. 43.

⁶ Dz.U. L 152 z 4.06.1992, str. 37.

⁷ Dz.U. L 113 z 15.04.1998, str. 32.

⁸ Dz.U. L 157 z 30.05.1998, str. 110.

⁹ Dz.U. L 195 z 28.07.1999, str. 42.

¹⁰ Dz.U. L 121 z 23.05.2000, str. 9.

¹¹ Dz.U. L 134 z 7.06.2000, str. 34.

¹² Dz.U. L 134 z 7.06.2000, str. 35.

¹³ Dz.U. L 132 z 15.05.2001, str. 17.

- 5) wspólnotowe reguły dotyczące pasażowalnych encefalopatii gąbczastych w zakresie materiałów określonego ryzyka, obowiązujące bezpośrednio przed wprowadzeniem w życie rozporządzenia (WE) nr 999/2001, zostały ustanowione, albo zostały przyjęte zgodnie z decyzją Komisji 2000/418/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. regulującej wykorzystanie materiałów określonego ryzyka w zakresie pasażowalnych encefalopatii gąbczastych oraz zmieniającą decyzję 94/474/WE¹⁴, ostatnio zmienioną decyzją 2001/384/WE¹⁵. W decyzji tej wprowadzono zmiany w odniesieniu do kręgosłupa bydła, odzyskiwanego mechanicznie mięsa oraz przywozu z państw trzecich, po przyjęciu przez Radę w dniu 12 lutego 2001 r. wspólnego stanowiska (WE) nr 8/2001 w sprawie przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych¹⁶. Załącznik XI do tego rozporządzenia ustanawia przepisy dotyczące materiałów określonego ryzyka, stosowanych w okresie przejściowym. Z tego względu należy uaktualnić sekcję A tego załącznika w taki sposób, aby objęte zostały przepisy w zakresie materiałów określonego ryzyka, przyjęte od czasu przyjęcia wspólnego stanowiska przez Radę.
- 6) do czasu podjęcia decyzji w zakresie klasyfikacji państw trzecich, oraz w charakterze środka zapobiegawczego, należy ustanowić przepisy, na mocy których minimalne środki ochronne przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do przywozu ze wszystkich państw trzecich, nie uważanych za wolne od BSE, stosuje się do wszystkich przypadków przywozu żywego bydła, zarodków i komórek jajowych. Ponadto usunięcie materiałów określonego ryzyka z produktów przeznaczonych na żywność i pasze stanowi jedyny i najistotniejszy środek ochrony zdrowia publicznego. Z tego względu wskazane jest rozszerzenie, w charakterze środka przejściowego, wykazu produktów objętych ograniczeniami w przywozie, zgodnie z decyzją 2000/418/WE, w celu objęcia wszystkich produktów zawierających materiał bydłocy, owczy lub kozi, w stosunku do których wystawiono wspólnotowe świadectwa zdrowia. Jednakże, te państwa trzecie, które odniosą korzyści z odstępstwa od przepisów decyzji 2000/418/WE, powinny także skorzystać z odstępstwa od tego środka przejściowego. W celu przestrzegania zobowiązań międzynarodowych w ramach Porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych, w szczególności procedur notyfikacyjnych, przepisów odnoszących się do przywozu nie powinno się stosować aż do dnia 1 października 2001 r.
- 7) załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanawia szczegółowe zasady dotyczące środków, jakie mają zostać wprowadzone po potwierdzeniu wystąpienia TSE. Zasady te powinny zostać uaktualnione w taki sposób, aby odzwierciedlały szczegółowe techniczne przepisy w zakresie zwalczania BSE, stosowane przez Państwa Członkowskie, biorąc pod uwagę opinię Naukowego Komitetu Sterującego (SSC), z dnia 15 września 2000 r. w sprawie uboju bydła związanego z BSE. SSC stwierdził w tej opinii, że „na obecnym etapie (całkowity) ubój stada odniósł już pewien skutek, zarówno, w zakresie wyeliminowania w inny sposób nie podlegających stwierdzeniu przypadków, jak i w zakresie zabezpieczenia przed występowaniem przyszłych przypadków. Jednakże, (...) zasadniczo taki sam skutek można osiągnąć w drodze uboju stad wszystkich zwierząt urodzonych lub wyhodowanych w tym samym stadzie, co stado z potwierdzonym przypadkiem choroby w okresie w przybliżeniu dwunastu

---

¹⁴Dz.U. L 158 z 30.06.2000, str. 76.

¹⁵Dz.U. L 137 z 19.05.2001, str. 29.

¹⁶Dz.U. C 88 z 19.03.2001, str. 1.

miesiący przed i po dniu urodzenia przypadku zarejestrowanego ubój ze względu na grupę urodzenia”. SSC zalecił ubój, co najmniej ze względu na grupę urodzenia, we wszystkich przypadkach wystąpienia lokalnego przypadku BSE, niezależnie od ogólnej sytuacji epidemiologicznej. Z tego względu wskazane jest wprowadzenie odpowiednich zmian w szczegółowych przepisach dotyczących zwalczania BSE, odpowiednio poprzez wprowadzenie zasady swobody wyboru uboju całego stada w zależności od ogólnej sytuacji lokalnej.

- 8) do celów jasności decyzji Komisji 94/474/WE z dnia 27 lipca 1994 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych odnoszących się do gąbczastej encefalopatii bydła i uchylającej decyzje 89/469/EWG oraz 90/200/EWG¹⁷, należy uchylić decyzję Komisji 94/381/WE z 27 czerwca 1994 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do gąbczastej encefalopatii bydła i żywienia białkami pochodzącymi od ssaków¹⁸ oraz decyzję 2000/418/WE regulującą wykorzystanie materiałów stanowiących ryzyko w zakresie pasażowalnych encefalopatii gąbczastych i zmieniającą decyzję 94/474/WE.
- 9) Stały Komitet Weterynaryjny nie wyraził opinii; z tego powodu w dniu 15 czerwca 2001 r. Komisja przedstawiła propozycję środków Radzie zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 999/2001, przy czym Rada zobowiązana jest do podjęcia działań w ciągu trzech miesięcy.
- 10) jednakże, Rada ani nie przyjęła środków, ani nie sprzeciwiła się propozycji, oraz w dniu 19 czerwca 2001 r. postanowiła, że w wyznaczonym okresie jej stanowisko nie ulegnie zmianie.
- 11) w okolicznościach wymagających uwzględnienia pilnej potrzeby wprowadzenia w życie takich środków, oraz wobec faktu, iż Parlament Europejski został prawidłowo poinformowany zgodnie z przepisami decyzji Rady 1999/468/WE¹⁹, oraz bez uszczerbku dla przepisów art. 8 tej decyzji, środki takie powinny zostać obecnie przyjęte przez Komisję bez zbędnej zwłoki,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Jako środek przejściowy wprowadzający odstępstwa od przepisów rozporządzenia (WE) nr 999/2001:

1. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego do dnia wejścia w życie decyzji określającej status tego Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego pod względem BSE przyjętej na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 999/2001. Do tego dnia do określonego Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego stosuje się załącznik XI sekcja D. Decyzja taka nie wchodzi w życie przed dniem 1 stycznia 2002 r.;

---

¹⁷ Dz.U. L 194 z 29.07.1994, str. 96.

¹⁸ Dz.U. L 172 z 7.07.1994, str. 23.

¹⁹ Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.

2. Art. 7 ust. 2, 3 i 4 nie ma zastosowania do Państwa Członkowskiego do czasu wejścia w życie decyzji określającej status tego Państwa Członkowskiego pod względem BSE oraz do czasu skutecznego obowiązywania na terytorium tego Państwa Członkowskiego przepisów wspólnotowych dotyczących żywienia zwierząt w zakresie pasażowalnych encefalopatii gąbczastych. Załącznik XI sekcja C ma zastosowanie do tego Państwa Członkowskiego do czasu, gdy na jego terytorium będą miały zastosowanie przepisy art. 7 ust. 2-4.

Artykuł 2

1. W art. 4 decyzji 2000/766/WE skreśla się akapit drugi i trzeci.
2. Decyzje 94/381/WE, 94/474/WE oraz 2000/418/WE tracą moc.

Artykuł 3

W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. Tekst załącznika VII zastępuje się tekstem załącznika II do niniejszego rozporządzenia.
2. Tekst załącznika XI sekcja A zastępuje się tekstem załącznika III do niniejszego rozporządzenia.
3. Tekst załącznika XI uzupełnia się tekstem załącznika IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2001 r.

Jednakże, przepisy załącznika XI sekcja A pkt 5, tiret czwarte do tiret siódme, tiret dziewięte i tiret dziesiąte, oraz sekcji D pkt 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 999/2001, ostatnio zmienione niniejszym rozporządzeniem, stosuje się od dnia 1 października 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2001 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

- Art. 9 dotyczący niektórych produktów pochodzących od przeżuwaczy,
- art. 15 ust. 1 dotyczący wprowadzania do obrotu żywych zwierząt, ich nasienia, zarodków i komórek jajowych,
- art. 16 ust. 2, 3, 4 i 6 dotyczące wprowadzania do obrotu produktów pochodzenia zwierzęcego,
- art. 17 dotyczący świadectw zdrowia lub dokumentów handlowych odnoszących się do handlu,
- art. 18 dotyczący świadectw zdrowia odnoszących się do przywozu,
- załącznik VIII rozdział A(II) dotyczący wprowadzania do obrotu żywego bydła w obrębie Wspólnot,
- załącznik VIII rozdział C dotyczący wprowadzania do obrotu produktów pochodzenia bydłęcego w obrębie Wspólnot,
- załącznik IX, rozdziały A, B, C, D, F i G, dotyczące przywozu z państw trzecich żywego bydła, produktów pochodzenia bydłęcego, bydłych zarodków i komórek jajowych oraz innych produktów pochodzących od przeżuwaczy.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK VII

ZWALCZANIE PASAŻOWALNEJ ENCEFALOPATII GĄBCZASTEJ

1. Dochodzenie, określone w art. 13 ust. 1 lit. b) musi ustalać:

a) w przypadku bydła:

- wszystkie inne przeżuwacze w gospodarstwie, w którym hodowano zwierzę, u którego potwierdzono przypadek wystąpienia choroby,
- w przypadku, gdy chorobę stwierdzono u zwierzęcia płci żeńskiej, wszystkie jego zarodki, komórki jajowe i potomstwo, pobrane lub urodzone w okresie dwóch lat przed lub po klinicznym rozwoju choroby,
- wszystkie zwierzęta w obrębie grupy zwierzęcia, u którego stwierdzono chorobę,
- możliwe źródło pochodzenia choroby,
- inne zwierzęta, zarodki lub komórki jajowe w gospodarstwie, w którym hodowano zwierzę, u którego stwierdzono chorobę lub z innych gospodarstw, które mogły zostać zarażone wirusem TSE lub mogły być narażone na styczność z tą samą paszą lub źródłem zakażenia,
- przemieszczenie potencjalnie zarażonej paszy lub innego materiału albo wszelkich innych środków przenoszenia, które mogły spowodować przeniesienie wirusa TSE do lub z danego gospodarstwa;

b) w przypadku owiec i kóz:

- wszystkie przeżuwacze z wyjątkiem owiec i kóz w gospodarstwie, w którym hodowano zwierzę, u którego stwierdzono chorobę,
- o ile możliwa jest identyfikacja, rodzice, wszystkie zarodki, komórki jajowe i ostatnie potomstwo zwierzęcia, u którego stwierdzono chorobę,
- wszystkie zwierzęta w obrębie grupy zwierzęcia, u którego stwierdzono chorobę, określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24 ust. 2,
- wszystkie pozostałe owce i kozy w gospodarstwie zwierzęcia, u której stwierdzono chorobę poza wskazanymi w tiret drugie i trzecie,
- możliwe źródło choroby oraz identyfikacja innych gospodarstw, na obszarze których znajdują się zwierzęta, zarodki lub komórki jajowe, które mogły zostać zarażone wirusem TSE albo mogły być narażone na styczność z tą samą paszą lub źródłem zakażenia,

- przemieszczanie potencjalnie zakażonej paszy, innych materiałów lub wszelkich innych środków przenoszenia, które mogły spowodować przeniesienie wirusa TSE do lub z danego gospodarstwa.

2. Środki ustanowione w art. 13 ust. 1 lit. c) obejmują, co najmniej:

- a) w przypadku stwierdzenia BSE u bydła, ubój sanitarny i całkowite zniszczenie bydła oraz zniszczenie zarodków i komórek jajowych zidentyfikowanych podczas dochodzenia określonego w pkt. 1 lit. a) tiret pierwsze, drugie i trzecie. Państwo Członkowskie może zdecydować o nie przeprowadzaniu uboju sanitarnego bydła z gospodarstwa rolnego, zwierzęcia, u której stwierdzono chorobę, jak określono w pkt. 1 lit. a) tiret pierwsze, w zależności od sytuacji epidemiologicznej oraz możliwości prześledzenia pochodzenia zwierząt z tego gospodarstwa;
- b) w przypadku stwierdzenia BSE u owiec lub kóz, ubój sanitarny i całkowite zniszczenie całego pogłowia, zarodków i komórek jajowych zidentyfikowanych podczas dochodzenia, określonego w pkt. 1 lit. b) tiret drugie do tiret szóste.”

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK XI

A. Dotyczący usunięcia materiału określonego ryzyka

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że wskazane poniżej materiały określonego ryzyka podlegają usunięciu i zniszczeniu zgodnie z pkt. 7-11.

a) Następujące tkanki uznaje się za materiał określonego ryzyka:

(i) czaszka, w tym mózgowie i gałki oczne, migdałki, kręgosłup, z wyłączeniem odcinka kręgowego ogona oraz wyrostków poprzecznych kręgu odcinka lędźwiowego, jednakże wraz ze zwojem nerwowym korzenia grzbietowego oraz rdzeń kręgowy u bydła w wieku powyżej 12 miesięcy oraz jelita od dwunastnicy do prostnicy u bydła bez względu na wiek zwierzęcia;

(ii) czaszka, w tym mózgowie oraz gałki oczne, migdałki oraz rdzeń kręgowy owiec i kóz w wieku powyżej 12 miesięcy lub u których wyrzyna się stały siekacz w obrębie dziaśła, a także śledziona u owiec i kóz bez względu na wiek.

Decyzja może zostać podjęta zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2, w szczególności w celu dostosowania wieku, w przypadku usunięcia kręgosłupa bydłowego, w świetle statystycznego prawdopodobieństwa wystąpienia BSE w odpowiednich grupach wiekowych w populacji bydła wspólnotowego, na podstawie wyników monitorowania w zakresie BSE, w szczególności w odniesieniu do badań bydła, jak ustanowiono w załączniku III.

b) Poza materiałami określonego ryzyka, wymienionymi w lit. a), następujące tkanki należy uważać za materiały określonego ryzyka w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Portugalii, z wyłączeniem autonomicznego regionu Azorów:

- cała głowa z wyłączeniem języka, w tym mózgowie, gałki oczne, nerw trójdzielny oraz migdałki; grasica, śledziona oraz rdzeń kręgowy u bydła w wieku powyżej sześciu miesięcy.

2. Materiały określonego ryzyka lub materiały pozyskane w wyniku ich przetworzenia mogą być wysyłane wyłącznie w celu późniejszego spalania, zgodnie z pkt. 11 lub, gdzie stosowne, zgodnie z pkt. 7 lit. b).

3. Państwa Członkowskie zapewniają, aby kości bydła, owiec i kóz nie są wykorzystywane do produkcji mięsa mechanicznie odzyskiwanego.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, że uszkodzenie powłok czaszki po ogłuszeniu centralnej tkanki nerwowej za pomocą podłużnego instrumentu o kształcie pręta, wprowadzanego do jamy czaszki, nie jest wykonywane na ich terytorium w odniesieniu do bydła, owiec i kóz, których mięso jest przeznaczone do spożycia przez ludzi lub

zwierzęta.

5. Zabroniony jest przywóz do Wspólnoty materiałów określonego ryzyka, określonych w pkt. 1 lit. a) po dniu 31 marca 2001 r.

Nижej wymienione produkty pochodzenia zwierzęcego podlegają ograniczeniom przy przywozie do Wspólnoty:

- świeże mięso: mięso określone w dyrektywie 64/433/EWG,
- mięso mielone i wyroby mięsne: mięso mielone i wyroby mięsne, określone w dyrektywie 94/65/WE¹;
- produkty mięsne: produkty mięsne określone w dyrektywie 77/99/EWG²,
- inne produkty pochodzenia zwierzęcego: inne produkty pochodzenia zwierzęcego, jak określono w dyrektywie 77/99/EWG,
- wytopione tłuszcze, jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,
- żelatyna, jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,
- karma dla zwierząt domowych, jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,
- przetworzone białko zwierzęce, określone w dyrektywie 92/118/EWG,
- kości i produkty kostne, jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,
- surowce do produkcji pasz zwierzęcych, jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,
- jelita bydlęce, jak określono w art. 2 lit. b (v) dyrektywy 77/99/EWG.

- a) W przypadku przywozu do Wspólnoty wyżej wymienionych produktów pochodzenia zwierzęcego, zawierających materiał bydlęcy, owczy lub kozi z państw trzecich bądź ich regionów, do świadectw zdrowia załącza się deklarację podpisywaną przez właściwe władze państwa produkcji, o następującym brzmieniu:

„Produkt pochodzenia zwierzęcego nie zawiera i nie jest otrzymany z materiałów określonego ryzyka, jak określono w załączniku XI sekcja A do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanawiającego zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych, wyprodukowanych po dniu 31 marca 2001 r., ani mięsa mechanicznie odzyskanego pochodzącego z kości bydła, owiec lub kóz, wyprodukowanego po

---

¹Dyrektywa Rady 94/65/z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiająca wymogi w odniesieniu do produkcji i wprowadzenia do obrotu mięsa mielonego i wyrobów mięsnych (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10).

²Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na wewnątrzspółnotowy handel produktami mięsnymi (Dz.U. L 26 z 31.01.1977, str. 25). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 97/76/WE (Dz.U. L 10 z 16.01.1998, str. 25).

dniu 31 marca 2001 r. Po dniu 31 marca 2001 r. nie dokonywano uboju zwierząt po uprzednim ogłuszeniu za pomocą gazu wstrzykiwanego do jamy czaszki ani uboju taką samą metodą czy też uboju sanitarnego poprzez uszkodzenie powłok czaszki po ogłuszeniu centralnej tkanki nerwowej za pomocą podłużnego instrumentu w kształcie pręta, wprowadzonego do jamy czaszki.

Przy przywozie tusze, półtusze i ćwierćtusze mogą zawierać kręgosłup.”

- b) Każde odniesienie do „produktów pochodzenia zwierzęcego” oznacza produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione w tej literze i nie dotyczy innych produktów pochodzenia zwierzęcego zawierających lub otrzymanych z tych produktów pochodzenia zwierzęcego.
6. Pkt 5 nie ma zastosowania do przywozu z następujących państw:
- Australia
  - Argentyna
  - Botswana
  - Brazylia
  - Chile
  - Kostaryka
  - Namibia
  - Nowa Zelandia
  - Nikaragua
  - Paragwaj
  - Urugwaj
  - Singapur
  - Suazi.
7. Państwa Członkowskie przeprowadzają częste urzędowe inspekcje w celu sprawdzenia prawidłowego stosowania przepisów niniejszej sekcji oraz zapewniają, że podejmowane są środki mające na celu zapobiec zakażeniu, w szczególności w ubojniach, zakładach rozbioru, zakładach utylizacji odpadów zwierzęcych, zakładach przetwórczych lub miejscach wysokiego ryzyka zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 7 dyrektywy 90/667/EWG, punktach sprzedaży bezpośredniej, miejscach i innych urządzeniach przeznaczonych do przechowywania bądź spalania. Państwa Członkowskie ustanawiają w szczególności system mający na celu zapewnianie i sprawdzanie, czy:

- a) materiały określonego ryzyka stosowane przy wytwarzaniu produktów, określone w art. 1 ust. 2, stosuje się wyłącznie w celach, w odniesieniu do których przyznano zezwolenie;
- b) materiały określonego ryzyka, w szczególności w przypadkach gdy usunięcie odbywa się w przedsiębiorstwach lub pomieszczeniach innych niż ubojnie, są całkowicie odseparowane od pozostałych odpadów nie przeznaczonych do spalania, są zbierane oddzielnie i usuwane zgodnie z pkt. 1 oraz pkt. 8-11. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję zezwalającą na wysyłanie głów lub tusz zawierających materiały określonego ryzyka do innego Państwa Członkowskiego po wyrażeniu przez dane Państwo Członkowskie zgody na przyjęcie takich materiałów oraz po zatwierdzeniu szczególnych warunków stosowanych przy takim transporcie.

Jednakże, tusze, półtusze i ćwierćtusze nie zawierające materiałów określonego ryzyka, z wyjątkiem kręgosłupa, w tym zwojów nerwowych korzenia grzbietowego, mogą być przywożone do Państwa Członkowskiego lub wysyłane do innego Państwa Członkowskiego bez wcześniejszej zgody tego ostatniego.

8. Państwa Członkowskie zapewniają, że materiały określonego ryzyka usuwa się w:

- a) ubojniach;
- b) zakładach rozbioru, zakładach przetwórczych lub pomieszczeniach wysokiego ryzyka określonych w art. 3 i 7 dyrektywy 90/667/EWG, pod nadzorem mianowanego przedstawiciela, wyznaczonego przez właściwe władze. Przedsiębiorstwa takie uzyskały odpowiednie w tym celu zatwierdzenie udzielone przez właściwe władze.

Jednakże, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić przepisy w sprawie usuwania kręgosłupa w punkcie sprzedaży bezpośredniej.

W przypadku, gdy materiały określonego ryzyka zwierząt padłych, które nie zostały poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi nie są usuwane, części ciała zawierające materiały określonego ryzyka lub całe ciało uznaje się materiały określonego ryzyka.

9. Państwa Członkowskie zapewniają, że materiały określonego ryzyka są stemplowane, oraz, w miarę potrzeb, znakowane bezpośrednio przy usuwaniu oraz poddane całkowitemu zniszczeniu:

- a) poprzez spalanie bez przetwarzania wstępnego; lub,
- b) pod warunkiem że stempel lub znak pozostają widoczne, po przetworzeniu wstępnym:
  - (i) zgodnie z systemem określonym w rozdziałach I-IV, VI i VII Załącznika do decyzji 92/562/EWG:
    - poprzez spalanie,

- poprzez wspólnie - spalanie;

(ii) co najmniej zgodnie z normami określonymi w załączniku I do decyzji 1999/534/WE, poprzez zakopanie w zatwierdzonym miejscu.

10. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów pkt. 8 i 9 w celu dopuszczenia spalania lub zakopania materiałów określonego ryzyka lub całych ciał bez wcześniejszego stemplowania lub, w stosownych przypadkach, bez oddzielania materiałów określonego ryzyka, w okolicznościach określonych w art. 3 ust. 2 dyrektywy 90/667/EWG oraz z zastosowaniem metody wykluczającej wszelkie ryzyko przeniesienia TSE, która jest zatwierdzona i zweryfikowana przez właściwe władze, w szczególności w przypadkach, gdy zwierzęta padły lub zostały poddane ubojowi sanitarnemu w ramach środków kontroli chorób.
11. Tam, gdzie jest to właściwe, Państwa Członkowskie mogą wysyłać materiały określonego ryzyka lub materiały pozyskanych przez ich przetworzenie do innych Państw Członkowskich w celu spalania na warunkach określonych w art. 4 ust. 2 decyzji 97/735/WE.

Do niniejszego punktu, na wniosek Państwa Członkowskiego można wprowadzić zmiany zezwalające na wysyłanie materiałów określonego ryzyka lub materiałów pozyskanych przez ich przetworzenie do państw trzecich w celu spalania, po przyjęciu zasad regulujących taki wywóz.

12. Na zasadzie odstępstwa od przepisów pkt. 1 lit. a) (i), można podjąć decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2 w celu umożliwienia wykorzystania kręgosłupa i zwojów nerwowych korzenia grzbietowego, pochodzących od bydła:
- a) urodzonego, nieprzerwanie hodowanego i poddanego ubojowi w Państwach Członkowskich, w przypadku których ocena naukowa wykazała, że wystąpienie BSE u bydła krajowego jest bardzo mało prawdopodobne lub mało prawdopodobne, ale nie wykluczone; lub
  - b) urodzonego po dniu skutecznego stosowania zakazu żywienia przeżuwaczy białkiem pochodzącym od ssaków w Państwach Członkowskich, w których odnotowano przypadki BSE u zwierząt krajowych lub w przypadku których w ocenie naukowej wykazano, że wystąpienie BSE u bydła krajowego jest prawdopodobne.

Zjednoczone Królestwo, Portugalia, Finlandia, Szwecja i Austria mogą korzystać z tego odstępstwa na podstawie uprzednio złożonych i ocenionych dowodów. Inne Państwa Członkowskie mogą wystąpić z wnioskiem o przyznanie takiego odstępstwa, dostarczając Komisji wiarygodne dowody dotyczące lit. a) lub b), gdy dotyczy.

Państwa Członkowskie, korzystające z tego odstępstwa, poza wymogami ustanowionymi w załączniku III rozdział A sekcja I, zapewniają, że jeden z zatwierdzonych szybkich testów, wymienionych w załączniku X rozdział C pkt 4, stosuje się w przypadku wszystkich sztuk bydła w wieku powyżej 30 miesięcy, które:

- a) padły w gospodarstwie lub podczas transportu, jednakże nie zostały poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi, z wyjątkiem padłych zwierząt w odległych obszarach o niskim zagęszczeniu pogłowa, w granicach terytoriów Państw Członkowskich, gdzie wystąpienie BSE jest mało prawdopodobne;
- b) zostały poddane zwykłemu ubojowi w celu spożycia przez ludzi.

Niniejszego odstępstwa nie można przyznać w celu dopuszczenia wykorzystywania kręgosłupa i zwojów nerwowych korzenia grzbietowego, pochodzących od bydła w wieku powyżej 30 miesięcy ze Zjednoczonego Królestwa lub z Portugalii, z wyłączeniem autonomicznego regionu Azorów.

Eksperti Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu w celu dalszego zbadania przedstawionych dowodów zgodnie z art. 21.”

ZAŁĄCZNIK IV

„C. W sprawie zakazów w zakresie żywienia zwierząt

Decyzja Rady 2000/766/WE dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do pasażowalnych encefalopatii gąbczastych oraz do stosowania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt oraz decyzja Komisji 2001/9/WE w sprawie środków kontroli koniecznych do wykonania decyzji Rady 2000/766/WE, pozostają w mocy.

Decyzję można podjąć zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2 w celu dostosowania decyzji 2000/766/WE do sytuacji w każdym Państwie Członkowskim w świetle wyników inspekcji Komisji oraz występowania BSE, na podstawie wyników monitorowania BSE, ze szczególnym uwzględnieniem badania bydła, jak ustanowiono w załączniku III.

D. W sprawie wprowadzania do obrotu i wywozu

1. Następujące przepisy pozostają w mocy jako środki przejściowe:

Decyzja Komisji 92/290/EWG z dnia 14 maja 1992 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do zarodków bydłowych w związku z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE) w Zjednoczonym Królestwie.

Decyzja Rady 98/256/WE z dnia 16 marca 1998 r. w sprawie środków nadzwyczajnych w celu ochrony przed gąbczastą encefalopatią bydła, zmieniająca decyzję 94/474/WE i uchylająca decyzję 96/239/WE.

Decyzja Komisji 98/351/WE z dnia 29 maja 1998 r. ustalająca datę rozpoczęcia wysyłania produktów bydłowych z Irlandii Północnej w ramach Systemu Stad Certyfikowanych w celach Wywozu na mocy art. 6 ust. 5 decyzji Rady 98/256/WE.

Decyzja Komisji 1999/514/WE z dnia 23 czerwca 1999 r. ustalająca datę rozpoczęcia wysyłania produktów bydłowych ze Zjednoczonego Królestwa w ramach systemu wywozu opartego na dacie na mocy art. 6 ust. 5 decyzji Rady 98/256/WE.

Decyzja Komisji 2000/345/WE z dnia 22 maja 2000 r. ustalająca datę rozpoczęcia wysyłania niektórych produktów z Portugalii do Niemiec w celu spalania na mocy art. 3 ust. 6 decyzji 98/653/WE.

Decyzja Komisji 2000/371/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. ustalająca datę rozpoczęcia wysyłania byków do walk z Portugalii do Francji na mocy art. 3 ust. 7 decyzji 98/653/WE.

Decyzja Komisji 2000/372/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. ustalająca datę rozpoczęcia wysyłania byków do walk z Portugalii do Hiszpanii na mocy art. 3 ust. 7 decyzji 98/653/WE.

Decyzja Komisji 2001/376/WE z dnia 18 kwietnia 2001 r. w sprawie środków wymaganych w przypadku wystąpienia gąbczastej encefalopatii bydła w Portugalii oraz w sprawie wprowadzenia systemu wywozu opartego na dacie.

2. Przywóz bydła podlega wymogowi przedstawienia międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierząt, potwierdzającego, że:
  - a) żywienie przeżuwaczy białkiem pochodzącym od ssaków zostało zakazane i zakaz ten był skutecznie wykonywany;
  - b) bydło przeznaczone do przywozu do Wspólnoty zostało poddane identyfikacji za pomocą stałego systemu identyfikacyjnego umożliwiającego ustalenie pochodzenia od określonej matki i z określonego stada oraz ustalenie, że zwierzę nie stanowi potomstwa matki podejrzanej o BSE.
3. Przywóz zarodków bydlęcych i komórek jajowych bydlęcych podlega wymogowi przedstawienia międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia, potwierdzającego, że żywienie przeżuwaczy białkiem pochodzącym od ssaków zostało zakazane i zakaz ten był skutecznie wykonywany.
4. Pkt 2 i 3 nie ma zastosowania przy przywozie z następujących państw:

Australia

Argentyna

Botswana

Brazylia

Chile

Kostaryka

Namibia

Nowa Zelandia

Nikaragua

Paragwaj

Urugwaj

Singapur

Suazi.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 270/2002

z dnia 14 lutego 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące materiałów określonego ryzyka oraz nadzoru epidemiologicznego odnośnie przenośnych encefalopatii gąbczastych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1326/2001 odnośnie żywienia zwierząt i wprowadzania do obrotu owiec i kóz oraz produktów od nich pochodzących

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1326/2001², w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) szczegółowe zasady dotyczące monitorowania przenoszalnych gąbczastych encefalopatii (TSEs) u owiec oraz kóz zostały ustanowione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;
- 2) zasady te powinny być ponownie poddane przeglądowi, tak, aby brały pod uwagę opinię Naukowego Komitetu Sterującego z dnia 18-19 października 2001 r. który zalecił pilne przeprowadzenie badań dotyczących występowania przypadków TSEs, stosując dostępne szybkie testy z zastosowaniem przykładowych statystycznych prób o dostatecznej ilości oraz wielkości;
- 3) Naukowy Komitet Sterujący wskazał, w swojej opinii z dnia 29-30 listopada 2001 r. w sprawie wymogu przeprowadzenia statystycznie autorytatywnych badań odnoszących się do BSE/TSE, że dla danego Państwa Członkowskiego występowanie TSE u dorosłych owiec może wynosić odpowiednio w granicach 20-500 pozytywnych przypadków na 1 milion owiec. W Państwach Członkowskich o dużym pogłowie owiec, wielkość próby wystarczająca do wykrycia występowania jednego pozytywnego przypadku na 20000 zdrowych zwierząt rzeźnych na poziomie 95% pewności jest największą wielkością, jaką można realnie uzyskać w tym momencie. Wielkość próby dla państw o małym pogłowie owiec powinna być dopasowywana tak, aby brać pod uwagę praktyczną ilość odpowiednich zwierząt dostępnych do przeprowadzenia badań;
- 4) kryteria wieku dla określenia populacji do celów pobierania prób powinny być, ze względów praktycznych rozszerzone poprzez odniesienie do uzębienia. Państwa Członkowskie, które przyjęły inne metody pozwalające na określanie wieku zwierzęcia

---

¹Dz.U. L 147 z 31.05.2001, str. 1.

²Dz.U. L 177 z 30.06.2001, str. 60.

powinny uzyskać zgodę na kontynuowanie stosowania wieku 18 miesięcy;

- 5) w opinii Naukowego Komitetu Sterującego z dnia 29-30 listopada 2001 r. zaleca się również, aby określony został genotyp białka prionowego wybranych losowo prób monitorowanych owiec. Wielkość podpróby dla państw o małym pogłowie owiec powinna być dopasowywana tak, aby brać pod uwagę praktyczną ilość odpowiednich zwierząt dostępnych do przeprowadzenia badań;
- 6) Finlandia i Austria potwierdziły, odpowiednio w dniach 7 i 13 grudnia 2001 r. wystąpienie u nich pierwszych przypadków gąbczastej encefalopatii bydła (BSE). Z tego względu nie jest właściwe, aby przyznać tym Państwom Członkowskim odstępstwa od wymogu monitorowania zdrowego bydła rzeźnego, usuwania kręgosłupa i przeprowadzania ostatecznych badań statystycznych;
- 7) w okresie przejściowym, szczegółowe zasady dotyczące usuwania i niszczenia wymienionych materiałów określonego ryzyka są ustanowione w załączniku XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 część A;
- 8) w celu uniknięcia jakichkolwiek niepożądanych zakłóceń na rynku wewnętrznym, oraz biorąc pod uwagę opinie Naukowego Komitetu Sterującego określone na mocy decyzji Komisji 2001/233/WE³, tusze oraz części tusz bydła, które wciąż jeszcze zawierają kręgosłup powinny być zatwierdzone do celów handlowych między Państwami Członkowskimi oraz gdy są przywożone z państw trzecich. Powinny zostać ustanowione szczególne środki kontrolne w celu zapewnienia kontroli usuwania kręgosłupów w Państwach Członkowskich;
- 9) Państwa Członkowskie powinny mieć również możliwość zezwolenia na usuwanie kręgosłupów w specjalnie uprawnionych sklepach rzeźniczych, monitorowanych i zarejestrowanych w tym celu;
- 10) Naukowy Komitet Sterujący wskazał, w swojej opinii z dnia 29 czerwca 2001 r. w sprawie tkanki tłuszczowej związanej z przewodem pokarmowym bydła, owiec i kóz, że potencjalne źródło infekcji można było znaleźć u bydła w nerwach krezki oraz w węzłach chłonnych krezki znajdujących się blisko tętnicy krezkowej. Ponieważ przeprowadzenie kontroli usuwania tylko tej specyficznej okolicy jest mało prawdopodobne, dlatego cała krezka pochodząca od bydła powinna być uważana za SRM;
- 11) konieczne jest wyjaśnienie zasad dotyczących usuwania materiałów określonego ryzyka, w szczególności tych, odnoszących się do barwienia takiego materiału;
- 12) usuwanie materiałów określonego ryzyka z produktów przeznaczonych jako żywność i pasza jest najważniejszym środkiem ochrony zdrowia publicznego. Do czasu podjęcia decyzji dotyczących klasyfikacji w odniesieniu do państw trzecich, oraz jako środek ostrożności, właściwe jest utrzymanie minimalnych środków ochronnych, przewidzianych rozporządzeniem (WE) 999/2001 dotyczących przywozu ze wszystkich państw trzecich, które nie są uważane za wolne od BSE. Niektóre państwa trzecie, w stosunku, do których ocena ryzyka przeprowadzona przez Naukowy Komitet Sterujący

---

³ Dz.U. L 84 z 23.03.2001, str. 59.

wykazała, że ryzyko występowania BSE w krajowej trzodzie jest mało prawdopodobne, korzystają z odstępstwa od środków przejściowych. Konieczne jest wyjaśnienie warunków, na mocy których przywóz z tych zwolnionych państw jest dozwolony, w szczególności warunków odnoszących się do źródeł pochodzenia produktów przeznaczonych do przywozu;

- 13) Naukowy Komitet Sterujący, w swojej opinii z dnia 29 czerwca 2001 r. w sprawie geograficznego ryzyka występowania BSE w niektórych państwach trzecich, stwierdził, że poza poprzednio ocenionymi państwami, wystąpienie BSE u krajowego bydła jest mało prawdopodobne w Panamie oraz Salwadorze. Z tego względu Panama oraz Salwador powinny być dodane do wykazu państw trzecich korzystających z odstępstwa w odniesieniu do całego przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego, żywego bydła, zarodków oraz komórek jajowych;
- 14) w związku z tym rozporządzenie (WE) nr 999/2001 należy odpowiednio zmienić;
- 15) doświadczenie wykazało, że konieczne jest wyjaśnienie środków mających zastosowanie do żywienia zwierząt, ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1326/2001, przy równoczesnym zachowaniu, w okresie przejściowym, zakazu ustanowionego decyzją Komisji 2000/766/WE⁴. Powinno zostać również wyjaśnione, że przepisy tego rozporządzenia dotyczące wprowadzania do obrotu żywych owiec oraz kóz, ich nasienia, zarodków oraz komórek jajowych stosuje się podczas okresu przejściowego;
- 16) w związku z tym rozporządzenie (WE) nr 1326/2001 należy odpowiednio zmienić;
- 17) środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. Załącznik III zastępuje się załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.
2. W załączniku XI wprowadza się następujące zmiany:
  - a) Część A zastępuje się tekstem załącznika II do niniejszego rozporządzenia.
  - b) W części B pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2 Szwecja może zdecydować o odstąpieniu od warunków określonych w pkt. 1 tiret drugie, na odległych terenach o małym pogłowie zwierzęcym.”
  - c) W części D pkt 4 otrzymuje brzmienie:

---

⁴Dz.U. L 306 z 7.12.2000, str. 32.

- „4. Pkt 2 i 3 nie mają zastosowania do przywozu bydła urodzonego i nieprzerwanie hodowanego, oraz do przywozu zarodków i komórek jajowych pochodzących od takich zwierząt, z następujących państw:

Argentyna

Australia

Botswana

Brazylia

Chile

Kostaryka

Salwador

Namibia

Nowa Zelandia

Nikaragua

Panama

Paragwaj

Urugwaj

Singapur

Suazi.”

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 1326/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Art. 7 nie ma zastosowania do Państwa Członkowskiego do czasu wejścia w życie decyzji określającej status tego Państwa Członkowskiego pod względem BSE oraz do czasu skutecznego obowiązywania na terytorium tego Państwa Członkowskiego przepisów wspólnotowych dotyczących żywienia zwierząt w zakresie przenoszalnych gąbczastych encefalopatii. Załącznik XI sekcja C ma zastosowanie do tego Państwa Członkowskiego do czasu, gdy na jego terytorium będą miały zastosowanie przepisy art. 7.

2. W załączniku I tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„- Art. 15 ust. 1 dotyczący wprowadzania do obrotu żywego bydła, ich nasienia, zarodków i komórek jajowych.”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2002 r.

Jednakże, przepisy określone w art. 1 ust. 2 lit. c) oraz w załączniku XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 rozdział A pkt 10, zmienione załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia, stosuje się od dnia 1 marca 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lutego 2002 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK III

SYSTEM MONITOROWANIA

ROZDZIAŁ A

I. Monitorowanie bydła

1. *Przepisy ogólne*

Monitorowanie bydła przeprowadza się zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w załączniku X rozdział C ppkt 3.1 lit. b).

2. *Monitorowanie bydła ubitego z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi*

2.1 Całe bydło w wieku powyżej 24 miesięcy:

- poddane „specjalnemu ubojowi interwencyjnemu” jak określono w art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 64/433/EWG⁵, lub
- ubite zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 64/433/EWG rozdział VI pkt 8 lit. c),

poddaje się badaniom na BSE.

2.2. Całe bydło w wieku powyżej 30 miesięcy przeznaczone do normalnego uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi poddaje się badaniom na BSE.

2.3. Szwecja może, w drodze odstępstwa od ppkt. 2.2, i w odniesieniu do bydła urodzonego, hodowanego i ubitego na jej obszarze, zdecydować się na badanie tylko prób losowych. Próba ta obejmuje, co najmniej 10 000 zwierząt rocznie.

3. *Monitorowanie ubitych zwierząt nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi*

Bydło w wieku powyżej 24 miesięcy, które padło lub zostało poddane ubojowi sanitarnemu, lecz które nie zostało:

- poddane ubojowi sanitarnemu w celu zniszczenia w zastosowaniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 716/96⁶,
- poddane ubojowi sanitarnemu w ramach zwalczania epidemii, takiej jak pryszczycyca,
- ubite z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi,

⁵ Dz.U. L 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

⁶ Dz.U. L 99 z 20.04.1996, str. 14.

losowo bada się na BSE.. Wielkość próby nie może być mniejsza niż wielkość próby podana w tabeli. Pobieranie prób musi być reprezentatywne dla każdego regionu oraz systematyczne.

Cała populacja powyżej wieku 24 miesięcy	Minimalna roczna wielkość prób do badań*	Cała populacja powyżej wieku 24 miesięcy	Minimalna roczna wielkość prób do badań*
100 000	950	4 500 000	6 000
200 000	1 550	5 000 000	6 500
300 000	1 890	5 500 000	7 000
400 000	2 110	6 000 000	7 500
500 000	2 250	6 500 000	8 000
600 000	2 360	7 000 000	8 500
700 000	2 440	7 500 000	9 000
800 000	2 500	8 000 000	9 500
900 000	2 550	8 500 000	10 000
1 000 000	2 590	9 000 000	10 500
1 500 000	3 000	9 500 000	11 000
2 000 000	3 500	10 000 000	11 500
2 500 000	4 000	10 500 000	12 000
3 000 000	4 500	11 000 000	12 500
3 500 000	5 000	11 500 000	13 000
4 000 000	5 500	12 000 000	13 500

* Wielkość próby została wyliczona w celu wykrycia z 95% pewnością występowania 0,1% w subpopulacji określonej w pkt. 3, w oparciu o założenie, że udział tej subpopulacji w całkowitej wielkości populacji bydła w wieku powyżej 24 miesiące wynosi 1%. W przypadku, gdy wielkość całej populacji bydła w wieku powyżej 24 miesięcy wynosi 1 500 000 lub więcej, wielkość próby została zwiększona o 500 na każde 500 000 zwierząt jako proporcjonalne dostosowanie, biorąc pod uwagę zwiększone prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka BSE w tej populacji.

4. *Monitorowanie zwierząt zakupionych w celu uboju sanitarnego w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 716/96*
  - 4.1. Wszystkie zwierzęta podlegające doraźnemu ubojowi lub u których w wyniku przeprowadzenia sekcji zwłok stwierdzono chorobę poddaje się badaniom na BSE.
  - 4.2. Wszystkie zwierzęta urodzone między dniem 1 sierpnia 1996 r. a dniem 1 sierpnia 1997 r. poddaje się badaniom na BSE.
  - 4.3. Próbę losową obejmującą co najmniej 50 000 zwierząt rocznie spośród zwierząt nie objętych ppkt. 4.1 lub 4.2, poddaje się badaniom na BSE.
5. *Monitorowanie innych zwierząt*

Poza badaniami określonymi w pkt. 2-4, Państwa Członkowskie mogą dobrowolnie zdecydować o przebadaniu na swoim terytorium innych gatunków bydła, w szczególności w przypadku, gdy zwierzęta te pochodzą z państw, na terytorium których występuje lokalnie BSE, gdy były karmione paszą, która

mogła być zakażona lub zostały urodzone lub pozyskane od matek zakażonych BSE.

6. Środki podejmowane w następstwie przeprowadzenia badań

- 6.1. W przypadku, gdy zwierzę ubite z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi jest badane na BSE, nie umieszcza się na tuszy z tego zwierzęcia znaku jakości zdrowotnej przewidzianego w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG rozdział XI do momentu otrzymania negatywnego wyniku na podstawie przeprowadzenia szybkiego testu.
- 6.2. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów w ppkt. 6.1 w przypadku, gdy w rzeźniach funkcjonuje urzędowy system zapewniający, że żadna część badanego zwierzęcia mającego znak jakości zdrowotnej nie opuści rzeźni do momentu otrzymania negatywnego wyniku na podstawie przeprowadzenia szybkiego testu.
- 6.3. Wszystkie części ciała zwierzęcia badanego na BSE, włącznie ze skórą, muszą pozostawać pod urzędową kontrolą do momentu otrzymania negatywnego wyniku na podstawie przeprowadzenia szybkiego testu, chyba, że zostały zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4.
- 6.4. Wszystkie części ciała zwierzęcia, włącznie ze skórą, w stosunku do którego uzyskano wynik pozytywny na podstawie przeprowadzenia szybkiego testu, podlegają zniszczeniu zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4, poza materiałem, który musi być zatrzymany w związku z prowadzonymi rejestracjami określonymi w rozdziale B sekcja III.
- 6.5. W przypadku, gdy u zwierzęcia ubitego z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi wynik szybkiego testu jest pozytywny, wówczas, poza tuszą z wynikiem pozytywnym, przynajmniej tusza znajdująca się bezpośrednio przed tuszą z wynikiem pozytywnym i dwie tusze bezpośrednio następujące po tuszy z wynikiem pozytywnym na tej samej linii uboju, podlegają zniszczeniu zgodnie z ppkt. 6.4.
- 6.6. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów ppkt. 6.5 w przypadku, gdy w rzeźni funkcjonuje urzędowy system zapobiegający zakażeniu między tuszami.

II. Monitorowanie owiec i kóz

1. Przepisy Ogólne

Monitorowanie owiec i kóz przeprowadza się zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w załączniku X rozdział C ppkt 3.2 lit. b).

2. Monitorowanie zwierząt ubitych z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi

Zwierzęta w wieku powyżej 18 miesięcy lub te, u których wyrznięły się więcej niż dwa stałe siekacze i które zostały ubite z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi poddaje się badaniom zgodnie z wielkością próby wskazaną w tabeli. Wielkość

próby jest reprezentatywna dla każdego regionu oraz sezonu. Dobór prób ustala się w taki sposób, aby uniknąć nadreprezentacji jakiegokolwiek grupy biorąc pod uwagę pochodzenie, gatunek, wiek, hodowlę, typ produkcji lub jakąkolwiek inną cechę. Wiek zwierząt określa się na podstawie uzębienia, wyraźnych oznak dojrzałości lub innych wiarogodnych informacji. Tam, gdzie jest to możliwe, unika się pobierania zbiorowych prób z tego samego stada.

Państwa Członkowskie	Minimalna roczna wielkość próby ubitych zwierząt*
Belgia	3 750
Dania	3 000
Niemcy	60 000
Grecja	60 000
Hiszpania	60 000
Francja	60 000
Irlandia	60 000
Włochy	60 000
Luksemburg	250
Niderlandy	39 000
Austria	8 200
Portugalia	22 500
Finlandia	1 900
Szwecja	5 250
Zjednoczone Królestwo	60 000

* Wielkość próby została wyliczona w celu wykrycia, z 95% pewnością występowania 0,005% u zwierząt poddanych ubojowi w Państwach Członkowskich, które poddają ubojowi dużą ilość dorosłych owiec. W tych Państwach Członkowskich, które poddają ubojowi mniejszą ilość dorosłych owiec, wielkość prób do badań jest obliczona jako 25% szacunkowej lub zarejestrowanej ilości owiec przeznaczonych do uboju, poddanych ubojowi w 2000 r.

3. *Monitorowanie zwierząt nie ubitych z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi*

Zwierzęta w wieku powyżej 18 miesięcy lub, które posiadają więcej niż dwa wyróżnione stałe siekacze i które padły lub zostały poddane ubojowi sanitarnemu, lecz które nie były:

- poddane ubojowi sanitarnemu w ramach zwalczania epidemii, takiej jak pryszczycza,
- ubite z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi,

poddaje się badaniom zgodnie z wielkością próby wskazanej w tabeli. Wielkość próby jest reprezentatywna dla każdego regionu oraz sezonu. Dobór prób musi być ustalony w taki sposób, aby uniknąć nadreprezentacji jakiegokolwiek grupy

biorąc pod uwagę pochodzenie, gatunek, wiek, hodowlę, typ produkcji lub jakkolwiek inną cechę. Wiek zwierząt szacuje się na podstawie uzębienia, wyraźnych oznak dojrzałości lub innych wiarygodnych informacji. Tam, gdzie jest to możliwe, unika się pobierania zbiorowych prób z tego samego stada.

Państwa Członkowskie	Minimalna roczna wielkość prób zwierząt padłych*
Belgia	450
Dania	400
Niemcy	6 000
Grecja	6 000
Hiszpania	6 000
Francja	6 000
Irlandia	6 000
Włochy	6 000
Luksemburg	30
Niderlandy	5 000
Austria	1 100
Portugalia	6 000
Finlandia	250
Szwecja	800
Zjednoczone Królestwo	6 000

* Wielkość próby została wyliczona w celu wykrycia, z 95% pewnością występowania 0,05% u zwierząt padłych w Państwach Członkowskich o dużym поголовiu owiec. W tych Państwach Członkowskich, w których ubój dotyczy mniejszego поголовia owiec, wielkość próby wylicza się jako 50% oszacowanej ilości zwierząt padłych (zakładana śmiertelność 1%).

4. *Monitorowanie innych zwierząt*

Poza programowym monitorowaniem, określonym w pkt. 2 i 3, Państwa Członkowskie mogą dobrowolnie zdecydować o przeprowadzaniu monitorowania innych zwierząt, w szczególności:

- zwierząt przeznaczonych na produkty mleczarskie,
- zwierząt pochodzących z państw, w których występuje TSE,
- zwierząt, które zostały nakarmione potencjalnie zakażoną paszą,
- zwierząt urodzonych lub pozyskanych od matek zakażonych TSE,
- zwierząt ze stad zakażonych TSE.

5. *Środki podejmowane w następstwie przeprowadzenia badań owiec i kóz*

Wszystkie części ciała zwierzęcia badanego, włącznie ze skórą, pozostają pod urzędową kontrolą do momentu otrzymania negatywnego wyniku uzyskanego na podstawie przeprowadzenia szybkiego testu, chyba, że zostały zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4.

Wszystkie części ciała zwierzęcia, włącznie ze skórą, u którego uzyskano wynik pozytywny na podstawie przeprowadzenia szybkiego testu podlegają zniszczeniu zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4, poza materiałem, który musi być zatrzymany w związku z prowadzonymi rejestrami określonymi w rozdziale B sekcja III.

6. *Określanie genotypu*

6.1. Genotyp białka prionowego określa się w przypadku każdego pozytywnego wyniku TSE u owcy. Przypadki TSE znalezione w opornych genotypach (owce o genotypie, który posiada alaninę na obu allelach kodonu 136, argininę na obu allelach kodonu 154 oraz argininę na obu allelach kodonu 171) niezwłocznie zgłasza się Komisji. Przypadki takie poddaje się, tam, gdzie jest to możliwe, typowaniu szczepu. W przypadku, gdy typowanie szczepu takich przypadków nie jest możliwe, stado pochodzenia oraz wszystkie inne stada, w którym dane zwierze przebywało poddaje się dokładnemu monitorowaniu w celu wykrycia innych przypadków TSE, tak, aby można było przeprowadzić typowanie szczepu.

6.2. Poza zwierzętami poddanymi określaniu genotypu na mocy przepisów ppkt. 6.1, określa się genotyp białka prionowego w losowej podpróbie owiec badanych na mocy przepisów rozdziału A sekcja II pkt 2. Taka próba reprezentuje co najmniej 1% całej próby w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego i liczy nie mniej niż 100 zwierząt na dane Państwo Członkowskie. Państwo Członkowskie może, w drodze odstępstwa, wybrać w celu określenia genotypu, równoważną ilość żywych zwierząt w podobnym wieku.

ROZDZIAŁ B

I. **Informacje przedstawiane przez Państwa Członkowskie w sprawozdaniach**

1. Liczba podejrzanych przypadków na gatunek zwierząt objętych ograniczeniem przemieszczania zgodnie z art. 12 ust. 1.
2. Liczba podejrzanych przypadków na gatunek zwierząt podlegająca badaniu laboratoryjnemu zgodnie z art. 12 ust. 2 oraz wynik tego badania.
3. Ilość stad, w których zgłoszono podejrzane przypadki odnośnie owiec i kóz i gdzie przeprowadzono badania na podstawie art. 12 ust. 1 i 2.
4. Szacunkowa wielkość każdej subpopulacji określona w rozdziale A sekcja I pkt 3 i 4.
5. Ilość bydła przebadanego w obrębie każdej subpopulacji, określona w rozdziale A sekcja I pkt 2-5, metoda doboru prób i wyniki badań.

6. Szacunkowa wielkość tych subpopulacji, określonych w rozdziale A sekcja II pkt 2 i 3, które zostały wybrane do prób.
7. Ilość owiec i kóz oraz stad badanych w obrębie każdej subpopulacji, określonych w rozdziale A sekcja II pkt 2-4, metoda doboru prób i wyniki badań.
8. Ilość, rozmieszczenie pod względem wieku oraz pod względem geograficznym pozytywnych przypadków BSE oraz trzęsawki owiec. Kraj pochodzenia, jeśli inny niż państwo sporządzające sprawozdanie, pozytywnych przypadków BSE oraz trzęsawki owiec. Ilość i geograficzne rozmieszczenie stad o otrzymanym wyniku pozytywnym na trzęsawkę owiec. W sytuacji każdego przypadku BSE należy podać rok oraz, gdy jest to możliwe, miesiąc urodzenia.
9. Potwierdzone pozytywne przypadki TSE u zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.
10. Genotyp, oraz tam, gdzie jest możliwe, ród każdego zwierzęcia objętego próbą w obrębie każdej subpopulacji określonej w rozdziale A część II ppkt 6.1 i 6.2

II. Informacje przedstawiane przez Komisję w podsumowaniu

Podsumowanie przedstawiane jest w formie tabeli, obejmując przynajmniej informacje określone w części I w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego.

III. Rejestry

1. Właściwe władze zachowują, przez okres siedmiu lat, rejestry odnośnie:
  - ilości i rodzajów zwierząt objętych ograniczeniem przemieszczania określonym w art. 12 ust. 1,
  - ilości oraz wyników dochodzeń klinicznych i epidemiologicznych, jak określono w art. 12 ust. 1,
  - ilości oraz wyników badań laboratoryjnych, jak określono w art. 12 ust. 2,
  - ilości, identyfikacji oraz pochodzenia zwierząt objętych próbą w ramach programów monitorowania, jak określono w rozdziale A oraz, tam, gdzie jest to możliwe, wieku, hodowli oraz informacji z wywiadu chorobowego,
  - genotyp białka prionowego pozytywnych przypadków TSE u owiec.
2. Laboratorium przeprowadzające dochodzenia musi zachować, przez okres siedmiu lat, wszystkie rejestry dotyczące przeprowadzonych badań, w szczególności księgi prac laboratoryjnych, oraz, gdzie właściwe, bloki parafinowe i zdjęcia płam Western.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK XI

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE OKREŚLONE W ART. 22 I 23

A. Dotyczące materiału określonego ryzyka, mechanicznie odzyskanego mięsa oraz technik ubojowych

1. Materiał określonego ryzyka wskazany poniżej usuwa się i poddaje zniszczeniu zgodnie z pkt. 5-8 oraz, jeśli dotyczy, pkt 11.

a) Następujące tkanki wykazuje się jako materiał określonego ryzyka:

- (i) czaszka, w tym mózgowie i gałki oczne, migdałki, kręgosłup, z wyłączeniem odcinka kręgowego ogona oraz wyrostków poprzecznych kręgu odcinka lędźwiowego, jednakże wraz ze zwojem nerwowym korzenia grzbietowego oraz rdzeń kręgowy u bydła w wieku powyżej 12 miesięcy oraz jelita od dwunastnicy do prostnicy oraz krezka u bydła bez względu na wiek zwierzęcia;
- (ii) czaszka, w tym mózgowie oraz gałki oczne, migdałki oraz rdzeń kręgowy owiec i kóz w wieku powyżej 12 miesięcy lub u których wyrzyna się stały siekacz w obrębie dziaśła, a także śledziona u owiec i kóz bez względu na wiek.

Wiek ustalony powyżej odnośnie usunięcia kręgosłupa można dopasować w drodze zmiany niniejszego rozporządzenia biorąc pod uwagę statystyczne prawdopodobieństwo wystąpienia BSE w odpowiednich grupach wiekowych wśród populacji bydła we Wspólnocie, w oparciu o wyniki monitorowania BSE, jak ustanowiono w załączniku III rozdział A.I oraz rozdziale B pkt 1 niniejszego załącznika.

b) Poza materiałami określonego ryzyka, wymienionymi w lit. a), następujące tkanki należy uważać za materiały określonego ryzyka w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Portugalii, z wyłączeniem autonomicznego regionu Azorów:

cała głowa z wyłączeniem języka, w tym mózgowie, gałki oczne, nerw trójdzielnny oraz migdałki; grasica, śledziona oraz rdzeń kręgowy u bydła w wieku powyżej sześciu miesięcy.

2. Na zasadzie odstępstwa od pkt. 1 lit. a) (i) zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 4 może być podjęta decyzja zezwalająca na wykorzystanie kręgosłupa i zwojów nerwowych korzenia grzbietowego pochodzących od bydła:

a) urodzonego, nieprzerwanie hodowanego i ubijanego w Państwach Członkowskich w stosunku do których w ocenie naukowej ustalono, że wystąpienie BSE u krajowego bydła jest bardzo mało prawdopodobne, lub mało prawdopodobne lecz nie wykluczone, lub

- b) urodzonego po dniu wejścia w życie stosowania zakazu karmienia przeżuwaczy białkiem ssaków w Państwach Członkowskich, w których zgłoszono przypadki BSE wśród krajowych zwierząt lub w odniesieniu do których w ocenie naukowej ustalono, że wystąpienie BSE u krajowego bydła jest prawdopodobne.

Zjednoczone Królestwo, Portugalia i Szwecja mogą korzystać z tego odstępstwa na podstawie uprzednio złożonych i ocenionych dowodów. Inne Państwa Członkowskie mogą wystąpić z wnioskiem o przyznanie takiego odstępstwa, dostarczając Komisji wiarygodne dowody dotyczące lit. a) lub b), gdy dotyczy.

Państwa Członkowskie, korzystające z tego odstępstwa, poza wymogami ustanowionymi w załączniku III rozdział A sekcja I, zapewniają, że jeden z zatwierdzonych szybkich testów, wymienionych w załączniku X rozdział C pkt 4, stosuje się w przypadku wszystkich sztuk bydła w wieku powyżej 30 miesięcy, które:

- a) padły w gospodarstwie lub podczas transportu, jednakże nie zostały poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi, z wyjątkiem padłych zwierząt w odległych obszarach o niskim zagęszczeniu pogłowa, w granicach terytoriów Państw Członkowskich, gdzie wystąpienie BSE jest mało prawdopodobne;
- b) zostały poddane zwykłemu ubojowi w celu spożycia przez ludzi.

Niniejszego odstępstwa nie można przyznać w celu dopuszczenia wykorzystywania kręgosłupa i zwojów nerwowych korzenia grzbietowego, pochodzących od bydła w wieku powyżej 30 miesięcy ze Zjednoczonego Królestwa lub z Portugalii, z wyłączeniem autonomicznego regionu Azorów.

Eksperci Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu w celu dalszego zbadania przedstawionych dowodów zgodnie z art. 21.

3. Kości bydła, owiec i kóz nie są wykorzystywane do produkcji mięsa mechanicznie odzyskiwanego.
4. Uszkodzenia powłok czaszki po ogłuszeniu centralnej tkanki nerwowej za pomocą podłużnego instrumentu o kształcie pręta, wprowadzanego do jamy czaszki, nie dokonuje się w odniesieniu do bydła, owiec i kóz, których mięso jest przeznaczone do spożycia przez ludzi lub zwierząt.
5. Materiał określonego ryzyka usuwa się w:
  - a) ubojniach;
  - b) zakładach rozbioru, w przypadku kręgosłupa bydła;
  - c) zakładów przetwórczych wysokiego ryzyka lub zabudowań określonych w art. 3 i 7 dyrektywy 90/667/EWG, pod nadzorem wyznaczonego przez właściwe władze przedstawiciela. Przedsiębiorstwa takie uzyskały odpowiednie w tym celu zatwierdzenie udzielone przez właściwe władze.

W przypadku, gdy materiały określonego ryzyka zwierząt padłych, które nie zostały poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi nie są usuwane, części ciała zawierające materiały określonego ryzyka lub całe ciało uznaje się za materiały określonego ryzyka. Jednakże, całe ciała zwierząt padłych mogą zostać wyłączone z wymogu barwienia ustanowionego w pkt. 7.

6. Na zasadzie odstępstwa od pkt. 5, Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję zezwalającą na:
  - a) pozyskiwanie mięsa policzków i języka z głów bydła, owiec i kóz w zakładach rozbioru zatwierdzonego w tym celu;
  - b) usuwanie rdzenia kręgowego w przypadku owiec i kóz w zakładach rozbioru zatwierdzonych w tym celu;
  - c) usuwanie kręgosłupa z tuszy lub części tuszy w sklepach rzeźniczych zatwierdzonych, monitorowanych i zarejestrowanych w tym celu.
7. Wszelki materiał określonego ryzyka są stemplowane lub, w miarę potrzeb, znakowane bezpośrednio przy usuwaniu, oraz poddane całkowitemu zniszczeniu:
  - a) poprzez spalenie bez przetworzenia wstępnego, lub
  - b) po przetworzeniu wstępnym:
    - (i) zgodnie z systemami określonymi w rozdziałach I-IV, VI i VII Załącznika do decyzji 92/562/EWG:
      - przez spalenie,
      - przez współspalanie;
    - (ii) co najmniej zgodnie z normami określonymi w załączniku I do decyzji 1999/534/WE, poprzez zakopanie w zatwierdzonym miejscu.

Materiał przetworzony wstępnie poddaje się ponownemu ostemplowaniu lub, w miarę potrzeb, ponownemu znakowaniu, jeśli stempel nie jest widoczna lub znak niewykrywalny.
8. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów pkt. 5 i 7 w celu dopuszczenia spalania lub zakopania materiałów określonego ryzyka lub całych ciał bez wcześniejszego stemplowania lub, w stosownych przypadkach, bez oddzielania materiałów określonego ryzyka, w okolicznościach określonych w art. 3 ust. 2 dyrektywy 90/667/EWG oraz z zastosowaniem metod, które:
  - wykluczają wszelkie ryzyko przenoszenia TSE, oraz
  - są zatwierdzone i zweryfikowane przez właściwe władze.
9. Państwa Członkowskie mogą wysyłać materiały określonego ryzyka lub materiały

pozyskanych przez ich przetworzenie do innych Państw Członkowskich w celu spalania na warunkach określonych w art. 4 ust. 2 decyzji 97/735/WE, lub, w miarę potrzeb, zgodnie z pkt. 11 lit. b).

Do niniejszego punktu, na wniosek Państwa Członkowskiego można wprowadzić zmiany zezwalające na wysyłanie materiałów określonego ryzyka lub materiałów pozyskanych przez ich przetworzenie do państw trzecich w celu spalania, po przyjęciu zasad regulujących taki wywóz.

10. a) Niżej wymienione produkty pochodzenia zwierzęcego podlegają warunkom ustanowionym w lit. b) przy przywozie do Wspólnoty:

- materiał określonego ryzyka wymieniony w pkt. 1 lit. a),
- świeże mięso: mięso określone w dyrektywie 64/433/EWG,
- mięso mielone i wyroby mięsne: mięso mielone i wyroby mięsne określone w dyrektywie 94/65/WE⁷,
- produkty mięsne: produkty mięsne określone w dyrektywie 77/99/EEC⁸,
- inne produkty pochodzenia zwierzęcego; inne produkty pochodzenia zwierzęcego, jak określono w dyrektywie 77/99/EWG,
- wytopione tłuszcze jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,
- żelatyna jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,
- karma dla zwierząt domowych jak określone w dyrektywie 92/118/EWG,
- przetworzone białko zwierzęce określone w dyrektywie 92/118/EWG,
- kości i produkty kostne jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,
- surowce do produkcji pasz zwierzęcych jak określono w dyrektywie 92/118/EWG.

Każde odniesienie do „produktów pochodzenia zwierzęcego” oznacza produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione w tym punkcie i nie dotyczy innych produktów pochodzenia zwierzęcego zawierających lub otrzymanych z tych produktów pochodzenia zwierzęcego.

b) Gdy do Wspólnoty przywozi się z państw trzecich lub regionów państw trzecich wyżej wymienione produkty pochodzenia zwierzęcego zawierające materiał bydłocy, owczy lub kozi, wówczas świadectwom zdrowia towarzyszą deklaracje

---

⁷ Dyrektywa Rady 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiająca wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek mielonego mięsa oraz przetworów mięsnych (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10).

⁸ Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na wewnątrzspółnotowy handel produktami mięsnymi (Dz.U. L 26 z 31.01.1977, str. 85). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 97/76/WE (Dz.U. L 10 z 16.01.1998, str. 25).

podpisane przez właściwe władze państwa produkcji, w brzmieniu:

„Ten produkt nie zawiera i nie pochodzi od:

albo*

materiału określonego ryzyka, jak określono w załączniku XI do rozporządzenia (WE) 999/2001 sekcja A, wyprodukowanego po dniu 31 marca 2001 r., lub mechanicznie odzyskanego mięsa z kości bydła, owiec lub kóz wyprodukowanego po dniu 31 marca 2001 r. Po dniu 31 marca 2001 r. bydło, owce i kozy, z których pochodzi ten produkt nie zostały ubite po ogłuszeniu za pomocą gazu wstrzykiwanego do jamy czaszki lub poddane ubojowi sanitarnemu przy zastosowaniu tej samej metody lub ubite przez uszkodzenie powłok czaszki po ogłuszeniu centralnej tkanki nerwowej za pomocą podłużnego instrumentu w kształcie pręta, wprowadzonego do jamy czaszki.

Przy przywozie tusze, półtusze i ćwierćtusze mogą zawierać kręgosłup;

lub*

materiał bydłocy, owczy i kozi inny niż uzyskany od zwierząt urodzonych, nieprzerwanie hodowanych i ubitych w następujących państwach:

Argentyna

Australia

Botswana

Brazylia

Chile

Kostaryka

Salwador

Namibia

Nowa Zelandia

Nikaragua

Panama

Paragwaj

Urugwaj

Singapur

Suazi

---

* Usun' jedno z nich, jeŝli nie dotyczy."

11. Państwa Członkowskie przeprowadzają częste urzędowe inspekcje w celu sprawdzenia prawidłowego stosowania przepisów niniejszej sekcji oraz zapewniają, że podejmowane są środki mające na celu zapobieganie zakażeniu, w szczególności w ubojniach, zakładach rozbioru, zakładach utylizacji odpadów zwierzęcych, zakładach przetwórczych lub miejscach wysokiego ryzyka zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 7 dyrektywy 90/667/EWG, sklepach rzeźniczych zarejestrowanych zgodnie z pkt. 6, składowiskach odpadów i innych urządzeniach przeznaczonych do przechowywania bądź spalania.

Państwa Członkowskie w szczególności ustanawiają system mający na celu zapewnianie i sprawdzania, czy:

- a) materiały określonego ryzyka stosowane przy wytwarzaniu produktów, określone w art. 1 ust. 2, stosuje się wyłącznie w celach, w odniesieniu do których przyznano zezwolenie;
- b) materiały określonego ryzyka, w szczególności w przypadkach gdy usunięcie odbywa się w przedsiębiorstwach lub pomieszczeniach innych niż ubojnie, są całkowicie odseparowane od pozostałych odpadów nie przeznaczonych do spalania, są zbierane oddzielnie i usuwane zgodnie z pkt. 1 oraz pkt. 5-9. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję zezwalającą na wysyłanie głów lub tusz zawierających materiały określonego ryzyka do innego Państwa Członkowskiego po wyrażeniu przez dane Państwo Członkowskie zgody na przyjęcie takich materiałów oraz po zatwierdzeniu szczególnych warunków stosowanych przy takim transporcie.

Jednakże, tusze, półtusze i ćwierćtusze nie zawierające materiałów określonego ryzyka, z wyjątkiem kręgosłupa, w tym zwojów nerwowych korzenia grzbietowego, mogą być przywożone do Państwa Członkowskiego lub wysyłane do innego Państwa Członkowskiego bez wcześniejszej zgody tego ostatniego.

12. Wprowadza się system kontroli odnośnie usuwania kręgosłupa jak określono w pkt. 1, lit. **(a)** (i). System obejmuje co najmniej następujące środki:
- a) tusze lub części tuszy, jak określono w dyrektywie 64/433/EWG, bydła oznacza się niebieskim paskiem na etykiecie określonej w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, w przypadku, gdy usunięcie kręgosłupa nie jest wymagane;
  - b) specjalne oznaczenie ilości tusz bydłowych lub części tusz, w stosunku do których wymagane jest usunięcie kręgosłupa, oraz tych, z których usunięcie kręgosłupa nie jest wymagane, dodaje się do dokumentu handlowego określonego w art. 3 ust. 1 sekcja A lit. f) (ii) dyrektywy 64/433/EWG lub do dokumentu określonego w art. 1 ust. 2 decyzji Komisji 93/13/EWG⁹, jeżeli dotyczy;

---

⁹ Dz.U. L 9 z 15.01.1993, str. 33.

- c) sklepy rzeźnicze zachowują, przez co najmniej okres jednego roku, dokumenty handlowe określone w lit. b).”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1494/2002

z dnia 21 sierpnia 2002 r.

zmieniające załączniki III, VII i XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do monitorowania gąbczastej encefalopatii bydła, zwalczania gąbczastej encefalopatii bydła, usuwania materiału szczególnego ryzyka oraz zasad przywozu żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 270/2002², w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Zasady monitorowania gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) u bydła, niszczenia bydłęcych zarodków i komórek jajowych w przypadku BSE, handlu bydłęcymi zarodkami i komórkami jajowymi oraz usuwania określonego materiału ryzykownego BSE zostały ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001.
- 2) Kiedy mocą rozporządzenia Komisji (WE) nr 1248/2001³ zmieniono program monitorowania bydła na obecność BSE, uwzględniono możliwość przeglądu programu monitorowania w świetle wyników uzyskanych w pierwszych sześciu miesiącach.
- 3) W drugim półroczu 2001 r. na obecność BSE przebadano ponad pięć milionów sztuk bydła, z wynikiem pozytywnym w 457 przypadkach. Większość przypadków pozytywnych stwierdzono u zwierząt padłych w gospodarstwach, u zwierząt, które poddano ubojowi sanitarnemu oraz u zwierząt, których ubój został wstrzymany ze względu na podejrzenie wystąpienia choroby lub pogorszenie ogólnej kondycji.
- 4) W celu zapewnienia jednolitego stosowania programu monitorowania, konieczne jest wyjaśnienie w załączniku III rozdział A.I.2 definicji zwierząt, których ubój został wstrzymany ze względu na podejrzenie wystąpienia choroby lub pogorszenie ogólnej kondycji.
- 5) Wszystkie padłe w gospodarstwie zwierzęta powyżej 24 miesięcy zostały przebadane na obecność BSE w ramach jednorocznego badania statystycznego stanowiącego środek

---

¹Dz.U. L 147 z 31.05.2001, str. 1.

²Dz.U. L 45 z 15.02.2002, str. 4.

³Dz.U. L 173 z 27.06.2001, str. 12.

przejściowy określony w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001. W celu zapewnienia skutecznego wykrywania przypadków BSE, należy kontynuować regularne badanie wszystkich padłych w gospodarstwach zwierząt powyżej 24 miesięcy. W celu uniknięcia niewspółmiernie wysokich kosztów, należy ustanowić odstępstwo w odniesieniu do zwierząt padłych na obszarach znacznie oddalonych, gdzie nie zorganizowano zbierania martwych sztuk.

- 6) Ważne jest obserwowanie ewolucji epidemii BSE u zwierząt urodzonych po wprowadzeniu zakazu karmienia wzbogaconą paszą w Zjednoczonym Królestwie. W tym celu badanie zwierząt poddanych ubojowi i zlikwidowanych na mocy „ponad trzydziestomiesięcznego programu” powinno zostać rozszerzone na obejmujące wszystkie zwierzęta urodzone po wprowadzeniu tego zakazu. Jednakże, wykrycie przypadków z wynikiem pozytywnym u zwierząt poniżej 42 miesiąca życia jest wysoce nieprawdopodobne i dlatego niewspółmiernie kosztowny byłby wymóg przebadania zdrowych zwierząt poniżej tego wieku, przeznaczonych do likwidacji na mocy nadzwyczajnego programu przewidzianego w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 716/96 z dnia 19 kwietnia 1996 r. w sprawie przyjęcia nadzwyczajnych środków wspierania rynku wołowiny w Zjednoczonym Królestwie⁴, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1176/2000⁵.
- 7) Konieczne jest wyjaśnienie zasad oznaczania jakości zdrowotnej tusz wybranych do badania na obecność przenośnej gąbczastej encefalopatii.
- 8) W celu uniknięcia niewspółmiernie wysokich kosztów programu monitorowania małych przeżuwaczy, należy ustanowić odstępstwo w odniesieniu do zwierząt padłych na obszarach znacznie oddalonych, gdzie nie zorganizowano zbierania martwych sztuk.
- 9) Należy wyjaśnić przepisy dotyczące dobrowolnych programów monitorowania gatunków zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.
- 10) W opinii z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa zarodków bydlęcych, Naukowy Komitet Sterujący (SSC) stwierdził, że nie istnieje potrzeba zastosowania środków innych niż nakazane w protokołach Międzynarodowego Towarzystwa Transferu Zarodków. Na sesji generalnej w maju 2002 r., światowa organizacja zdrowia zwierząt Międzynarodowego Biura Epizootii podjęła decyzję, na podstawie podobnych przesłanek naukowych, o zniesieniu wszelkich warunków w handlu bydlęcymi zarodkami i komórkami jajowymi. Dlatego należy uchylić przepisy w sprawie niszczenia bydlęcych zarodków i komórek jajowych pochodzących od zwierząt, u których stwierdzono BSE, oraz przepisy w sprawie związanych z BSE warunków handlu bydlęcymi zarodkami i komórkami jajowymi.
- 11) Konieczne jest wyjaśnienie zasad usuwania i kontroli materiału szczególnego ryzyka.
- 12) W opinii z dnia 27 czerwca 2002 r. w sprawie Geograficznego Ryzyka Wystąpienia BSE w niektórych państwach trzecich, Naukowy Komitet Sterujący stwierdził, że oprócz państw dotychczas ocenionych, wystąpienie BSE u bydła krajowego w Islandii i Vanuatu jest wysoce nieprawdopodobne. Dlatego Islandia i Vanuatu powinny zostać

---

⁴Dz.U. L 99 z 20.04.1996, str. 14.

⁵Dz.U. L 131 z 1.06.2000, str. 37.

wyłączone z warunków handlu dotyczących bydła żywego i produktów pochodzenia wołowego, owczego i koziego.

- 13) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 999/2001 należy odpowiednio zmienić.
- 14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. łańcucha żywienia i zdrowia zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach III, VII i XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 sierpnia 2002 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. Załącznik III otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

SYSTEM MONITOROWANIA

ROZDZIAŁ A

I. Monitorowanie bydła

1. Przepisy ogólne

Monitorowanie bydła prowadzone jest zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w załączniku X rozdział C pkt 3.1(b).

2. Monitorowanie zwierząt poddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi

2.1. Wszystkie sztuki bydła powyżej 24 miesięcy:

- poddane „specjalnemu ubojowi sanitarnemu” jak określono w art. 2 lit. n) dyrektywy Rady 64/433/EWG⁶, lub
- poddane ubojowi zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 64/433/EWG rozdział VI pkt 28 lit. c), oprócz zwierząt bez objawów klinicznych choroby poddanych ubojowi w ramach kampanii zwalczania choroby,

poddaje się badaniu na obecność BSE.

2.2. Wszystkie sztuki bydła powyżej 30 miesięcy:

- podlegające normalnemu ubojowi do celów spożycia przez ludzi, lub
- poddane ubojowi w ramach kampanii zwalczania choroby zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 64/433/EWG rozdział VI pkt 28 lit. c), ale nie wykazujące objawów klinicznych choroby,

poddaje się badaniu na obecność BSE.

2.3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ppkt. 2.2, oraz w stosunku do zwierząt urodzonych, wyhodowanych i poddanych ubojowi na swoim terytorium, Szwecja może podjąć decyzję o przeprowadzeniu badań wyłącznie na losowo wybranych próbach. Próba obejmuje co najmniej 10 000 zwierząt rocznie.

3. Monitorowanie zwierząt nie poddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi

---

⁶Dz.U. 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

3.1. Wszystkie sztuki bydła powyżej 24 miesięcy, które padły lub zostały poddane ubojowi sanitarnemu, ale które:

- nie zostały poddane ubojowi sanitarnemu w celu likwidacji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 716/96⁷,
- nie zostały poddane ubojowi sanitarnemu ze względu na epidemię taką jak pryszczycza,
- nie zostały poddane ubojowi do celów spożycia przez ludzi,

poddaje się badaniom na obecność BSE.

3.2. Państwa Członkowskie mogą postanowić o odstępstwie od przepisów ppkt. 3.1. w przypadku obszarów znacznie oddalonych o niskiej gęstości pogłównia zwierząt oraz gdzie nie zorganizowano zbierania martwych sztuk. Państwa Członkowskie stosujące to odstępstwo informują o tym Komisję oraz przesyłają wykaz obszarów objętych odstępstwem. Odstępstwo nie może obejmować więcej niż 10% całego pogłównia bydła w danym Państwie Członkowskim.

4. *Monitorowanie zwierząt zakupionych w celu likwidacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 716/96*

4.1. Wszystkie zwierzęta podlegające ubojowi z konieczności lub u których stwierdzono chorobę w wyniku inspekcji ante - mortem poddaje się badaniu na obecność BSE.

4.2. Wszystkie zwierzęta powyżej 42 miesięcy urodzone po dniu 1 sierpnia 1996⁷ poddaje się badaniu na obecność BSE.

4.3. Próbkę losową obejmującą co najmniej 10 000 sztuk zwierząt rocznie spośród zwierząt nie podlegających ppkt. 4.1 lub 4.2, poddaje się badaniu na obecność BSE.

5. *Monitorowanie innych zwierząt*

Oprócz badań określonych w pkt. 2-4, Państwa Członkowskie mogą dobrowolnie podjąć decyzję o przebadaniu innych sztuk bydła na swoim terytorium, w szczególności zwierząt pochodzących z państw stanowiących miejscowe zagrożenie BSE, zwierząt, które spożyły potencjalnie skażoną paszę lub zostały urodzone lub pochodzą się od matek zarażonych BSE.

6. *Środki podejmowane po przeprowadzeniu badań*

6.1. W przypadku zwierzęcia poddanego ubojowi do celów spożycia przez ludzi, które zostało wybrane do badania na obecność BSE, nie oznacza się

---

⁷Dz.U. L 99 z 20.04.1996, str. 14.

znakiem jakości zdrowotnej przewidzianym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG rozdział XI, tuszy pochodzącej od tego zwierzęcia przed uzyskaniem negatywnego wyniku na obecność BSE w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu.

- 6.2. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania przepisów ppkt. 6.1 w przypadku, gdy w ubojniach funkcjonuje urzędowy system zapewniający, że żadna część badanych zwierząt oznaczonych znakiem jakości zdrowotnej nie opuści ubojni przed uzyskaniem negatywnego wyniku na obecność BSE w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu.
- 6.3. Wszystkie części, w tym skóra, zwierzęcia poddanego badaniu na obecność BSE, zostają zatrzymane na mocy urzędowej kontroli do czasu uzyskania negatywnego wyniku na obecność BSE w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu, o ile nie zostaną zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4.
- 6.4. Wszystkie części, w tym skóra, zwierzęcia poddanego szybkiemu testowi na obecność BSE z wynikiem pozytywnym, zostają zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4, oprócz materiału zatrzymanego w związku z rejestrem przewidzianym w rozdziale B sekcja III.
- 6.5. W przypadku, gdy w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu na obecność BSE zwierzęcia poddanego ubojowi do celów spożycia przez ludzi uzyskano wynik pozytywny, oprócz tuszy z wynikiem pozytywnym, co najmniej jedna tusza bezpośrednio poprzedzająca tuszę z wynikiem pozytywnym oraz dwie tusze bezpośrednio następujące po tej tuszy, występujące na tej samej linii uboju, jest zniszczona zgodnie z ppkt. 6.4.
- 6.6. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów ppkt. 6.5 w przypadku, gdy w ubojniach funkcjonuje urzędowy system zapobiegający zakażaniu tusz między innymi tuszami.

II. Monitorowanie owiec i kóz

1. *Przepisy ogólne*

Monitorowanie owiec i kóz prowadzone jest zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w załączniku X rozdział C ppkt 3.2 lit. b).

2. *Monitorowanie zwierząt poddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi*

Zwierzęta powyżej 18 miesięcy posiadające co najmniej dwa stałe zęby – siekacze, poddane ubojowi do celów spożycia przez ludzi, poddaje się badaniu zgodnie z wielkością próby określoną w tabeli. Próba musi być reprezentatywna dla poszczególnego regionu i pory roku. Próba musi być wybrana w taki sposób, aby uniknąć nadreprezentacji jakiegokolwiek grupy w związku z pochodzeniem, gatunkiem, wiekiem, rasą, rodzajem produkcji i innymi cechami. Wiek zwierząt ocenia się na podstawie uzębienia, oczywistych oznak dojrzałości lub na podstawie innych wiarygodnych informacji. W miarę możliwości unika się

wielokrotnych prób z tego samego stada.

Państwo Członkowskie	Minimalna wielkość rocznej próby zwierząt poddanych ubojowi*
Belgia	3 750
Dania	3 000
Niemcy	60 000
Grecja	60 000
Hiszpania	60 000
Francja	60 000
Irlandia	60 000
Włochy	60 000
Luksemburg	250
Niderlandy	39 000
Austria	8 200
Portugalia	22 500
Finlandia	1 900
Szwecja	5 250
Zjednoczone Królestwo	60 000

* Wielkość prób do badań została obliczona w celu wykrycia występowania 0,005% z 95% pewnością u zwierząt poddanych ubojowi w tych Państwach Członkowskich, które poddają ubojowi dużą liczbę dorosłych owiec. W tych Państwach Członkowskich, które poddają ubojowi mniejszą liczbę dorosłych owiec, wielkość prób do badań jest obliczona jako 25% szacunkowej lub zarejestrowanej liczby owiec przeznaczonych do uboju, poddanych ubojowi w 2000 r.

3. *Monitorowanie zwierząt nie poddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi*

Zwierzęta powyżej 18 miesięcy lub posiadające ponad dwa stałe zęby - siekacze, które padły lub zostały poddane ubojowi sanitarnemu, ale które:

- nie zostały poddane ubojowi sanitarnemu ze względu na epidemię, taką jak pryszczycza,
- nie zostały poddane ubojowi do celów spożycia przez ludzi,

poddaje się badaniu zgodnie z wielkością próby określoną w tabeli. Próba musi być reprezentatywna dla poszczególnego regionu i pory roku. Próba musi być wybrana w taki sposób, aby uniknąć nadreprezentacji jakiejkolwiek grupy w związku z pochodzeniem, gatunkiem, wiekiem, rasą, rodzajem produkcji i innymi cechami. Wiek zwierząt ocenia się na podstawie uzębienia, oczywistych oznak dojrzałości lub na podstawie innych wiarygodnych informacji. W miarę możliwości unika się wielokrotnych prób z tego samego stada.

Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o wyłączeniu obszarów znacznie oddalonych o niskiej gęstości pogłównia zwierząt, gdzie nie zorganizowano zbieranie martwych sztuk z badania. Państwa Członkowskie stosujące to odstępstwo powiadamiają o tym Komisję oraz przedstawiają wykaz obszarów objętych odstępstwem. Odstępstwo nie może obejmować więcej niż 10% całego pogłównia owiec i kóz w danym Państwie Członkowskim.

Państwo Członkowskie	Minimalna wielkość rocznej próby martwych zwierząt*
Belgia	450
Dania	400
Niemcy	6 000
Grecja	6 000
Hiszpania	6 000
Francja	6 000
Irlandia	6 000
Włochy	6 000
Luksemburg	30
Niderlandy	5 000
Austria	1 100
Portugalia	6 000
Finlandia	250
Szwecja	800
Zjednoczone Królestwo	6 000

* Wielkość prób do badań została obliczona w celu wykrycia występowania 0,05% z 95% pewnością u padłych zwierząt w tych Państwach Członkowskich, które posiadają dużą populację owiec. W tych Państwach Członkowskich o mniejszej populacji owiec, wielkość prób do badań jest obliczona jako 50% szacunkowej liczby padłych owiec (szacunkowa śmiertelność 1%).

4. *Monitorowanie innych zwierząt*

Oprócz programów monitorowania określonych w pkt. 2 i 3, Państwa Członkowskie mogą dobrowolnie przeprowadzać monitorowanie innych zwierząt, w szczególności:

- zwierząt do produkcji nabiału,
- zwierząt pochodzących z państw, zagrożonych miejscowo TSE,
- zwierząt, które spożyły potencjalnie skażoną paszę,
- zwierząt, które zostały urodzone lub pochodzą od matek zarażonych TSE,
- zwierząt pochodzących ze stad zarażonych TSE

5. *Środki podejmowane po przeprowadzeniu badań owiec i kóz*

5.1. W przypadku zwierząt poddanych ubojowi do celów spożycia przez ludzi, które zostały wybrane do badania na obecność TSE, nie oznacza się znakiem jakości zdrowotnej przewidzianym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG rozdział XI tuszy pochodzących od tych zwierząt przed uzyskaniem negatywnego wyniku w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu.

5.2. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów ppkt. 5.1, jeśli w

ubojniach funkcjonuje urzędowy system zapewniający, że żadna część badanych zwierząt nie opuści ubojni ze znakiem jakości zdrowotnej przed uzyskaniem negatywnego wyniku na obecność TSE w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu.

- 5.3. Wszystkie części, w tym skóra, zwierzęcia poddanego badaniu na obecność TSE zostają zatrzymane na mocy urzędowej kontroli do czasu uzyskania negatywnego wyniku w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu, o ile nie są zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4.
- 5.4. Wszystkie części, w tym skóra, zwierzęcia poddanego badaniu na obecność TSE, które w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu uzyskało wynik pozytywny, zostają zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4, oprócz materiału zatrzymanego w związku z rejestrem przewidzianym w rozdziale B sekcja III.

6. *Określanie genotypów*

- 6.1. W każdym przypadku pozytywnego wyniku na obecność TSE u owiec określa się genotyp białka prionowego. Bezzwłocznie powiadamia się Komisję o przypadkach TSE wykrytych w opornych genotypach (owce, które posiadają genotypy zawierające alaninę w obu allelach w kodonie 136, argininę w obu allelach w kodonie 154 i argininę w obu allelach w kodonie 171). W miarę możliwości, przypadki takie należy przesłać do określenia szczepu wzorcowego. W przypadku, gdy określenie szczepu wzorcowego takich przypadków jest niemożliwe, stado pochodzenia i wszystkie inne stada, w których przebywało zwierzę poddaje się wzmożonemu monitorowaniu w celu znalezienia innych przypadków TSE i określenia szczepu wzorcowego.
- 6.2. Oprócz zwierząt z genotypem określonym na mocy przepisów ppkt. 6.1, określa się genotyp białka prionowego na podstawie badania prób losowych owiec poddanych badaniu na mocy przepisów rozdziału A sekcja II pkt 2. Takie dodatkowe badanie reprezentuje co najmniej 1 procent całej próby w odniesieniu do poszczególnego Państwa Członkowskiego i obejmuje nie mniej niż 100 zwierząt w danym Państwie Członkowskim. W drodze odstępstwa Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o określeniu genotypu równoważnej liczby żywych zwierząt w podobnym wieku.

III. **Monitorowanie innych gatunków zwierząt**

Państwa Członkowskie mogą dobrowolnie przeprowadzić monitorowanie na obecność TSE gatunków zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.

ROZDZIAŁ B

I. **Informacje przedstawiane przez Państwa Członkowskie w sprawozdaniu**

1. Liczba podejrzanych przypadków na gatunek zwierząt objętych ograniczeniami przemieszczania zgodnie z art. 12 ust. 1.

2. Liczba podejrzanych przypadków na gatunek zwierząt poddanych badaniu laboratoryjnemu zgodnie z art. 12 ust. 2 oraz wynik badania.
3. Liczba stad, w których zgłoszono i zbadano podejrzane przypadki zachorowań owiec i kóz zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2.
4. Szacunkowy rozmiar każdej pod - populacji określonej w rozdziale A sekcja I pkt. 3 i 4.
5. Liczba sztuk bydła poddanego badaniu w każdej pod - populacji określonej w rozdziale A sekcja I pkt 2-5, metoda selekcji prób oraz wyniki badań.
6. Szacunkowy rozmiar pod - populacji określonych w rozdziale A sekcja II pkt. 2 i 3, które zostały wybrane do pobrania prób.
7. Liczba zbadanych owiec i kóz oraz stad w każdej pod - populacji określonej w rozdziale A sekcja II pkt. 2 i 4, metoda selekcji prób oraz wyniki badań.
8. Liczba, rozmieszczenie pod względem wieku i położenia geograficznego pozytywnych przypadków BSE i trzęsawki owiec. Kraj pochodzenia pozytywnych przypadków BSE i trzęsawki owiec, jeśli nie jest taki sam, jak kraj zgłaszający. Liczba i rozmieszczenie pod względem położenia geograficznego stad z wynikiem pozytywnym na obecność trzęsawki owiec. Rok oraz, w miarę możliwości, miesiąc urodzenia każdej sztuki zarażonej BSE.
9. Przypadki z wynikiem pozytywnym na obecność TSE u zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.
10. Genotyp oraz w miarę możliwości rasa każdego zwierzęcia objętego próbą w każdej pod - populacji określonej w rozdziale A część II ppkt. 6.1 i 6.2.

II. Informacje przedstawiane przez Komisję w sprawozdaniu

Sprawozdanie jest przedstawione w formie tabeli zawierającej co najmniej informacje określone w części I, w stosunku do poszczególnego Państwa Członkowskiego.

III. Rejestry

1. Właściwe władze prowadzą przez okres siedmiu lat rejestry zawierające informacje na temat:
  - liczby i rodzaju zwierząt objętych ograniczeniami przemieszczania określonych w art. 12 ust. 1,
  - liczby i wyników dochodzeń klinicznych i epidemiologicznych, określonych w art. 12 ust. 1,
  - liczby i wyników badań laboratoryjnych określonych w art. 12 ust. 2,

- liczby, tożsamości i pochodzenia zwierząt objętych próbą w ramach programów monitorowania określonych w rozdziale A oraz, w miarę możliwości, informacje w sprawie wieku, rasy i wywiadu chorobowego,
  - przypadków genotypu białka prionowego z pozytywnym wynikiem badania na obecność TSE u owiec.
2. Laboratorium przeprowadzające dochodzenia przechowuje przez okres siedmiu lat wszystkie rejestry badań, w szczególności księgi laboratoryjne oraz, jeśli jest to właściwe, bloki parafiny i zdjęcia zagrożonych miejsc na Zachodzie.”
2. W załączniku VII wprowadza się następujące zmiany:
- a) w pkt. 1 lit. a) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„- w przypadku potwierdzenia choroby u samicy, jej potomstwo urodzone dwa lata przed lub dwa lata po wystąpieniu u niej klinicznych objawów choroby;”
  - b) w pkt. 1 lit. a) tiret piąte skreśla się wyrazy „zarodki lub komórki jajowe”;
  - c) w pkt. 2 lit. a) skreśla się wyrazy „oraz zniszczenie zarodków i komórek jajowych”.
3. W załączniku XI wprowadza się następujące zmiany:
- a) w części A pkt 1 lit. a) (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) czaszka zawierająca mózg i oczy, migdałki, kręgosłup oprócz odcinka ogonowego, poprzeczne wyrostki odcinka lędźwiowego i odcinka piersiowego, skrzydła kości krzyżowej, ale z grzbietowymi zwojami nerwowymi i rdzeniem kręgowym u bydła powyżej 12 miesięcy oraz jelita od dwunastnicy do odbytnicy i krezka u bydła w każdym wieku;”
  - b) w części A pkt 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) ubojnie lub, odpowiednio, inne miejsca uboju;”
  - c) w części A wykaz państw określonych w pkt. 10 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„Argentyna

Australia

Botswana

Brazylia

Chile

Kostaryka
Salwador
Islandia
Namibia
Nowa Zelandia
Nikaragua
Panama
Paragwaj
Singapur
Suazi
Urugwaj
Vanuatu.”

d) W części A pkt 12 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) jeśli nie jest wymagane usunięcie kręgosłupa, tusze lub części tusz bydła, jak określono w dyrektywie 64/433/EWG, zawierające kręgosłup, oznaczają się niebieskim paskiem na etykiecie określonej w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, oprócz etapu dostawy do konsumenta końcowego;”

e) Skreśla się część B.

f) W części D pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pkt 2 nie znajduje zastosowania do przywozu bydła urodzonego, a następnie nieprzerwanie hodowanego w następujących państwach:

„Argentyna

Australia

Botswana

Brazylia

Chile

Kostaryka

Salwador

Islandia

Namibia

Nowa Zelandia

Nikaragua

Panama

Paragwaj

Singapur

Suazi

Urugwaj

Vanuatu.”

g) W części D skreśla się pkt 4.

**Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej,
Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej,
Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty,
Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań
w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej**

Załącznik II - Wykaz, o którym mowa w artykule 20 Aktu Przystąpienia

B. Ustawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne

I. Ustawodawstwo weterynaryjne

86. 32001 R 0999: Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1), zmienione przez:

- 32001 R 1248: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1248/2001 z dnia 22.6.2001 r. (Dz.U. L 173 z 27.6.2001, str. 12),
- 32001 R 1326: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1326/2001 z dnia 29.6.2001 r. (Dz.U. L 177 z 30.6.2001, str. 60),
- 32002 R 0270: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 270/2002 z dnia 14.2.2002 r. (Dz.U. L 45 z 15.2.2002, str. 4),
- 32002 R 1494: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1494/2002 z dnia 21.8.2002 r. (Dz.U. L 225 z 22.8.2002, str. 3).

(a) W załączniku III rozdział A część II ustęp 2 tabela otrzymuje brzmienie:

Państwa Członkowskie	Minimalna roczna ilość prób do badań Zwierzęta poddane ubojowi
Belgia	3750
Republika Czeska	2750
Dania	3000
Niemcy	60 000
Estonia	950
Grecja	60 000
Hiszpania	60 000
Francja	60 000
Irlandia	60 000
Włochy	60 000
Cypr	13 550
Łotwa	1650
Litwa	1100
Luksemburg	250
Węgry	33 750
Malta	650
Niderlandy	39 000
Austria	8200
Polska	10 550
Portugalia	22 500
Słowenia	1900
Słowacja	13 400
Finlandia	1900
Szwecja	5250
Zjednoczone Królestwo	60 000

(*) Ilość prób do badań została obliczona w celu wykrycia występowania 0,005% z 95% pewnością u zwierząt poddanych ubojowi w tych Państwach Członkowskich, które poddają ubojowi dużą liczbę dorosłych owiec. W tych Państwach Członkowskich, które poddają ubojowi mniejszą liczbę dorosłych owiec, ilość prób do badań jest obliczona jako 25 % szacunkowej lub zarejestrowanej liczby owiec przeznaczonych do uboju, poddanych ubojowi w 2000 r.

(b) W załączniku III rozdział A część II ustęp 3 tabela otrzymuje brzmienie:

Państwa Członkowskie	Minimalna roczna ilość prób do badań Zwierzęta padłe (*)
Belgia	450
Republika Czeska	350
Dania	400
Niemcy	6000
Estonia	130
Grecja	6000
Hiszpania	6000
Francja	6000
Irlandia	6000
Włochy	6000
Cypr	1800
Łotwa	220
Litwa	150
Luksemburg	30
Węgry	4500
Malta	90
Niderlandy	5000
Austria	1100
Polska	1650
Portugalia	6000
Słowenia	250
Słowacja	1800
Finlandia	250
Szwecja	800
Zjednoczone Królestwo	6000

(*) Ilość prób do badań została obliczona w celu wykrycia występowania 0,05% z 95% pewnością u padłych zwierząt w tych Państwach Członkowskich, które posiadają dużą populację owiec. W tych Państwach Członkowskich o mniejszej populacji owiec, ilość prób do badań jest obliczona jako 50% szacunkowej liczby padłych owiec (szacunkowa śmiertelność 1%).

- (c) W załączniku X 3 rozdział A punkt 3, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii dodaje się następującą pozycję:

„Cypr: _____
_____ 1417 _____
(National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services CY-1417 Nicosia)

Republika Czeska: Státní veterinární ústav Rantířovská 93 586 05 Jihlava”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Danii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Estonia: Veterinaar- ja Toidulaboratoorium
Kreutzwaldi 30
51006 Tartu”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Grecji a pozycją dotyczącą Irlandii:

„Węgry: Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI)
Pf. 2.
Tábornok u. 2.
1581-Budapest”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Łotwa: Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs
Lejupes iela 3
LV-1076 Rīga

Litwa: Nacionalinė veterinarijos laboratorija
J.Kairiūkščio g. 10
LT-2021 Vilnius”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Malta: National Veterinary Laboratory
Marsa
Malta”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niderlandów a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska: Laboratorium Zakładu Wirusologii Państwowego Instytutu
Weterynaryjnego
Al. Partyzantów 57
PL-24-100 Puławy”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Hiszpanii:

„Słowacja: Neuroimunologický ústav SAV
Dúbravská cesta 9
SK-942 45 Bratislava

Słowenia:

Nacionalni veterinarski inštitut
Gerbičeva 60
SI-1000 Ljubljana”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 260/2003

z dnia 12 lutego 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwalczania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych u owiec i kóz oraz zasad handlu żywymi owcami, kozami i zarodkami bydłecymi

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 92/118/EWG², w szczególności jej art. 10,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych³, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1494/2002⁴, w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swej opinii z dnia 4 i 5 kwietnia 2002 r. w sprawie bezpiecznego pochodzenia materiałów od małych przeżuwaczy, Naukowy Komitet Sterujący zalecił ubój całego stada w przypadku zdiagnozowania przypadku trzęsawki owiec w hodowli małych przeżuwaczy. Naukowy Komitet Sterujący uznał jednakże, że ubój owiec o genotypie białka prionowego ARR/ARR nie zmniejszyłby w znacznym stopniu zagrożenia. W celu uniknięcia zniechęcenia w zakresie zgłaszania przypadków występowania choroby oraz dla ochrony ras o niskiej odporności, ubój należy przeprowadzać stopniowo.
- (2) Dla spójności reguł w zakresie uboju owiec należy zmienić zasady handlu wewnątrzspółnotowego owcami hodowlanymi, celem zniesienia ograniczeń w handlu związanych z trzęsawką owiec o genotypie białka prionowego ARR/ARR.
- (3) W opinii z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa zarodków bydłecych, Naukowy Komitet Sterujący stwierdził, że nie ma potrzeby podejmowania środków innych niż te zalecane w protokołach Międzynarodowego Stowarzyszenia Transferu Embrionów. Na sesji ogólnej w maju 2002 r., Światowa Organizacja ds. Zdrowia Zwierząt (Office International des Epizooties (OIE)) z podobnych przyczyn naukowych

¹Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29.

²Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49.

³Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1.

⁴Dz.U. L 225 z 22.8.2002, str. 3.

podjęła decyzję o skreśleniu wszystkich warunków handlowych odnoszących się do zarodków bydłych i komórek jajowych. W związku z tym, w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 należy skreślić warunki handlu związane z BSE w odniesieniu do zarodków bydłych i komórek jajowych, oraz należy uchylić decyzję Komisji 92/290/EWG z dnia 14 maja 1992 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do zarodków bydłych w związku z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE) w Zjednoczonym Królestwie⁵, ostatnio zmienioną Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji.

- (4) Dlatego też, rozporządzenie (WE) nr 999/2001 należy odpowiednio zmienić.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach VII, VIII i XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Decyzja 92/290/EWG traci moc.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Pkt 2 lit. b) załącznika VII oraz część I rozdział A lit. a) (iii) załącznika VIII stosuje się od dnia 1 października 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 2003 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

---

⁵Dz.U. L 152 z 4.6.1992, str. 37.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach VII, VIII i XI wprowadza się następujące zmiany:

1. Załącznik VII otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VII

ZWALCZANIE PRZENOŚNEJ ENCEFALOPATII GĄBCZASTEJ

1. W ramach dochodzenia określonego w art. 13 ust. 1 lit. b) konieczna jest identyfikacja:
  - a) w przypadku bydła:
    - wszystkich innych przeżuwaczy w gospodarstwie, w którym potwierdzono wystąpienie choroby u danego zwierzęcia,
    - w przypadku potwierdzenia występowania choroby u samicy, jej potomstwa urodzonego dwa lata wstecz lub dwa lata po klinicznym początku choroby,
    - wszystkich zwierząt z kohorty zwierzęcia, u którego potwierdzono występowanie choroby,
    - możliwego pochodzenia choroby,
    - pozostałych zwierząt w gospodarstwie, w którym znajduje się zwierzę z potwierdzoną chorobą lub zwierząt w innych gospodarstwach, które mogły zostać zakażone czynnikiem chorobotwórczym TSE lub spożywały tę samą paszę albo miały styczność ze źródłem zakażenia,
    - przepływu potencjalnie skażonej paszy lub innych materiałów czy środków przenoszących chorobę, które mogły spowodować przeniesienie czynnika chorobotwórczego TSE do danego gospodarstwa bądź na zewnątrz;
  - b) w przypadku owiec i kóz:
    - wszystkich przeżuwaczy innych niż owce i kozy, pozostających w gospodarstwie, w którym znajduje się zwierzę z potwierdzoną chorobą,
    - w miarę możliwości, rodziców, wszystkich zarodków, komórek jajowych i ostatniego potomstwa zwierzęcia, u którego potwierdzono występowanie choroby,
    - oprócz tych wymienionych w tiret drugim, wszystkich pozostałych owiec i kóz w gospodarstwie, w którym znajduje się zwierzę z potwierdzoną chorobą,

- możliwego pochodzenia choroby, oraz identyfikacja pozostałych gospodarstw, w których znajdują się zwierzęta, zarodki albo komórki jajowe, które mogły ulec zakażeniu czynnikiem chorobotwórczym TSE lub spożywały tę samą paszę bądź miały styczność z tym samym źródłem zakażenia,
- przepływu potencjalnie skażonej paszy, lub innych materiałów czy środków przenoszących chorobę, które mogły spowodować przeniesienie czynnika chorobotwórczego BSE do danego gospodarstwa bądź na zewnątrz.

2. Środki ustanowione w art. 13 ust. 1 lit. c) obejmują, co najmniej:

- a) w przypadku potwierdzenia występowania BSE u bydła, ubój i całkowitą utylizację bydła zidentyfikowanego w następstwie dochodzenia, określonego w pkt. 1 lit. a) tiret pierwsze, drugie i trzecie. Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o nie poddawaniu ubojowi czy utylizacji całego bydła z gospodarstwa, w którym znajduje się zwierzę z potwierdzoną chorobą, określone w pkt. 1 lit. a) tiret pierwsze w zależności od sytuacji epidemiologicznej i możliwości identyfikacji zwierząt w danym gospodarstwie;
- b) w przypadku potwierdzenia występowania TSE u owiec lub kóz, począwszy od dnia 1 października 2003 r., zgodnie z decyzją właściwego organu:
  - (i) ubój i całkowitą utylizację wszystkich zwierząt, zarodków i komórek jajowych, zidentyfikowanych w następstwie dochodzenia określonego w pkt. 1 lit. b) tiret drugie i trzecie; lub
  - (ii) ubój i całkowitą utylizację wszystkich zwierząt, zarodków i komórek jajowych, zidentyfikowanych w następstwie dochodzenia określonego w pkt. 1 lit. b) tiret drugie i trzecie, z wyjątkiem:
    - tryków hodowlanych o genotypie ARR/ARR,
    - hodowlanych owiec maciorek o przynajmniej 1 allelu ARR i pozbawionych alleli VRQ, oraz
    - owiec o przynajmniej 1 allelu ARR, przeznaczonych wyłącznie na ubój,
  - (iii) jeżeli zakażone zwierzę zostało wprowadzone z innego gospodarstwa, Państwo Członkowskie, w oparciu o historię danego przypadku, może podjąć decyzję o zastosowaniu środków zwalczania choroby w gospodarstwie pochodzenia, w uzupełnieniu do środków podjętych w gospodarstwie, w którym potwierdzono występowanie zakażenia bądź w miejsce tych środków. W przypadku gruntów wykorzystywanych do wspólnego wypasu więcej niż jednego stada, Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o ograniczeniu zastosowania

środków w stosunku do jednego stada, uwzględniając wszystkie czynniki epidemiologiczne,

- c) w przypadku potwierdzenia występowania BSE u owiec i kóz, ubój i całkowitą utylizację wszystkich zwierząt, zarodków i komórek jajowych, zidentyfikowanych w następstwie dochodzenia określonego w pkt. 1 lit. b) tiret od drugiego do piątego.
- 3.1. Do gospodarstwa (gospodarstw), w którym wprowadzono środki polegające na utylizacji zgodnie z pkt. 2 lit. b) (i) lub (ii) można wprowadzać wyłącznie następujące zwierzęta:
- a) barany o genotypie ARR/ARR;
  - b) owce maciorek o przynajmniej 1 allelu ARR i pozbawione alleli VRQ;
  - c) kozy, z zastrzeżeniem, że:
    - w gospodarstwie nie znajdują się owce inne niż te o genotypie ARR/ARR,
    - po usunięciu zwierząt przeprowadzono dokładne czyszczenie i dezynfekcję wszystkich pomieszczeń przeznaczonych do przechowywania zwierząt,
    - gospodarstwo zostało poddane wzmożonej kontroli w zakresie TSE, łącznie z badaniem wszystkich wybrakowanych i padłych w gospodarstwie owiec powyżej 18 miesiąca życia.
- 3.2. W gospodarstwie (gospodarstwach), w którym wprowadzono środki polegające na utylizacji zgodnie z pkt. 2 lit. b) (i) lub (ii) można stosować wyłącznie następujące produkty rozrodcze:
- a) nasienie tryków o genotypie ARR/ARR;
  - b) zarodki o co najmniej 1 allelu ARR i pozbawione alleli VRQ.
4. W okresie przejściowym trwającym najdłużej do dnia 1 stycznia 2006 r., oraz w drodze odstępstwa od ograniczenia określonego w pkt. 3 lit. b), w przypadku trudności z pozyskaniem owiec zastępczych o znanym genotypie, Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o wprowadzeniu do gospodarstwa określonego w pkt. 2 lit. b)(i) oraz (ii) niekotnych jarek o nieznanym genotypie.
5. W następstwie zastosowania w gospodarstwie środków określonych w pkt. 2 lit. b) (i) oraz (ii):
- a) przemieszczanie owiec o genotypie ARR/ARR z gospodarstwa nie podlega żadnym ograniczeniom;
  - b) owce o tylko jednym allelu ARR mogą być wyprowadzane z gospodarstwa

tylko bezpośrednio na ubój w celu spożycia przez ludzi albo w celu utylizacji;

- c) owce o innych genotypach mogą być wyprowadzane z gospodarstwa w celu utylizacji.
6. Ograniczenia określone w pkt. 3 i 5 stosuje się w odniesieniu do danego gospodarstwa przez okres trzech lat od:
- a) daty uzyskania statusu ARR/ARR przez wszystkie owce w gospodarstwie; lub
  - b) ostatniego dnia, w którym owce lub kozy znajdowały się w pomieszczeniach; lub
  - c) w przypadku ppkt. 3.1 lit. c), od daty wprowadzenia wzmożonej kontroli w zakresie TSE.
7. W przypadku niskiej częstotliwości występowania allelu ARR u danej rasy lub w gospodarstwie, lub w przypadku stwierdzenia takiej konieczności w celu uniknięcia chowu w pokrewieństwie, Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o:
- a) odroczeniu utylizacji zwierząt określonej w pkt. 2 lit. b) (i) oraz (ii), na okres do dwóch lat hodowlanych;
  - b) zezwolić na wprowadzenie do gospodarstwa określonego w pkt. 2 lit. b) (i) oraz (ii) owiec innych niż te wyszczególnione w pkt. 3, pod warunkiem, że nie są nosicielami allelu VRQ.
8. Państwa Członkowskie stosujące odstępstwa określone w pkt. 4 i 7 notyfikują Komisji warunki i kryteria zastosowane w celu udzielenia przedmiotowych odstępstw.”
2. Tytuł rozdziału A załącznika VIII oraz część I rozdziału A załącznika VIII otrzymują brzmienie:

„ROZDZIAŁ A

Warunki handlu wewnątrzspółnotowego żywymi zwierzętami

- I. Warunki stosowane bez względu na kategorię Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego pochodzenia albo miejsca przebywania zwierzęcia

Następujące warunki mają zastosowanie w handlu owcami i kozami:

- a) owce i kozy do celów hodowlanych muszą:
  - (i) pochodzić z gospodarstwa, które przez okres ostatnich trzech lat spełniało następujące wymogi:

- poddawane jest regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym,
  - zwierzęta są oznakowane,
  - nie potwierdzono żadnego przypadku trzęsawki owiec,
  - w gospodarstwie przeprowadza się kontrolę polegającą na pobraniu próbek od starych samic przeznaczonych na rzeź,
  - do gospodarstwa wprowadza się samice wyłącznie z gospodarstwa, które spełnia te same wymogi; lub
- (ii) samice, które od urodzenia lub przez okres ostatnich trzech lat stale przebywały w gospodarstwie lub w gospodarstwach spełniających wymogi ustanowione w (i); lub
- (iii) od dnia 1 października 2003 r., są zwierzętami o genotypie białka prionowego ARR/ARR, określonymi w załączniku I do decyzji Komisji 2002/1003/WE*.

Jeżeli są przeznaczone dla Państwa Członkowskiego, które korzysta, w odniesieniu do całego lub części swojego terytorium, z przepisów ustanowionych w lit. b) lub c), muszą spełniać dodatkowe gwarancje, ogólne albo szczególne, które zostały określone zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 24 ust. 2;

- b) Państwo Członkowskie, które posiada obowiązkowy lub dobrowolny program zwalczania trzęsawki owiec, na całym albo na części swojego terytorium:
- (i) może przedłożyć przedmiotowy program Komisji, przedstawiając w szczególności:
- rozmieszczenie przypadków choroby w Państwie Członkowskim,
  - przyczyny wprowadzenia programu, z uwzględnieniem znaczenia choroby oraz współczynnika kosztów i korzyści,
  - obszar geograficzny, na którym program zostanie wprowadzony,
  - kategorie statusu określone dla gospodarstwa oraz normy, jakie muszą zostać spełnione w ramach każdej kategorii,
  - procedury badawcze, jakie mają być stosowane,
  - procedury monitorowania programu,

- czynności, jakie mają zostać podjęte w przypadku utraty statusu przez gospodarstwo,
  - środki, które mają zostać podjęte, jeżeli wyniki kontroli przeprowadzonych zgodnie z przepisami programu będą pozytywne,
- (ii) program określony w (i) może zostać zatwierdzony, jeżeli spełnia kryteria ustanowione w przedmiotowym punkcie, zgodnie z procedurą określoną w art. 34 ust. 2. W tym samym czasie lub najpóźniej trzy miesiące po zatwierdzeniu programu zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2 należy określić dodatkowe gwarancje, ogólne bądź szczególne, jakie mogą być wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym. Gwarancje takie nie mogą wykraczać poza gwarancje stosowane przez Państwo Członkowskie na poziomie krajowym,
- (iii) zmiany lub uzupełnienia programów przedkładanych przez Państwa Członkowskie mogą zostać zatwierdzone zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2. Zmiany gwarancji określonych zgodnie z (ii) mogą zostać zatwierdzone zgodnie z przedstawioną procedurą,
- c) w przypadku, gdy Państwo Członkowskie stwierdza, że jego terytorium lub część tego terytorium są wolne od trzęsawki owiec:
- (i) zobowiązane jest przedłożyć Komisji właściwą dokumentację uzupełniającą, w szczególności z uwzględnieniem:
- historii pojawienia się choroby na jego terytorium,
  - wyników testów kontrolnych opartych o badania serologiczne, mikrobiologiczne, patologiczne lub epidemiologiczne,
  - okresu czasu, w którym przeprowadzono kontrole,
  - uzgodnień dotyczących sprawdzenia braku występowania choroby,
- (ii) dodatkowe gwarancje, ogólne lub szczególne, jakie mogą być wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym, określa się zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 24 ust. 2. Gwarancje takie nie mogą wykraczać poza gwarancje stosowane przez Państwo Członkowskie na poziomie krajowym,
- (iii) dane Państwo Członkowskie zobowiązane jest zgłaszać Komisji wszystkie zmiany danych szczegółowych określonych w (i), dotyczące choroby. W związku z takim zgłoszeniem, gwarancje określone zgodnie z (ii) mogą zostać zmienione lub wycofane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24 ust. 2.
-

* Dz.U. L 349 z 24.12.2002, str. 105.”

3. W części D pkt 1 załącznika XI skreśla się, co następuje:

„Decyzja Komisji 92/290/EWG z dnia 14 maja 1992 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do zarodków bydłowych w związku z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE) w Zjednoczonym Królestwie.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 650/2003

z dnia 10 kwietnia 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie przywozu żywych owiec i kóz

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i likwidowania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych¹ ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 260/2003², w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 260/2003, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 999/2001, wprowadziło nowe wspólnotowe zasady dotyczące likwidowania, będące następstwem potwierdzenia przypadków trzęsawki owiec w gospodarstwie małych przeżuwaczy, oparte na opinii Naukowego Komitetu Sterującego (SSC) z dnia 4 i 5 kwietnia 2002 r. w sprawie bezpiecznego pozyskiwania materiałów pochodzących od małych przeżuwaczy. W celu osiągnięcia spójności z takimi zasadami likwidowania, zasady dotyczące handlu wewnątrzspółnotowego owcami hodowanymi zostały również zmienione, aby usunąć ograniczenia związane z trzęsawką owiec w handlu owcami o genotypie ARR/ARR białka prionowego.
- (2) Zasady przy przywozie żywych owiec i kóz należy zmienić tak, aby były zgodne z zasadami dotyczącymi handlu wewnątrzspółnotowego.
- (3) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 999/2001 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

---

¹ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1.

² Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 7.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 kwietnia 2003 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Rozdział E załącznika IX otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ E

Przywóz owiec i kóz

Owce i kozy przywożone do Wspólnoty po dniu 1 października 2003 r. objęte są wymogiem przedstawienia świadectwa zdrowia zwierząt potwierdzającego, że:

- a) urodziły się i były nieprzerwanie hodowane w gospodarstwach, w których nigdy nie rozpoznano przypadku trzęsawki owiec, oraz w przypadku hodowanych owiec i kóz, spełniają one wymogi rozdział A I lit. a) (i) i (ii) załącznika VIII, albo
- b) są owcami o genotypie ARR/ARR białka prionowego, jak określono w załączniku do decyzji Komisji 2002/1003/WE, pochodzącymi z gospodarstwa, w którym w ostatnich sześciu miesiącach nie zanotowano żadnego przypadku trzęsawki owiec.

Jeżeli są one przeznaczone do Państwa Członkowskiego, które korzysta z przepisów ustanowionych w rozdziale A pkt I lit. b) lub c) załącznika VIII), na części lub całym jego terytorium, posiadają dodatkowe gwarancje, ogólne lub szczegółowe, które zdefiniowano zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 1053/2003
z dnia 19 czerwca 2003r.
zmieniające rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady
w zakresie szybkich testów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i likwidowania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 260/2003², w szczególności jego art. 23 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 podaje wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych dla TSE do celów tego rozporządzenia. Grecja zmieniła swoje krajowe laboratorium referencyjne.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 podaje również wykaz szybkich testów zatwierdzonych do monitorowania TSE.
- (3) Spółka wprowadzająca do obrotu jeden z szybkich testów zatwierdzonych do celów monitorowania TSE poinformowała Komisję o zamiarze wprowadzania testu do obrotu pod inną nazwą handlową,
- (4) W swojej opinii z dni 6 i 7 marca 2003 r., Naukowy Komitet Sterujący zalecił włączenie dwóch nowych testów do wykazu szybkich testów zatwierdzonych do celów monitorowania gąbczastej encefalopatii bydła (BSE). Producenci obu testów dostarczyli dane potwierdzające fakt, że ich test może być również użyty do celów monitorowania TSE u owiec.
- (5) Aby zapewnić, że zatwierdzone szybkie testy zachowają po zatwierdzeniu ten sam poziom działania, należy przyjąć procedurę wprowadzania ewentualnych zmian do testu lub protokołu testu.
- (6) W związku z powyższym rozporządzenie (WE) nr 999/2001 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

---

¹ Dz.U. nr L 147 z 31.5.2001, str. 1.

² Dz.U. nr L 37 z 13.2.2003, str. 7.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W załączniku X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich .

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 czerwca 2003r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku X wprowadza się następujące zmiany:

(a) W Rozdziale A w punkcie 3, tekst dotyczący Grecji otrzymuje brzmienie:

„Grecja: Ministry of Agriculture
Veterinary Laboratory of Larisa
7th km of Larisa — Trikala Highway
GR-411 10 Larisa
(rapid tests and immunological tests)

Laboratory of Gross Pathology
Faculty of Veterinary Medicine
Aristotelian University of Thessaloniki
Giannitson & Voutyra St.
GR-546 27 Thessaloniki
(histopathology)’

(b) W Rozdziale C, punkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Szybkie testy

Do celów wykonywania testów szybkich zgodnie z art 5 ust. 3 i art. 6. ust.1 stosuje się następujące metody jako szybkie testy:

- test immuno-blottingu oparty na zachodniej procedurze blottingu dla wykrywania fragmentu odpornego na proteinazy PrP^{Res} (Prionics-Check Western test),
- test luminescencyjny ELISA obejmujący procedurę ekstrakcji i technikę ELISA przy zastosowaniu odczynnika luminescencyjnego (test Enfer),
- oznaczenie immunologiczne wielowarstwowe dla PrP^{Res} wykonane po denaturacji i koncentracji (test Bio-Rad TeSe, wcześniejszy test Bio-Rad Platelia). Dotychczasowe zapasy oznaczone nazwą „test Bio-Rad Platelia” mogą być jednak używane przez okres dziewięciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia,
- oznaczenie immunologiczne oparte na mikro-płytkach (ELISA), które wykrywa fragment odporny na proteinazy PrP^{Res} przy monoklonalnych przeciwciałach (test Prionics-Check LIA),
- automatyczne oznaczenie zależne od struktury porównujące reaktywność wykrytego przeciwciała do wrażliwych na proteazę i odpornych na proteazę form PrP^{Sc} (pewien ułamek form PrP^{Sc} odpornych na proteazę jest równy PrP^{Res}) i do PrP^C (test InPro CD1-5).

Producent szybkich testów musi posiadać odpowiedni system zapewnienia jakości ustalony przez laboratorium referencyjne Wspólnoty, który zapewni, że działanie testu nie zmieni się. Producent ma obowiązek dostarczenia protokołu testu do laboratorium referencyjnego Wspólnoty.

Zmiany szybkiego testu lub protokołu testu mogą być wprowadzane po wcześniejszym powiadomieniu laboratorium referencyjnego Wspólnoty i pod warunkiem, że laboratorium referencyjne Wspólnoty uzna, że zmiany nie zmniejszają wrażliwości, specyficzności, ani rzetelności szybkiego testu. Wynik jest przekazywany Komisji i krajowym laboratoriom referencyjnym.”

**ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 1128/2003
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

z dnia 16 czerwca 2003 r.

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do przedłużenia okresu
stosowania środków przejściowych**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 152 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych⁴ stanowi jednolitą podstawę prawną dla całego prawodawstwa w odniesieniu do przenośnych encefalopatii gąbczastych w państwach Wspólnoty;
- 2) rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ustanawia zasady oznaczania statusu bydłowej encefalopatii gąbczastej (BSE) w Państwie Członkowskim, państwie trzecim bądź w jednym z ich regionów. Status ten, zwany dalej „statusem BSE”, określa niektóre środki dotyczące zwalczania BSE i handlu oraz przywozu niektórych żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. Niniejsze rozporządzenie stanowi, że przed oznaczeniem statusu BSE należy przyjąć środki przejściowe przez maksymalny okres 2 lat;
- 3) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1326/2001 z dnia 29 czerwca 2001 r.⁵ ustanawia środki przejściowe, które należy stosować przez maksymalny okres dwóch lat począwszy od dnia 1 lipca 2001 r.;

---

¹ Opinia wydana 5 marca 2003 r. (dotychczas nie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

² Opinia wydana 14 maja 2003 r. (dotychczas nie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 3 czerwca 2003 r. (dotychczas nie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym*) oraz decyzja Rady z dnia 11 czerwca 2003 r.

⁴ Dz.U. L 147 z 31.5.2001 r., str.1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 650/2003 (Dz.U. L 95 z 11.4.2003 r.,str.15).

⁵ Dz.U. L 177 z 30.06.2001 r., str.60. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 270/2002 (Dz.U. L 45 z 15.2.2002 r., str. 4).

- 4) w trakcie stosowania kryteriów ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 w celu oznaczania statusu BSE pojawiły się niektóre problemy; Komisja przedyskutowała z Państwami Członkowskimi możliwe poprawki do tych kryteriów w celu stworzenia lepszej relacji między statusem BSE a ryzykiem; rezultatem tych dyskusji może być znacznie poszerzony przez postępy w badaniach nad BSE rozdział dotyczący Międzynarodowych Kodów Zdrowia Zwierząt z Międzynarodowego Urzędu Epizootiologii;
- 5) należy koniecznie przedłużyć okres stosowania środków przejściowych celem zakończenia prowadzonych dyskusji;
- 6) z tego względu w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 należy wprowadzić odpowiednie zmiany;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 23 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 punkt drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„ Zgodnie z procedurą, środki przejściowe zostają przyjęte w okresie kończącym się najpóźniej dnia 1 lipca 2005 r., w celu umożliwienia zmiany bieżących porozumień na porozumienia ustanowione niniejszym rozporządzeniem.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 16 czerwca 2003 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
P.COX
Przewodniczący

W imieniu Rady
G.PAPANDREOU
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 1139/2003

z dnia 27 czerwca 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady
w zakresie programów monitorujących oraz materiału szczególnego ryzyka

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. Ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i likwidowania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych¹, ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) 1003/2003², w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ustanawia zasady monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u owiec i kóz, włącznie z monitorowaniem prób zwierząt nieubitych z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi; należy uściślić określenie tej grupy zwierząt w celu uniknięcia niewłaściwego pobierania prób;
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ustanawia środki likwidowania stosowane po stwierdzeniu TSE u owiec i kóz; pobieranie prób należy przeprowadzać w odniesieniu do zwierząt zniszczonych zgodnie z tymi środkami, w celu zebrania informacji epidemiologicznej;
- (3) Zachodzi teoretyczna możliwość, że BSE może występować w populacjach owiec i kóz; nie jest możliwe stosowanie rutynowych metod w celu rozróżnienia pomiędzy infekcją BSE a trzęsawką owiec. Poziom zakaźności w jelicie krętym w obydwóch chorobach jest znaczny od początkowego stadium infekcji. Jako środek zapobiegawczy, jelito kręte owiec i kóz w każdym wieku powinno zostać dodane do wykazu materiałów szczególnego ryzyka.
- (4) W swojej opinii z dni 7 i 8 listopada 2002 r. w odniesieniu do podziału zakaźności TSE w tkankach przeżuwaczy, Naukowy Komitet Sterujący (NKS) zalecił, że migdałki u bydła w każdym wieku należy traktować jako stwarzające ryzyko występowania gąbczastej encefalopatii bydła (BSE);
- (5) NKS stwierdził, że aby uniknąć ryzyka zakażeniem BSE należy unikać skażenia materiałem z centralnego układu nerwowego i materiałem z migdałków w czasie oddzielania mięsa od głowy i oddzielania języków u bydła przeznaczonego do spożycia przez ludzi;
- (6) Ponieważ stan głów przeważnie zależy od ostrożnego z nimi postępowania oraz odpowiedniego zabezpieczenia otworu w kości czołowej i otworu wielkiego (*foramen*

---

¹ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1.

² Dz.U. L 152 z 20.6.2003, str. 8.

magnum), systemy kontrolne muszą znajdować się na miejscu ubojni i w specjalnie dopuszczonych zakładach rozbioru mięsa;

- (7) Zasady wysyłania tusz, półtuszy i ćwierćtuszy nie zawierających żadnych materiałów szczególnego ryzyka innych niż kręgosłup, do Państw Członkowskich bez ich uprzedniej zgody, należy poszerzyć o półtusze podzielone na nie więcej niż trzy części hurtowe zależnie od rzeczywistego handlu między Państwami Członkowskimi
- (8) Rozporządzenie (WE) 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady³, zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 808/2003⁴, ustanawia zasady zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w odniesieniu do gromadzenia, transportu, przechowywania, postępowania, przetwarzania i użytkowania lub usuwania wszelkich zwierzęcych produktów ubocznych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, włącznie z wprowadzaniem ich do obrotu oraz, w niektórych przypadkach, ich wywozem i tranzytem; w związku z powyższym specjalne zasady dotyczące usuwania i likwidowania tych produktów ustanowione w załączniku XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 powinny zostać skreślone;
- (9) Wobec tego rozporządzenie (WE) nr 999/2001 powinno zostać odpowiednio zmienione;
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu do spraw Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach III i XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2003 r.

Nowy przepis załącznika XI, część A, punkt 1 lit. a) (ii) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, jak stanowi punkt 2 załącznika do niniejszego rozporządzenia, stosuje się do zwierząt poddawanych ubojowi od dnia 1 października 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

---

³ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1.

⁴ Dz.U. L 117 z 13.5.2003, str.1.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 czerwca 2003 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach III i XI wprowadza się następujące zmiany:

1. Załącznik III otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

SYSTEM MONITORUJACY

ROZDZIAŁ A

I. MONITOROWANIE BYDŁA

1. Zasada ogólna

Monitorowanie bydła przeprowadza się zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w załączniku X, rozdział C, punkt 3 ust. 1 lit. b).

2. Monitorowanie zwierząt poddawanych ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi

2.1. Każda sztuka bydła powyżej 24 miesiąca życia:

- podlegająca „ubojowi z konieczności” jak określono w art. 2 lit. n) dyrektywy Rady 64/433/EWG⁵, lub
- przeznaczona do uboju zgodnie z załącznikiem I, rozdział VI, punkt 28 lit. c) do dyrektywy 64/433/EWG, za wyjątkiem zwierząt bez klinicznych oznak choroby poddanych ubojowi w kontekście kampanii likwidowania choroby,

zostanie poddana badaniom na BSE.

2.2. Każda sztuka bydła powyżej 30 miesiąca życia:

- podlegająca zwykłemu ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi, lub
- przeznaczona do uboju w kontekście kampanii likwidowania choroby zgodnie z załącznikiem I, rozdział VI, punkt 28 lit. c) do dyrektywy 64/433/EWG, ale nie wykazująca żadnych klinicznych oznak choroby,

zostanie poddana badaniom na BSE.

2.3. W drodze odstępstwa od punktu 2.2 oraz z uwzględnieniem bydła urodzonego, wyhodowanego i poddanego ubojowi na jej terytorium, Szwecja może

---

⁵ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.

zdecydować o przeprowadzeniu badań tylko próbą losową. Próba obejmuje przynajmniej 10 000 zwierząt rocznie.

3. Monitorowanie zwierząt nieubitych z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi

3.1. Każda sztuka bydła powyżej 24 miesiąca życia, która padła lub została zabita, ale która nie została:

- zabita w celu zniszczenia stosownie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 716/96⁶,
- zabita w ramach epidemii, takich jak pryszczycyca,
- ubita z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi,

jest poddawana badaniom na BSE.

3.2. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o odstępstwie od przepisów punktu 3.1 na obszarach peryferyjnych o niskiej gęstości występowania zwierząt, gdzie nie organizuje się żadnego zbioru padłych zwierząt. Państwa Członkowskie stosujące to odstępstwo, informują o tym Komisję oraz składają wykaz obszarów objętych odstępstwem. Odstępstwo nie obejmuje więcej niż 10% populacji bydła w Państwie Członkowskim.

4. Monitorowanie zwierząt zakupionych w celu zniszczenia stosownie do rozporządzenia (WE) nr 716/96

4.1. Wszystkie zwierzęta podlegające ubojowi z konieczności, lub u których stwierdzono chorobę w czasie badania *ante mortem* są poddawane badaniom na BSE.

4.2. Wszystkie zwierzęta powyżej 42 miesiąca życia urodzone po 1 sierpnia 1996 r. są poddawane badaniom na BSE.

4.3. Losowa próba obejmująca co najmniej 10 000 zwierząt rocznie spośród zwierząt nie wymienionych w punktach 4.1 lub 4.2, jest poddawana badaniom na BSE.

5. Monitorowanie innych zwierząt

Obok badań, o których mowa punktach 2 do 4, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o podjęciu badań nad innym bydłem na swoim terytorium, w szczególności, gdy zwierzęta te pochodzą z krajów o rodzimym BSE, spożyły potencjalnie skażone pasze bądź zostały urodzone, bądź pochodzą od matek zakażonych BSE.

6. Środki podjęte w następstwie badań

---

⁶ Dz.U. L 99 z 20.4.1996, str.14.

- 6.1. Gdy zwierzę poddane ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zostało wybrane do przeprowadzenia badań na BSE, wtedy znak zdrowotności ustanowiony w rozdziale XI załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG nie jest wykonywany na tuszy tego zwierzęcia, dopóki wynik otrzymany za pomocą szybkiego testu nie będzie ujemny.
- 6.2. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od przepisów punktu 6.1, jeżeli w ubojni funkcjonuje urzędowy system w celu zapewnienia, że żadne części badanych zwierząt opatrzonego znakiem zdrowotności nie opuszczają ubojni, dopóki wynik otrzymany za pomocą szybkiego testu nie będzie ujemny.
- 6.3. Wszystkie części ciała zwierzęcia badanego na BSE, włącznie ze skórą, są zachowywane zgodnie z zaleceniami kontroli urzędowej, dopóki wynik otrzymany za pomocą szybkiego testu nie będzie ujemny, chyba że zostaną zniszczone zgodnie z załącznikiem V punkt 3 lub 4.
- 6.4. Wszystkie części ciała zwierzęcia, u którego stwierdzono dodatni wynik otrzymany w wyniku szybkiego testu, włącznie ze skórą, są niszczone zgodnie z załącznikiem V punkt 3 lub 4, oprócz materiału przeznaczonego do zachowania w powiązaniu z zapisami przewidzianymi w rozdziale B sekcja III.
- 6.5. Jeżeli u zwierzęcia ubitego z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi stwierdzono dodatni odczyt w wyniku szybkiego testu, co najmniej tusza bezpośrednio poprzedzająca tuszę o dodatnim wyniku testu oraz dwie tusze następujące bezpośrednio po tuszy o dodatnim wyniku testu na tej samej linii uboju, są niszczone zgodnie z punktem 6.4, oprócz tuszy o dodatnim wyniku testu.
- 6.6. Państwa Członkowskie mogą naruszyć wprowadzić odstępstwo od przepisów punktu 6.5, jeżeli w ubojni działa system zabezpieczający przed wystąpieniem skażenia pomiędzy tuszami.

II. MONITOROWANIE OWIEC I KÓZ

1. Zasada ogólna

Monitorowanie owiec i kóz przeprowadza się zgodnie z metodami laboratoryjnymi ustanowionymi w załączniku X rozdział C punkt 3.2 lit. b).

2. Monitorowanie zwierząt poddanych ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi

Zwierzęta powyżej 18 miesięcy życia, lub które posiadają więcej niż dwa stałe siekacze, i które są ubite z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi poddaje się badaniom zgodnie z wielkością próby wskazanej w tabeli. Pobieranie próby jest reprezentacyjne dla każdego regionu i sezonu. Selekcję próby projektuje się mając na względzie uniknięcie nadreprezentacji grupy w odniesieniu do pochodzenia, gatunku, wieku, rasy hodowlanej, typu produkcji lub innej cechy.

Wiek zwierząt jest oceniany na podstawie uzębienia, widocznych oznak dojrzałego osobnika lub innych wiarygodnych informacji. Jeżeli to możliwe, unika się powtarzania prób w obrębie tego samego stada.

Państwo Członkowskie	Minimalna wielkość rocznej próby Zwierzęta poddane ubojowi ¹
Belgia	3 750
Dania	3 000
Niemcy	60 000
Grecja	60 000
Hiszpania	60 000
Francja	60 000
Irlandia	60 000
Włochy	60 000
Luksemburg	250
Niderlandy	39 000
Austria	8 200
Portugalia	22 500
Finlandia	1 900
Szwecja	5 250
Zjednoczone Królestwo	60 000

¹ Wielkość próby została obliczona w celu wykrycia występowania 0,005% z 95% prawdopodobieństwem u zwierząt poddanych ubojowi w tych Państwach Członkowskich, które dokonują uboju dużej liczby dorosłych owiec. W Państwach Członkowskich, które dokonują uboju mniejszej liczby dorosłych owiec, wielkość próby jest obliczana jako 25% z szacunkowej bądź zarejestrowanej liczby owiec poddanych ubojowi w roku 2000.

Państwo Członkowskie może przeprowadzić test na liczbie zwierząt mniejszej niż wskazano w tabeli, jeżeli najnowsze urzędowe dane statystyczne wykazują, że liczba ta jest równoważna 25% owiec poddawanych ubojowi rocznie w tym Państwie Członkowskim.

3. Monitorowanie zwierząt nie poddanych ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi

Zwierzęta powyżej 18 miesięcy życia lub które posiadają więcej niż dwa stałe siekacze, które padły lub zostały zabite, ale nie zostały:

- zabite w ramach kampanii likwidowania choroby,
- poddane ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi,

są poddawane badaniom zgodnie z wielkością próby wskazanej w tabeli. Pobieranie próby jest reprezentacyjne dla każdego regionu i sezonu. Selekcję próby projektuje się mając na względzie uniknięcie nadreprezentacji grupy w

odniesieniu do pochodzenia, gatunku, wieku, rasy hodowlanej, typu produkcji lub innej cechy. Wiek zwierząt jest oceniany na podstawie uzębienia, widocznych oznak dojrzałego osobnika lub innych wiarygodnych informacji. Jeżeli to możliwe, unika się powtarzania prób w obrębie tego samego stada.

Państwa Członkowskie mogą zdecydować o wyłączeniu pobierania prób z obszarów peryferyjnych o niskiej gęstości występowania zwierząt, gdzie nie organizuje się żadnego zbioru padłych zwierząt. Państwa członkowskie stosujące to odstępstwo, informują o tym Komisję oraz składają wykaz obszarów objętych odstępstwem. Odstępstwo nie obejmuje więcej niż 10% populacji owiec i kóz w tym Państwie Członkowskim.

Państwo Członkowskie	Minimalna wielkość rocznej próby Zwierzęta poddane ubojowi ¹
Belgia	450
Dania	400
Niemcy	6 000
Grecja	6 000
Hiszpania	6 000
Francja	6 000
Irlandia	6 000
Włochy	6 000
Luksemburg	30
Niderlandy	5 000
Austria	1 100
Portugalia	6 000
Finlandia	250
Szwecja	800
Zjednoczone Królestwo	6 000

¹ Wielkość próby została obliczona w celu wykrycia występowania 0,05% z 95% prawdopodobieństwem u zwierząt martwych w tych Państwach Członkowskich, w których występuje duża populacja owiec. W Państwach Członkowskich, w których występuje mniejsza populacja owiec, wielkość próby jest obliczana jako 50% z szacunkowej liczby martwych zwierząt (szacunkowa śmiertelność 1%).

4. Monitorowanie zakażonych stad

Od dnia 1 października 2003 r., zwierzęta powyżej 12 miesięcy życia lub posiadające stały siekacz, które zostały zabite zgodnie z przepisami załącznika VII pkt 2 lit. b) (i) lub (ii) lub pkt 2 lit. c), są poddawane badaniom w oparciu o selekcję próby losowej, zgodnie z wielkością próby wskazanej w tabeli.

Liczba zwierząt wycofanych ze stada powyżej 12 miesięcy życia	Minimalna wielkość próby ¹
--	---------------------------------------

70 lub mniej	Wszystkie kwalifikujące się zwierzęta
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 lub więcej	150

¹ Wielkość próby została obliczona, aby z 95% pewnością objąć co najmniej jeden pozytywny przypadek, jeżeli choroba ta występuje w minimalnym rozpowszechnieniu 2% w badanej populacji.

5. Monitorowanie innych zwierząt

Obok programów monitorujących określonych w punktach 2, 3 i 4, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o przeprowadzeniu monitorowania innych zwierząt, a w szczególności:

- zwierząt wykorzystywanych do celów produkcji mleczarskiej,
- zwierząt pochodzących z państw o rodzimym TSE,
- zwierząt, które spożywały potencjalnie skażone pasze,
- zwierząt urodzonych lub pochodzących od matek zakażonych TSE,
- zwierząt ze stad zakażonych TSE.

6. Środki stosowane po przeprowadzeniu badań owiec i kóz

- 6.1. Jeżeli zwierzę ubite z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zostało wybrane do badania na TSE, na tuszy tego zwierzęcia nie wykonuje się znaku zdrowotności, ustanowionego w rozdziale XI załącznika I do dyrektywy 64/4333/EWG, dopóki otrzymany odczyt szybkiego testu nie będzie ujemny.
- 6.2. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od przepisów punktu 6.1, jeżeli w ubojni funkcjonuje urzędowy system zapewniający, że żadne

części badanych zwierząt opatrzonych znakiem zdrowotności nie opuszczają ubojni, dopóki odczyt otrzymany za pomocą szybkiego testu nie będzie ujemny.

- 6.3. Wszystkie części ciała badanego zwierzęcia, włącznie ze skórą, są zachowywane pod kontrolą urzędową, dopóki odczyt otrzymany za pomocą szybkiego testu nie będzie ujemny, chyba że zostaną zniszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4.
- 6.4. Wszystkie części ciała zwierzęcia, u którego stwierdzono dodatni odczyt otrzymany w wyniku szybkiego testu, włącznie ze skórą, są niszczone zgodnie z załącznikiem V pkt 3 lub 4, oprócz materiału przeznaczonego do zachowania w powiązaniu z zapisami przewidzianymi w rozdziale B sekcja III.

7. Genotypowanie

- 7.1. Genotyp proteinowy prionów oznacza się w każdym przypadku dodatniego TSE u owiec. Przypadki TSE stwierdzone u odpornych genotypów (genotypy owiec, które kodują alaninę na obydwóch allelach w pozycji 136, argininę na obydwóch allelach w pozycji 154 i argininę na obydwóch allelach w pozycji 171) należy niezwłocznie zgłosić Komisji. Jeżeli to możliwe, takie przypadki należy przedstawić celem ustalenia pochodzenia. Jeżeli ustalenie pochodzenia takich przypadków nie jest możliwe, wtedy stado, z którego wywodzi się zwierzę oraz inne stada, w których zwierzę przebywało, podlega przyspieszonemu monitorowaniu mając na względzie wykrycie innych przypadków TSE.
- 7.2. Ponadto, oprócz genotypowania u zwierząt w oparciu o punkt 7.1, należy oznaczyć genotyp proteinowy prionów u losowo wybranej podpróby owiec badanych zgodnie z przepisami rozdziału A sekcja II punkt 2. Podpróba reprezentuje co najmniej jeden procent ogólnej próby dla każdego Państwa Członkowskiego oraz nie może być mniejsza niż 100 zwierząt na Państwo Członkowskie. W drodze odstępstwa, Państwa Członkowskie mogą wybrać do określenia genotypu równoważną liczbę żywych zwierząt w podobnym wieku.

III. MONITOROWANIE INNYCH GATUNKÓW ZWIERZĄT

Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać monitorowanie w celu wykrycia TSE u gatunków zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.

ROZDZIAŁ B

I. INFORMACJE, KTÓRE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE MAJĄ PRZEDSTAWIĆ W SWOIM SPRAWOZDANIU

1. Liczba przypadków podejrzanych o chorobę, przypadających na gatunek zwierząt, objętych restrykcjami przemieszczania zgodnie z art. 12 ust.1.

2. Liczba przypadków podejrzanych o chorobę, przypadających na gatunek zwierząt, podlegających badaniu laboratoryjnemu zgodnie z art. 12 ust. 2 oraz wyniki badania.
3. Liczba stad, w których przypadki podejrzenia zakażenia u owiec i kóz zostały zgłoszone oraz przeprowadzono badanie zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2.
4. Oszacowana wielkość każdej subpopulacji, o której mowa w rozdziale A sekcja 1 pkt. 3 i 4.
5. Ilość bydła poddanego badaniu w obrębie każdej subpopulacji, o której mowa w rozdziale A sekcja 1 pkt. 2 do 5, metoda selekcji próby oraz wyniki badań.
6. Oszacowana wielkość subpopulacji, o których mowa w rozdziale A sekcja II punkty 2 i 3, które zostały wybrane do pobierania prób.
7. Ilość owiec i kóz oraz stad poddanych badaniu w obrębie każdej subpopulacji, o których mowa w rozdziale A sekcja II punkty 2 do 5, metoda selekcji próby oraz wyniki badań.
8. Liczba, podział wiekowy i podział geograficzny przypadków z dodatnim wynikiem BSE oraz trzęsawki owiec (*scrapie*). Kraj pochodzenia, jeżeli nie ten sam co kraj zgłaszający, przypadków z dodatnim wynikiem BSE i trzęsawki owiec. Liczba i podział geograficzny stad z dodatnim wynikiem trzęsawki owiec. Rok oraz, jeżeli to możliwe, miesiąc urodzenia powinny być podane w każdym przypadku BSE.
9. Pozytywne przypadki TSE potwierdzone u zwierząt innych niż bydło, owce i kozy.
10. Genotyp i gdzie możliwe rasa hodowlana każdego zwierzęcia, od którego pobierano próbę w obrębie subpopulacji, o której mowa w rozdziale A część II punkty 7.1 i 7.2.

II. INFORMACJE, KTÓRE KOMISJA PRZEDSTAWIA W SWOIM PODSUMOWANIU

Podsumowanie jest przedstawiane w formie tabel obejmujących co najmniej informacje, o których mowa w części I dla każdego Państwa Członkowskiego.

III. REJESTR DANYCH

1. Władzy organ zachowuje przez okres siedmiu lat rejestr następujących danych:
  - liczbę i typy zwierząt objętych ograniczeniami przemieszczania, o których mowa w art. 12 ust.1,
  - liczbę i wyniki badań klinicznych i epidemiologicznych, o których mowa w art. 12 ust. 1,

- liczbę i wyniki badań laboratoryjnych, o których mowa w art. 12 ust. 2,
  - liczbę, stwierdzenie tożsamości i pochodzenie zwierząt przeznaczonych do pobierania próby w ramach programów monitorujących, o których mowa w rozdziale A i, jeżeli to możliwe, wiek, rasę hodowlaną oraz informacje z wywiadu chorobowego,
  - genotyp białka prionów pozytywnych przypadków TSE u owiec.
2. Laboratorium prowadzące badania jest zobowiązane przechowywać przez okres siedmiu lat, wszystkie rejestry badań, w szczególności księgę laboratoryjną, jeżeli stosuje się, bloki parafinowe oraz fotografie metody „western blot.”
2. Załącznik XI, część A otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK XI

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE OKREŚLONE W ART. 22 i 23

A. Dotyczące materiału szczególnego ryzyka, mechanicznie oddzielnego mięsa i technik uboju

1. a) Następujące tkanki oznacza się jako materiał szczególnego ryzyka:
- (i) czaszka wyłączając żuchwę, włącznie z mózgiem i oczami, kręgosłup z wyłączeniem wyrostków kręgowych ogona, wyrostków kręgowych poprzecznej części krzyżowej i piersiowej oraz skrzydeł kości krzyżowej, ale włącznie ze zwojami grzbietowymi i rdzeniem kręgowym u bydła powyżej 12 miesiąca życia, oraz migdałkami, jelitami od dwunastnicy do prostnicy i krezką u bydła w każdym wieku;
  - (ii) czaszka włącznie z mózgiem i oczami, migdałkami oraz rdzeniem kręgowym u owiec i kóz powyżej 12 miesiąca życia lub posiadających stały siekacz, oraz śledzionę i jelito kręte u owiec i kóz w każdym wieku.
- Ustalony powyżej wiek w celu usunięcia kręgosłupa u bydła można dostosować zmieniając niniejsze rozporządzenie w świetle statystycznego prawdopodobieństwa wystąpienia BSE w odnośnych grupach wiekowych wspólnotowej populacji bydła, opartej na wynikach monitorowania populacji bydła jak ustanowiono w rozdziale A.I załącznika III.
- b) Ponadto, oprócz materiału szczególnego ryzyka wskazanego w podpunkcie a), należy oznaczyć następujące tkanki jako materiał szczególnego ryzyka w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Portugalii, za wyjątkiem Regionu Autonomicznego Azorów: cała głowa z wyłączeniem języka, włącznie z mózgiem, oczami i zwojami nerwu trójdzielnego; grasica, śledziona i rdzeń kręgowy u bydła w wieku powyżej 6 miesięcy życia.

2. W drodze odstępstwa od pkt. 1 lit. a) (i), można podjąć decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2 w celu zezwolenia na wykorzystanie kręgosłupa i zwojów grzbietowych u bydła:

- a) urodzonego, pochodzącego z hodowli ciągłej oraz poddanego ubojowi w Państwach Członkowskich, dla których ustalono naukową ocenę danych, że pojawienie się BSE u miejscowego bydła jest wysoce nieprawdopodobne, lub że nieprawdopodobne ale nie wykluczone; albo
- b) urodzonego po dniu wejścia w życie zakazu dotyczącego karmienia przeżuwaczy białkiem ssaków w Państwach Członkowskich, które zgłosiły obecność BSE u miejscowych zwierząt, lub dla których ustalono naukową ocenę danych, że pojawienie się BSE u miejscowego bydła jest prawdopodobne.

Zjednoczone Królestwo, Portugalia i Szwecja mogą korzystać z niniejszego odstępstwa na podstawie wcześniej złożonego i poddanego ocenie materiału dowodowego. Inne Państwa Członkowskie mogą stosować niniejsze odstępstwo przedkładając Komisji udokumentowany materiał dowodowy uwzględniający odpowiednio pkt a) lub b).

Państwa Członkowskie korzystające z tego odstępstwa zapewniają oprócz wymagań ustanowionych w załączniku III rozdział A sekcja I, że jeden z zatwierdzonych szybkich testów znajdujących się w wykazie załącznika X rozdział C punkt 4, jest stosowany do całego bydła powyżej 30 miesiąca życia, które:

- (i) padło w gospodarstwie lub w czasie transportu, ale które nie zostało poddane ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi, za wyjątkiem padłych zwierząt z obszarów peryferyjnych o niskiej gęstości populacji zwierząt znajdujących się w Państwach Członkowskich, w których wystąpienie BSE jest nieprawdopodobne;
- (ii) nie podlegały zwykłemu ubojowi z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi.

Niniejsze odstępstwo nie zostanie przyznane w celu umożliwienia wykorzystania kręgosłupa i zwojów grzbietowych u bydła powyżej 30 miesiąca życia ze Zjednoczonego Królestwa lub z Portugalii za wyjątkiem Autonomicznego Regionu Azorów.

Ekspert z Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu w celu dalszej weryfikacji przedłożonego materiału dowodowego zgodnie z art. 21.

- 3. Kości bydła, owiec i kóz nie są wykorzystywane do produkcji mięsa mechanicznie oddzielonego.
- 4. Uszkodzenia tkanek centralnego układu nerwowego za pomocą instrumentu w kształcie wydłużonego pręta wprowadzanego do jamy czaszki po uprzednim

ogłuszeniu, nie przeprowadza się w odniesieniu do bydła, owiec lub kóz, których mięso jest przeznaczone do spożycia przez ludzi lub zwierzęta.

5. Materiał szczególnego ryzyka jest usuwany w:

- a) ubojniach, lub, odpowiednio, w innych miejscach uboju;
- b) zakładach rozbioru mięsa, w przypadku kręgosłupa u bydła;
- c) odpowiednio, w zakładach pośrednich określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁷, art. 10 lub u użytkowników i w punktach odbioru posiadających zezwolenie i zarejestrowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002, art. 23 ust.2 lit. c) (iv), (vi) oraz (vii).

Powyższych przepisów nie stosuje się do materiału kategorii 1 przeznaczonego do karmienia ptactwa padlinożernego zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

6. Języki bydła w każdym wieku przeznaczonego do spożycia przez ludzi lub zwierzęta pobiera się w ubojni wykrawając za pomocą poprzecznego cięcia rostralnego do kości gnykowej.

7. Mięso z głowy bydła powyżej 12 miesiąca życia oddziela się w ubojniach, zgodnie z systemem kontrolnym uznanym przez właściwy organ w celu zapobiegania możliwości skażenia mięsa głowy tkanką pochodzącą z centralnego układu nerwowego. System kontrolny zawiera przynajmniej następujące przepisy:

- oddzielanie odbywa się w wyznaczonym miejscu, fizycznie oddzielonym od innych części linii ubojni,
- gdy głowy zostają usunięte z przenośnika lub haków, przed przystąpieniem do oddzielania mięsa z głów należy zabezpieczyć otwór w kości czołowej i otwór wielki (*foramen magnum*) za pomocą nieprzepuszczalnej i trwałej zatyczki. Po pobraniu próby z pnia mózgu do badań na BSE, należy natychmiast zabezpieczyć otwór wielki,
- nie należy oddzielać mięsa z tych głów, na których oczy zostały uszkodzone bądź stracone bezpośrednio przed, lub po dokonaniu uboju, lub które zostały inaczej uszkodzone, w sposób mogący w następstwie przyczynić się do skażenia tkanki mięsnej głowy tkanką nerwową,
- nie należy oddzielać mięsa z tych głów, na których nie zostały odpowiednio zabezpieczone otwory na głowie zgodnie z tiret drugim,
- bez uszczerbku dla ogólnych zasad higieny, należy stosować na miejscu szczególne instrukcje pracy w celu zabezpieczenia przed skażeniem mięsa głowy podczas procesu oddzielania, w szczególności w przypadku, gdy

---

⁷ Dz.U. L 273 z 10.10.2002 r., str. 1.

zabezpieczenie określone w tiret drugim zaginęło bądź uszkodzono oczy podczas czynności zabezpieczania otworu głowy,

- plan pobierania prób z wykorzystaniem właściwego testu laboratoryjnego w celu wykrycia wirusa w tkankach centralnego układu nerwowego, powinien znajdować się na miejscu, żeby sprawdzić, czy środki podjęte dla zmniejszenia skażenia zostały prawidłowo wykonane,

8. W drodze odstępstwa od wymogów punktu 7, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu w ubojniach alternatywnego systemu kontrolnego do oddzielania mięsa głowy u bydła, prowadzącego do równorzędnego obniżenia poziomu skażenia mięsa głowy tkanką centralnego układu nerwowego. Plan pobierania prób z wykorzystaniem właściwego testu laboratoryjnego w celu wykrycia tkanki centralnego układu nerwowego, powinien znajdować się na miejscu, żeby sprawdzić, czy środki podjęte dla zmniejszenia skażenia zostały prawidłowo wykonane. Państwa Członkowskie stosujące to odstępstwo informują Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie w ramach Stałego Komitetu Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt o ich systemie kontrolnym i wynikach pobierania prób.

9. Przepisów pkt. 7 i 8 nie stosuje się do procesu oddzielania języka zgodnie z pkt. 6, ani do oddzielania tkanki mięsnej z przedniej części pyska w ubojni, jeżeli jest to wykonywane bez usunięcia bydlęcej głowy z przenośnika lub haków.

10. W drodze odstępstwa od pkt. 5 i 7, Państwa Członkowskie mogą zdecydować o umożliwieniu:

- a) usunięcia rdzenia kręgowego u owiec i kóz w specjalnie w tym celu dopuszczonych zakładach rozbioru mięsa;
- b) usunięcia kręgosłupa z tuszy lub części tuszy w sklepach mięsnych, specjalnie dopuszczonych, monitorowanych i w tym celu zarejestrowanych;
- c) oddzielania mięsa z głowy bydlęcej w zakładach rozbioru mięsa, specjalnie w tym celu dopuszczonych, zgodnie z następującymi przepisami:

głowy bydlęce przeznaczone do transportu do zakładów rozbioru mięsa specjalnie dopuszczonych w celu oddzielania mięsa z głowy odpowiadają następującym przepisom:

- głowy są wieszane na odpowiednim stojaku w okresie przechowywania oraz transportu z ubojni do specjalnie dopuszczonego zakładu rozbioru mięsa,
- otwór w kości czołowej i otwór wielki są właściwie zabezpieczone za pomocą nieprzepuszczalnej i trwałej zatyczki przed zabraniem z przenośnika lub haków i umieszczeniem na stojaku; po pobraniu próby pnia mózgu do badań laboratoryjnych na BSE, natychmiast zabezpiecza się otwór wielki głowy,

- głowy, nie zabezpieczone prawidłowo zgodnie z tiret drugim, na których oczy zostały uszkodzone bądź stracone bezpośrednio przed, lub po dokonaniu uboju, lub które zostały inaczej uszkodzone, w sposób mogący w następstwie przyczynić się do skażenia tkanki mięsnej głowy centralną tkanką nerwową, są wyłączone z transportu do specjalnie dopuszczonych zakładów rozbioru mięsa,
- plan pobierania prób z wykorzystaniem właściwego testu laboratoryjnego w celu wykrycia wirusa w tkankach centralnego układu nerwowego, znajduje się na miejscu, żeby sprawdzić czy środki podjęte dla zmniejszenia skażenia zostały prawidłowo wykonane,

oddzielanie tkanki mięsnej z głów bydłych w zakładach specjalnie w tym celu dopuszczonych, odbywa się zgodnie z systemem kontrolnym, uznanym przez właściwy organ w celu zabezpieczenia przed możliwością skażenia tkanki mięsnej głowy; system kontrolny zawiera co najmniej następujące przepisy:

- wszystkie głowy należy skontrolować wizualnie w celu sprawdzenia oznak skażenia lub uszkodzenia oraz prawidłowego zabezpieczenia przed rozpoczęciem oddzielania tkanki mięsnej głowy,
- nie należy oddzielać mięsa z głów, które nie zostały prawidłowo zabezpieczone, i na których oczy zostały uszkodzone, lub które zostały inaczej uszkodzone, w sposób mogący w następstwie przyczynić się do skażenia tkanki mięsnej głowy centralną tkanką nerwową; nie należy oddzielać tkanki mięsnej z głowy, gdy istnieje podejrzenie, że głowy te mogą być źródłem skażenia,
- bez uszczerbku dla ogólnych zasad higieny, należy stosować na miejscu szczególne instrukcje pracy w celu zabezpieczenia przed skażeniem mięsa głowy podczas transportu i procesu oddzielania, w szczególności w przypadku gdy, zabezpieczenie zaginęło bądź uszkodzono oczy podczas czynności zabezpieczania otworu głowy,
- plan pobierania prób z wykorzystaniem właściwego testu laboratoryjnego w celu wykrycia tkanki centralnego systemu nerwowego, powinien znajdować się na miejscu, żeby sprawdzić, czy środki podjęte dla zmniejszenia skażenia zostały prawidłowo wykonane.

11. Każdy materiał szczególnego ryzyka należy zabarwić za pomocą barwnika lub, odpowiednio, oznaczyć bezpośrednio przy usuwaniu oraz zlikwidować zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002, a w szczególności art. 4 ust. 2.

12. Państwa Członkowskie przeprowadzają częste urzędowe inspekcje w celu sprawdzenia prawidłowości stosowania tej części oraz zapewniają, że środki podjęte w celu uniknięcia skażenia, w szczególności w ubojniach, zakładach rozbioru mięsa lub innych miejscach, gdzie odbywa się usuwanie materiału

szczególnego ryzyka, takich jak sklepy mięsne lub przedsiębiorstwa, o których mowa w punkcie 5 lit. c).

Państwa Członkowskie w szczególności ustanawiają system celem zapewnienia i sprawdzenia, że:

- a) materiał szczególnego ryzyka stosowany dla celów zatwierdzonych zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 wykorzystuje się wyłącznie w dopuszczonych celach;
- b) materiał szczególnego ryzyka jest usuwany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002.

13. Państwa Członkowskie mogą decydować o umożliwieniu wysyłania głów lub tuszy zawierających materiał szczególnego ryzyka do innego Państwa Członkowskiego, po uprzedniej jego zgodzie na przyjęcie tego rodzaju materiału oraz zatwierdzeniu szczególnych warunków stosowanych w tego typu transporcie.

Jednakże, tusze, półtusze lub półtusze podzielone na nie więcej niż trzy hurtowe części, oraz ćwierćtusze nie zawierające żadnego materiału szczególnego ryzyka innego niż kręgosłup, włącznie ze zwojami grzbietowymi, może zostać importowany do Państwa Członkowskiego, lub dostarczany do innego Państwa Członkowskiego bez jego wcześniejszej zgody.

14. System kontrolny znajduje się na miejscu w celu usuwania kręgosłupa jak określono w pkt. 1 lit. a) (i). System obejmuje co najmniej następujące środki:

- a) gdy nie ma wymogu usuwania kręgosłupa, tusze lub hurtowe części tuszy bydła zawierające kręgosłup, należy zidentyfikować za pomocą błękitnego paska na etykiecie określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000;
- b) szczególne wskazanie liczby tusz wołowych lub hurtowych części tusz, wobec których nie ma wymogu usunięcia kręgosłupa, należy dołączyć do dokumentu handlowego określonego w art. 3 ust. 1 (A) lit. f) (ii) dyrektywy 64/433/EWG lub do dokumentu określonego w art. 1 ust. 2 decyzji Komisji 93/13/EWG⁸, stosując odpowiednio,
- c) sklepy mięsne zachowują przez okres jednego roku dokumenty handlowe określone w lit. b).

15. a) Produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione poniżej podlegają warunkom ustanowionym w lit. b) w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty:

- materiał szczególnego ryzyka określony w pkt.1 lit. a),
- świeże mięso: mięso określone dyrektywą 64/433/EWG,

---

⁸ Dz.U. L 9 z 15.1.1993, str. 3.

- mięso mielone i wyroby mięsne: mięso mielone i wyroby mięsne określone dyrektywą 94/65/WE⁹,
- produkty mięsne: produkty mięsne określone dyrektywą 77/99/EWG¹⁰,
- inne produkty pochodzenia zwierzęcego: inne produkty pochodzenia zwierzęcego określone dyrektywą 77/99/EWG,
- wytopione tłuszcze określone w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002,
- żelatyna określona w dyrektywie 92/118/EWG i rozporządzeniu nr 1774/2002,
- karma dla zwierząt domowych określona w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002,
- produkty z krwi określone w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002,
- przetworzone białko zwierzęce określone w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002,
- kości i produkty kostne określone w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002,
- kategoria 3 materiału określone w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002.

Każde odniesienie do „produktów pochodzenia zwierzęcego” oznacza produkty pochodzenia zwierzęcego wyszczególnione w tym punkcie i nie dotyczy innych produktów pochodzenia zwierzęcego zawierających lub pochodzących od tych produktów.

- b) Jeżeli wyżej wymienione produkty pochodzenia zwierzęcego, zawierające materiał pochodzący od bydła, owiec i kóz są przywożone do państw Wspólnoty z państw trzecich lub ich regionów, wtedy do świadectwa zdrowia należy dołączyć deklarację podpisaną przez właściwy organ państwa produkcji, w następującym brzmieniu:

„Produkt nie zawiera oraz nie pochodzi:

ani*

z materiału szczególnego ryzyka jak określono w załączniku XI sekcja A do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, wyprodukowanego po 31 marca 2001 r.,

⁹ Dyrektywa Rady 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiająca wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa mielonego oraz wyrobów mięsnych (Dz.U. L 368 z 31.2.1994, str. 10).

¹⁰ Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 97/76/WE (Dz.U. L 19 z 16.1.1998, str. 25).

* Skreślić jedno z nich odpowiednio.

ani z mechanicznie oddzielonego mięsa otrzymanego z kości wołowych, owczych i kozich wyprodukowanego po 31 marca 2001 r. Po dniu 31 marca 2001 r. bydło, owce i kozy, z których ten produkt pochodzi, nie zostały poddane ubojowi po oszołomieniu za pomocą gazu wstrzykniętego do jamy czaszkowej, ani zabite za pomocą tej samej metody, ani poddane ubojowi poprzez zniszczenie po oszołomieniu centralnej tkanki nerwowej za pomocą instrumentu w kształcie wydłużonego pręta, wprowadzonego do jamy czaszkowej.

Tusze, półtusze i ćwierćtusze mogą zawierać kręgosłup, jeżeli są przywożone;

ani¹¹

materiałów pochodzenia bydłowego, owczego lub koziego innych niż te pochodzące od zwierząt urodzonych, hodowanych w hodowli ciągłej oraz poddanych ubojowi w następujących państwach:

- Argentyna
- Australia
- Botswana
- Brazylia
- Chile
- Kostaryka
- Salwador
- Islandia
- Namibia
- Nowa Zelandia
- Nikaragua
- Panama
- Paragwaj
- Singapur
- Suazi
- Urugwaj
- Vanuatu .”””

---

¹¹ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 1234/2003

z 10 lipca 2003 r.

zmieniające załączniki I, IV i XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 1326/2001 w odniesieniu do pasażowalnych encefalopatii gąbczastych oraz żywienia zwierząt

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE)¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1139/2003², a w szczególności jego artykuł 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 określa niektóre zakazy dotyczące żywienia zwierząt. Jako środek przejściowy, rozporządzenie Komisji (WE) nr 1326/2001³, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 270/2002⁴, przewiduje, że artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 nie stosuje się do Państwa Członkowskiego do czasu wejścia w życie decyzji określającej status gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) tego Państwa Członkowskiego, oraz do czasu, aż przepisy Wspólnoty dotyczące żywienia zwierząt odnoszące się do TSE zostaną faktycznie wprowadzone w Państwie Członkowskim.
- (2) Decyzja Rady 2000/766/WE z 4 grudnia 2000 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do pasażowalnych encefalopatii gąbczastych oraz do stosowania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt⁵, ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2002/248/WE⁶, przewiduje zakaz żywienia przetworzonym białkiem zwierzęcym zwierząt gospodarskich, które są tuczone lub hodowane w celu produkcji żywności. Jednak pod pewnymi warunkami, zakazu tego nie stosuje się do niektórych przetworzonych białek zwierzęcych takich jak mączki rybne, hydrolizowane białka i fosforan dwuwapniowy, których stosowanie nie stanowi ryzyka TSE i nie stanowi przeszkody dla kontroli białka stanowiącego potencjalne ryzyko TSE.

---

¹ Dz. U. nr L 147, z 31.05.2001, str. 1.

² Dz. U. nr L 160, z 28.06.2003, str. 22.

³ Dz. U. nr L 177, z 30.06.2001, str. 60.

⁴ Dz. U. nr L 45, z 15.2.2002, str. 4.

⁵ Dz. U. nr L 306, z 7.12.2000, str. 32.

⁶ Dz. U. nr L 84, z 28.03.2002, str. 71.

- (3) Stosownie do tego, decyzja Komisji 2001/9/WE z 29 grudnia 2000 dotycząca środków kontrolnych wymaganych dla wprowadzania w życie decyzji Rady 2000/766/WE dotyczącej niektórych środków ochronnych w odniesieniu do pasażowalnej encefalopatii gąbczastej oraz stosowania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt⁷, ostatnio zmieniona decyzją 2002/248/WE, ustaliła warunki stosowania przetworzonego białka zwierzęcego w żywieniu nieobjętym zakazem przewidzianym w decyzji 2000/766/WE.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁸, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 808/2003⁹, określa przepisy zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt odnoszące się do zbierania, transportu, składowania, obróbki, przetwarzania i stosowania lub utylizacji produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, włącznie z warunkami ich stosowania w żywieniu zwierząt. Rozporządzenie to stosuje się od 1 maja 2003 r.
- (5) Biorąc pod uwagę to, iż jest rzeczą możliwą, chociaż trudną, rozróżnienie pomiędzy mączkami rybnymi i innymi przetworzonymi białkami zwierzęcymi potencjalnie stanowiącymi ryzyko TSE, a także to, iż rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 wprowadziło nowe przepisy dotyczące kontroli wszystkich przetworzonych białek zwierzęcych, warunki stosowania mączki rybnej, obecnie określone w decyzji 2001/9/WE, powinny zostać uproszczone.
- (6) Naukowy Komitet Sterujący (SSC) stwierdził w swej opinii z 17 września 1999 r. w sprawie recyklingu wewnątrzgatunkowego, a następnie w swej opinii z 27 i 28 listopada 2000 r. w sprawie naukowych podstaw zakazu stosowania białka zwierzęcego w żywieniu wszystkich zwierząt gospodarskich, że nie ma dowodów na naturalne występowanie TSE u zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze, od których pozyskuje się żywność, takich jak świnie i drób.
- (7) Białka zwierzęce, pochodzące od zwierząt innych niż przeżuwacze, są obecnie zakazane lub podlegają ograniczeniom na mocy decyzji 2000/766/WE i 2001/9/WE ponieważ nie mogą być odróżnione od zakazanych białek przeżuwaczy za pomocą obecnie stosowanych testów. Niektóre białka nie stanowią jednak zagrożenia dla kontroli potencjalnie zakaźnego przetworzonego białka zwierzęcego w paszach, więc ich stosowanie w żywieniu zwierząt powinno być dozwolone.
- (8) 6 i 7 marca 2003 r., Naukowy Komitet Sterujący przyjął opinię i sprawozdanie dotyczące bezpieczeństwa fosforanu dwuwapniowego i fosforanu trójwapniowego pochodzącego z kości bydłych, stosowanego jako pokarm dla zwierząt albo jako nawóz. Skoro nie uważa się fosforanu trójwapniowego za powodujący ryzyko TSE pod warunkiem, że spełnione są niektóre warunki przetwarzania, i skoro nie stanowi zagrożenia dla kontroli potencjalnie

---

⁷ Dz. U. nr L 2, z 5.01.2001, str. 32.

⁸ Dz. U. nr L 273, z 10.10.2002, str. 1.

⁹ Dz. U. nr L 117, z 13.05.2003, str. 1.

zakaźnego białka zwierzęcego, stosowanie fosforanu trójwapniowego powinno być dozwolone.

- (9) Ponieważ nie podjęto jeszcze żadnej decyzji dotyczącej określenia statusu BSE Państw Członkowskich oraz ze względu na przejrzystość, przepisy określone w decyzji 2000/766/WE powinny być stosowane do wszystkich Państw Członkowskich bez względu na ich przyszły status BSE. Ponadto te przepisy powinny być znowelizowane w celu uwzględnienia rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.
- (10) W celu zapewnienia, aby BSE nie było przekazywane do państw trzecich poprzez potencjalnie zakażone przetworzone białka zwierzęce oraz w celu zapobieżenia ryzyku ich ponownego, nielegalnego wprowadzenia do Wspólnoty, wywóz przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego od przeżuwaczy, z wyjątkiem stosowania ich w karmie dla zwierząt domowych, powinien być zakazany.
- (11) W miarę, jak stawać się będą dostępne narzędzia niezbędne do kontroli oraz zasadne dowody, z których będzie wynikać, że wprowadzanie bieżących przepisów jest zadowalające we wszystkich Państwach Członkowskich, zakaz stosowania mączek rybnych dla przeżuwaczy, stosowania białka ptasiego dla zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze oraz stosowania białka wieprzowego dla zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze powinien być poddany przeglądowi.
- (12) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 powinno więc zostać odpowiednio zmienione. Ponadto, decyzje 2000/766/WE i 2001/9/WE należy uchylić.
- (13) Przepisy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łączucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I, IV i XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W artykule 1 rozporządzenia (WE) nr 1326/2001, punkt 2 skreśla się.

Artykuł 3

Decyzje 2000/766/WE i 2001/9/WE uchyla się. Odniesienia do uchylonych decyzji są interpretowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 1 września 2003 r.

Przepisy niniejszego rozporządzenia podlegają ponownemu przeglądowi w świetle pojawiających się nowych dowodów naukowych i nowych metod kontroli.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i stosuje się bezpośrednio we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 10 lipca 2003 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, IV i XI do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. Załącznik I otrzymuje następujące brzmienie:

“ZAŁĄCZNIK I

SZCZEGÓŁOWE DEFINICJE

1. Do celu niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje określone w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady¹, w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady² oraz w dyrektywie Rady 79/373/EWG³:

(a) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002:

- (i) “zwierzę gospodarskie” w artykule 2 ust. 1 lit. f);
- (ii) “pokarm dla zwierząt domowych” w punkcie 41 załącznika I;
- (iii) “przetworzone białka zwierzęce” w punkcie 42 załącznika I;
- (iv) “żelatyna” w punkcie 26 załącznika I;
- (v) “produkty z krwi” w punkcie 4 załącznika I;
- (vi) “mączki z krwi” w punkcie 6 załącznika I; i
- (vii) “mączki rybne” w punkcie 24 załącznika I.

(b) Definicja “pasz” w artykule 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;

(c) Definicja “pełnoporcjowa mieszanka paszowa” w artykule 2 lit. d) dyrektywy 79/373/EWG.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosują się również następujące definicje:

(a) “rodzimy przypadek BSE”: oznacza przypadek gąbczastej encefalopatii bydła, który nie został wyraźnie wskazany jako spowodowany infekcją, która nastąpiła przed przywozem żywego zwierzęcia;

(b) “oddzielona tkanka tłuszczowa”: oznacza wewnętrzny i zewnętrzny tłuszcz z ciała usunięty podczas uboju i rozbioru, w szczególności świeży tłuszcz z serca, sieci i nerek bydła oraz tłuszcz pochodzący z pracowni rozbioru;

(c) “kohorta”: oznacza grupę sztuk bydła, które:

(i) urodziły się w tym samym stadzie jako zakażone sztuki bydła oraz w ciągu 12 miesięcy poprzedzających lub następujących po urodzeniu zwierzęcia dotkniętego chorobą; lub

(ii) hodowane razem ze sztuką bydła dotkniętą chorobą w jakimkolwiek czasie w ciągu

pierwszego roku swego życia, i które mogły spożywać ten sam pokarm, jaki spożywała sztuka bydła dotknięta chorobą, w pierwszym roku swego życia.

(1) Dz. U. nr L 273, 10.10.2002, str. 1.

(2) Dz. U. nr L 31, 1.2.2002, str. 1.

(3) Dz. U. nr L 86, 6.4.1979, str. 30.”

2. Załącznik IV zastępuje się następującym:

“ZAŁĄCZNIK IV

ŻYWIENIE ZWIERZĄT

Rozszerzenie zakazu przewidzianego w artykule 7 ust.1

1. Zakaz przewidziany w artykule 7 ust. 1 rozszerza się na żywienie:

(a) zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem żywienia mięsożernych zwierząt futerkowych:

(a) przetworzonym białkiem zwierzęcym;

(b) żelatyną pochodzącą od przeżuwaczy;

(c) produktami z krwi;

(d) białkiem hydrolizowanym;

(e) fosforanem dwuwapniowym i fosforanem trójwapniowym pochodzenia zwierzęcego;

(f) paszami zawierającymi białka wymienione w punktach od (a) do (e);

(b) przeżuwaczy białkiem zwierzęcym i paszami zawierającymi te białka.

2. I. Odstępstwa od zakazów przewidzianych w artykule 7 ust.1 i 2 oraz szczegółowe warunki stosowania tych odstępstw.

A. Zakazów przewidzianych w artykule 7 ust. 1 i 2 nie stosuje się do:

(a) żywienia zwierząt innych niż przeżuwacze, białkami o których mowa w (i), (ii) i (iii) oraz paszami pochodzącymi od tych białek, pod warunkiem że te białka zostały przetworzone, tam gdzie jest to stosowne, zgodnie z przepisami artykułu 19 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002:

(i) mączką rybną, zgodnie z warunkami określonymi w punkcie B;

(ii) hydrolizowanymi białkami pochodzącymi od zwierząt innych niż przeżuwacze oraz skóry przeżuwaczy, zgodnie z warunkami określonymi w punkcie C;

(iii) fosforanem dwuwapniowym i fosforanem trzywapniowym, zgodnie z warunkami

określonymi w punkcie D;

(b) żywienia przeżuwaczy białkami, o których mowa w (i), (ii) i (iii) oraz produktami pochodzącymi od tych białek, pod warunkiem że te białka zostały przetworzone, tam gdzie jest to stosowne, zgodnie z przepisami artykułu 19 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002:

(i) mleko, produkty na bazie mleka oraz siara;

(ii) jaja i produkty jajczarskie;

(iii) żelatyna pochodząca od zwierząt innych niż przeżuwacze;

(c) żywienia ryb produktami z krwi i mączkami z krwi pochodzącymi od zwierząt innych niż przeżuwacze, pod warunkiem, że zostały przetworzone, tam gdzie jest to stosowne, zgodnie z artykułem 19 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 oraz paszami uzyskiwanymi z tych białek, zgodnie z warunkami określonymi w punkcie E.

B. Warunki stosowania mączek rybnych i pasz zawierających mączki rybne w żywieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze z wyjątkiem mięsożernych zwierząt futerkowych.

(a) mączki rybne produkowane są w zakładach przetwórczych przeznaczonych wyłącznie do wytwarzania produktów pochodzenia rybnego, zakłady te są zatwierdzone do tego celu przez właściwy organ zgodnie z artykułem 17 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

(b) przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu we Wspólnocie, każda partia przywożonych mączek rybnych jest poddawana analizie zgodnie z dyrektywą Komisji 98/88/WE¹.

(c) pasze zawierające mączki rybne są wytwarzane w zakładach, które nie wytwarzają pasz dla przeżuwaczy i które są zatwierdzone do tego celu przez właściwy organ.

Jednakże, w drodze odstępstwa od tego warunku:

(i) szczególne zezwolenie na wytwarzanie pełnoporcjowych mieszanek paszowych z pasz zawierających mączki rybne nie jest wymagane od przygotowujących je na własny użytek w gospodarstwie:

- zarejestrowanych przez właściwy organ,
- hodujących zwierzęta inne niż przeżuwacze,
- produkujących pełnoporcjowe mieszanki paszowe do użytku tylko w tym samym gospodarstwie, oraz
- pod warunkiem, że pasze zawierające pokarmy z krwi, stosowane do produkcji zawierają mniej niż 50 % surowego białka;

(ii) wytwarzanie pasz dla przeżuwaczy w zakładach, które również produkują pasze zawierające mączki rybne dla innych gatunków zwierząt może być dozwolone przez właściwy organ pod następującymi warunkami:

- pasze luzem i opakowane, przeznaczone dla przeżuwaczy są wytwarzane w pomieszczeniach fizycznie oddzielonych od pomieszczeń, w których są wytwarzane pasze zawierające mączki

rybne,

- pasze luzem, przeznaczone dla przeżuwaczy są składowane w pomieszczeniach fizycznie oddzielonych od pomieszczeń, w których mączki rybne i środki pasze zawierające mączki rybne są przechowywane luzem podczas składowania, transportu i pakowania,
- szczegółowe rejestry zakupu i stosowania mączek rybnych oraz sprzedaży pasz zawierających mączki rybne są zachowywane w celu udostępnienia właściwemu organowi przez przynajmniej pięć lat, oraz
- rutynowe testy są przeprowadzane w odniesieniu do pasz przeznaczonych dla przeżuwaczy w celu zapewnienia braku obecności zakazanych białek włącznie z mączkami rybnymi.

(d) etykieta i dokument towarzyszący paszom zawierającym mączki rybne wyraźnie posiadają słowa “zawiera mączki rybne – nie może być stosowany do karmienia przeżuwaczy”.

(e) Zawierające mączkę rybną pasze luzem są transportowane pojazdami, które nie transportują w tym samym czasie pasz dla przeżuwaczy. Jeżeli pojazd jest następnie używany do transportu pasz przeznaczonych dla przeżuwaczy, musi być starannie oczyszczony zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez właściwy organ w celu uniknięcia skażenia krzyżowego.

(f) stosowanie i składowanie pasz zawierających mączki rybne jest zakazane w gospodarstwach, w których hodowane są przeżuwacze.

W drodze odstępstwa, właściwy organ może zezwolić na stosowanie i składowanie pasz zawierających mączki rybne w gospodarstwach, w których hodowane są przeżuwacze, jeżeli upewniły się, że w wprowadzone zostały w gospodarstwie środki dla zapobieżenia, aby paszami zawierającymi mączki rybne nie były karmione przeżuwacze.

C. Warunki stosowania hydrolizowanych białek pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze lub od skór przeżuwaczy oraz pasze zawierające te białka, w żywieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze, z wyjątkiem żywienia mięsożernych zwierząt futerkowych.

(a) hydrolizowane białka są wytwarzane w zakładach przetwarzania zatwierdzonych przez właściwy organ zgodnie z artykułem 17 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

(b) pasze zawierające hydrolizowane białka są wytwarzane w zakładach, które nie przygotowują pasz dla przeżuwaczy, i które otrzymały w tym celu zezwolenie od właściwego organu. Jednakże, w drodze odstępstwa od tego warunku:

(i) szczególne zezwolenie na wytwarzanie pełnoporcjowych mieszanek paszowych z pasz zawierających hydrolizowane białka nie jest wymagane od wytwarzających mieszanki na użytek własnego gospodarstwa:

- zarejestrowanego przez właściwy organ,
- hodującego zwierzęta inne niż przeżuwacze,
- wytwarzającego pełnoporcjowe mieszanki paszowe tylko do użytku w tym samym gospodarstwie, oraz

- pod warunkiem, że pasze zawierające hydrolizowane białka stosowane do produkcji zawierają mniej niż 50 % surowego białka;

(ii) na wytwarzanie pasz dla przeżuwaczy w zakładach, które wytwarzają również pasze zawierające hydrolizowane białka dla innych gatunków zwierząt właściwy organ może udzielić zezwolenia pod następującymi warunkami:

- pasze luzem i opakowane, przeznaczone dla przeżuwaczy, są wytwarzane w pomieszczeniach fizycznie oddzielonych od pomieszczeń, w których wytwarzane są pasze zawierające hydrolizowane białka,

- pasze luzem przeznaczone dla przeżuwaczy są przechowywane w pomieszczeniach fizycznie oddzielonych od pomieszczeń, w których wytwarzane są hydrolizowane białka luzem i pasze luzem zawierające hydrolizowane białka podczas składowania, transportu i pakowania,

- rejestry wyszczególniające zakup i stosowanie hydrolizowanych białek oraz sprzedaż pasz zawierających hydrolizowane białka są przechowywane do udostępnienia właściwemu organowi przez okres przynajmniej pięciu lat.

(c) etykieta i dokument towarzyszący paszom zawierającym hydrolizowane białka wyraźnie posiada słowa "zawiera hydrolizowane białka – nie może być używane do karmienia przeżuwaczy".

(d) pasze luzem zawierające hydrolizowane białka są transportowane pojazdami, które nie transportują w tym samym czasie pasz dla przeżuwaczy. Jeżeli pojazd jest następnie używany do transportu pasz przeznaczonych dla przeżuwaczy, musi być starannie oczyszczony zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez właściwy organ w celu uniknięcia skażenia krzyżowego.

(e) stosowanie i składowanie pasz zawierających hydrolizowane białka jest zakazane w gospodarstwach, w których są hodowane przeżuwacze.

W drodze odstępstwa, właściwy organ może zezwolić na stosowanie i składowanie pasz zawierających hydrolizowane białka w gospodarstwach, w których są hodowane przeżuwacze, jeżeli upewni się, że w gospodarstwie wprowadzono środki zapobiegające żywieniu przeżuwaczy paszami zawierającymi hydrolizowane białka.

D. Warunki stosowania fosforanu dwuwapniowego i fosforanu trójwapniowego oraz pasz zawierających te białka w żywieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze z wyjątkiem żywienia mięsożernych zwierząt futerkowych.

(a) fosforan dwuwapniowy i fosforan trójwapniowy są wytwarzane w zakładach przetwórczych zatwierdzonych przez właściwy organ zgodnie z artykułem 17 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

(b) pasze zawierające fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy są wytwarzane w zakładach, które nie przygotowują pasz dla przeżuwaczy i które otrzymały w tym celu zezwolenie właściwego organu.

Jednakże, w drodze odstępstwa od tego warunku:

(i) szczególne zezwolenie na wytwarzanie pełnoporcjowych mieszanek paszowych z pasz zawierających fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy nie jest wymagane od wytwarzających mieszanki na użytek własnego gospodarstwa:

- zarejestrowanego przez właściwy organ,
- hodującego tylko zwierzęta inne niż przeżuwacze,
- wytwarzającego pełnoporcjowe mieszanki paszowe tylko do użytku w tym samym gospodarstwie, oraz
- pod warunkiem, że pasze zawierające fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy stosowane do produkcji zawierają mniej niż 10 % całkowitego fosforu;

(ii) na wytwarzanie pasz dla przeżuwaczy w zakładach, które wytwarzają również pasze zawierające fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy dla innych gatunków zwierząt, właściwy organ może udzielić zezwolenia pod następującymi warunkami:

- pasze luzem i opakowane, przeznaczone dla przeżuwaczy są wytwarzane w pomieszczeniach fizycznie oddzielonych od pomieszczeń, w których wytwarzane są pasze zawierające hydrolizowane białka,
- pasze luzem, przeznaczone dla przeżuwaczy są przechowywane w pomieszczeniach fizycznie oddzielonych od pomieszczeń, w których wytwarzane są fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy luzem i artykuły żywnościowe luzem zawierające fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy podczas składowania, transportu i pakowania,
- rejestry wyszczególniające zakup i stosowanie fosforanu dwuwapniowego lub fosforanu trójwapniowego oraz sprzedaż pasz zawierających fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy są przechowywane do udostępnienia właściwemu organowi przez okres przynajmniej pięciu lat.

(c) etykieta i dokument towarzyszący paszom zawierającym fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy zawiera wyraźne słowa “zawiera fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy – nie może być używane do karmienia przeżuwaczy”.

(d) pasze luzem, zawierające fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy są transportowane pojazdami, które nie transportują w tym samym czasie pasz dla przeżuwaczy. Jeżeli pojazd jest następnie używany do transportu pasz przeznaczonych dla przeżuwaczy, musi być starannie oczyszczony zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez właściwy organ w celu uniknięcia skażenia krzyżowego.

(e) stosowanie i składowanie pasz zawierających fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy jest zakazane w gospodarstwach, w których są hodowane przeżuwacze.

W drodze odstępstwa, właściwy organ może zezwolić na stosowanie i składowanie środków żywienia zwierząt zawierających fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy w gospodarstwach, w których są hodowane przeżuwacze, jeżeli upewni się, że w gospodarstwie wprowadzono środki zapobiegające żywieniu przeżuwaczy paszami zawierającymi fosforan dwuwapniowy lub fosforan trójwapniowy.

E. Warunki stosowania produktów z krwi, mączek rybnych i pasz zawierających te białka pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze w żywieniu ryb hodowlanych:

(a) krew powinna pochodzić z ubojni zatwierdzonych przez Unię Europejską, w których nie ubija się przeżuwaczy, które są zarejestrowane jako przeżuwacze nie przeznaczone do uboju i jest transportowana bezpośrednio do zakładu przetwarzania w pojazdach przeznaczonych wyłącznie do transportu krwi nie przeżuwaczy. Jeżeli pojazd był używany do transportu krwi przeżuwaczy, musi być, po oczyszczeniu, skontrolowany przez właściwy organ przed transportem krwi innych zwierząt.

W drodze odstępstwa od tego warunku, właściwy organ może zezwolić na ubój przeżuwaczy w ubojniach zbierających krew innych zwierząt przeznaczoną do produkcji produktów z krwi i mączek z krwi używanych w żywieniu ryb, jeżeli ubojnie te mają zatwierdzony system kontroli.

System kontroli obejmuje przynajmniej:

- ubój zwierząt innych niż przeżuwacze jest fizycznie oddzielony od uboju przeżuwaczy,
- zbieranie, składowanie, transport i pakowanie krwi pochodzącej od zwierząt innych niż przeżuwacze odbywa się w pomieszczeniach fizycznie oddzielonych od pomieszczeń, w których jest zbierana, składowana, transportowana i pakowana krew pochodząca od przeżuwaczy;
- regularnie pobiera się próbki i dokonuje analizy krwi pochodzącej od zwierząt innych niż przeżuwacze na obecność białek przeżuwaczy;

(b) produkty z krwi i mączki rybnej są wytwarzane w zakładzie przetwarzającym wyłącznie krew zwierząt innych niż przeżuwacze i zatwierdzonych przez właściwy organ zgodnie z artykułem 17 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

W drodze odstępstwa od tego warunku, właściwy organ może zezwolić na wytwarzanie produktów z krwi używanych do żywienia ryb w zakładach przetwarzania krwi przeżuwaczy, które dysponują zatwierdzonym systemem kontroli zapobiegającym skażeniu krzyżowemu.

System kontrolny obejmuje przynajmniej:

- przetwarzanie krwi zwierząt innych niż przeżuwacze w zamkniętym systemie fizycznie oddzielonym od przetwarzania krwi przeżuwaczy,
- transport, składowanie i pakowanie surowca luzem i produktów końcowych luzem z krwi nie pochodzącej od przeżuwaczy odbywa się w pomieszczeniach fizycznie oddzielonych od pomieszczeń, w których surowiec luzem i produkty końcowe luzem pochodzące od przeżuwaczy są przechowywane podczas składowania, transportu i pakowania, oraz
- regularnie pobiera się próbki i dokonuje analizy produktów z krwi zwierząt innych niż przeżuwacze na obecność białek przeżuwaczy;

(c) pasze zawierające produkty z krwi lub mączki rybne są wytwarzane w zakładach produkujących pokarm dla ryb, które nie przygotowują pasz dla innych zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem mięsożernych zwierząt futerkowych, i które otrzymały w tym celu zezwolenie właściwego organu;

(d) etykieta, handlowy dokument towarzyszący lub świadectwo zdrowia, gdy właściwe, pasz

zawierających produkty z krwi lub mączki rybnej posiadają wyraźnie napisane słowa “zawiera produkty z krwi - tylko do karmienia ryb” lub “zawiera mączki z krwi - tylko do karmienia ryb”, tam gdzie to właściwe;

(e) pojazdy używane do transportu pokarmu dla ryb luzem zawierającego produkty z krwi lub mączki rybne nie są używane do transportu pasz dla innych zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem mięsożernych zwierząt futerkowych, chyba że pojazd transportujący, po oczyszczeniu został skontrolowany przez właściwy organ;

(f) stosowanie i składowanie pokarmu dla ryb zawierającego produkty z krwi lub mączki rybne jest zakazany w gospodarstwach, w których hodowane są inne zwierzęta gospodarskie, z wyjątkiem mięsożernych zwierząt futerkowych.

3. II. Ogólne warunki dotyczące wdrażania

A. Państwa Członkowskie udostępniają innym Państwom Członkowskim i Komisji zaktualizowaną listę zatwierdzonych przez Unię Europejską rzeźni, zarejestrowanych jako nie przeznaczone do uboju przeżuwaczy i zatwierdzonych zakładów przetwarzania produkujących hydrolizowane białka, fosforan dwuwapniowy, fosforan trójwapniowy, mączkę rybną, produkty z krwi lub mączkę z krwi oraz zakładów, z wyjątkiem tych wytwarzających mieszanki na własne potrzeby, zatwierdzonych do wytwarzania środków żywienia zwierząt zawierających te białka, które działają zgodnie z warunkami ustalonymi w niniejszym rozporządzeniu w ciągu 60 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Zmiany na liście są niezwłocznie udostępniane innym Państwom Członkowskim i Komisji.

B. (a) przetworzone białko zwierzęce luzem, z wyjątkiem mączki rybnej oraz pasze luzem zawierające te białka są składowane i transportowane w przeznaczonych do tego pomieszczeniach. Magazyn lub pojazd może być używany do innych celów tylko po oczyszczeniu i dokonaniu kontroli przez właściwy organ.

(b) mączki rybne luzem, hydrolizowane białka luzem, o których mowa w punkcie A(a)(ii) części I, fosforan dwuwapniowy luzem i fosforan trójwapniowy luzem, o których mowa w punkcie A(a)(iii) części I oraz mączki z krwi i produkty z krwi, o których mowa w punkcie A(c) części I są składowane i transportowane w magazynach i pojazdach przeznaczonych do tego celu.

(c) W drodze odstępstwa od punktu (b):

(i) magazyny lub pojazdy mogą być używane do przechowywania i transportu pasz zawierających to samo białko;

(ii) magazyny lub pojazdy, po oczyszczeniu, mogą być używane do innych celów po dokonaniu kontroli przez właściwy organ; oraz

(iii) pojazdy transportujące mączkę rybną mogą być używane do innych celów, jeżeli przedsiębiorstwo dysponuje systemem kontroli, zatwierdzonym przez właściwy organ, dla

zapobieżenia skażeniu krzyżowemu. System kontrolny obejmuje przynajmniej:

- rejestry dotyczące transportowanych materiałów oraz oczyszczania pojazdu, oraz
- regularne pobieranie próbek i analizę transportowanych pasz na obecność mączki rybnej.

Właściwy organ przeprowadza częste kontrole wrywkowe dla sprawdzenia prawidłowego stosowania planu kontroli.

C. Pasje, włącznie z pokarmem dla zwierząt domowych, które zawierają przetworzone białka zwierzęce inne niż mączka rybna lub mączka z krwi, pochodzące od zwierząt innych niż przeżuwacze albo produkty z krwi pochodzącej od przeżuwaczy nie są wytwarzane w zakładach, które wytwarzają pasze dla zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem mięsożernych zwierząt futerkowych.

Pokarm dla zwierząt domowych i pasze przeznaczone dla mięsożernych zwierząt futerkowych zawierające mączkę rybną, hydrolizowane białka, o których mowa w punkcie A(a)(ii) części I, fosforan dwuwapniowy i fosforan trójwapniowy, o których mowa w punkcie A(a)(iii) części I oraz mączki z krwi i produkty z krwi, o których mowa w punkcie A(c) części I są wytwarzane i transportowane zgodnie z przepisami, o których mowa odpowiednio w punktach B(c) i (e), C(b) i (d), D(b) i (d) i E(c) i (e) części I.

D. Wywóz do państw trzecich przetworzonych białek zwierzęcych pochodzących od przeżuwaczy oraz produktów zawierających takie przetworzone białka zwierzęce jest zakazany. Wyzwóz innych przetworzonych białek zwierzęcych oraz produktów z krwi i produktów zawierających te białka jest dozwolony tylko pod następującymi warunkami:

- są przeznaczone do zastosowań nie zakazanych przez artykuł 7,
- z państwem trzecim została zawarta, przed wywozem, pisemna umowa, która zobowiązuje przedsiębiorstwo z państwa trzeciego do przestrzegania końcowego zastosowania i nie dokonywania powrotnego wywozu przetworzonego białka zwierzęcego, produktów z krwi i produktów zawierających te białka w celach zakazanych przez artykuł 7.

Państwa Członkowskie, które zezwalają na taki wywóz informują Komisję i inne Państwa Członkowskie o wszystkich metodach i warunkach uzgodnionych z państwem trzecim, którego sprawa dotyczy, dla faktycznego wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia, w kontekście Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

Przepisów określonych w tym punkcie nie stosuje się do mączek rybnych, pod warunkiem, że spełnione są warunki określone w punkcie B; do produktów zawierających te mączki rybne oraz do pokarmu dla zwierząt domowych.

E. Właściwy organ przeprowadza kontrole dokumentów i kontrole fizyczne włącznie z badaniem pasz w fazie produkcji i łańcucha dystrybucji zgodnie z dyrektywą Rady 95/53/WE², w celu skontrolowania zgodności z jej przepisami oraz z przepisami niniejszego rozporządzenia. W

przypadku wykrycia obecności zakazanego białka zwierzęcego zastosowanie ma dyrektywa Rady 95/53/WE .

F. Przepisy dotyczące produkcji i stosowania przetworzonego białka zwierzęcego, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 stosuje się do pasz objętych niniejszym załącznikiem.

---

(1) Dz. U. nr L 318, z 27.11.1998 r., str. 45.

(2) Dz. U. nr L 265, z 5.11.1995 r., str. 17.”

3. W załączniku XI, część C skreśla się.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1809/2003

z 15 października 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) Nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przywozu żywego bydła oraz produktów pochodzenia bydłęcego, owczego i koziego z Kostaryki i Nowej Kaledonii.

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) Nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z 22 maja 2001 ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1139/2003², a w szczególności pierwszy ustęp jego artykułu 23,

A także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swej opinii z dnia 11 maja 2001 r. dotyczącej geograficznego ryzyka BSE w Kostaryce, Naukowy Komitet Sterujący (SCC) orzekł, że wystąpienie BSE u rodzimego bydła z tego państwa jest wysoce nieprawdopodobne. W konsekwencji Kostaryka została umieszczona na liście państw zwolnionych z pewnych warunków handlu odnoszących się do TSE dla żywego bydła i produktów pochodzenia bydłęcego, owczego i koziego.
- (2) W swej zaktualizowanej opinii z 10 kwietnia 2003 r. dotyczącej geograficznego ryzyka BSE ze strony niektórych państw trzecich, Naukowy Komitet Sterujący zmienił swą opinię z dnia 11 maja 2001 r. i orzekł, że wystąpienie BSE u rodzimego bydła z Kostaryki jest mało prawdopodobne, ale nie może być wykluczone. Dlatego Kostaryka nie może już być zwolniona z odnoszących się do TSE warunków handlu dla żywego bydła oraz produktów pochodzenia bydłęcego, owczego i koziego.
- (3) W swej opinii z 6 marca 2003 r. dotyczącej geograficznego ryzyka BSE w Nowej Kaledonii, Naukowy Komitet Sterujący uznał, że występowanie BSE u rodzimego bydła z tego państwa jest bardzo mało prawdopodobne. Dlatego Nowa Kaledonia powinna zostać umieszczona na liście państw zwolnionych z niektórych, odnoszących się do TSE warunków handlu dla żywego bydła i produktów pochodzenia bydłęcego, owczego i koziego.
- (4) Rozporządzenie (WE) Nr 999/2001 powinno więc zostać odpowiednio zmienione.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łączucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

---

¹ Dz. U. L 147 z 31.5.2001, str. 1.

² Dz. U. L 160 z 27.6.2003, str. 22.

Artykuł 1

Załącznik XI do rozporządzenia (WE) Nr 999/2001 zmienia się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 20 dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 października 2003 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Załącznik XI zmienia się jak następuje:

1. W części A, punkt 15 lit. b), listę państw zastępuje się następującą:

- „- Argentyna
- Australia
- Botswana
- Brazylia
- Chile
- Salvador
- Islandia
- Namibia
- Francuskie Terytorium Nowej Kaledonii
- Nowa Zelandia
- Nikaragua
- Panama
- Paragwaj
- Singapur
- Swazi
- Urugwaj
- Vanuatu”

2. W części D, punkt 3 zastępuje się następującym:

„3. Punktu 2 nie stosuje się do przywozu bydła urodzonego i hodowanego bez przerwy w następujących państwach:

- Argentyna
- Australia
- Botswana
- Brazylia
- Chile
- Salvador
- Islandia
- Namibia
- Francuskie Terytorium Nowej Kaledonii
- Nowa Zelandia
- Nikaragua
- Panama
- Paragwaj
- Singapur
- Swazi
- Urugwaj
- Vanuatu”